

การศึกษาความเข้าใจของคำ ลักษณะคำยาก และเหตุผลในการเขียนสะกดคำผิด
ของนักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดอุดรธานี

ปริญญานิพนธ์

ของ

จิน โพธิ์ออน

สำนักหอสมุดกลาง มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

สุขุมวิท 23 พระโขนง กรุงเทพมหานคร 11 โทร. 3921575, 3915058

- 7 ก.ค. 2526

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประธานมิตร

เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าหลักสูตร

ปริญญากรรณศึกษามหาบัณฑิต

กุมภาพันธ์ 2526

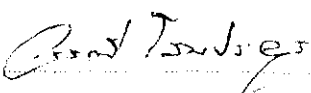
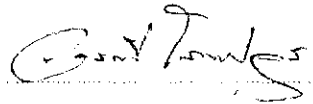
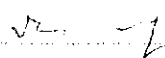
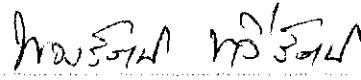
ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

151800

คณะกรรมการที่ปรึกษาประจำคณะและคณะกรรมการสอบได้พิจารณาปัญหานี้
ฉบับนี้แล้ว เห็นสมควรรับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาการศึกษา
มหาบัณฑิตของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒได้

คณะกรรมการที่ปรึกษา

คณะกรรมการสอบ

	ประธาน		ประธาน
	กรรมการ		กรรมการ
			กรรมการ

ประกาศคุณูปการ

ปริญญานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จสมบูรณ์ลงได้ด้วยความช่วยเหลือและความเมตตาของ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ วรณี โสมประยูร อาจารย์จันทิมา พรหมโชติกุล ที่ได้กรุณาให้คำปรึกษาและตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ ตลอดจนให้คำแนะนำที่มีประโยชน์ต่อการวิจัย

ขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ศิลา จายนียโยธิน และ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.วิชัย คิสสระ ที่ได้กรุณาตรวจแก้ไขเรื่องภาษาอังกฤษ ขอขอบพระคุณ ดร.เสาวลักษณ์ รัตนวิชัย ที่ได้กรุณาตรวจแก้บทความภาษาอังกฤษ

ขอขอบพระคุณอธิการวิทยาลัยครูอุตรธานี คณะจารย์คณะวิทยาศาสตร์ ผู้อำนวยการ การประถมศึกษาจังหวัดอุตรธานี หัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอและกิ่งอำเภอ ผู้อำนวยการโรงเรียน อาจารย์ใหญ่ ครูผู้สอนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ของโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง ตลอดจนนักศึกษาในโครงการอบรมบุคลากรทางการศึกษาประจำการ ที่ให้การสนับสนุนและอำนวยความสะดวกในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ขอขอบคุณ คุณมาลี ร่มสุข และอาจารย์รัชนี้ โพธิ์ออน ที่ได้กรุณาช่วยเหลือ จัดกระทำข้อมูล

ขอขอบคุณ อาจารย์สุปราณี คำเมือง ที่ได้กรุณาเขียนบทความภาษาอังกฤษ สรุบท้ายขอขอบพระคุณทุก ๆ ท่านที่ให้การสนับสนุนในการทำปริญญานิพนธ์ครั้งนี้

ชิน โพธิ์ออน

กุมภาพันธ์ 2526

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการค้นคว้า	5
ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า	5
ข้อตกลงเบื้องต้น	6
ขอบเขตของการค้นคว้า	6
นิยามศัพท์เฉพาะ	7
2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการเขียนสะกดคำ	10
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนการเขียนสะกดคำ	14
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาระดับความยากง่ายของคำ	27
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาลักษณะคำยากในการเขียน	
สะกดคำ	30
เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาเหตุผลในการเขียน	
สะกดคำ	39
3 วิธีดำเนินการวิจัย	52
ประชากร กลุ่มตัวอย่าง และการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	52
เครื่องมือและการสร้างเครื่องมือ	59
การสร้างและการทดลองใช้เครื่องมือ	59
การเก็บรวบรวมข้อมูล	69
การวิเคราะห์ข้อมูล	70
สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล	72

4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	74
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	74
การวิเคราะห์ข้อมูล	75
ตอนที่ 1 ระดับความยากง่ายของคำ	75
ตอนที่ 2 ลักษณะคำยาก	82
ตอนที่ 3 เหตุผลในการเขียนสะกดคำผิด	89
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	111
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	111
ประชากร กลุ่มตัวอย่าง	111
เครื่องมือในการศึกษาค้นคว้า	111
การเก็บรวบรวมข้อมูล	111
การวิเคราะห์ข้อมูล	112
ผลการศึกษาค้นคว้า	112
อภิปรายผล	121
ข้อเสนอแนะ	141
ข้อเสนอแนะต่อผู้สนใจจะศึกษาต่อ	143
บรรณานุกรม	144
ภาคผนวก	151

บัญชีตาราง

ตาราง		หน้า
1	แสดงจำนวนโรงเรียน นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง	53
2	แสดงจำนวนโรงเรียนและนักเรียนที่ใช้ทดลองเพื่อหาเหตุผลในการเขียนสะกดคำผิด	66
3	แสดงจำนวนคำยากลักษณะต่าง ๆ ที่กลุ่มตัวอย่างเขียนสะกดคำผิดร้อยละ 60 ขึ้นไป	84
4	แสดงค่าเฉลี่ยร้อยละรวมของเหตุผลในการเขียนสะกดคำทั้งถูกและผิดรวมกัน	90
5	แสดงค่าเฉลี่ยร้อยละรวมของเหตุผลในการเขียนสะกดคำถูก	92
6	แสดงค่าเฉลี่ยร้อยละรวมของเหตุผลในการเขียนสะกดคำผิดรวมกัน	93
7	แสดงค่าเฉลี่ยร้อยละรวมของเหตุผลในการเขียนสะกดคำผิดประเภทผิดทั้งคำ	95
8	แสดงค่าเฉลี่ยร้อยละรวมของเหตุผลในการเขียนสะกดคำผิดประเภทผิดที่ตัวสะกด	96
9	แสดงค่าเฉลี่ยร้อยละรวมของเหตุผลในการเขียนสะกดคำผิดประเภทผิดที่ตัวการันต์	98
10	แสดงค่าเฉลี่ยร้อยละรวมของเหตุผลในการเขียนสะกดคำผิดประเภทผิดที่ตัวควบกล้ำ ตัว ร ล และตัว รร (ร หัน)	99
11	แสดงค่าเฉลี่ยร้อยละรวมของเหตุผลในการเขียนสะกดคำผิดประเภทผิดที่การประและไมประวิสรรชนีย์	101
12	แสดงค่าเฉลี่ยร้อยละรวมของเหตุผลในการเขียนสะกดคำผิดประเภทผิดที่เสียงวรรณยุกต์	102
13	แสดงค่าเฉลี่ยร้อยละรวมของเหตุผลในการเขียนสะกดคำผิดประเภทผิดที่เสียงสระ ไอ ไอ และ อัย	104

4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	74
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	74
การวิเคราะห์ข้อมูล	75
ตอนที่ 1 ระดับความยากง่ายของคำ	75
ตอนที่ 2 ลักษณะคำยาก	82
ตอนที่ 3 เหตุผลในการเขียนสะกดคำผิด	89
5 สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	111
ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า	111
ประชากร กลุ่มตัวอย่าง	111
เครื่องมือในการศึกษาค้นคว้า	111
การเก็บรวบรวมข้อมูล	111
การวิเคราะห์ข้อมูล	112
ผลการศึกษาค้นคว้า	112
อภิปรายผล	121
ข้อเสนอแนะ	141
ข้อเสนอแนะต่อผู้สนใจจะศึกษาต่อ	143
บรรณานุกรม	144
ภาคผนวก	151

ภูมิหลัง

มนุษย์ติดต่อสื่อสารระหว่างมนุษย์ด้วยกัน และแสวงหาสิ่งที่ชีวิตต้องการ โดยใช้ภาษาเป็นเครื่องมือ ซึ่งภาษาที่ใช้นั้นคือทักษะสี่ประการได้แก่ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน มนุษย์ใช้ทักษะทั้งสี่ประการนี้อย่างสอดคล้องและสัมพันธ์กัน กล่าวคือ ใช้การฟังและการอ่านเพื่อการรับรู้เรื่องราวและเหตุการณ์ต่าง ๆ เราเรียกว่า ความเข้าใจภาษา ใช้การพูดและการเขียนเพื่อถ่ายทอดความรู้สึกรู้สึกนึกคิดเรื่องราวและความในใจให้ผู้อื่นได้ทราบความประสงค์ของผู้พูดและผู้เขียนเราเรียกว่า การใช้ภาษา ผลแห่งการใช้ทักษะทั้งสี่ประการทำให้มนุษย์พัฒนาความคิด ความมีเหตุผล ความมีวิจารณญาณ ความสามารถในการตัดสินใจ ความสามารถในการแก้ปัญหา และวินิจฉัยเหตุการณ์ต่าง ๆ อย่างมีเหตุผล โดยไม่ตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของการโฆษณาชวนเชื่อ (กระทรวงศึกษาธิการ 2521 : 1) ดังนั้น ความสามารถทางภาษาจึงหมายถึง ความสามารถในการใช้ทักษะทั้งสี่ประการ

ในบรรดาทักษะทั้งสี่ประการดังกล่าวแล้ว การเขียน นับว่ามีความสำคัญต่อมนุษย์มากเพราะมนุษย์ใช้การเขียนบันทึกเรื่องราว เหตุการณ์ ความทรงจำในอดีต เพื่อเป็นหลักฐานทางประวัติศาสตร์ เช่น หลักศิลาจารึก พระราชพงศาวดาร เป็นต้น ใช้การเขียนเพื่อแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์ และวิจารณ์เรื่องราวและเหตุการณ์ต่าง ๆ เช่น บทความ บทวิจารณ์ บทบรรณาธิการหนังสือพิมพ์ เป็นต้น ใช้การเขียนเพื่อประพันธ์อารมณ์ เช่น บทประพันธ์ต่าง ๆ ทั้งที่เป็นร้อยแก้วและร้อยกรอง เรื่องสั้น นวนิยาย เป็นต้น ใช้การเขียนเพื่อประกอบอาชีพใด เช่น นักหนังสือพิมพ์ นักประพันธ์ นอกจากนี้ นิสิตนักศึกษาตลอดจนนักเรียนทั่วไปใช้การเขียนเพื่อบันทึกคำสั่งสอนของครู อาจารย์ วิทยากร และทดสอบสอบ ในบรรดาความสำคัญที่กล่าวมานี้ ผู้ที่

การเขียนใดก็จะมีประสิทธิภาพนั้น จะต้องมีสามารถในการฟัง การพูด และการอ่านควบ เป็นยอมหมายความว่า การเขียนเป็นการรวมเอาทักษะการฟัง การพูด และการอ่านไว้ด้วยกัน จึงเห็นได้ว่าการเขียนมีความสำคัญและมีประโยชน์ต่อชีวิตประจำวันของมนุษย์ (วรวิทย์ โสภประยูร 2515 : 1)

การเขียนเพื่อสื่อความหมายในชีวิตประจำวันจะเขียนเป็นคำ กลุ่มคำ วลี ประโยค และข้อความ ไม่ว่าจะเป็นข้อความ ประโยค กลุ่มคำ และวลี จะต้องประกอบไปด้วยคำ ถ้าหากการเขียนคำผิดพลาด คลาดเคลื่อน หรือบกพร่องไป จะทำให้ความหมายของคำเปลี่ยนแปลงไป ไม่สามารถสื่อความหมายได้ตรงกันทั้งผู้สื่อและผู้รับ หรือทำให้เข้าใจไขว่ไขว่ไปได้ ปัจจุบันนี้เรามักพบข้อความที่เขียนตามหน่วยงาน ทั้งที่เป็นของราชการและเอกชน ชื่อห้างร้าน บริษัท ป้ายประกาศ ป้ายโฆษณา และแม้แต่สื่อมวลชน เช่น หนังสือพิมพ์ ภาพยนตร์ และโทรทัศน์ มักเขียนสะกดคำผิดพลาดพลิกแพลงอยู่เสมอ ๆ เช่น คำว่า "ดูยส์" "มันส์" "สนุกส์" "เกมส์" เป็นต้น (ยุพา สงศิริ 2521 : 393) การเขียนสะกดคำผิดพลาดหรือพลิกแพลงรูปแบบการเขียนให้ผิดเพี้ยนไปจากมาตรฐานจะโดยจงใจหรือไม่ก็ตาม จัดได้ว่าเป็นโทษอย่างหนึ่งที่ทั้งผู้อ่านและผู้เขียน เพราะจะทำให้ผู้อ่านเข้าใจข้อความนั้นผิดพลาดไป และอาจไปสร้างความเข้าใจผิดจนเกิดความเสียหายแก่บุคคลและทรัพย์สินได้ (สุวิวงศ์ พงศ์ไพบูลย์ 2522 : 24) สำหรับความเสียหายของผู้เขียน ผู้อ่านอาจประเมินค่าของผู้เขียนต่ำลง (Lewis. 1963 : 7) เพราะรู้สึกว่าคุณเขียนไม่มีความสามารถ (Horn. 1954 : 3) จึงทำให้งานเขียนขาดประสิทธิภาพ สื่อความหมายไม่เข้าใจกัน (นงเยาว์ แขงเพ็ญแข 2522 : 17) นอกจากนี้เยาวชนที่ขาดความรับผิดชอบ ขาดความพินิจพิจารณาจะจดจำคำผิดพลาดไปใช้ผิดพลาดด้วย (ยุพา สงศิริ 2521 : 393) และที่เป็นอันตรายที่สุดก็คือ การทำลายภาษาอันเป็นวัฒนธรรมของชาติ (พญง ญาณโกนุท 2509 : 459 - 460)

เรื่องการเขียนสะกดคำผิดพลาดนี้ คนไทยเราตระหนักถึงภัยอันร้ายแรงของการเขียนผิดเป็นอนาถ และคิดหาวิธีการแก้ไขกันในรูปแบบต่าง ๆ เริ่มตั้งแต่สมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้ทรงตั้งสมาคมภาษาไทยขึ้นแก้ไขภาษาวิบัติ (คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ 2508 : 5) พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว

รัชกาลปัจจุบัน ก็ได้ทรงห่วงใยถึงการใช้ภาษาไทยในปัจจุบัน พระองค์ท่านมีพระราชประสงค์ให้ใช้ภาษาไทยให้ถูกต้อง (ชุมนุมภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2504 : 5) และต่อมาสถาบันต่าง ๆ ได้ตื่นตัวช่วยกันแก้ไขภาษาวิบัติ เช่น ราชบัณฑิตยสถาน ชุมนุมภาษาไทยคณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ชุมนุมภาษาไทยของคุรุสภา ชุมนุมภาษาและวัฒนธรรมไทยของมหาวิทยาลัย วิทยาลัย และโรงเรียนต่าง ๆ นอกจากนั้น หนังสือพิมพ์และวารสารต่าง ๆ ก็เปิดคอลัมน์เกี่ยวกับภาษาไทยขึ้น แต่ก็ได้ในขอบเขตจำกัด การเขียนหนังสือผิดพลาดก็ยังงมมืออยู่ต่อไป

ราชบัณฑิตยสถานมีหน้าที่รับผิดชอบโดยตรงเกี่ยวกับการเขียนสะกดคำผิด โดยได้จัดทำพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2493 ขึ้น เพื่อเป็นมาตรฐานในการที่จะตัดสินว่าคำใดเขียนสะกดถูกหรือผิด คำใดอ่านถูกหรืออ่านผิด ตลอดจนคำใดมีความหมายเช่นไร แต่พจนานุกรมฉบับดังกล่าวทำให้ผู้ใช้เกิดความสับสนในการใช้ทั้งในด้านการเขียน การอ่าน และความหมาย กล่าวคือ พจนานุกรมดังกล่าวได้กำหนดกฎเกณฑ์การเขียน การอ่านอย่างหนึ่ง แต่รูปแบบของการเขียนที่ปรากฏในพจนานุกรมกลับกลายเป็นอีกรูปแบบหนึ่ง เช่นคำว่า "ศิลปะ" "นิม" เป็นต้น (ราชบัณฑิตยสถาน 2493 : 10 และ 965) ความสับสนในการใช้ทั้งด้านการเขียน การอ่าน และความหมายของพจนานุกรม น่าจะเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้บัณฑิตอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เขียนคำว่า "ทัศนะ" เป็น "ทัศน" หรือคำว่า "สาธารณะ" เป็น "สาธารณ" (ไขลิริ ปราโมช ณ อยุธยา 2519 : 176)

ในด้านการเรียนการสอนพบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาโดยทั่วไป มีความสามารถในการเขียนสะกดคำอยู่ในเกณฑ์ต่ำ ถึงแม้จะเห็นได้จากการวิจัยหลักสูตรประถมศึกษาตอนต้นพบว่า วิชาภาษาไทยโดยเฉพาะด้านการอ่าน และการเขียนสะกดคำต่ำมาก (สถาบันระหว่างชาติสำหรับการค้นคว้าวิจัยเรื่องเด็ก และกรมสามัญศึกษา 2509 : 211, 257 - 261) และในการวิจัยประสิทธิภาพของโรงเรียนประถมศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์ในวิชาภาษาไทย โดยเฉพาะด้านการเขียนสะกดคำต่ำมากเช่นกัน (คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ

2519 : 19 - 22) ต่อมาเมื่อมีการประกาศใช้หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ได้มีการศึกษาในเชิงประเมินผลหลักสูตรภาษาไทย ในแง่การเขียนสะกดคำในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และ 2 พบว่า ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 นั้นมีนักเรียนเขียนสะกดคำไม่ถูกเกินร้อยละ 50 ขึ้นไป (แก้วตา ไทรงาม 2520 : 44 - 46 และดวงเดือน สุกิตติย์ 2522 : 109 - 112) และในชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 นักเรียนเขียนสะกดคำไม่ถูก 43 คำ (บุษผา ชิงสุก 2524 : 106)

จากผลการศึกษาและวิจัยดังกล่าวแสดงให้เห็นว่า การเรียนการสอนภาษาไทยเท่าที่ผ่านมาไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร ดังจะเห็นได้จากผลการตกต่ำขั้นของเด็กระดับประถมศึกษาที่มีจำนวนมากในแต่ละปี (กมล ภูประเสริฐ 2522 : 2) และเมื่อนักเรียนจบชั้นประถมศึกษาไปแล้วเกิดการลืมหนังสือ ไม่สามารถนำความรู้ความสามารถในวิชาภาษาไทยไปใช้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ ปัญหาเหล่านี้มีสาเหตุมาจาก หลักสูตร แบบเรียน ตำรา ครู ตัวนักเรียน กระบวนการเรียนการสอน อุปกรณ์ การวัดและประเมินผลประกอบกันแต่ในระดับปฏิบัติการนั้น ปัญหาครูผู้สอนและกระบวนการเรียนการสอนของครูเป็นปัจจัยสำคัญมากประการหนึ่ง เพราะครูสอนมากสอนการเขียนสะกดคำในรูปของการเขียนตามคำบอก เมื่อนักเรียนเขียนผิดก็ให้นักเรียนคัดค่านั้น ๆ ทดสอบ ๆ ครั้ง โดยที่นักเรียนไม่เข้าใจความหมายของคำเลย (ประเทิน มหาจันทร์ 2509 : 604 - 616) นักเรียนก็เขียนสะกดคำผิดเรื่อยมา แม้ว่าจะศึกษาต่อในระดับสูงก็ตาม ดังนั้นครูควรจัดกิจกรรมการเขียนสะกดคำให้เกิดความสนุกสนานน่าสนใจ การเลือกคำมาเขียนตามระดับความยากง่าย โดยเริ่มอย่างมีระบบตั้งแต่เด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 (ดวงเดือน สุกิตติย์ 2522 : 2)

ผู้วิจัยได้กล่าวถึงความสำคัญตลอดจนปัญหาในการเขียนสะกดคำผิดพลาด เนื่องจากสาเหตุหลาย ๆ ประการดังกล่าวดังกล่าว ทำให้ภาษาไทยอันเป็นวัฒนธรรมของชาติเป็นอย่างยิ่ง จึงเกิดความคิดว่า น่าที่จะมีวิธีการที่ช่วยแก้ไขข้อผิดพลาดเหล่านี้ได้ กล่าวคือ ต้องปลูกฝังการเขียนสะกดคำให้ถูกต้องเสียตั้งแต่ระดับประถมศึกษา เพื่อจะได้

ไม่เกิดปัญหาในระดับสูงต่อไป แต่การช่วยเหลือนักเรียนจะต้องกระทำอย่างมีระบบ ตั้งแต่การเลือกคำที่จะเขียนเหมาะสมแก่วัยของเด็ก การสอนความหมายของคำ การเข้าใจจิตวิทยาเด็กตลอดจนการประเมินผลการทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ กรมวิชาการได้สร้างหลักสูตรภาษาไทยระดับประถมศึกษา โดยอาศัยคำพื้นฐานที่นักเรียนแต่ละวัยพึงจะเรียนรู้ ทั้งการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน และได้มีผู้ศึกษาพบแล้วว่าคำที่ใช้ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และ 2 ยังเป็นคำที่ไม่ได้จัดระดับความยากง่าย และยังพบคำยากสำหรับนักเรียนอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างสูง ผู้วิจัยจึงคาดว่าในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ก็น่าที่จะต้องมีคำยากสำหรับนักเรียนในวัยนั้น ๆ และคำเหล่านั้นก็คงยังไม่ได้จัดระดับความยากง่ายเช่นเดียวกัน ผู้วิจัยเห็นว่า เพื่อเป็นการวิจัยที่ต่อเนื่องจากระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และ 2 และเพื่อต้องการจะแก้ปัญหาการเขียนสะกดคำผิดในระดับประถมศึกษาปีที่ 3 จึงควรศึกษาความยากง่ายในการเขียนสะกดคำในระดับนั้น ๆ เสียก่อนแล้วจึงศึกษาให้ลึกต่อไปถึงลักษณะคำยากและเหตุผลในการเขียนสะกดคำผิดด้วย ทั้งนี้ ครูผู้สอน ผู้บริหารโรงเรียน และผู้บริหารหลักสูตรจะได้นำผลวิจัยไปใช้ปรับปรุงการเรียนการสอน และหลักสูตรต่อไป อย่างไรก็ตามการวิจัยในทำนองนี้เคยมีผู้วิจัยมาบ้างแล้ว ซึ่งมีในระดับที่สูงกว่าชั้นประถมศึกษาทั้งสิ้น นอกจากนี้ผู้วิจัยเอง ได้ศึกษาผลการวิจัยเกี่ยวกับสัมฤทธิ์ผลทางภาษาไทยของกรมวิชาการครั้งสุดท้ายพบว่า สัมฤทธิ์ผลทางภาษาไทย โดยเฉพาะด้านการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และปีที่ 4 ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือต่ำกว่าภาคอื่น ๆ (กระทรวงศึกษาธิการ 2522 : 82)

ด้วยเหตุนี้ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาความยากง่ายของคำ ลักษณะคำยาก และเหตุผลในการเขียนสะกดคำผิดของนักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดอุดรธานี

ความมุ่งหมายของการค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาระดับความยากง่ายของคำที่ใช้ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
2. เพื่อศึกษาลักษณะคำยากในการเขียนสะกดคำของนักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษา

ปีที่ 3

3. เพื่อศึกษาเหตุผลในการเขียนสะกดคำผิดของนักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษา
ปีที่ 3

ความสำคัญของการศึกษาค้นคว้า

1. เป็นแนวทางให้ครูศึกษาค้นหาวิธีสอน วิธีการจัดกิจกรรม วิธีประเมินผล และการสร้างแบบฝึกหัดเสริมทักษะการเขียนสะกดคำยากในวิชาภาษาไทยระดับ
ประถมศึกษาปีที่ 3

2. เป็นแนวทางให้ครู ผู้บริหารโรงเรียน ผู้บริหารหลักสูตรและผู้ที่เกี่ยวข้อง
กับหลักสูตรกลุ่มทักษะวิชาภาษาไทยพิจารณาปรับปรุงหลักสูตรกลุ่มทักษะวิชาภาษาไทยระดับ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

ข้อตกลงเบื้องต้น

คำจำนวน 1200 คำ เป็นคำพื้นฐานที่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ได้เรียน
ผ่านมาแล้วและเป็นคำที่ได้เรียนเพิ่มจากชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ขอบเขตการศึกษาค้นคว้า

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นนักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 แล้ว
และกำลังเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2524 จำนวน 570 คน
จากโรงเรียนประถมศึกษาทุกสังกัดในจังหวัดอุดรธานี

2. เนื้อหาที่ศึกษาได้แก่คำจำนวน 1200 คำ ที่เป็นคำพื้นฐานที่ปรากฏใน
ประมวลคำท้ายหนังสือบทเรียนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เล่ม 1 และ 2

3. ตัวแปรที่ศึกษา

3.1 ระดับความยากง่ายของคำ

3.2 ลักษณะคำยาก

3.3 เหตุผลในการเขียนสะกดคำผิด

นิยามศัพท์เฉพาะ

คำพื้นฐาน หมายถึงคำที่กระทรวงศึกษาธิการกำหนดให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เรียนเพิ่มจากชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 1,200 คำ

การเขียนสะกดคำ หมายถึงการเขียนคำโดยเรียงพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ ภายในคำนั้น ๆ ถูกต้องตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2493

ระดับความยากง่ายของคำ หมายถึงการจัดระดับคำพื้นฐาน จำนวน 1,200 คำ ออกเป็น 5 ระดับ คือ คำที่ง่ายมาก คำที่ง่าย คำที่ยากง่ายปานกลาง คำที่ยาก และ คำที่ยากมาก ดังนี้

1. คำที่ง่ายมาก หมายถึงคำที่นักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวนร้อยละ 81 - 100 เขียนสะกดคำนั้นได้ถูกต้อง
2. คำที่ง่าย หมายถึงคำที่นักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน ร้อยละ 61 - 80 เขียนสะกดคำนั้นได้ถูกต้อง
3. คำที่ยากง่ายปานกลาง หมายถึงคำที่นักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวนร้อยละ 41 - 60 เขียนสะกดคำนั้นได้ถูกต้อง
4. คำที่ยาก หมายถึงคำที่นักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน ร้อยละ 21 - 40 เขียนสะกดคำนั้นได้ถูกต้อง
5. คำที่ยากมาก หมายถึงคำที่นักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวนร้อยละ 1 - 20 เขียนสะกดคำนั้นได้ถูกต้อง

คำยาก หมายถึงคำที่ยากและคำที่ยากมากซึ่งนักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวนร้อยละ 1 - 40 เขียนสะกดคำนั้นได้ถูกต้อง

ลักษณะคำยาก หมายถึงประเภทของคำที่มีนักเรียนจำนวนมากเขียนสะกดคำผิด ซึ่งมีลักษณะผิดต่าง ๆ กันคือ ผิดทั้งคำ ผิดที่ตัวสะกด ผิดที่ตัวการันต์ ผิดที่อักษรควบกล้ำ ตัว ร ล และ ตัว รร (ร หัน) ผิดที่การประและไม่ประวิสรรชนีย์ ผิดที่เสียงวรรณยุกต์ ผิดที่สระ ไอ โอ และอัย ผิดที่เสียงสระสั้น-ยาว และผิดที่อักษรนำ

เหตุผลในการเขียนสะกดคำผิด หมายถึงเหตุผลที่นักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และกำลังเรียนอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2524 ทอบแบบทดสอบเพื่อศึกษาเหตุผลในการเขียนสะกดคำผิดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยเลือกเหตุผลอย่างใดอย่างหนึ่งดังต่อไปนี้ เขียนตามที่เคยพบเห็นแบบแผนเช่นนี้มาก่อน เขียนตามหลักภาษาหรือพจนานุกรม เขียนตามความหมายของคำ เขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน เขียนตามสำเนียงภาษาถิ่น เขียนตามการออกเสียงของคำที่เป็นคำต่างประเทศ และเขียนเพราะเคา

นักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 หมายถึงนักเรียนที่สอบผ่านชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และกำลังเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2524 ไม่รวมนักเรียนที่สอบตกในชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้แยกไว้เป็น
ตอน ๆ เพื่อสะดวกในการศึกษาพิจารณาทำความเข้าใจดังนี้ คือ

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการเขียน
สะกดคำ
 - 1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการเขียนสะกดคำ
 - 1.2 งานวิจัยต่างประเทศ
 - 1.3 งานวิจัยภายในประเทศ
2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนการเขียนสะกดคำ
 - 2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนการเขียนสะกดคำ
 - 2.2 งานวิจัยต่างประเทศ
 - 2.3 งานวิจัยภายในประเทศ
3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาระดับความยากง่าย
ของคำ
 - 3.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาระดับความยากง่ายของคำ
 - 3.2 งานวิจัยต่างประเทศ
 - 3.3 งานวิจัยภายในประเทศ
4. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับลักษณะคำยากในการเขียน
สะกดคำ
 - 4.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาลักษณะคำยาก
 - 4.2 งานวิจัยต่างประเทศ
 - 4.3 งานวิจัยภายในประเทศ

5. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาเหตุผลในการ เขียนสะกดคำผิด

- 5.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความมีเหตุผลของนักเรียนชั้นประถมศึกษา
- 5.2 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาเหตุผลในการ เขียนสะกดคำผิด
- 5.3 งานวิจัยทางประเทศ
- 5.4 งานวิจัยภายในประเทศ

1. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการ เขียนสะกดคำ

1.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการ เขียนสะกดคำ

เยอร์เบอร์กรีน และจอร์เกนเสน ได้ให้ความหมายของความสามารถในการเขียนสะกดคำ หมายถึง ความสามารถในการเขียนสะกดคำต่าง ๆ โดยเรียงพยัญชนะ สระ ใ้ได้อย่างถูกต้อง แต่เนื่องจากคำต่าง ๆ มีระดับความยากง่ายต่างกัน โอกาสที่บุคคลแต่ละคนจะได้รับความสำเร็จในการ เขียนสะกดคำจึงแตกต่างกันไปด้วย

(Gerberich Green and Jorgensen. 1962 : 394)

สุนันทา โสรวัจ ได้ให้ความหมายของความสามารถในการเขียนสะกด คำ หมายถึง การเรียงพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ในการเขียนสะกดคำ่างๆ อย่างถูกต้อง ตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2493 (สุนันทา โสรวัจ 2511 : 5)

จากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการเขียนสะกดคำ สรุปได้ว่า ความสามารถในการเขียนสะกดคำ หมายถึง ความสามารถของบุคคลใดบุคคลหนึ่งที่ สามารถเขียนสะกดคำใดคำหนึ่งโดยเรียงพยัญชนะ สระ และวรรณยุกต์ ได้อย่างถูกต้องตาม ที่มันควรจะอยู่และถูกต้องตามพจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2493

1.2 งานวิจัยต่างประเทศ

โนเอล และแฮริส ได้ศึกษาความสามารถในการเขียนสะกดคำ โดยใช้แบบทดสอบแบบให้จำ (Recognition Test) และแบบเขียนตามคำบอก (Dictated Test) กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนสองระดับอายุ พบว่านักเรียนที่มีอายุมากกว่าทำแบบทดสอบเขียนตามคำบอกได้ดีกว่า และประสบความสำเร็จในการเขียนสูง และยังพบอีกว่าความสามารถในการเขียนสะกดคำขึ้นอยู่กับความสามารถในการระลึกคำได้ว่าสะกดถูกหรือผิด และสามารถแก้คำที่ผิดให้ถูกได้ (Knocell and Harris. 1952 : 92 - 111)

เล็คคอก ได้ศึกษาความสามารถในการเขียนสะกดคำ และระดับความยากง่ายของคำของนักศึกษาในมหาวิทยาลัย จำนวน 100 คน แบบทดสอบที่สร้างขึ้นมี 50 ข้อ ใช้คำที่เลือกจากรายการคำหนังสือ "เซเวนเอส" (Seven S) จำนวน 35 คำ และจากหนังสือของ กิลเบิร์ต (Gilbert) จำนวน 25 คำ พบว่านักศึกษามี 1 มีความสามารถในการเขียนสะกดคำแตกต่างกันอย่างไม่มีนัยสำคัญ และความซับซ้อนของคำศัพท์ ไม่มีความสัมพันธ์กับความสามารถในการเขียนสะกดคำ (Laycock. 1954 : 485 - 491)

เพตตี ได้ศึกษาความสามารถในการเขียนสะกดคำ โดยได้ศึกษาการออกเสียงของคำในการสะกดคำยาก พบว่า การออกเสียงของบุคคลไม่มีความสัมพันธ์กับความยากในการเขียนสะกดคำ และพบว่า การเรียนรู้คำเป็นเรื่องของแต่ละบุคคล (Petty. 1955 : 689)

จากงานวิจัยต่างประเทศเกี่ยวกับความสามารถในการเขียนสะกดคำ เเท่าที่รวบรวมได้ สรุปได้ว่า ความสามารถในการเขียนสะกดคำขึ้นอยู่กับความสามารถในการระลึกคำได้ว่าสะกดถูกหรือผิด และสามารถแก้คำที่ผิดให้ถูกได้ แต่ไม่ขึ้นอยู่กับการออกเสียงของบุคคลและความซับซ้อนของคำ

1.3 งานวิจัยภายในประเทศ

สมประสงค์ สถาปิตานนท์ ได้สร้างแบบทดสอบการเขียนสะกดคำ เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 11 โรงเรียน จำนวนนักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง 494 คน ผลการศึกษาพบว่า ผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำของกลุ่มตัวอย่างต่ำเกือบทั้งหมด (สมประสงค์ สถาปิตานนท์ 2507 : 51 - 54)

อินทร์ ศรีคุณ ได้ศึกษาเกี่ยวกับความสามารถทางการอ่าน การเขียนสะกดคำ และการแต่งความของนักเรียนที่สำเร็จชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จากโรงเรียนประถม 6 แห่งในจังหวัดนครราชสีมา พบว่า :

1. นักเรียนที่มีปัญหามีความสามารถมีอาชีพรับราชการและค้าขาย มีความสามารถทางการฟัง และการเขียนสะกดคำไม่แตกต่างกัน
2. นักเรียนชายและนักเรียนหญิง ไม่ว่าจะมีความรู้ระดับใดมีความสามารถทางการฟังและการสะกดคำไม่แตกต่างกัน
3. นักเรียนหญิงและนักเรียนชาย ไม่ว่าจะมีความรู้มีอาชีพรับราชการ ค้าขาย หรือชาวนา มีความสามารถในการเขียนสะกดคำไม่แตกต่างกัน (อินทร์ ศรีคุณ 2507 : 91 - 92)

สถาบันระหว่างชาติสำหรับการค้นคว้าเรื่องเด็ก ได้ทำการศึกษาหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2503 ตามโครงการวิจัยหลักสูตรของกรมสามัญศึกษา ในปี พ.ศ. 2506 การวิจัยนั้นกระทำกับกลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จำนวน 9,511 คน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 10,300 คน และชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 5,786 คน จากโรงเรียนทั้งหมดจำนวน 114 โรงเรียน ในภาคการศึกษา ทั้ง 12 ภาคการศึกษา พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาเลขคณิต อ่านไทย และการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ดังนี้

1. โดยส่วนรวมนักเรียนมีความสามารถในการเรียนวิชาเลขคณิตพอใช้ ส่วนวิชาอ่านไทย และการเขียนสะกดคำยังไม่เป็นที่พอใจ

2. นักเรียนในภาคการศึกษา 1, 4, 6, 8 และ 12 มีความสามารถในวิชาคณิตศาสตร์ อ่านไทย และการเขียนสะกดคำของนักเรียนสูงกว่าค่าเฉลี่ยนักเรียนในภาคการศึกษา 12 มีความรู้ความสามารถอยู่ในเกณฑ์ที่ ส่วนนักเรียนในภาคการศึกษา 5, 9, 10 และ 11 มีความรู้ความสามารถต่ำกว่าระดับเฉลี่ยของประเทศโดยเฉพาะนักเรียนในเขตการศึกษา 9 และ 10 มีความรู้ความสามารถในวิชาทั้งสามต่ำมาก (สถาบันระหว่างชาติสำหรับการค้นคว้าวิจัย 2509 : 47 - 57)

กองการประถมศึกษา กรมสามัญศึกษา ได้วิจัยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในปี พ.ศ. 2508 พบว่า ผลสัมฤทธิ์ในวิชาภาษาไทยด้านการเขียนตามคำบอกของนักเรียนกลุ่มตัวอย่างในจังหวัดต่าง ๆ มีดังนี้

จังหวัดพระนคร	จำนวนนักเรียนเขียนถูกร้อยละ	55.02
จังหวัดนครราชสีมา	จำนวนนักเรียนเขียนถูกร้อยละ	40.12
จังหวัดลำปาง	จำนวนนักเรียนเขียนถูกร้อยละ	34.15
จังหวัดสุรินทร์	จำนวนนักเรียนเขียนถูกร้อยละ	16.63

สำหรับเกณฑ์ตัดสินใช้ร้อยละ 50 ของคะแนนเต็ม ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างจึงมีนักเรียนไม่ผ่านรวมกันประมาณมากกว่าครึ่งหนึ่งของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด แม้แต่การเขียนตามแบบนักเรียนจำนวนมากก็ยังเขียนผิด ในจังหวัดต่าง ๆ มีนักเรียนเขียนตามแบบได้ถูกต้องร้อยละ 46.80 - 64.88 ของกลุ่มเท่านั้น เมื่อพิจารณาผลสัมฤทธิ์ของวิชาภาษาไทยทั้งหมด นักเรียนที่สอบได้คะแนนต่ำที่สุด คือ ศูนย์คะแนนและไม่มีใครได้คะแนนเต็มเลย ผู้วิจัยสรุปว่า ผลสัมฤทธิ์วิชาภาษาไทยของกลุ่มต่ำมาก (กองการประถมศึกษา กรมสามัญศึกษา 2511 : 94 - 104 และ 109)

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ ได้ทำการวิจัยประสิทธิภาพของโรงเรียนประถมศึกษา เกี่ยวกับจุดอ่อนด้านทักษะเบื้องต้นทางการเขียนของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 เขียนสะกดคำไม่ถูกร้อยละ 68 ส่วนนักเรียนที่กำลังจะจบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ยังเขียนสะกดคำไม่ถูกร้อยละ 59 (คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ 2519 : 19)

จากผลการวิจัยในประเทศที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการเขียน
สะกดคำ สรุปได้ว่า ความสามารถในการเขียนสะกดคำของนักเรียนในประเทศไทย
อยู่ในเกณฑ์ต่ำ และพบว่า นักเรียนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือมีความสามารถต่ำกว่า
ภาคอื่น ๆ และความสามารถนี้ไม่ขึ้นอยู่กับเพศของผู้เรียน

จากเอกสารที่เกี่ยวข้อง และงานวิจัยทั้งภายในและภายนอกประเทศที่เกี่ยวข้อง
กับความสามารถในการเขียนสะกดคำ สรุปได้ว่า ความสามารถในการเขียนสะกดคำ
หมายความว่า ความสามารถของบุคคลใดบุคคลหนึ่งที่สามารถเขียนสะกดคำใดคำหนึ่ง
โดยเรียงพยางค์ สระ และวรรณยุกต์ ได้ถูกต้องตามที่มันควรจะอยู่และถูกต้องตาม
พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พุทธศักราช 2493 แต่ความสามารถในการเขียน
สะกดคำนั้นขึ้นอยู่กับความสามารถในการเลือกคำมาให้เด็กเขียนเขียนให้เหมาะสมกับวัย
ของเด็ก และต้องเป็นคำที่เด็กเข้าใจและมีประสบการณ์มาก่อน และประการ
สำคัญนักเรียนต้องเข้าใจเหตุผล ตลอดจนสามารถแก้ไขคำที่เขียนผิดให้ถูกต้องได้ ส่วน
ความสามารถในการเขียนสะกดคำของเด็กไทยนั้นไม่ขึ้นอยู่กับความซับซ้อนของคำ เสียง
ของคำและเพศของเด็ก และเด็กเรียนส่วนใหญ่ยังมีความสามารถในการเขียนสะกดคำ
อยู่ในเกณฑ์ต่ำและเป็นนักเรียนในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

2. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนเขียนสะกดคำ

2.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการสอนเขียนสะกดคำ

ในเรื่องการสอนเขียนสะกดคำ ประเด็น มหาจันทร์ ได้ให้ความเห็น
เกี่ยวกับการสอนสะกดคำว่าเป็นทักษะที่ฝึกฝนได้ และวิชาเขียนไทยก็เป็นส่วนหนึ่งของ
การเขียนสะกดคำ ถ้ามีการฝึกฝนการเขียนโดยกว้างสม่ำเสมอจะช่วยให้สามารถ
สะกดคำได้อย่างถูกต้อง นอกจากนี้ วิธีสอนที่มีหลักการของครูจะเป็นส่วนช่วยให้นักเรียน

เขียนสะกดคำได้ก็เช่นกัน อย่างไรก็ตามผู้เขียนยังเสนอแนะวิธีสอนเขียนไทยไว้สองวิธีคือ ทดสอบก่อนแล้วจึงสอน และสอนก่อนแล้วจึงทดสอบ ซึ่งการสอนทั้งสองวิธีนี้ครูจะต้องกำหนดจุดประสงค์และเลือกคำที่เหมาะสมกับวัยของนักเรียนและคำที่ใช้สอนควรเป็นคำที่ใช้ในชีวิตประจำวันของนักเรียน หรือไม่ก็เป็นคำที่ปรากฏในหนังสือเรียนของนักเรียนเมื่อได้คำที่เลือกแล้ว ครูจะเลือกใช้วิธีสอนวิธีใดก็ได้ (ประเทิน มหาพันธ์ 2509 : 604 - 608) ในเรื่องการสอนเขียนไทยนี้ วิเชียร อธิโนบุญวัฒน์ ได้เสนอแนะการสอนไว้ว่า ควรสอนให้นักเรียนรู้จักคำที่จะเขียนเสียก่อน อ่านข้อความที่จะเขียนให้นักเรียนฟังสักหนึ่งครั้งแล้ว จึงบอกอย่างชัดเจนที่จะประโยค ข้อสำคัญที่ควรเน้นก็คือการสะกดตัว (Spelling) ให้ถูกต้องตามพจนานุกรม การแก้ไขเมื่อนักเรียนเขียนผิดต้องกระทำให้รอบคอบและมีหลักการ (วิเชียร อธิโนบุญวัฒน์ 2514 : 102)

การสอนเขียนสะกดคำเพื่อให้นักเรียนเขียนได้ถูกต้องแม่นยำ เจม.เอ.

พิตเจอร์ลด์ ได้เสนอขั้นตอนการสอนไว้ 5 ขั้นตอน คือ

1. ความหมายและเสียงของคำ ให้นักเรียนมองดูคำ ออกเสียงคำ และใช้คำนั้นแต่งประโยคให้ถูกต้อง
2. หักจำจนพิศใจ ให้ดูและให้อ่านคำนั้นโดยอ่านทีละพยางค์ เช่น พ - ย - มาล แล้วสะกดคำนี้ว่า พ - ย - ม - า - ล พยามาล
3. พบทวน โดยให้มองดูคำแล้วหลับตาสะกดคำนั้น ตรวจสอบความสะกดถูกหรือไม่ ถ้ายังไม่ถูกก็เริ่มต้นตามลำดับตั้งแต่ขั้น 1 ถึงขั้น 3 อีกครั้งหนึ่ง
4. พยายามเขียนคำนั้นให้ถูกต้องด้วยความจำ ใส่ไม้เอก ไม้โท หรือการันต์ให้ถูกต้อง แล้วตรวจสอบดูว่า เขียนได้ถูกต้องชัดเจนหรือไม่ และตรวจสอบการสะกดทีละตัวด้วย
5. ฉีกให้ชำนาญ ปิดคำนั้นเสียแล้วเขียนใหม่ ถ้าถูกต้องแล้วปิดแล้วเขียนใหม่อีก

นอกจากนี้ผู้เขียนยังเสนอแนะเพิ่มเติมอีกว่า การสอนสะกดคำให้นักเรียนมีความสามารถในการเขียน ควรจะเลือกคำที่ใกล้ตัวเด็ก และคำที่เด็กได้พบเห็นในชีวิตประจำวัน ตลอดจนต้องเป็นคำที่เด็กเข้าใจความหมาย และสนใจคำนั้น ๆ และประเด็นสุดท้ายต้องไม่ลืมเป็นอันขาดว่า การสอนทุกครั้งควรทบทวนคำเก่าที่เรียนไปแล้วด้วย (James A. Fitzgerald. 1951 : 38)

ประยุทธ์ วัชรเกษม ได้กล่าวถึงการสอนสะกดคำว่าการสะกดคำเป็นการฝึกทักษะในการเขียนให้ถูกต้องและรวดเร็ว ตลอดจนได้เสนอวิธีสอนไว้ดังนี้ คือ

1. สอนคำที่อยู่ใกล้ตัวเด็ก สิ่งที่เด็กพบเห็นในชีวิตประจำวัน และคำที่เด็กเข้าใจความหมายและสนใจ
2. ช่วยเหลือเด็กที่อ่อนเป็นพิเศษ เด็กบางคนที่ยังชำระ พยัญชนะ ไม่ได้ยอมจะเขียนตัวสะกดไม่ได้ การสะกดตัวเกี่ยวกับการอ่านมาก ดังนั้น ครูต้องเอาใจใส่เด็กที่ไม่รู้จักสระ พยัญชนะ โดยให้รู้จักจดจำได้เสียก่อนจึงจะสะกดตัวได้ ขณะที่เรียนตัวสะกดไปแล้ว ครูไปพบคำเหล่านั้นในวิชาอื่นต้องทบทวนให้เด็กนึกถึงคำที่เคยเรียนมาแล้วเพื่อช่วยให้เด็กจำได้แม่นยำยิ่งขึ้น
3. ทบทวนคำเก่าที่เรียนมาทุกครั้งทีสอนคำใหม่ และหมั่นทดสอบความสามารถในการสะกดคำของเด็กอยู่เสมอ
4. คумลงานของเด็กแต่ละคน ตั้งแต่เริ่มแรก เด็กสะกดคำได้มากน้อยเพียงไร เด็กเจริญขึ้นหรือเลวลงอย่างไร จะได้ส่งเสริมและช่วยเหลือเด็กเป็นราย ๆ ไป
5. คำเนนการสอนอย่างถูกต้องให้แก่เด็ก โดยช่วยเหลือให้เด็กสะกดคำเป็นชั้น ๆ ดังนี้
 - 5.1 ให้เด็กไต่ยีนคำที่ต้องเขียนสะกดคำอย่างชัดเจน
 - 5.2 ให้เด็กเขียนตัวสะกดอย่างระมัดระวัง
 - 5.3 ให้เด็กอ่านตัวสะกดนั้นได้
 - 5.4 ทบทวนคำที่สะกดนั้นอย่างถูกต้อง

6. ครูเขียนตัวสะกดให้ชัดเจน อ่านง่าย และตรวจสอบที่เด็กเขียนสะกดคำทุกครั้ง เพื่อป้องกันความผิดพลาดของเด็ก เมื่อสอนแล้วเด็กสนใจสะกดคำฝึกครูต้องแก้บนกระดานให้ชัดเจน โดยเรียกเด็กมาแก้เป็นคน ๆ หนึ่ง นอกจากนี้ ยังได้เสนอแนะกิจกรรมช่วยส่งเสริมในการเขียนสะกดคำอื่น ๆ อีกคือ

1. ให้นักเรียนร่วมกันหาคำที่มีเสียงเหมือนกัน เช่น กิน ปิน ฯลฯ
2. ให้ช่วยกันหาพยัญชนะมาเติมให้ครบ เช่น -าง (กลาง) -้ำ (เข้า)
3. เติมคำเพื่อให้ได้ใจความตามที่ต้องการ เช่น เด็กกิน - ครู - หนังสือ
4. หาคำที่เหมือนกัน เช่น หมู - สุนัข หมา - สุนัข ฯลฯ
5. หาคำที่มีความหมายตรงกันข้าม เช่น ร้อน - เย็น กลางคืน -

กลางวัน คำ - ทาว

6. คำที่มีความหมายเฉพาะสิ่ง เช่น สิ่งที่ใช้กิน (ข้าว ขนม) สิ่งที่จะต้องใช้สวมที่เท้า (รองเท้า)

7. รู้จักคำที่มีเสียงเหมือนกันแต่ความหมายไม่เหมือนกัน เช่น ข้า - ข่า - คำ - ข่า - หู ฯลฯ นอกจากนั้น ยังได้เสนอแนะการสอนเขียนคำบอกไว้ ดังนี้

1. ครูควรชี้แจงจุดมุ่งหมายของการเขียนตามคำบอก (เขียนไทย) เสียก่อนว่า มีจุดมุ่งหมายให้นักเรียนรู้จักเขียนสะกดการันต์ได้ถูกต้อง เขียนลายมือที่สะอาดและเป็นระเบียบเรียบร้อย และเพื่อทบทวนความรู้เดิมในเรื่องการสอนสะกดการันต์

2. การสอนเขียนนั้น ควรเขียนเป็นคำ ๆ บ้าง เขียนเป็นข้อความบ้าง เช่น คำต่าง ๆ ที่เด็กสะกดฝึกอยู่เสมอ ถ้านำมาให้เด็กสะกดให้ถูกต้อง ให้สังเกตรูปศัพท์และหลักเกณฑ์ในการเขียนพร้อมกันไปด้วย ส่วนข้อความต่าง ๆ ก็คัดลอกจากหนังสือที่เด็กเรียนในชั้นหรือบทความที่มาจากหนังสือพิมพ์ ปรากฏา

3. คำที่นักเรียนเขียนผิดควรแก้ไขให้ถูกต้องและต้องชี้แจงให้ทราบด้วยว่าผิดอย่างไร

4. การเขียนตามคำบอกควรกระทำบ่อย ๆ (ฝึกทักษะ) เพื่อทดสอบการเขียนสะกดการันต์ของเด็กให้ถูกต้อง และควรจดบันทึกความรู้เกี่ยวกับการสะกดคำของเด็กเป็นรายบุคคลด้วย เพื่อว่าเด็กบางคนเงินเลวสะกดผิดมากครูจะได้ช่วยเหลือ

5. ควรส่งเสริมให้เด็กรู้จักใช้พจนานุกรมอยู่เสมอ เพื่อเด็กสงสัยคำใดควรใช้พจนานุกรม เพราะเป็นหลักฐานที่เชื่อถือได้มากที่สุด ครูควรแนะนำวิธีใช้พจนานุกรมให้นักเรียนสามารถค้นคว้าสิ่งที่ต้องการได้อย่างรวดเร็ว นี่จะช่วยให้การเขียนวิชาเขียนตามคำบอกของเด็กได้

6. การเขียนตามคำบอกไม่ว่าเป็นต้องเขียนโดยครูบอก แล้วเด็กเขียนลงสมุดเสมอไป ครูอาจหาวิธีเร้าความสนใจของเด็กโดยให้เด็กสะกดตัวลงบนกระดานคำ โดยครูมอบหมายให้หาคำต่าง ๆ มาจากบ้าน แล้วมาแข่งขันกันเขียนบนกระดานคำ ซึ่งจะช่วยให้เด็กรู้สึกสนุกไม่เบื่อการเขียนตามคำบอกที่ซ้ำ ๆ กันทุกวัน (ประมุข วัชรดิษฐ์ 2516 : 98 - 101)

มหาวิทยาลัยไทย วิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์ ได้กล่าวถึงการเขียนตามคำบอกไว้ว่า มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้เด็กเขียนสะกดการันต์ถูกต้อง รู้จักจำข้อความยาว ๆ ได้ และสามารถเขียนได้รวดเร็ว โดยได้เสนอแนะวิธีสอนไว้ดังต่อไปนี้

1. ก่อนเขียนให้นักเรียนรู้และเข้าใจความหมายของคำและข้อความนั้น ๆ เสียก่อน เมื่อนักเรียนชำนาญแล้วจึงหาข้อความที่ไม่เคยเขียนมาให้เขียนต่อไป

2. สอนให้สัมพันธ์กับการฟัง การพูด และการอ่าน

3. รวบรวมคำที่เขียนผิดบ่อย ๆ พร้อมทั้งวิธีแก้คำที่เขียนผิด

4. ให้แข่งขันกันเขียนสะกดคำบนกระดานคำ

5. รวบรวมคำยากในหนังสือแบบเรียน เขียนใส่แผ่นภูมิทิศหน้าห้องให้ท่องจำและเขียน

6. ส่งเสริมให้รู้จักใช้พจนานุกรมเสมอ

7. ให้รวบรวมคำพ้องรูปพ้องเสียง ทำให้เห็นความแตกต่างกัน เช่น

การ - กาน, กาล - การณ์ ฯลฯ

๘. ให้ทำความเข้าใจของศัพท์ที่มีความหมายเหมือนกันหลาย ๆ คำ เช่น พระพุทธเจ้า - พระสมณโคตม - พระศาสดา พระสัมมาสัมพุทธเจ้า พระทศพลญาณ (มหาวิทยาลัยราชภัฏวชิรเวศน์มหาวิทยาลัยราชภัฏ 2517 : 63)

สมบัติ มหารศ ได้เสนอแนวคิดในการสอนสะกดคำให้มีประสิทธิภาพ ว่าควรดำเนินการตามวิธีการ 7 ขั้นตอนต่อไปนี้

1. ให้ยึดหลักการในการเขียนสะกดคำ ว่า นักเรียนควรจะได้เขียนสะกดคำที่ต้องการใช้ในชีวิตประจำวัน และเป็นคำที่นักเรียนสนใจ ทั้งนี้เพื่อเพิ่มพูนความสามารถในการเขียนสะกดคำให้ตนเอง

2. กระบวนการสะกดคำ ก่อนที่จะสอนให้นักเรียนเขียนสะกดคำ ควรให้นักเรียนได้มีโอกาสออกเสียงและแปลความหมายของคำนั้น ๆ ด้วย นอกจากนี้ยังต้องฝึกแยกเสียงพยัญชนะ คำ สอดจากนั้นจึงหัดคำนี้มองซ้ำให้เกิดความทรงจำให้ได้ก่อนแล้วจึงให้สะกดคำ กระบวนการเหล่านี้ ควรกระทำหลายครั้งเพื่อให้เกิดความชำนาญ

3. ขั้นตอนในการสะกดคำมีดังนี้

- 3.1 เขียนรู้คำต่าง ๆ และขยายคำ
- 3.2 ออกเสียงคำ พยางค์ เช่น คำว่า หน้าตา น่ารัก
- 3.3 อภิปรายให้เข้าใจเกี่ยวกับคำที่มีความหมายเหมือนกันและต่างกัน

3.4 ทดสอบสะกดในใจ

3.5 ช่วยเหลือคนที่อ่อนในการสะกดคำ

3.6 สะกดคำต่าง ๆ

3.7 เขียนเป็นประโยค

4. การทำแผนการสอนประจำสัปดาห์

5. หลักเกณฑ์การเลือกคำใหม่มาสะกดคำมีดังนี้

5.1 สะกดคำที่เป็นคำพ้อง

5.2 สะกดคำที่ได้ยินเสียงชัด

5.3 สะกดคำที่ได้จากการอ่าน

6. การจัดกิจกรรมสะกดคำ การสะกดคำจะมีผลดี ถ้าให้อ่านได้ก่อน แล้วจึงเขียนหรือไม่ก็ให้เขียนจากคำที่เคยเขียนผิด เขียนตกหล่น และให้หัดสะกดคำตามที่ตนพอใจ

7. การสะกดคำเป็นรายบุคคล เป็นกิจกรรมให้นักเรียนทำงานตามความสามารถของแต่ละคนได้อย่างดีเยี่ยม และไม่ควรใช้เวลาเกิน 15 นาทีต่อการเขียนสะกดคำแต่ละครั้ง เพราะถ้านานจนเกินไปกว่านี้นักเรียนจะไม่สนใจในการทำงาน (สมบัติ มหารศ 2521 : 87 - 88)

จึง ได้กล่าวถึงการฝึกให้มีความสามารถในการเขียนสะกดคำ ซึ่งมี 6 ขั้นตอนดังต่อไปนี้ คือ

1. ตรวจสอบ (Examine) ได้แก่การตรวจสอบคำที่จะให้นักเรียนเขียนอย่างระมัดระวัง เช่น เป็นคำที่มีคำอุปสรรค (Prefix) และคำที่มีปัจจัย (Suffix) แล้วให้บันทึกไว้
2. ออกเสียง (Pronounce) ได้แก่การออกเสียงคำที่จะเขียนให้ถูกต้อง
3. สะกดคำ (Spell) ได้แก่การฝึกหัดสะกดคำที่จะเขียนด้วยปากเปล่า โดยออกเสียงดัง ๆ ทำเช่นนี้หลาย ๆ ครั้ง
4. เขียน (Write) ได้แก่การฝึกเขียนคำที่สะกดนั้น ๆ 5 - 10 ครั้ง แล้วตรวจสอบว่าเขียนถูกต้องหรือไม่
5. ใช้ (Use) นำคำที่เขียนสะกดคำมาแต่งประโยค
6. ทบทวน (Review) ทบทวนคำที่เขียนสะกดคำแต่ละคำในโอกาสต่อไป (King. 1965 : 15)

หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู ได้กล่าวถึงการเขียนสะกดคำว่า ถ้าจะให้นักเรียนมีความสามารถเขียนสะกดคำได้อย่างถูกต้องและแม่นยำครูจะต้องฝึกหัดให้นักเรียนกระทำใน 2 ลักษณะ กล่าวคือ

1. ให้นักเรียนหัดใช้พจนานุกรมบ่อย ๆ

2. กระบวนการสะกดคำ ตามหลักฐานการวิจัยปรากฏว่า การสอนให้นักเรียนเริ่มอ่านเป็นประโยคและคำจะทำให้เขียนสะกดคำผิดมากกว่าการสอนด้วยวิธีอื่น แต่อย่างไรก็ตามถ้าครูรู้จักสอนให้นักเรียนรู้จักแยกแยะได้ถูกต้อง ผลของการเขียนสะกดคำทั้ง 2 วิธีจะไม่แตกต่างกัน และเห็นว่าการที่นักเรียนจะเขียนสะกดคำถูกหรือผิดขึ้นอยู่กับวิธีการที่เด็กจะเขียนด้วย (หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู 2514 : 10 - 11)

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ได้เสนอแนะการสอนเขียนไว้ว่า การเขียนต้องควบคู่ไปกับการอ่านและกระบวนการสอนเขียนสะกดคำ ควรเป็นดังนี้

1. ให้นักเรียนออกเสียงคำที่จะเขียนให้ชัดเจน
2. ให้นักเรียนฝึกหัดออกเสียงคำนั้นอย่างชัดเจนและถูกต้อง
3. ให้นักเรียนรู้ความหมายของคำนั้น
4. ให้นักเรียนสะกดคำให้ได้

(กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ 2524 : 49 - 50)

กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ ได้เสนอแนะการเขียนตามคำบอกไว้ว่า ควรดำเนินการสอนตามขั้นตอนดังต่อไปนี้ คือ

1. ครูอ่านเรื่องทั้งหมดตามที่ต้องการให้นักเรียนเขียนให้ฟังก่อนหนึ่งเที่ยว เพื่อให้เข้าใจความหมายของคำ เรื่องราวและเป็นการเร้าความสนใจให้นักเรียนอยากเรียน

2. ครูอ่านคำหรือประโยคหรือวรรคให้นักเรียนฟังสองครั้ง ครั้งแรกนักเรียนฟังอย่างมีสมาธิ หรือตั้งใจฟังและกติกตาม และเพื่อความเข้าใจความหมาย และจำคำที่เขียนได้

3. อ่านคำหรือประโยคให้นักเรียนฟังครั้งที่สอง แล้วให้นักเรียนลงมือเขียน ในการเขียนตามคำบอกควรปฏิบัติ ดังนี้

- 3.1 ครอ่านคำหรือประโยคให้ชัดเจนถูกต้อง
- 3.2 ถ้ามีเสียงรบกวนให้หยุดอ่านในช่วงนั้น
- 3.3 ถ้านักเรียนฟังคำได้ไม่ชัดก็อ่านซ้ำคำนั้นอีก
- 3.4 สังเกตและแนะนำวิธีฟังอย่างมีประสิทธิภาพแก่นักเรียน

(กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ 2522 : 16 - 17)

จากเอกสารข้างต้นพอจะสรุปได้ว่า การสอนให้นักเรียนสามารถเขียนสะกดคำได้อย่างถูกต้อง ครูจะต้องคำนึงถึงหลักการเขียนสะกดคำบางประการ ได้แก่ การออกเสียงคำที่เขียนให้ถูกต้อง อ่านคำที่จะต้องเขียนสะกดคำให้ถูกต้องชัดเจน หักให้นักเรียนเห็นคำที่จะต้องเขียนสะกดคำจนติดตา ผูกคั่นให้นักเรียนรู้จักแยกพยางค์ ให้นักเรียนเข้าใจความหมายของคำ ทบทวนการเขียนคำนั้น ๆ อยู่เสมอ ผูกการใช้พจนานุกรมอย่างมีประสิทธิภาพ ประการสุดท้าย ครูจะต้องเลือกวิธีสอนและจัดกิจกรรมกระบวนการเรียนการสอนเขียนสะกดคำให้เหมาะสมกับความสามารถ และระดับวุฒิภาวะของนักเรียนด้วย

งานวิจัยต่างประเทศ

ฮอลสัน ได้ศึกษาการออกเสียงคำที่สอนและคำที่ไม่ได้สอน ที่มีแบบการสะกดคำที่สม่ำเสมอและไม่สม่ำเสมอกับนักเรียนเกรดสอง จำนวน 436 คน โดยใช้คำมาทดสอบจำนวน 230 คำ แบ่งเป็นคำที่สะกดสม่ำเสมอและคำที่สะกดไม่สม่ำเสมออย่างละเท่า ๆ กัน พบว่า

1. คำที่สอนและออกเสียงสม่ำเสมอ จะทำให้นักเรียนออกเสียง อ่าน และเขียนสะกดคำได้ดีกว่าคำที่ครูไม่สอนและออกเสียงไม่สม่ำเสมอ

2. ชนิดของคำ ความสามารถในการอ่านและคำที่ใช้เสมอ ๆ มีปฏิสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน (Olson. 1970 : 147 - A)

สแลตเทอรี ได้ทดลองสอนการเขียนสะกดคำแก่นักเรียนชั้นมัธยมศึกษา 2 จำนวน 320 คน โดยใช้การฝึกทักษะสะกดคำให้ถูกต้อง พบว่า นักเรียนเขียนสะกดคำได้ถูกต้องมากขึ้น (Slattery. 1970 : 3801 - A)

โจบส์ ได้ศึกษาความคงทนในการเขียนสะกดคำโดยใช้วิธีสอน 2 แบบคือใช้วิธีการฝึกแบบเลียนแบบ และแบบการให้เห็นคำ ซึ่งทั้ง 2 แบบให้ทราบและไม่ทราบผลการเรียน โดยใช้กลุ่มตัวอย่าง 4 กลุ่ม กลุ่มละ 3 คน รวม 12 คน พบว่า การฝึกสะกดคำด้วยการเลียนแบบมีความคงทนในการจำสูงกว่าแบบให้เห็นคำ (Jobes. 1976 : 5179 - A)

การ์เนอร์ ได้ศึกษาความสัมพันธ์ของการสอนการเขียนสะกดคำโดยใช้แบบเรียงลำดับตัวอักษรก่อนกับแบบการขอยกการเขียนสะกดคำตามแบบเดิมที่มีผลสัมฤทธิ์ต่อการอ่านสะกดคำ โดยใช้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนประถมศึกษาเกรด 1 และเกรด 2 จำนวน 172 คน ในโรงเรียนประถมศึกษา 2 แห่ง พบว่า การสอนการเขียนสะกดคำด้วยวิธีเรียงลำดับตัวอักษรก่อนมีผลสัมฤทธิ์ในการอ่านการสะกดคำและการเขียนสูงกว่ากลุ่มที่เรียนด้วยวิธีสอนการเขียนตามแบบเดิมของนักเรียนทั้งสองระดับ (Garner. 1972 : 5466 - A) ผลการศึกษานี้สอดคล้องกับการศึกษาของ เดลลี ซึ่งศึกษาตนเองเดียวกันกับการ์เนอร์ แต่ใช้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนเกรด 3 ถึงเกรด 6 จำนวน 161 คน หากแต่มีความเห็นเพิ่มเติมว่า การสอนสะกดคำแบบเรียงตัวอักษรก่อนได้ผลดีทุกระดับ และการสอนการเขียนสะกดคำตามแบบเดิมให้ผลดีในนักเรียนเกรด 4 ถึงเกรด 6 (Daily. 1976 : 5077 - A)

สแปงเลอร์ ได้ศึกษาการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาเกรด 1 ถึงเกรด 6 จำนวน 376 คน โดยใช้วิธีให้ฟังและให้เห็นรูป พบว่า ความแตกต่างระหว่างความจำโดยการฟังและการเห็นรูปจะลดลงตั้งแต่เกรด 1 ถึงเกรด 6 (Spangler. 1975 : 3573 - A)

คาทาเลโน ได้ศึกษาความเข้าใจในการอ่านและคะแนนคำศัพท์ของนักเรียน ที่ใช้การสะกดคำในเรื่องที่กำหนดให้ กับนักเรียนที่ไม่ได้ใช้การสะกดคำในเรื่องที่กำหนดให้ โดยให้กลุ่มทดลองเรียนการสะกดคำตามเนื้อเรื่องที่กำหนดให้ และกลุ่มควบคุมเรียนตามโครงการที่ไม่มีเนื้อเรื่องกำหนดให้ ผลการศึกษาพบว่า นักเรียนทั้งสองกลุ่ม มีความเข้าใจในการอ่านและคะแนนคำศัพท์ไม่แตกต่างกัน (Catalano, 1975 : 4983 - A)

ไอเลส ได้ศึกษามลสัมฤทธิ์ของทักษะการเขียนสะกดคำและการอ่านของนักเรียน ประถมศึกษา เกรดหนึ่งถึงเกรดเจ็ด โดยใช้การสอนแบบการลำดับตัวอักษรก่อนของ พิตแมน (Pitman's Initial Teaching Alphabet : i.t.a.) และการสอนแบบ การลำดับตัวอักษรแบบเดิม พบว่า สัมฤทธิ์ผลของกลุ่มที่สอนโดยการสอนแบบการลำดับ ตัวอักษรก่อนของพิตแมนสูงกว่ากลุ่มที่สอนแบบการลำดับตัวอักษรแบบเดิมทุกระดับชั้น (Iles, 1975 : 4047 - A - 4048 - A) และในปี ค.ศ. 1979 พาสซานันติ ได้ศึกษาเรื่องเดียวกันกับไอเลส พบว่า ผลของการสอนทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อ ศึกษาถึงด้านความสัมพันธ์ระหว่างการอ่าน และความสามารถในการสะกดคำมีความสัมพันธ์กัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และเห็นว่าการสะกดคำให้ถูกต้องช่วยให้การอ่านและการเขียน คืบหน้าขึ้น (Passanante, 1979 : 56)

ชวาร์ท ได้ศึกษาถึงพัฒนาการด้านความสามารถในการสะกดคำของนักเรียนประถมศึกษา เกรด 2 ถึงเกรด 5 จำนวน 40 คน โดยการผันคำและการสะกดการันต์ กลุ่ม ตัวอย่าง แบ่งเป็นกลุ่มเก่งกลุ่มอ่อน กลุ่มละ 20 คน พบว่า นักเรียนทั้งสองกลุ่มมีแนวโน้ม ของการสะกดคำดีขึ้น (Schwartz, 1976 : 8028 - A)

วิลเลียมส์ ได้ศึกษานผลของวิธีสอนสะกดคำ 2 แบบของนักเรียนประถมศึกษา เกรด 6 เพื่อที่ว่า กลุ่มครูที่ใช้แผนการสอนของฝ่ายวิชาการ S B S C (Silver Burdett Spell Correctly) ผสมกับแผนการสอนของ S R S A (Stateson Reading - Spelling Approach) รวมกัน และกลุ่มครูที่ใช้แผนของฝ่ายวิชาการ S B S C (Silver Burdett Spell Correctly) เพียงอย่างเดียวจะทำให้ผลการเขียนสะกดคำ

ของนักเรียนเป็นอย่างดี ผู้วิจัยพบว่า กลุ่มครูที่ใช้แผนการสอนของฝ่ายวิชาการ S B S C ผสมกับแผน S S S A ได้ผลดีกว่ากลุ่มครูที่ใช้แผนการสอนของฝ่ายวิชาการ S B S C แต่เพียงอย่างเดียว (Williams. 1979 : 93 - A - 94 - 4)

เฮิร์ช ได้ศึกษาวิธีสอนสะกดคำ 2 วิธี กล่าวคือวิธีแรกเน้นครูเป็นผู้เลือกคำมีแผนการสอน และทำการสอบก่อนสอน วิธีที่ 2 เน้นที่แบบเรียนที่ใช้อยู่ทั่วไปที่มีแบบฝึกหัด และมีการทดสอบหลังสอน พบว่า วิธีสอนทั้ง 2 วิธีทำให้ผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำของนักเรียนดีขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ (Hirsch. 1980 : 2912 - 4)

มิทเชล ได้ศึกษาผลสัมฤทธิ์ของการสอนการเขียนสะกดคำ 3 แบบ กล่าวคือ กลุ่มที่ 1 ใช้พจนานุกรม กลุ่มที่ 2 ใช้กิจกรรมการเขียนเรื่อง และกลุ่มที่ 3 ใช้พจนานุกรม และใช้กิจกรรมการเขียนเรื่อง และมีกลุ่มควบคุมอีกกลุ่มหนึ่ง ผลการศึกษาพบว่า ทั้ง 3 กลุ่มเขียนสะกดคำได้ดีกว่ากลุ่มควบคุม แต่ในเรื่องความคิดสร้างสรรค์ทางการเขียนและการเขียนสะกดคำของกลุ่มทดลองทั้งสามกลุ่มไม่แตกต่างกัน (Mitchell. 1980 : 1392 - A)

จากเอกสารวิจัยต่างประเทศเกี่ยวกับวิธีสอนสะกดคำสรุปได้ว่า วิธีสอนสะกดคำที่ได้ผลดีมีหลายวิธีด้วยกัน ได้แก่ วิธีสอนโดยฝึกทักษะเขียนคำที่ใช้อยู่เสมอ วิธีการเขียนแบบและเห็นคำ วิธีการฝึกโดยการเรียงลำดับตัวอักษร วิธีฝึกอย่างมีระบบและขั้นตอนตามโครงการ วิธีฝึกโดยการผันคำ วิธีฝึกตามโครงการใช้แผนการสอนของกรมวิชาการ ผสมกับแผนการสอนของท้องถิ่น วิธีฝึกโดยการเลือกคำมาเขียนให้เหมาะสมและมีการทดสอบก่อนสอนและหลังสอน และวิธีฝึกโดยใช้พจนานุกรมผสมกับการใช้กิจกรรมการเขียน

งานวิจัยในประเทศ

วิไลวรรณ วิเศษน้อย ได้ร่างแบบฝึกหัดการอ่านและการเขียนสะกดคำที่ใช้อักษรควบกล้ำ "ร" "ล" "ว" สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2

โรงเรียนสตรีราชินูทิศ อุดรธานี โดยนำคำมาจากหนังสือทักษะสัมพันธ์ประโยคมัธยมศึกษา
ตอนต้น เล่มที่ 1 2 และ 3 นำมาสร้างแบบทดสอบการอ่านและการเขียนคำ
ควบกล้ำ ผลการทดลองพบว่า หลังจากที่ได้ฝึกการอ่านและการเขียนด้วยแบบทดสอบชุดนี้แล้ว
นักเรียนสามารถอ่านและเขียนคำควบกล้ำได้ดีขึ้น (วิไลวรรณ วิเศษน้อย 2522 :
48 - 50)

ไกรวุฒิ จันทรัตน์ ได้ศึกษาลักษณะการเขียนผิดเสมือนด้วยวิธีสัมพันธ์ทักษะ
ของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรการศึกษาชั้นสูง วิทยาลัยครูอุดรดิตถ์ โดยใช้คำที่มี
ปัญหาที่คัดลอกมา จำนวน 400 คำ ผลการวิจัย พบว่า

1. คำ จำนวน 400 คำ นักศึกษาเขียนผิดร้อยละ 50 - 93 จำนวน
169 คำ และผิดร้อยละ 3 - 49 มีจำนวน 231 คำ
2. ผู้วิจัยนำคำ จำนวน 169 ไปสร้างบทเรียน 6 บทให้นักศึกษาเรียน
แล้วสามารถเขียนคำถูกเพิ่มขึ้นเฉลี่ยคนละ 66.09 คำ และแต่ละคำนักศึกษาเขียนถูก
มากขึ้นเฉลี่ยร้อยละ 40.61
3. เมื่อเปรียบเทียบความแตกต่างระหว่างการสอนก่อนเรียนและ
หลังเรียน นักศึกษามีความสามารถในการเขียนคำต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01
แสดงว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาสูงขึ้น เขียนคำถูกต้องมากขึ้น
4. การสอนคำที่เขียนผิดเสมือนด้วยวิธีสัมพันธ์ทักษะ ทำให้ผู้เรียนได้
ฝึกทักษะทางภาษาทั้ง การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ด้วยความสนใจและมี
เจตนาที่ดีต่อการเรียนภาษาไทย จะได้รับประโยชน์จากการเรียนด้วยวิธีนี้มาก นับเป็น
การสอนที่ดีและเหมาะสม (ไกรวุฒิ จันทรัตน์ 2523 : 71 - 72)

จากงานวิจัยในประเทศเกี่ยวกับวิธีสอน สรุปได้ว่า วิธีสอนที่ใกล้เคียงกับวิธี
สอนโดยการสร้างแบบฝึกหัดเพื่อฝึกทักษะ และวิธีสอนการเขียนสะกดคำด้วยการสัมพันธ์
ทักษะ

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการสอนการเขียนสะกดคำทั้งต่างประเทศและในประเทศ สรุปได้ว่า วิธีสอนที่ช่วยให้ผู้เรียนมีความสามารถในการเขียนสะกดคำได้ถูกต้องและมีสัมฤทธิ์ผลสูงได้แก่วิธีสอนดังต่อไปนี้

1. วิธีสอนที่ครูออกเสียงได้ถูกต้องและมีแบบการสะกดคำที่แน่นอน
2. วิธีสอนที่ต้องฝึกทักษะการเขียนสะกดคำอย่างสม่ำเสมอ โดยเฉพาะการฝึกเป็นรายบุคคล
3. วิธีสอนที่มีการกำหนดจุดประสงค์ของการสอนที่แน่นอน
4. วิธีสอนที่มีการทบทวนก่อนสอนและสอนก่อนทดสอบ
5. วิธีสอนที่ฝึกทักษะด้วยการเลียนแบบและทราบนผลการเรียน
6. วิธีสอนแบบใช้การเรียงลำดับตัวอักษรก่อน
7. วิธีสอนโดยให้ผู้เรียนอ่านและรู้ความหมายของคำและการผันคำ
8. วิธีสอนโดยการเลือกและจัดลำดับคำตลอดจนนำคำที่ใช้ในชีวิตประจำวันมาให้เขียน
9. วิธีสอนที่มีการกำหนดและวางแผนการสอนที่แน่นอน
10. วิธีสอนโดยการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนให้มีกระบวนการและขั้นตอนที่ถูกต้อง
11. วิธีสอนโดยใช้พจนานุกรมและมีการทบทวน
12. วิธีสอนโดยการสร้างแบบฝึกหัดการอ่านและการเขียนแล้วนำไปสอนนักเรียน
13. วิธีสอนโดยนำคำที่เป็นปัญหามาสร้างเป็นแบบฝึกหัดด้วยวิธีสัมพันธ์ทักษะ

3. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาระดับความยากง่ายของคำ

การเรียนรู้การเขียนสะกดคำ ต้องอาศัยความสามารถสูง มีจินตนาการ และจำคำได้ก็จึงจะได้รับความสำเร็จ แต่เนื่องจากคำมีระดับความยากง่ายต่างกัน

การที่บุคคลจะเขียนคำใดถูกต้องย่อมแตกต่างกันไปด้วย

เยอร์เมอร์ และคนอื่นๆ กล่าวว่า ความยากของคำกับความยากในการเขียนคำของนักเรียนเป็นปฏิภาคกลับกัน หมายความว่า เมื่อนักเรียนเขียนสะกดคำที่มีความยากมากขึ้นนักเรียนจะเขียนคำยากใ้่น้อยลง (Gerberich and Others. 1962 : 390 - 393)

แบรดฟีลด์ และสจวร์ต ให้ความเห็นว่า การจัดลำดับความยากง่ายของคำจากคำที่เด็กนักเรียนส่วนมากเขียนสะกดคำได้ถูกต้องจนถึงคำที่เด็กนักเรียนจำนวนน้อยเขียนสะกดคำได้ถูกต้อง นับเป็นความคิดที่ดีสำหรับการเรียงลำดับความยากง่ายของคำโดยมิต้องใส่ใจวิธีการทางสถิติเข้าช่วย (Bradfield and Stewart. 1957 : 244)

จากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาระดับความยากง่ายของคำสรุปได้ว่า การจัดลำดับความยากง่ายในการเขียนสะกดคำนั้น จัดจากคำที่นำไปให้เด็กนักเรียนเขียน ถ้าคำใดเด็กนักเรียนเป็นจำนวนมากเขียนถูกต้องก็ถือว่าคำนั้นง่าย ถ้าคำใดเด็กนักเรียนจำนวนมากเขียนไม่ถูกต้องก็ถือว่าเป็นคำยาก และความยากง่ายของคำมีความสัมพันธ์ในเชิงกลับกันกับความสามารถในการเขียน

3.1 งานวิจัยต่างประเทศ

บลูมเมอร์ ได้ศึกษาเกี่ยวกับความยากง่ายของคำ ความสัมพันธ์ระหว่างความยาวของคำกับความยากในการเขียนสะกดคำ และความสัมพันธ์ระหว่างความหมายของคำกับความยากในการเขียนสะกดคำและการอ่าน พบว่า คำที่มีหลายพยางค์สะกดยากกว่าคำที่มีน้อยพยางค์ คำที่มีสระผสมสะกดยากเช่นเดียวกับคำควบกล้ำ คำที่มีความยาวมีความสัมพันธ์กับความยากในการเขียนสะกดคำ และคำที่มีความหมายมีความสัมพันธ์กับความยากในการเขียนสะกดคำ แต่ไม่มีความสัมพันธ์กับการอ่าน (Bloomer. 1961 : 178 - 182)

จากความเห็นของบลูมเมอร์ สรุปได้ความว่าความยากง่ายของคำขึ้นอยู่กับจำนวนพยางค์ องค์ประกอบของคำ และความหมายของคำ

3.2 งานวิจัยในประเทศ

แก้วตา ไทรงาม ได้ศึกษาความยากง่ายในการเขียนสะกดคำ พื้นฐานภาษาไทย จำนวน 450 คำ ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในจังหวัดระนอง โดยไว้กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2503 พบว่า มีคำที่จัดอยู่ในระดับง่ายมาก จำนวน 7 คำ คำที่อยู่ในระดับง่าย จำนวน 26 คำ คำที่อยู่ในระดับยากง่ายปานกลาง จำนวน 72 คำ คำที่อยู่ในระดับยาก จำนวน 197 คำ และคำที่อยู่ในระดับยากมาก จำนวน 148 คำ (แก้วตา ไทรงาม 2520 : 44 - 46)

ดวงเดือน สุภักดิ์ ได้ศึกษาความยากง่ายในการเขียนสะกดคำของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา จำนวน 134 คน โดยใช้ คำพื้นฐานภาษาไทย จำนวน 450 คำ ซึ่งเป็นประมวลคำของชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ตามระดับความยากง่ายของคำโดยเรียง ลำดับจากคำที่นักเรียนสะกดคำได้ถูกต้องมากที่สุดไปหาคำที่นักเรียนเขียนสะกดคำได้ถูกต้อง ได้น้อยที่สุด พบว่ามีคำจัดอยู่ในระดับง่ายมาก จำนวน 61 คำ คำที่อยู่ในระดับง่าย จำนวน 98 คำ คำที่อยู่ในระดับยากง่ายปานกลาง จำนวน 145 คำ คำที่อยู่ในระดับ ยาก จำนวน 132 คำ และคำที่อยู่ในระดับยากมาก จำนวน 34 คำ (ดวงเดือน สุภักดิ์ 2522 : 109 - 112)

บุปผา ช้างพุก ได้ศึกษาความยากง่ายในการเขียนสะกดคำสำหรับชั้นประถม ศึกษาปีที่ 2 ในจังหวัดราชบุรี กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 จำนวน 120 คน โดยใช้คำพื้นฐานภาษาไทย จำนวน 800 คำ ซึ่งเป็นประมวลคำของ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ที่เรียนเพิ่มเติม จากชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่าคำที่อยู่ในระดับง่ายมาก จำนวน 191 คำ มีคำที่อยู่ใน ระดับง่าย จำนวน 395 คำ มีคำที่อยู่ในระดับยากง่ายปานกลาง จำนวน 169 คำ มีคำที่อยู่ในระดับยาก จำนวน 38 คำ และมีคำที่อยู่ในระดับยากมาก จำนวน 5 คำ (บุปผา ช้างพุก 2523 : 106)

จากงานวิจัยในประเทศออสเตรเลียว่า ความยากง่ายของคำนั้นจัดโดยการกำหนดจากจำนวนของจำนวนที่นักเรียนเขียนสะกดคำนั้น ๆ จำนวนร้อยละของนักเรียนเขียนสะกดคำได้ถูกเป็นจำนวนมาก แสดงว่าคำนั้นง่ายมาก ถ้าจำนวนร้อยละของนักเรียนเขียนสะกดคำได้ถูกเป็นจำนวนน้อย แสดงว่าคำนั้นยากมากและได้จัดระดับจากง่ายมากไปถึงยากมากได้ 5 ระดับ ดังนี้คือ ง่ายมากร้อยละ 81 - 100 ง่ายร้อยละ 61 - 80 ปานกลางร้อยละ 41 - 60 ยากร้อยละ 21 - 40 และยากมากร้อยละ 1 - 20

จากเอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับความยากง่ายของคำทั้งในทางประเทศและภายในประเทศที่ผู้เขียนและนักวิจัยหลายคนได้พยายามศึกษาจะพบว่า มีทั้งส่วนที่คล้ายคลึงกันและแตกต่างกันพอสรุปได้คือ ความยากง่ายของคำนั้นจัดจากจำนวนร้อยละที่นักเรียนเขียนสะกดคำนั้น ๆ ถ้านักเรียนจำนวนมากเขียนถูกต้องว่าเป็นคำอยู่ในระดับง่าย แต่ถ้านักเรียนจำนวนน้อยเขียนคำนั้น ๆ ถูกก็ถือว่าเป็นคำอยู่ในระดับยาก ซึ่งจัดความยากง่ายของคำออกเป็น 5 ระดับ คือ ง่ายมากร้อยละ 81 - 100 ง่ายร้อยละ 61 - 80 ปานกลางร้อยละ 41 - 60 ยากร้อยละ 21 - 40 และยากมากร้อยละ 1 - 20 นอกจากนั้นความยากง่ายของคำยังขึ้นอยู่กับจำนวนพยางค์ องค์ประกอบของคำ และความหมายของคำด้วย

4. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาลักษณะคำยากในการเขียนสะกดคำ

4.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาลักษณะคำยากในการเขียนสะกดคำ

การศึกษาลักษณะคำยากในการเขียนสะกดคำ วิเชียร อธิโนมูวัฒน์ ได้แสดงความเห็นเกี่ยวกับลักษณะการเขียนสะกดคำผิดของนักเรียนไว้ว่า เด็กที่พบอยู่เสมอ นักเรียนมักเขียนตัวสระผิดัญชนะ และรูปวรรณยุกต์ไม่ถูกที่ เช่น "ไอวังก็มี" เขียนเป็น "ไอวังกิม" หรือคำว่า "เพียบ" เขียนเป็น "เพียม" คำว่า "ทุกคน" เขียนเป็น "หุคุคน" "ถูก" เขียนเป็น "ดุก" "เมื่อ" เขียนเป็น "เื่อ" "พร้อม" เขียนเป็น "พรอม" เป็นต้น (วิเชียร อธิโนมูวัฒน์ 2511 : 105)

การศึกษาลักษณะคำยากในการเขียนสะกดคำ หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการ
ฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ ได้เสนอแนะว่า ลักษณะหรือรูปแบบในการเขียนสะกด
คำนี้มี 6 ลักษณะ คือ

1. ผิดที่ตัวสะกด เช่น ทรมาน เขียนเป็น ทรमार เป็นต้น
2. ผิดที่พยัญชนะต้น เช่น ขาบข้ง เขียนเป็น ทราบข้ง เป็นต้น
3. ผิดที่ตัวการันต์ เช่น ศัพท์ เขียนเป็น ศัพย์ เป็นต้น
4. ผิดที่เสียงสั้นยาว เช่น
 - 4.1 ผิดที่ทอนเสียงให้สั้นลง เช่น ไวยากรณ์ เขียนเป็น ไวยกรณ์

เป็นต้น

- 4.2 ผิดที่ยืดเสียงให้ยาวออก เช่น หยิบหย่ง เขียนเป็น

หยิบไฮย่ง เป็นต้น

5. ผิดที่คัดและเติมพยัญชนะ เช่น พรรณนา เขียนเป็น พรรณา
6. ผิดจำเพาะประเภท ซึ่งจำแนกได้เป็น 6 ลักษณะย่อย ๆ ได้

ดังนี้ คือ

- 6.1 เรื่อง ร - ล

- 6.1.1 เขียน ร. เป็น ล. เช่น แปรเปลี่ยน เขียนเป็น

แปลเปลี่ยน

- 6.1.2 เขียน ล. เป็น ร. เช่น กลับกลอก เขียนเป็น

กลับกรอก

- 6.1.3 ร. ล. หายไป เช่น พลบค่ำ เขียนเป็น

พลบคำ เป็นต้น

- 6.1.4 มีตัว ร. ล. เพิ่มขึ้น เช่น เพาะปลูก

เขียนเป็น เพราะปลูก

- 6.2 เรื่อง รร (ร.หัน) เป็นไม้หันอากาศ เช่น บันไค

เขียนเป็น บรรไค

6.3 เรื่องประวิสรรชนีย์

6.3.1 ที่ใดควรใช้ไม่มี เช่น ทราย เขียนเป็น สะบาย เป็นต้น

6.3.2 ที่ใดควรใช้ไม่มี เช่น สะควก เขียนเป็น สควก เป็นต้น

6.4 เรื่องไม้้วนไม้ลว เช่น ไท เขียนเป็น ไท เป็นต้น

6.5 ใช้เครื่องหมายวรรณยุกต์ผิดและบางทีก็ผิดเสียงวรรณยุกต์ผิดด้วย

เช่น เปื่อ เขียนเป็น เพื่อ, โน้ต เขียนเป็น โน๊ต เป็นต้น

6.6 ผิดคำเฉพาะที่ยังไม่มีในพจนานุกรม เช่น ศัพท์ทางวิชาการ

ได้แก่คำว่า ประสมการณ์ คัมภีร์ ประณนิเทศ เป็นต้น (หน่วยศึกษานิเทศก์

กรมการฝึกหัดครู 2514 : 177-185)

จากแนวความคิดดังกล่าวแล้วแสดงให้เห็นว่า ลักษณะคำยักที่นักเรียนมักเขียนผิด จะมีลักษณะต่อไปนี้คือ ผิดที่ตัวสะกด ผิดที่พยัญชนะต้น ผิดที่ตัวการันต์ ผิดที่รูปและเสียงสระ ผิดที่คำเฉพาะที่ไม่มีปรากฏในพจนานุกรม และผิดที่การประรูปวรรณยุกต์ผิดพลาดและคลาดเคลื่อน เป็นต้น

4.2 งานวิจัยทางประเทศ

การศึกษาลักษณะคำยักในการเขียนสะกดคำ ฮิมเมอร์ ได้ทำการ วิเคราะห์ข้อบกพร่องในการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาเกรด 4 5 และ 6 ของโรงเรียน 17 แห่ง ในแคนซัสซิตี (Kansas City) รัฐมิสซูรี (Missouri) เพื่อ ศึกษาว่า นักเรียนเขียนสะกดคำผิดคำใดบ้างในเมื่อนักเรียนเคยทำแบบฝึกหัดเหล่านี้มาแล้ว ในปีก่อน การศึกษากลับนี้ได้อาศัยการเขียนเรียงความของนักเรียนในปีการศึกษา 1961 - 1962 จำนวนเรียงความทั้งหมด 4,026 เรื่อง สรุปได้ว่า

1. คำสะกดผิดเพียงได้ 6.15%

2. คำที่สะกดผิดเป็นคำที่นักเรียนไม่เคยเรียนมาก่อนมากกว่าคำที่เคย

เรียนมาก่อน

3. คำที่สะกดผิดเป็นคำพยางค์เดียว 40.39% เป็นคำสองพยางค์ 39.64%

4. ลักษณะของ คำที่สะกดผิดเรียงลำดับจากสูงสุดไปยังอันดับต่ำสุด ดังนี้ คือ

- 4.1 การคัดตัวอักษรออก (Omission)
- 4.2 การใช้ตัวอักษรอื่นมาแทน (Substitution)
- 4.3 การเพิ่มตัวอักษรเมื่อเปลี่ยนคำใหม่ (Addition)
- 4.4 การใช้ตัวอักษรใหญ่ (Capitalization)
- 4.5 การสับเปลี่ยนที่ของตัวอักษร (Transposition)
- 4.6 การใช้ Apostrophe ในรูปย่อ (Contraction)

(Hymer. 1963 : 573 - A)

จอห์นสัน ได้ศึกษาการเขียนสะกดคำของเด็กนักเรียนเกรดสามถึงเกรดห้า ในรัฐไวโอมิง โคโลราโด และยูทาห์ โดยให้เด็กเขียนคำที่ใช้อยู่เสมอ พบลักษณะคำยากในการเขียนสะกดคำคือคำที่ออกเสียงเหมือนกันแต่สะกดต่างกัน (Johnson. 1972 : 79 - A)

เลวิส ได้ศึกษากลวิธีที่เด็กนักเรียนใช้ในการเขียนสะกดคำของนักเรียนอนุบาล นักเรียนเกรด 2 และนักเรียนเกรด 4 พบว่า ในนักเรียนเกรด 4 เกรดสองและนักเรียนอนุบาลมีการสะกดคำ 3 แบบคือ

1. สะกดโดยการจำคำทั้งหน่วย จะพบในเด็กนักเรียนเกรด 4 และเกรด 2 กล่าวคือ ใช้วิธีการสะกดคำที่มีกฎเกณฑ์มากกว่าคำที่ไร้ความหมาย แต่ในเด็กนักเรียนอนุบาลใช้วิธีสะกดคำแบบนี้สะกดคำที่มีกฎเกณฑ์มากกว่าคำที่ไร้ความหมายไม่แตกต่างกัน

2. สะกดโดยการผสมคำ ในเด็กนักเรียนอนุบาลใช้วิธีสะกดคำแบบนี้เป็นอันดับหนึ่ง ส่วนคำที่เป็นไปตามกฎเกณฑ์ยังกำกวมอยู่

3. สะกดโดยซ้ำคำคล้ายกัน พบว่า คำที่นำหน้าด้วยคำที่คล้ายคลึงกัน จะสะกดถูกต้องมากกว่าคำที่ไม่มีคำนำหน้ามาก่อน โดยเฉพาะอย่างยิ่งคำที่ไม่มี ความหมาย ที่ยาก (Lewis. 1980 : 345 - A)

จากเอกสารวิจัยต่างประเทศเกี่ยวกับลักษณะคำยาก สรุปได้ว่า คำยากมัก เป็นคำที่เด็กเขียนคลาดเคลื่อนเกี่ยวกับพยางค์นั้น กล่าวคือ เขียนตัวอักษรออกหรือ ใช้ตัวอักษรอื่นที่มีเสียงคล้ายกันแทน หรือเพิ่มตัวอักษรเข้ามา หรือลบตัวอักษรเสีย คำที่ย่อ มาจากคำยาว ๆ ตลอดจนคำที่เป็นคำพ้อง คำที่ไม่มีคำนำหน้าและเป็นคำที่ไร้ความหมาย

4.3 งานวิจัยในประเทศ

ประทีป ประทีปทอง ได้ศึกษาลักษณะคำยากในการเขียนสะกดคำของ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 โดยใช้คำพื้นฐานในชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ตามหลักสูตรประถมศึกษา 2503 พบว่า ลักษณะคำยากในการเขียนสะกดคำมีทั้งหมด 20 แบบ แต่สรุปแล้วได้ 8 แบบ คือ

แบบที่ 1 ไม่เขียน เขียนแล้วอ่านไม่ออก เขียนไม่เป็นภาษา ร้อยละ 61.215

แบบที่ 2 แม่ตัวสะกด (ไม่มีตัวสะกด เอาตัวสะกดแม่เคี้ยวมาใส่ เอาตัวสะกดแม่อื่นมาใส่) ร้อยละ 11.574

แบบที่ 3 พยัญชนะ (เอาพยัญชนะอื่นมาใส่ เอาพยัญชนะอื่นที่มีรูป คล้ายกันมาใส่) ร้อยละ 9.161

แบบที่ 4 สระ (ไม่เขียนสระ เอาสระอื่นที่คล้ายกันมาเขียน เอาสระอื่นอะไรก็ได้มาใส่ ผิดสระแบบรูป) ร้อยละ 5.817

แบบที่ 5 เขียนผิดสระและพยัญชนะ ร้อยละ 4.429

แบบที่ 6 วรรณยุกต์ (ใส่วรรณยุกต์ผิดที่ ใส่วรรณยุกต์ถูกแต่ผิดเสียง) ร้อยละ 4.280

แบบที่ 7 เขียนพยัญชนะ วรรณยุกต์ถูก สระผิดและแม่ตัวสะกด
ร้อยละ 0.364

แบบที่ 8 เขียนคำยกเว้นผิด ร้อยละ 1.258
(ประทีป ประทีปทอง 2510 : 31 - 32)

สุนันทา ไสริจจ์ ได้ศึกษาถึงความสามารถทางการเขียนสะกดการันต์และ
มูลเหตุแห่งการเขียนสะกดการันต์ผิดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดพระนคร
พบว่า ลักษณะของการเขียนสะกดการันต์ผิด เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยของจำนวน
การเขียนผิดที่คิดเป็นร้อยละได้ตามลำดับดังนี้ แบบผิดทั้งคำ ผิดที่เสียงสระสั้นยาว
ผิดที่เสียงวรรณยุกต์ ผิดที่ตัวสะกด ผิดที่การประวิสรรชนีย์ ผิดที่ ร, ล และ รหัน
ผิดที่คัดเติมพยัญชนะ ผิดที่การใช้สระโอ โอ ผิดที่ตัวการันต์ และผิดที่พยัญชนะต้น
(สุนันทา ไสริจจ์ 2511 : 87)

สามารถ ศักดิ์เจริญ ได้ศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการเขียนสะกดการันต์ของนักเรียน
ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ในจังหวัดภาคใต้ พบว่า ลักษณะการเขียนผิดของนักเรียนตามลำดับ
จากมากไปหาน้อยที่คิดร้อยละตามค่ายากดังนี้ ผิดที่สระเสียงสั้นยาว ผิดที่การใช้วรรณยุกต์
ผิดที่การใช้ ร, ล และควบกล้ำ ผิดที่การใช้ รร. (ร.หับ) ผิดที่พยัญชนะต้น ผิดทั้งคำ
ผิดที่การประวิสรรชนีย์ ผิดที่การคัดและเติมตัวอักษร ผิดที่ตัวการันต์ และผิดที่การใช้
โอ โอ อัย (สามารถ ศักดิ์เจริญ 2517 : 88)

ไซลิรี ปราโมช ณ ออยุธยา ได้ศึกษาวิเคราะห์ลักษณะข้อผิดพลาดในการเขียน
ภาษาไทยของนิสิตอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2515 -
2516 พบว่า ลักษณะผิดพลาดในเรื่องตัวสะกดการันต์มี 3 ลักษณะ คือ

1. ผิดพลาดในเรื่องพยัญชนะมีลักษณะผิดพลาด 5 ลักษณะ คือ
 - 1.1 การเพิ่มตัวพยัญชนะ
 - 1.2 การขาดตัวพยัญชนะ
 - 1.3 การใช้พยัญชนะผิด

- 1.4 การสับตัวพยัญชนะ
- 1.5 การเขียนคำที่พ้องเสียงกันผิดคำ
2. ข้อผิดพลาดในเรื่องสระ มีลักษณะผิดพลาด 3 ลักษณะ คือ
 - 2.1 การเพิ่มสระ
 - 2.2 การขาดสระ
 - 2.3 การเขียนสระผิด
3. ข้อผิดพลาดเรื่องตัวการันต์ มีลักษณะผิดพลาด 3 ลักษณะ ดังนี้คือ
 - 3.1 การเพิ่มตัวการันต์
 - 3.2 การขาดตัวการันต์
 - 3.3 การใช้ตัวการันต์ผิด

(ไชลิริ ปราโมช ณ อยุธยา 2519 : 107 - 126)

แก้วตา ไทรงาม ได้ศึกษาความยากง่ายของคำพื้นฐานภาษาไทยที่ใช้ในระดับประถมศึกษาปีที่ 1 ในจังหวัดระนอง โดยใช้คำพื้นฐานภาษาไทยตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ที่เรียนตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2503 พบลักษณะคำยากในการเขียนสะกดคำมี 12 ลักษณะ คือ

1. คำพ้องเสียง
2. คำที่ตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราแม่ตัวสะกด
3. คำพิเศษและคำที่มีกฎยกเว้น
4. คำควบกล้ำ
5. คำที่ประและไมประวิสสรณีย์
6. คำที่มีสระประสม
7. คำที่มี ห. นว. อ. นว. และคำที่มีอักษรนำ
8. คำที่ลดรูปหรือเปลี่ยนรูปสระ
9. คำที่มีความหมายเป็นนามธรรม

10. คำที่มีรูปวรรณยุกต์ไม่ตรงกับการออกเสียง
11. คำที่มีหลายพยางค์

(แก้วตา ไทรงาม 2520 : 46 - 48)

ดวงเดือน สุกัญญา ได้ศึกษาความยากง่ายของคำพื้นฐานภาษาไทยที่ใช้ในระดับประถมศึกษาปีที่ 1 ในจังหวัดพระนครศรีอยุธยา โดยใช้คำพื้นฐานภาษาไทยตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 พบลักษณะคำยากในการเขียนสะกดคำ 12 ลักษณะ คือ

1. คำที่มีหลายพยางค์และมีความยาวมาก
2. คำที่มีรูปวรรณยุกต์ไม่ตรงกับการออกเสียง
3. คำพ้องเสียง
4. คำที่ลดรูปหรือเปลี่ยนรูปสระเมื่อมีตัวสะกด
5. คำที่ประและไม่วิเคราะห์
6. คำที่มีความหมายเป็นนามธรรม
7. คำที่มี ห. น้ อ. น้ และอักษรนำ
8. คำความกล้ำ
9. คำที่มีเครื่องหมายทัณฑฆาตกำกับ
10. คำที่มีสระประสม
11. คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา
12. คำพิเศษและคำที่มีกฎยกเว้น

(ดวงเดือน สุกัญญา 2522 : 113)

บุษผา ชังพุก ได้ศึกษาความยากง่ายของคำพื้นฐานภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ในจังหวัดราชบุรี โดยใช้คำตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 พบว่า มีลักษณะคำยากในการเขียนสะกดคำ 8 ลักษณะ ดังนี้ คือ

1. คำที่ไม่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราแม่ตัวสะกด
2. คำที่มีความหมายเป็นนามธรรม
3. คำที่มีตัวสะกดอื่น
4. คำที่มี ร. ล. ความกำกวม
5. คำที่ออกเสียงสระกึ่งเสียง
6. คำที่เปลี่ยนรูปสระเมื่อมีตัวสะกด
7. คำที่นักเรียนไม่มีประสบการณ์
8. คำที่มีหลายพยางค์

(บุปผา ช้างพุก. 2524 : 106)

สุวรรณ เกรียงไกรเพ็ชร และคนอื่น ๆ ได้ศึกษาลักษณะความผิดและความบกพร่องในการเขียนภาษาไทยของนิสิตอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2518 - 2520 พบความผิดพลาดมากที่สุดคือการใช้คำ ส่วนความบกพร่องนั้นส่วนใหญ่เป็นการใช้ภาษาไทยไม่สะอาดสวยงามในคำที่มีขีดเขียนสะกดการันต์ผิดไ้แก่ลักษณะ ผิดที่ตัวการันต์ แบ่งเป็น 2 ประเภท คือ ผิดที่การสะกดผิดอย่างหนึ่ง และผิดที่การสะกดกลับ ลักษณะการสะกดผิดจำแนกออกได้เป็น 4 ประเภท ได้แก่ ใช้พยัญชนะผิด ใช้สระผิด ใช้วรรณยุกต์ผิดและใช้ตัวการันต์ผิด ส่วนการสะกดกลับมักเป็นคำที่เขียน 2 แบบ นิสิตใช้ทั้ง 2 แบบในที่ใด ๆ กัน ตัวอย่างเช่น "พระท่านที่เขาสรรพอย่างรู้แจ้งและได้นำธรรมนั้นมาสั่งสอนประชาชน" (สุวรรณ เกรียงไกรเพ็ชร และคนอื่น ๆ 2524 : 87 - 96)

จากเอกสารวิจัยในประเทศเกี่ยวกับลักษณะคำยากในการเขียนสะกดคำ สรุปได้ว่าลักษณะคำยากในการเขียนสะกดคำมีลักษณะดังต่อไปนี้คือ ไม่ว่านักเรียนหรือนักศึกษา หรือนิสิตมักจะเขียนสะกดคำผิดกับในเรื่อของพยัญชนะ เช่น ใช้พยัญชนะแทนผิด เขียนอักษรนำผิด ใช้พยัญชนะที่เป็นตัวสะกดผิด ผิดเกี่ยวกับสระ ได้แก่ ไม่เขียนสระในที่ที่มีสระหรือเติมสระในที่ที่ไม่มีสระหรือในกรณีที่มีสระก็ออกเสียงเหมือนกัน เช่น โอ โอ หรือ อัย มักจะใส่วสระผิด

ตลอดจนคำที่มีสระประสมกำกับอยู่ นอกจากนี้ยังมีชนิดที่สระลดรูปหรือเปลี่ยนรูปเมื่อมีตัวสะกดติดในเรื่องราววรรณยุกต์ เช่น ใช้วรรณยุกต์ไม่ตรงกับการออกเสียงหรือใช้วรรณยุกต์ผิดที่และผิดที่การใช้ตัวก. วรรค์ผิด

จากเอกสารและงานวิจัยเกี่ยวกับการศึกษาลักษณะคำยากในการเขียนสะกดคำผิด ทั้งในทางประเพณีและภายในประเทศ พบว่ามีทั้งลักษณะผิดที่คล้ายคลึงกันและแตกต่างกัน สรุปได้ 5 ลักษณะดังนี้

1. ลักษณะการเขียนผิดที่พยัญชนะ ได้แก่ การเขียนพยัญชนะกันติด เขียนตัวสะกดตัวการันต์ผิด เขียนตัว ร.อ. ผิดโดยเฉพาะสลับที่กัน หรือตัดเติมตัว ร. จ. ในคำกราวหัว บางคำไม่มีตัว ร. จ. แต่เขียนเติมเข้าไ้ แต่บางคำมีตัว ร. จ. แต่ผู้เขียนไม่เขียน และเขียนผิดเพื่อง รร. (ร หัน)
2. ลักษณะการเขียนผิดที่สระ ได้แก่ การเขียนสระเสียงสั้นยาวสลับที่กัน เขียนผิดที่ การตัดเติมสระสระ เป็นผิดที่สระประสม เขียนผิดในคำที่มีสระลดรูป หรือเปลี่ยนรูปเมื่อมีตัวสะกด เขียนผิดในคำที่สระและไม้ประวิสรรชนีย์ และ ไอ โอ อัย
3. ลักษณะการเขียนผิดที่วรรณยุกต์ ได้แก่ การเขียนวรรณยุกต์ผิดรูป เนื่องมาจากเสียงวรรณยุกต์หรือไม้ประวิสรรชนีย์ และเขียนรูปวรรณยุกต์คลาดเคลื่อนเป็นต้น
4. ลักษณะการเขียนผิดที่พยางค์ ได้แก่ คำที่มีหลายพยางค์ จะเขียนผิดมากกว่าคำที่มีน้อยพยางค์
5. ลักษณะการเขียนผิดที่คำย่อ ได้แก่ คำยาว ๆ ย่อให้สั้นลงเป็นคำย่อ

5. เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาเหตุผลในการเขียนสะกดคำผิด

5.1 เอกสารที่เกี่ยวข้องกับความมีเหตุผลของนักเรียนชั้นประถมศึกษา

ในเรื่องความมีเหตุผลของนักเรียนที่ประถมศึกษาชั้นนั้น เพ็ญเจ้ ได้พยายามศึกษาเกี่ยวกับเรื่องการพัฒนาความคิดของเด็กว่ามีมาตั้งแต่เมื่อไร เขาพบว่า เด็กนั้นมี

ความคิดมีเหตุมีผลมาตั้งแต่เกิดแล้ว แต่เด็กไม่สามารถอธิบายเหตุผลได้ (นวลเพ็ญ วิเชียรโชติ 2517 : 6) หากแต่เป็นการพัฒนามาจากการเคลื่อนไหวเป็น Reflexive และยึดตัวเองเป็นศูนย์กลาง (Egocentrism) (พชร ประเสริฐสุข และอุกม จำรัสพันธุ์ 2520 : 11) เมื่อเป็นเช่นนี้เด็กในวัยประถมศึกษา เป็นเด็กที่มีอายุระหว่าง 6 - 12 ปี จะต้องเป็นเด็กที่มีความคิดและคิดอะไรต่าง ๆ อย่างมีเหตุผลแล้วโดยเฉพาะในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ถึง ปีที่ 6 ซึ่งมีอายุในระหว่าง 8 - 12 ปี ในวัยนี้ เพียเจต์ จัดระดับพัฒนาการความคิดเป็น 2 ระยะ กล่าวคือ ระยะอายุระหว่าง 8 - 10 ปี จัดอยู่ใน Concrete operations เด็กในวัยนี้จะมีพัฒนาการจนสามารถใช้ความคิดอย่างมีเหตุผล รู้จักการแก้ปัญห (Operation) เกี่ยวกับสิ่งที่เป็นรูปธรรม (Concrete) สามารถเข้าใจเรื่องเกี่ยวกับความคงตัวของสิ่งต่าง ๆ (Conservation) ว่าของแข็งหรือของเหลวจำนวนหนึ่ง แม้จะเปลี่ยนรูปร่างไปก็จะมีน้ำหนักและปริมาตรเท่าเดิม และตลอดจนสามารถเข้าใจความสัมพันธ์ของส่วนย่อยไปหาส่วนรวม และสามารถคิดย้อนกลับ (Reversibility) รวมทั้งเข้าใจเกี่ยวกับการแบ่งหมู่และจัดหมู่ได้โดยมีหลักเกณฑ์อย่างใดอย่างหนึ่ง และถ้าเป็นเด็กในวัย 11 - 15 ปี ด้วยแล้ว เด็กจะมีความคิดและเหตุผลเกี่ยวกับสิ่งที่เป็นนามธรรมได้ (พชรพี สุทัย 2520 : 37) และถาดูทางด้านการแสดงออกทางภาษาค้นแล้วเด็กในวัย Concrete Operations นั้นสามารถจะสื่อความหมายด้วยถ้อยคำและคำพูดได้อย่างมีเหตุผล (นวลศิริ เปาโรหิตย์ 2515 : 204) แสดงให้เห็นว่า เด็กในวัยประถมศึกษาเป็นเด็กที่มีเหตุผลที่จะคิดได้ทั้งสิ่งที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม

ในเรื่องเกี่ยวกับเหตุผลนั้น กระทรวงศึกษาธิการได้ร่างหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 เป็นหลักสูตรที่สร้างขึ้นเพื่อสอนให้เด็กวัยประถมศึกษา คิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็น เน้นคุณธรรมและนำความรู้ที่ได้จากการเรียนไปใช้ให้เป็นประโยชน์ในชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะหลักสูตรวิชาภาษาไทยและคณิตศาสตร์ ที่จัดไว้ในกลุ่มทักษะที่เป็นเครื่องมือของการเรียนรู้ ได้เน้นเรื่องการใช้ความคิดอย่างมีเหตุผลไว้อย่างชัดเจนดังนี้ จุดมุ่งหมายของหลักสูตรภาษาไทยข้อ 6 กล่าวว่า "ให้สามารถใช้นิเทศการเขียนภาษาไทยมาช่วยใน

การคิด การตัดสินใจ การแก้ปัญหา และการวินิจฉัยเหตุการณ์ต่าง ๆ อย่างมีเหตุผลโดยไม่ตกอยู่ภายใต้อิทธิพลของการโฆษณาชวนเชื่อ (กระทรวงศึกษาธิการ 2521 : 1)

เนื้อหาในหลักสูตรภาษาไทยในหลักสูตรชั้นประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ได้กำหนดให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และ 2 เรียนโดยให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็นร่วมกัน ซึ่งได้กำหนดเนื้อหา ดังนี้

ข้อ 5 การแสดงความคิดเห็นร่วมกัน ในเรื่องที่ได้อ่าน เรื่องที่ได้อ่าน เรื่องที่ได้อ่าน เรื่องที่มีประสบการณ์ เรื่องในบทเรียนที่ได้จากหนังสือที่ครูจัดหามาให้ และเรื่องที่น่าสนใจ (กระทรวงศึกษาธิการ 2521 : 7)

เนื้อหาในหลักสูตรภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และ 4 ได้กำหนดให้นักเรียนเรียนการฟังโดยมีจุดประสงค์เพื่อให้ผู้เรียนบอกจุดประสงค์หรือเจตนาของผู้พูดได้ แยกข้อเท็จจริงจากข้อความที่ฟังได้ ตัดสินใจว่าควรจะมีปฏิกริยาอย่างไรได้ และอธิบายความหมายหรือนัยของผู้พูดได้ในกรณีที่ผู้พูดพูดไม่ตรง ส่วนเนื้อหาการใช้ความคิดในการฟัง ได้แก่ เรื่องที่นำมาเล่าหรืออ่านให้ฟังเพื่อให้เกิด นิทานที่มีปัญหายั่วเยวและหาเหตุผล คำถามต่าง ๆ ที่ต้องการคำตอบอย่างมีเหตุผล ปริศนาคำทาย ภาษิตและคำพังเพยต่าง ๆ และคำพูดเปรียบเทียบคำพูดที่แสดงความต้องการโดยตรงหรือนัย (กระทรวงศึกษาธิการ 2521 : 21 - 22)

เกี่ยวกับเรื่องเหตุผลนี้ กิตติวาทิ บุญชื่อ ได้กล่าวถึงการสอนภาษาไทยว่าจะต้องสอนให้เด็กทักษะทั้ง 4 กล่าวคือ ต้องสอนการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ให้สอดคล้องกัน และถ้าสอนได้อย่างสอดคล้องเหมาะสมจะเกิดทักษะคิดขึ้นมาอีกทักษะหนึ่ง ซึ่งเป็นทักษะเชื่อมทักษะทั้ง 4 ประการ (กิตติวาทิ บุญชื่อ 2520 : 78 - 79)

จากเอกสารที่เกี่ยวข้องกับความมีเหตุผลของนักเรียนชั้นประถมศึกษา สรุปได้ว่าเด็กในวัยประถมศึกษาเป็นเด็กที่มีความคิดมีเหตุผล สามารถใช้เหตุผลเกี่ยวกับสิ่งที่เห็นทั้งรูปธรรมและนามธรรมได้ แม้กระทั่งการแสดงออกทางภาษาก็แสดงออกอย่างมีเหตุผล นอกจากนั้นหลักสูตรภาษาไทยชั้นประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ก็เชื่อในแนวความคิดดังกล่าวจึงได้เห็นว่า เมื่อนักเรียนจบชั้นประถมศึกษาแล้วนักเรียนจะต้องคิดเป็น ทำเป็น

แก้ปัญหาเป็น สามารถตัดสินใจว่าจะไร้ไ้ควยเหตุผล สามารถวินิจฉัยเหตุการณ์ต่าง ๆ
ไ้ควยเหตุผล ไม่เื่ออะไรมจายอย่างไ้เหตุผล เป็นต้น

5.2 เอกสารเกี่ยวกับเหตุผลการเขียนสะกดคำผิด

ในเรื่องการเขียนระกตค่านั้น ได้มีผู้ได้ศึกษาถึงเหตุผลของนักเรียนที่
เขียนสะกดคำผิดว่าเด็กเขียนก่าผิดนั้น เขามีเหตุผลเช่นไร

สุทธิวงศ์ พงศ์ไพบูลย์ ได้กล่าวถึงเหตุผลในการเขียนสะกดคำผิดไว้

5 ประการ คือ

1. เขียนผิดเพราะเราไม่ทราบความหมายของคำ เช่น ประณีต
(เรียบร้อย) เขียนเป็น ปราณีต (ไม่เรียบร้อย) เป็นต้น
2. เขียนผิดเพราะใจแน่วเือบผิด เช่น จ่านง เขียนเป็น
จ่านงค์ เพราะเ่ียบมาจาก องค์
3. เขียนผิดเพราะประสมมาผิด เช่น สังเกต เขียนเป็น
สังเกตุ เพราะจำมาจากหนังสือพิมพ์ เป็นต้น
4. ผิดเพราะออกเสียงผิด เช่น ชะมักเขมน์ เขียนเป็น
ขมักเขมน์

5. เขียนผิดเพราะไม่รู้หลักภาษา เช่น

- 5.1 หลักการประวิสรรชนีย์
- 5.2 หลักการใช้ ศ ษ ส
- 5.3 หลักการใช้ รร (ร. หัน)
- 5.4 หลักการใช้ มรร และ มั่น
- 5.5 หลักการใช้ ถ และ น
- 5.6 หลักการใช้ โอ โอ อัย และ โอย
- 5.7 หลักการใช้ ไ้ไม่ไ้คู่ (ไ้)

- 5.8 หลักการใช้ อัม อ่า
- 5.9 หลักการใช้ไม้ทัณฑฆาต (์)
- 5.10 หลักการใช้ไม้ยมก (ๆ)
- 5.11 คำไทยมีคำพ้อง
- 5.12 คำไทยมีเสียงวรรณยุกต์

(สุทธิวงศ์ พงศ์ไพบูลย์ 2503 : 279 -- 287)

หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู ได้รวบรวมเหตุผลในการเขียนสะกดคำผิดของนักเรียนไว้ 7 ประการ คือ

1. ใช้แนวเทียบผิด เช่น เคยเห็นคำว่า "รมย์" ใช้ "ย์" การันต์ก็คิดว่า "อารมณ์" ต้องใช้ "ย์" ด้วย หรือเห็นคำว่า "สัณฐาน" "พระยามาร" ก็คิดว่า "ปฏิสันถาร" และ "ทรมาน" เขียนเช่นเดียวกันตามลำดับ เพราะเสียงตัวสะกดเป็นเช่นเดียวกัน
2. ไม่สนใจในการเขียนว่าจะถูกหรือผิด บางคนก็สะเพร่าเส้นเลื้อยหรือเคยชินมานาน ไม่ได้แก้ไข
3. ไม่ศึกษาว่าคำใดเขียนอย่างไรจึงจะถูก เช่น "บัณฑิต" กับ "บัณฑิตย์" ทั้งเวลาลงสัก็ไม่เคยใช้พจนานุกรม จึงไม่มีโอกาสได้จดจำคำที่สะกดถูกต้องความพจนานุกรมไว้ใช้
4. มีการแก้ไขภาษาและพจนานุกรมที่ทำให้นักเรียนกำหนดแบบอย่างที่ถูกต้องได้ยาก
5. ขาดการฝึกฝนโดยเฉพาะในการเขียนตามคำบอก
6. เห็นแต่แบบแผนที่ไม่ถูกต้องอยู่ตลอดเวลา เช่น หนังสือพิมพ์ ป้ายโฆษณาต่าง ๆ แม้แต่ในหนังสือแบบเรียนบางเล่มก็ยังพิมพ์ผิดอยู่
7. ขาดความรู้ในเรื่องรูปศัพท์เดิม เช่น คำที่มาจากภาษาบาลีสันสกฤต

(หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู 2514 : 193)

คุณพิพร ชำนิโรภานนท์ ได้กล่าวถึงปัญหาการเขียนสะกดคำผิดและชี้ให้เห็นว่าการที่เขียนสะกดคำผิดนั้นผู้เขียนมีเหตุผลอย่างไรดังต่อไปนี้

1. เขียนผิดเพราะคำเหล่านั้นออกเสียงเหมือนกัน แต่มีความหมายคนละอย่างและเขียนต่างกัน ผู้ใช้ภาษามักจะสับสนกัน และจำไม่ได้ว่าคำที่ต้องการเขียนหรือคำที่ต้องการจะสื่อความหมายนั้นเขียนอย่างไร เช่น คำว่า "ขึ้น" กับ "ขึ้น" เป็นต้น
2. คำที่ออกเสียงต่างกันเพียงเล็กน้อย และมีความหมายต่างกันไม่มากนัก ถ้าผู้ใช้ภาษาไม่ระมัดระวังหรือไม่รู้จัก ก็อาจสับสนและเกิดปัญหาในการเขียนได้ เช่น คำว่า "ราค" กับ "ลาด" คำว่า "ราค" หมายถึง เหยของเหลวให้แผ่ทั่วไป เช่น ถนนราคยาง "ลาด" หมายถึง บุแต่ออกไป เช่น ลาดพรม ปลาด ปัญหาข้อนี้ไม่ได้อยู่ที่เขียนยาก เขียนไม่เป็น แต่อยู่ที่ความสับสนในการใช้คำที่มีเสียงคล้ายและมีความหมายคล้ายกัน
3. คำที่เขียนผิดเพราะไม่รู้หลักเกณฑ์การเขียน เช่น ไม่รู้หลักการใช้ ณ และ น หลักการประและไม่ประวิสรรชนีย์ หรือไม่รู้หลักการใช้ ไอ ไอ เป็นต้น
4. คำที่สะกดผิดเพราะใช้แนวเทียบผิด เช่น คำว่า "ญาติ" และ "อนุญาติ" "ญาติ" ส่วนใหญ่เขียนได้ถูกต้อง แต่คำว่า "อนุญาติ" มักเขียนผิดคือใช้แนวเทียบมาจากคำว่า "ญาติ" และก็เขียนตาม
5. คำที่เขียนผิดเพราะมีการเปลี่ยนแปลงกฎเกณฑ์ แต่ผู้เขียนติดรูปแบบบางคำในสมัยหนึ่งเขียนผิดไปจากเดิม ผู้ใช้บางคนเปลี่ยนตามไปไม่ทันหรือติดรูปแบบ โดยเฉพาะคนที่เคยเขียนหนังสือแบบเก่าจนเคยชินและได้อ่านหนังสือแต่สมัยเก่าหรือสะกดแบบเดิมจนเคยชิน เช่น คำว่า "พงษ์" เดิมใช้คำว่า "พงษ์" แต่ปัจจุบันใช้ "ค"
6. คำบางคำมีความหมายอย่างเดียวกันออกเสียงเหมือนกันแต่เขียนต่างกัน คำเหล่านี้ถึงแม้จะมีความหมายอย่างเดียวกันแต่ก็มีที่ใช้อย่างต่างกัน ผู้ใช้ภาษาคงรู้ว่าเมื่อใดจะใช้รูปใด คำเวกัลลอมเป็นอย่างไร ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับความนิยมของสังคม เช่น คำว่า "ศูนย์" และ "สูญ" มีความหมายอย่างเดียวกันแต่เขียนต่างกันและมีที่ใช้อย่างต่างกัน

เช่น "ศูนย์" ใช้ในความว่า ศูนย์ภาพ ศูนย์กลาง ศูนย์ถ่วง ส่วนคำว่า "สูญ" ใช้ในความว่า สูญสิ้น สูญหาย สูญซากศพ เป็นต้น

7. คำบางคำเขียนได้มากกว่าหนึ่งรูป เช่น "กันไกร" อาจใช้ว่า "กรรไกร" "กันไกร" หรือ "ทะไกร" ก็ได้ ผู้ใช้จะต้องรู้จักเขียนทุก ๆ รูป หรือคำบางคำสะกดต่างกัน ผู้เขียนอาจทำให้เกิดความสับสนคิดว่า ควรจะเขียนหรือสะกดอย่างนั้นอย่างนี้ และคำเหล่านี้ไม่มีในพจนานุกรม เช่น คำว่า "สีส้ม" บางคนเขียนว่า "สรว" บางคนเรียกว่า "สรว" เป็นต้น

8. ปัญหาการเขียนผิดเพราะเขียนตามเสียงอ่าน คำบางคำอ่านอย่างหนึ่งแต่เขียนไม่ตรงกับการออกเสียง เช่น "ปรารถนา" ออกเสียง /ปราด - อะ - หนา/ คนมักเขียนเป็น "ปราดนา" เป็นต้น (คู่มือฯ ขำนิโรธกานต์ 2516 : 35 - 40)

สมบัติ มหารศ ได้กล่าวถึงเหตุผลในการเขียนสะกดคำผิดได้ 3 ประการ ดังนี้

1. ปัญหาเกี่ยวกับอายุ เด็กในชั้นประถมศึกษาจะเรียนสะกดคำได้คือประมาณอายุ 9 ปี ขึ้นไป แต่ก็ยังมีบางคนไม่สามารถสะกดคำได้ทั้งนี้เพราะไอคิวต่ำบ้าง หูพิการ สายตาไม่ปกติ ขาดสมาธิ ขาดการเอาใจใส่ต่อการเรียนจากทางครอบครัวและโรงเรียน นอกจากนั้นการที่เด็กมีเจตคติไม่ดีต่อการเขียน ขาดความเข้าใจ ความหมายอารมณ์ไม่ดี เหล่านี้ล้วนแต่เป็นปัญหาที่สอดคล้องต่อการสะกดคำทั้งสิ้น
2. เข้าใจว่าการสะกดเป็นเรื่องยาก ด้วยเหตุนี้นักเรียนเองเลยห่อใจที่จะสะกดต่อไป ทั้งนี้อาจเป็นเพราะจากการฝึกฝนและระยะแรกเริ่ม การใช้สายตาไม่มีเลยสะกดผิด ๆ มาตลอด การอ่านมาผิด ๆ ก็ทำให้การสะกดผิดตามมาจนได้ นอกจากนั้นร่างกายไม่สมบูรณ์พร้อมด้วยก็ยิ่งทวีปัญหาในการสะกดมากขึ้น นอกจากนั้นจะพบเสมอว่าเด็กที่ไม่มีความเชื่อมั่นในตนเองจะสะกดไม่ถูกต้องอีกด้วย

3. เรื่องบุคลิกลักษณะนั้น พบว่า เด็กที่เขียนสะกดคำผิดเป็นเพราะไม่ค่อยเรียบร้อยทั้งทางกายและเรื่องใจต่าง ๆ ขาดความระมัดระวังมีความรีบเร่งหรือไม่เคยพบคำดังกล่าวมาก่อนแล้วนี้เป็นเหตุทำให้สะกดผิดได้มากขึ้นเช่นกัน

(สมบัติ มหารศ 2521 : 88 - 89)

จากเอกสารเกี่ยวกับเหตุผลในการเขียนสะกดคำผิดเท่าที่รวบรวมได้พอสรุปได้ว่า การที่นักเรียนเขียนสะกดคำผิดนั้นเขามีเหตุผลดังต่อไปนี้คือ เขียนผิดเพราะใช้แนวเทียบผิด ผิดเพราะละแวงา เลินเลอ ผิดเพราะไม่รู้หลักเกณฑ์ของภาษาและไม่พยายามศึกษาค้นคว้า ผิดเพราะความสับสนของพจนานุกรม ผิดเพราะขาดการฝึกทักษะอย่างเพียงพอ ผิดเพราะเคยเห็นแก่แบบที่ผิด และบางทีก็ไม่เคยเห็นคำนั้น ๆ มาก่อน ผิดเพราะขาดความรู้เรื่องภาษาไม่เข้าใจความหมายของคำ ผิดเพราะออกเสียงผิด เขียนผิดเพราะภาษาไทยกำ ๆ เกี้ยวเขียนได้หลายรูปแบบ ผิดเพราะความสับสนทางการได้ยิน และมองเห็น และผิดเพราะกลัวว่ามันยาก เป็นต้น

5.3 งานวิจัยต่างประเทศ

นักศึกษากว่าประเทศต่าง ๆ ได้ศึกษาถึงเหตุผลที่นักเรียนเขียนสะกดคำผิดไว้ ดังนี้

ฮอร์น ได้พบว่า เหตุผลที่ทำให้นักเรียนเขียนสะกดคำผิดอันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงการออกเสียง และการเปลี่ยนแปลงอื่น ๆ ดังนี้

1. การเปลี่ยนแปลงเรื่องเสียงรวิ
2. ภาษาถิ่นหรือภาษาท้องถิ่น
3. การเพิ่มและการเลิกใช้ภาษาของตน
4. นักเขียนและสิ่งตีพิมพ์อิทธิพลต่อการเขียนสะกดคำ
5. หลักการสะกดคำซึ่งยอมรับกันตามกาลเวลา

(Horn, 1960 : 1337)

เช่น และคณะ ได้ศึกษาถึงเหตุผลในการเขียนสะกดคำผิดของนักเรียนพบว่า มี 2 ประการใหญ่ ๆ ดังนี้ คือ

1. ปัญหาโดยทั่ว ๆ ไป คือนักเรียนไม่พัฒนาความสามารถของตนเอง มีความสนใจในเรื่องการเขียนสะกดคำน้อย ประกอบกับคำที่นักเรียนพบนั้นมีมากมายทำให้เกิดความสับสนยุ่งยากที่จะจำ

2. ปัญหาเฉพาะบุคคลจะพบปัญหาดังนี้ คือ

2.1 ความบกพร่องทางสายตา

2.2 ความสามารถในการออกเสียงและความสามารถทางสมอง

2.3 เด็กที่รู้สองภาษาในเวลาเดียวกัน

(Shane and others. 1962 : 71 - 72)

ฮิมเมอร์ ได้ทำการวิเคราะห์และศึกษาเหตุผลในการเขียนสะกดคำผิดของนักเรียนเกรดสี่และห้า พบว่า คำที่นักเรียนเขียนสะกดผิดเป็นคำที่นักเรียนไม่เคยเห็นมาก่อน ซึ่งมีทั้งคำพยางค์เดียวและสองพยางค์ (Humer. 1963 : 573 - A)

จอห์นสัน ได้ศึกษาการเขียนสะกดคำและเหตุผลที่นักเรียนเกรดห้าเคยเขียนคำที่ใช้เสมอ พบว่า นักเรียนเขียนสะกดคำผิดเพราะออกเสียงผิด และเขียนผิดเพราะมีประสบการณ์จำกัด (Johnson. 1979 : 6217 - A)

วูดเบิร์น ได้ศึกษามลการออกเสียงที่มีผลต่อความสามารถในการเขียนสะกดคำของนักเรียนเกรดสามและสี่ พบว่า เหตุผลในการเขียนสะกดคำผิดของนักเรียนคือการออกเสียงบกพร่องทำให้การเขียนสะกดคำบกพร่องไปด้วย (Woodburn. 1979 : 4982 - A)

แมค ลีน ได้ศึกษาเชิงสำรวจผลสัมฤทธิ์ในการเขียนสะกดคำของนักเรียนเกรดสอง พบว่า จำนวนคำที่นักเรียนเขียนสะกดผิดมีความสัมพันธ์กับไอคิว (I.Q.) ความสามารถในการอ่านและรูปแบบของการศึกษามีอิทธิพล (Mc.Jean. 1979 : 7247 - A)

จากเอกสารวิจัยต่างประเทศเกี่ยวกับเหตุผลในการเขียนสะกดคำผิดสรุปได้ว่าการที่นักเรียนสะกดคำผิดไม่ว่าจะเป็นการอ่านหรือการเขียนก็ตามจะมีเหตุผล 12 ประการดังต่อไปนี้ คือ

1. สะกดผิดเพราะความบกพร่องทางสายตา การออกเสียง และการพูด
2. สะกดผิดเพราะออกเสียงเร็ว
3. สะกดผิดเพราะอิทธิพลของภาษาถิ่น

4. สะกดผิดเพราะมีการตัดเติมพยัญชนะ
5. สะกดผิดเพราะอิทธิพลของสิ่งแวดล้อม
6. สะกดผิดเพราะหลักการสะกดคำเปลี่ยนแปรไปตามกาลเวลา
7. จะกดผิดเพราะเก็บใช้ภาษาสองภาษาในเวลาเดียวกัน
8. สะกดผิดเพราะไม่เคยเห็นคำนั้นมาก่อน
9. สะกดผิดคำนั้น ๆ ออกเสียงเหมือนกันแต่เขียนไม่เหมือนกัน

(คำพ้องเสียง)

10. สะกดผิดเพราะสัทวิทยาไม่ดี
11. สะกดผิดเพราะอ่านไม่เก่ง
12. สะกดผิดเพราะถูกบังคับให้คิดโดยไม่อิสระ

5.4 งานวิจัยในประเทศ

การศึกษาเหตุผลในการเขียนสะกดคำของนักวิจัยภายในประเทศเกี่ยวกับภาษาไทย ได้พบเหตุผลในการเขียนสะกดคำผิดในลักษณะต่าง ๆ กันดังนี้คือ

สุนันดา โสรัจจ์ ได้ศึกษาความสามารถในการเขียนสะกดการันต์และมูลเหตุแห่งการเขียนสะกดคำผิดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พบเหตุผลในการเขียนสะกดการันต์ผิดดังต่อไปนี้คือ เขียนผิดเพราะประสมนาสิก เขียนผิดเพราะไม่รู้จักความหมายของคำ เขียนผิดเพราะใช้แนวเทียบผิด เขียนผิดเพราะเผลอ และเขียนผิดโดยไม่มีเหตุผล (สุนันดา โสรัจจ์ 2511 : 87 - 88)

สามารถ ศักดิ์เจริญ ได้ศึกษาถึงปัญหาการเขียนสะกดการันต์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาในจังหวัดภาคใต้ การศึกษาพบเหตุผลในการเขียนสะกดการันต์ผิดดังนี้คือ ผิดเพราะเขียนตามแบบที่เคยเห็นมาผิด เขียนผิดเพราะไม่รู้หลักภาษาและไม่เคยใช้พจนานุกรม เขียนผิดเพราะไม่รู้จักความหมายของคำ เขียนผิดเพราะใช้แนวเทียบผิด เขียนผิดเพราะเขียนตามเสียงพูดเสียงอ่านที่ผิด และเขียนผิดเพราะเผลอ (สามารถ ศักดิ์เจริญ 2517 : 88 - 89)

ไพจิตร วัฒนากุล ได้ศึกษาสาเหตุแห่งการเขียนสะกดการันต์ผิด และเปรียบเทียบในการเขียนสะกดการันต์ระหว่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 แผนกศิลป์ และแผนกวิทยาศาสตร์ จากการศึกษาพบเหตุผลแห่งการเขียนสะกดการันต์ผิดดังนี้คือ เขียนผิดเพราะประสมมาผิด เพราะรู้หลักภาษาไม่แม่นยำและไม่ได้ใช้พจนานุกรม เพราะไม่ทราบความหมายของคำ เพราะออกเสียงผิด เพราะถ่ายทอดคำตามเสียงและตัวอักษรของภาษาต่างประเทศ เพราะเกา เพราะเขียนตามความเคยชิน เพราะใช้แนวเทียบผิด และเขียนผิดตามความนิยม (ไพจิตร วัฒนากุล 2517 : 92 - 93)

ไซลรี ปราโมช ณ อยุธยา ได้ศึกษาวิเคราะห์ข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทยของนิสิตอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ผลการศึกษาพบเหตุผลในการเขียนสะกดการันต์ผิดดังต่อไปนี้คือ เขียนผิดเพราะใช้แนวเทียบผิด เขียนผิดเพราะไม่เข้าใจความหมายของคำ เขียนผิดเพราะอิทธิพลของภาษามาลีสันสกฤต เขียนผิดเพราะความสับสนเกี่ยวกับกฎเกณฑ์การใช้ภาษาไทย เช่น หลักภาษาและการใช้พจนานุกรม และเขียนผิดเพราะอ่านออกเสียงผิด (ไซลรี ปราโมช ณ อยุธยา 2519 : 172 - 178)

แก้วตา ไทรงาม ได้ศึกษาความยากง่ายของคำชั้นประถมปีที่ 1 โดยใช้คำพื้นฐานภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ตามหลักสูตร 2521 และให้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ตามหลักสูตรประถมศึกษาป็นพุทธศักราช 2503 พบว่า นอกจากนักเรียนเขียนสะกดคำผิดแล้วยังพบว่า นักเรียนมีเหตุผลในการสะกดคำดังนี้คือ เขียนผิดเพราะออกเสียงผิด เขียนผิดเพราะเคັกออกเสียงไม่ได้ เขียนผิดเพราะเคັกไม่มีประสมการณหรือไม่เคยพบเห็นคำนั้นมาก่อนไม่ว่าจะเป็นการอ่าน การใช้คำ หรือความหมายของคำ ผิดเพราะไม่มีความปรารถนาในการเขียนคำ เคັกบางคนต้องการให้เสร็จเร็วจึงประวรรณยุกต์ผิดที่ เขียนผิดเพราะครูผู้สอนไม่ได้ฝึกทักษะเท่าที่ควร ไม่ใช้วิธีสอนที่มีประสิทธิภาพ และไม่รู้จักแก้ไขเมื่อเคັกเขียนผิด เขียนผิดเพราะอิทธิพลของภาษาอื่น เป็นต้น (แก้วตา ไทรงาม 2520 : 46 - 48)

ดวงเคื่อน สุภักดิ์ ได้ศึกษาความยากง่ายของคำขึ้นประสมศึกษาปีที่ 1 โดยใช้คำพื้นฐานภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 จากหลักสูตรภาษาไทยชั้นประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 โดยให้นักเรียนในจังหวัดพระนครศรีอยุธยาเขียนสะกดคำ พบว่า นอกจากนักเรียนจะเขียนสะกดคำผิดแล้วยังพบอีกว่า นักเรียนมีเหตุผลในการเขียนสะกด คำผิดดังนี้คือ เขียนผิดเพราะนักเรียนไม่มีประสบการณ์มาก่อน เขียนผิดเพราะนักเรียน ไม่มีความประณีตในการเขียน เขียนผิดเพราะนักเรียนยังไม่มีผู้ฝึกหัด เขียนผิดเพราะ ไม่รู้จักแยกเสียงคำที่จะเขียน เขียนผิดเพราะครูผู้สอนไม่เข้มงวด ไม่ใช้วิธีสอนที่มี ประสิทธิภาพ และไม่แก้ไขเมื่อนักเรียนเขียนสะกดคำผิดและไม่ตั้งใจสอน เป็นต้น (ดวงเคื่อน สุภักดิ์ 2522 : 116)

สุวรรณา เกรียงไกรเพชร และคนอื่น ๆ ได้ศึกษาข้อบกพร่องในการใช้ภาษาไทย ของนิสิตอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ในปีการศึกษา 2518 - 2520 ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ นอกจากจะพบข้อบกพร่องในการใช้ภาษาไทยของนิสิตแล้วยังพบอีกว่า เหตุผลที่นิสิตเขียนสะกดคำผิดมี 3 เหตุผลดังนี้คือ เขียนผิดเพราะพูดผิด เขียนผิดเพราะ ใช้แนวเทียบผิด เขียนผิดเพราะเส้นเลื้อยคือ เขียนตก เขียนเกิน และเขียนผิด (สุวรรณา เกรียงไกรเพชร และคนอื่น ๆ 2524 : 87 - 96)

จากเอกสารการวิจัยภายในประเทศเกี่ยวกับเรื่อง การศึกษาเหตุผลในการเขียน สะกดคำผิด สรุปได้ว่า การที่เด็กหรือนิสิตเขียนและสะกดคำผิดนั้นมีเหตุผลในการเขียน สะกดคำผิดดังนี้คือ เขียนผิดเพราะประสมมาผิด เพราะไม่มีความหมายของคำ เขียนผิด เพราะไม่รู้หลักภาษาหรือไวยากรณ์ เขียนผิดเพราะออกเสียงผิด เขียนผิดเพราะ ใช้แนวเทียบผิด เขียนผิดเพราะเขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน เขียนผิดเพราะเฉา เขียนผิดเพราะการถ่ายเสียงมาจากคำภาษาต่างประเทศ เขียนผิดเพราะเคยชิน และตามความนิยม เขียนผิดเพราะไม่ประณีตในการเขียนคำหรือเส้นเลื้อย เขียนผิดเพราะ อธิพจน์ของภาษากิน เขียนผิดเพราะครูไม่สนใจและไม่ใช้วิธีสอนที่มีประสิทธิภาพและ เขียนผิดเพราะผู้เขียนยังไม่มีผู้ฝึกหัดเพียงพอ

จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับเหตุผลในการเขียนสะกดคำผิดทั้งต่างประเทศ และภายในประเทศ ชี้ให้เห็นว่า เด็กนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาเป็นเด็กที่มีเหตุผล แล้วแต่หลักสูตรภาษาไทยก็เชื่อในเรื่องนี้ โดยจัดหลักสูตรให้เด็กคิดเป็น ทำเป็น แก้ปัญหาเป็นอย่างมีเหตุผล ในเรื่องเหตุผลของการเขียนสะกดคำผิดนั้นนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาก็มีเหตุผลว่า การที่เขาเขียนว่านั้น ๆ ลงไปเรามีเหตุผลอะไร จากเอกสารที่รวบรวมได้จะเห็นว่าเหตุผลคล้ายคลึงกันบ้าง แตกต่างกันไปบ้าง จึงสรุปเหตุผลต่าง ๆ ของเด็กนักเรียนที่เขียนสะกดผิดดังต่อไปนี้ เขียนผิดเพราะออกเสียงผิด เขียนผิดเขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน เขียนผิดเพราะอิทธิพลของภาษาถิ่น เขียนผิดเพราะความพิการทางการได้ยินและสมอง เขียนผิดเพราะใช้แนวเทียบผิด เขียนผิดเพราะสะเพร่า เลินเล่อ เขียนผิดเพราะเห็นแบบแผนมาผิดและไม่เคยเห็นคำนั้นมาก่อน เขียนผิดเพราะไม่รู้หลักเกณฑ์ ภาษาและไม่รู้พจนานุกรม เขียนผิดเพราะความสับสนของพจนานุกรม เขียนผิดเพราะขาดการฝึกฝน เขียนผิดเพราะไม่รู้เรื่องศัพท์ เขียนผิดเพราะไม่เข้าใจความหมายของคำ เขียนผิดเพราะคิดว่ามันยาก เขียนผิดเพราะในภาษาไทยคำ ๆ เดียวเขียนได้หลายอย่าง เขียนผิดเพราะเด็กใช้ภาษาสองภาษาในเวลาเดียวกัน เขียนผิดเพราะเขียนตามเสียงพูดเสียงอ่านที่ผิด เขียนผิดเพราะการเคา เขียนผิดเพราะถ่ายเสียงคำมาจากคำในภาษาต่างประเทศ เขียนผิดเพราะความเคยชิน เขียนผิดเพราะครูสอนไม่ดี และเขียนผิดเพราะผู้เขียนยังไม่มีทักษะเพียงพอ

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยโดยมีลำดับหัวข้อเรื่องดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือและการสร้างเครื่องมือ
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรเป็นนักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และกำลังเรียนอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2524 ของโรงเรียนประถมศึกษาทุกสังกัดในจังหวัดอุดรธานี จำนวน 33960 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนที่สุ่มจากประชากรที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และกำลังเรียนอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2524 จำนวน 570 คน ซึ่งได้จากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling)

การเลือกกลุ่มตัวอย่าง

การเลือกกลุ่มตัวอย่างผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. การสุ่มโรงเรียน สํารวจรายชื่อโรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดอุดรธานีทั้งหมด ซึ่งสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาแห่งชาติ สังกัดสำนักงานการศึกษาเอกชน และสังกัดเทศบาลเมืองอุดรธานี ซึ่งมีจำนวนโรงเรียนประถมศึกษา

ทั้งหมด 1,132 โรงเรียน แล้วสุ่มโรงเรียน โดยใช้การสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) จำนวนร้อยละ 5 ของจำนวนโรงเรียน ในแต่ละอำเภอ ได้โรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 57 โรงเรียน

2. การสุ่มห้องเรียน ผู้วิจัยได้สุ่มห้องเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จากโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างตามข้อ 1 โดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยกำหนดเกณฑ์ว่าสุ่มมาโรงเรียนละ 1 ห้องเรียน แต่ถ้าโรงเรียนใดมีห้องเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เพียง 1 ห้องเรียน ก็ให้ถือเป็นกลุ่มตัวอย่างได้ ห้องเรียนเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดจำนวน 57 ห้องเรียน

3. การสุ่มนักเรียน ผู้วิจัยได้สุ่มนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2524 มาห้องเรียนละ 10 คน โดยการสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ได้นักเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างจำนวน 570 คน

4. แบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่มเท่า ๆ กัน โดยกระทำเป็นรายห้องเรียน ห้องเรียนละ 5 คน โดยใช้วิธีการจับฉลาก ได้กลุ่มตัวอย่าง ก จำนวน 285 คน ใช้สำหรับการศึกษาระดับความยากง่ายของคำ และกลุ่มตัวอย่าง ข จำนวน 285 คน ใช้สำหรับศึกษาลักษณะคำยากและเหตุผลในการเขียนสะกดคำผิด

ตาราง 1 แสดงรายละเอียดของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามอำเภอและโรงเรียน

อำเภอ	โรงเรียน	จำนวน โรงเรียน	จำนวน นักเรียน	จำนวนนักเรียน		หมายเหตุ
				กลุ่ม ก	กลุ่ม ข	
เมือง	โรงเรียนบ้านหนองบัว	1	10	5	5	
	โรงเรียนค่ายประจักษ์ศิลปาคม	1	10	5	5	
	โรงเรียนบ้านหนองหิน	1	10	5	5	
	โรงเรียนไทยสมุทรมิตรภาพ	1	10	5	5	
	โรงเรียนบ้านแก่งน้อย	1	10	5	5	
	โรงเรียนเทศบาล 1	1	10	5	5	
	โรงเรียนเทศบาล 4	1	10	5	5	
	รวม	๗	๗๐	๓๕	๓๕	

ตาราง 1 (ต่อ)

อำเภอ	โรงเรียน	จำนวน ห้องเรียน	จำนวน นักเรียน	จำนวนนักเรียน		หมายเหตุ
				กลุ่ม ก.	กลุ่ม ข.	
กุมภวาปี	โรงเรียนวัดป่าทรขรรณ	1	10	5	5	
	โรงเรียนบ้านวาปี	1	10	5	5	
	โรงเรียนชุมชนบ้านน้ำฆ้อง	1	10	5	5	
	โรงเรียนบ้านพันคอน	1	10	5	5	
	โรงเรียนบ้านดงเมือง	1	10	5	5	
	โรงเรียนบ้านท่าเปลือย	1	10	5	5	
	รวม	6	60	30	30	
หนองหาน	โรงเรียนนิคมหนองตาล	1	10	5	5	
	โรงเรียนบ้านโพนงาม	1	10	5	5	
	โรงเรียนบ้านหนองบ่อ	1	10	5	5	
	โรงเรียนหนองหาน- วิทยายน	1	10	5	5	
	โรงเรียนบ้านโคกสูง	1	10	5	5	
	โรงเรียนบ้านหนองเม็ก	1	10	5	5	
	รวม	6	60	30	30	

ตาราง 1 (ต่อ)

อำเภอ	โรงเรียน	จำนวน ห้องเรียน	จำนวน นักเรียน	จำนวนนักเรียน		หมายเหตุ
				กลุ่ม ก.	กลุ่ม ข.	
หนองบัวลำภู	โรงเรียนหนองบัววิทยายน	1	10	5	5	
	โรงเรียนบ้านศรีบุญเมือง	1	10	5	5	
	โรงเรียนพิศาลวิทยา	1	10	5	5	
	โรงเรียนบ้านเลื่อม	1	10	5	5	
	รวม	4	40	20	20	
ศรีบุญเรือง	โรงเรียนบ้านศรีบุญเรือง	1	10	5	5	
	โรงเรียนเมืองใหม่วิทยา	1	10	5	5	
	โรงเรียนบ้านห้วยฮาก	1	10	5	5	
	โรงเรียนบ้านหนองบัวน้อย	1	10	5	5	
	รวม	4	40	20	20	
เพ็ญ	โรงเรียนบ้านธาตุ	1	10	5	5	
	โรงเรียนเพ็ญประชานุเคราะห์	1	10	5	5	
	โรงเรียนบ้านสังขะ	1	10	5	5	
	รวม	3	30	15	15	
บ้านผือ	โรงเรียนบ้านหนองวาง	1	10	5	5	
	โรงเรียนชุมชนบ้านผือพิทยาคม	1	10	5	5	
	โรงเรียนบริบาลภูมิเขต	1	10	5	5	
	รวม	3	30	15	15	

ตาราง 1 (ต่อ)

อำเภอ	โรงเรียน	จำนวน ห้องเรียน	จำนวน นักเรียน	จำนวนนักเรียน		หมายเหตุ
				กลุ่ม ก.	กลุ่ม ข.	
บ้านकुง	โรงเรียนบ้านคองไพรวัลย์	1	10	5	5	
	โรงเรียนบ้านทุ้ง	1	10	5	5	
	โรงเรียนบ้านชัย	1	10	5	5	
	รวม	3	30	15	15	
โนนสัง	โรงเรียนชุมชนบ้านกุดกู่	1	10	5	5	
	โรงเรียนบ้านหนองแวง	1	10	5	5	
	โรงเรียนโนนสังวิทยาสรรค์	1	10	5	5	
	รวม	3	30	15	15	
นากลาง	โรงเรียนบ้านโนนสว่าง	1	10	5	5	
	โรงเรียนบ้านหม่าน	1	10	5	5	
	โรงเรียนบ้านคองสวรรค์	1	10	5	5	
	รวม	3	30	15	15	
น้ำโสม	โรงเรียนบ้านนางัว	1	10	5	5	
	โรงเรียนบ้านท่าโสม	1	10	5	5	
	รวม	2	20	10	10	

ตาราง 1 (ต่อ)

อำเภอ	โรงเรียน	จำนวน ห้องเรียน	จำนวน นักเรียน	จำนวนนักเรียน		หมายเหตุ
				กลุ่ม ก.	กลุ่ม ข.	
ศรีธาตุ	โรงเรียนชุมชนศรีธาตุ	1	10	5	5	
	โรงเรียนบ้านนาบุง	1	10	5	5	
	รวม	2	20	10	10	
กุดจับ	โรงเรียนบ้านหัวขัว	1	10	5	5	
	โรงเรียนบ้านเพี้ยมิตรภาพ 138	1	10	5	5	
	รวม	2	20	10	10	
สุวรรณคูหา	โรงเรียนบ้านนาดี	1	10	5	5	
	โรงเรียนบ้านวิจิตรพัฒนา	1	10	5	5	
	รวม	2	20	10	10	
โนนสะอาด	โรงเรียนบ้านโนนสะอาด	1	10	5	5	
	โรงเรียนบ้านโพธิ์ศรีสำราญ	1	10	5	5	
	รวม	2	20	10	10	
หนองวัวซอ	โรงเรียนบ้านโคกก่อง-					
	หนองแขวงยาว	1	10	5	5	
	รวม	1	10	5	5	

ตาราง 1 (ต่อ)

อำเภอ	โรงเรียน	จำนวน ห้องเรียน	จำนวน นักเรียน	จำนวนนักเรียน		หมายเหตุ
				กลุ่ม ก.	กลุ่ม ข.	
สร้างคอม	โรงเรียนน่านน้ำชุม	1	10	5	5	
	รวม	1	10	5	5	
ไชยวาน	โรงเรียนหนองอีตู	1	10	5	5	
	รวม	1	10	5	5	
วังสามหมอ	โรงเรียนบ้านหนองไผ่	1	10	5	5	
	รวม	1	10	5	5	
ทุ่งฝน	โรงเรียนทุ่งใหญ่	1	10	5	5	
	รวม	1	10	5	5	
	รวมทั้งสิ้น	57	570	285	285	

2. เครื่องมือและการสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัยในครั้งนี้ ได้แก่ แบบทดสอบ ซึ่งมีทั้งหมด 2 ฉบับ ดังต่อไปนี้คือ

ฉบับที่ 1 แบบทดสอบเพื่อศึกษาระดับความยากง่ายของคำ

ฉบับที่ 2 แบบทดสอบเพื่อศึกษาลักษณะคำยาก และเหตุผลในการเขียนสะกดคำผิด

การสร้างและการทดลองใช้เครื่องมือ

ฉบับที่ 1 แบบทดสอบเพื่อศึกษาระดับความยากง่ายของคำ

ผู้วิจัยดำเนินการสร้างและทดลองใช้แบบทดสอบเพื่อศึกษาระดับความยากง่ายของคำ ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ศึกษาจำนวนคำที่ใช้จริง ๆ ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 คำในการดังนี้

1.1 ศึกษาคำจากหนังสือเรียนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เล่ม 1 และเล่ม 2 เพื่อตรวจสอบจำนวนคำทั้งในเนื้อหาและประมวลคำท้ายหนังสือเรียน พบว่า มีทั้งหมดจำนวน 1,197 คำ

1.2 ศึกษาคำจากคู่มือการสอนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เล่ม 1 และเล่ม 2 เพื่อตรวจสอบจำนวนคำ พบว่า มีคำทั้งหมดจำนวน 1,197 คำ

1.3 ศึกษาประมวลคำที่เป็นเอกสารโรเนียวของกรมวิชาการ เพื่อตรวจสอบคำ พบว่า มีคำทั้งหมดจำนวน 1,197 คำ

จึงได้นำคำจำนวน 1,197 คำ ไปหาระดับความยากง่ายในการเขียนสะกดคำต่อไป

2. หาความเหมาะสมเกี่ยวกับเวลาและจำนวนคำในการเขียนสะกดคำพื้นฐาน
ของนักเรียน ที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามวิธีการดังต่อไปนี้ คือ

2.1 สุ่มคำพื้นฐานจากประมวลคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน
ร้อยละ 20 และพิเศษไคคำ 240 คำ

2.2 นำคำจำนวน 240 คำ ไปทดลองหาช่วงเวลาแห่งความสนใจ
และจำนวนคำในการเขียนสะกดคำในช่วงเวลาแห่งความสนใจของนักเรียนที่จบชั้น
ประถมศึกษาปีที่ 3 โดยทำการทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทศบาล 4
อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี จำนวน 20 คน ซึ่งสุ่มโดยการจับฉลากแล้วแบ่งออกเป็น
2 กลุ่ม โดยการจับฉลาก ได้กลุ่มละ 10 คน เรียกว่า กลุ่มแรกและกลุ่มหลัง

2.3 ผู้วิจัยบอกคำจำนวน 240 คำ ให้นักเรียนกลุ่มแรก 10 คน
เขียนสะกดคำโดยเว้นวรรคระหว่างคำ 5 วินาที จับเวลาตั้งแต่เริ่มเขียนคำแรกจนถึง
เวลาที่นักเรียนมีพฤติกรรมแสดงว่าไม่สนใจจะเขียนต่อไป แล้วนำเวลาที่นักเรียนแต่ละคน
เขียนมาคำนวณหาเวลาเฉลี่ยได้เวลาแห่งความสนใจเฉลี่ย 40 นาที

2.4 ผู้วิจัยนำคำจำนวน 240 คำ ให้นักเรียนกลุ่มหลัง 10 คน เขียน
ตามคำบอกทีละคน คนละ 40 นาที โดยเว้นวรรคระหว่างคำ 5 วินาที แล้วนำจำนวน
คำที่นักเรียนกลุ่มตัวอย่างกลุ่มหลัง 10 คน เขียนทั้งหมดมารวมกันหาค่าเฉลี่ยปรากฏว่า
ภายใน 40 นาที นักเรียนเขียนได้โดยเฉลี่ย 120 คำ

3. สร้างแบบทดสอบเพื่อศึกษาระดับความยากง่ายในการเขียนสะกดคำพื้นฐาน
ได้ 10 ชุด ชุดที่ 1 - 9 มีชุดละ 120 คำ ชุดที่ 10 มี 117 คำ โดยนำคำเหล่านั้น
แต่งเป็นข้อความและประโยค เช่น

ตัวอย่าง โศก : เขาตากฝนจนเปียกโชก

4. ผู้วิจัย จึงนำแบบทดสอบดังกล่าวบันทึกลงในแถบบันทึกเสียงด้วยเสียง
ของผู้วิจัยเอง แล้วนำแบบทดสอบดังกล่าวไปทดลองกับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4
โรงเรียนอนุบาลอุดรธานี จำนวน 1 คน 10 คน และ 1 ห้องเรียน เพื่อสำรวจข้อ
บกพร่องและปรับปรุงแก้ไขแบบทดสอบนั้นแล้วนำไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง ก. ต่อไป

ฉบับที่ 2 แบบทดสอบเพื่อศึกษาลักษณะคำยากและเหตุผลในการเขียนสะกดคำผิด

แบบทดสอบเพื่อศึกษาลักษณะคำยากและเหตุผลในการเขียนสะกดคำผิด
แบ่งออกเป็น 2 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบทดสอบเพื่อศึกษาลักษณะคำยาก (ภาคตัวสะกด)

ตอนที่ 2 แบบทดสอบเพื่อศึกษาเหตุผลในการเขียนสะกดคำ (ภาคเหตุผล)

การสร้างแบบทดสอบเพื่อศึกษาลักษณะคำยาก (ภาคตัวสะกด)

แบบทดสอบเพื่อศึกษาลักษณะคำยาก (ภาคตัวสะกด) มีลักษณะเป็นแบบ
ทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ ซึ่งมี 4 ตัวเลือก ผู้วิจัยดำเนินการสร้าง และทดสอบใช้
ตามลำดับขั้นตอนต่อไปนี้

1. ศึกษาหลักการสร้างแบบทดสอบความสามารถในการเขียนสะกดคำ
ของ เบอร์เบอริค กรีน และจอร์เกนสัน (Gerberich Green and Jorgensen
1962 : 394) การสร้างแบบทดสอบของสุนันทา โสรัจจ์ (สุนันทา โสรัจจ์
2511 : 20 - 52) การสร้างแบบทดสอบของไพจิตร วัฒนากุล (ไพจิตร วัฒนากุล
2517 : 18 - 20) และการสร้างแบบทดสอบของ สามารถ ศักดิ์เจริญ
(สามารถ ศักดิ์เจริญ 2517 : 19 - 35)

2. ศึกษาเทคนิคการวัดผลของ ขวาล แพร์ทกุล (ขวาล แพร์ทกุล
2508 : 1 - 405) และเทคนิคการเขียนข้อทดสอบของ ขวาล แพร์ทกุล
(ขวาล แพร์ทกุล 2520 : 1 - 401)

3. การเลือกคำมาสร้างแบบทดสอบ มีวิธีการเลือกดังต่อไปนี้

3.1 เลือกคำที่มีระดับยากและยากมาก ซึ่งเป็นคำที่กลุ่มตัวอย่าง
จำนวนร้อยละ 1 - 40 เขียนสะกดคำนั้นได้ถูกต้อง จำนวน 166 คำ ดังปรากฏ
ในภาคผนวก ก

3.2 นำเอาคำจำนวน 166 คำ มาจัดเข้าตามลักษณะการเขียน สะกดคำผิดตามแบบของ สุนันทา โสรัจจ์ (สุนันทา โสรัจจ์ 2511 : 63 - 70) และสามารถ ศักดิ์เจริญ (สามารถ ศักดิ์เจริญ 2517 : 24) ซึ่งมีทั้งหมด 11 ลักษณะ แต่การจัดลักษณะคำยากในการวิจัยครั้งนี้จัดได้ 9 ลักษณะ ดังต่อไปนี้

- 3.2.1 ลักษณะการเขียนสะกดคำผิดทั้งคำจำนวน 57 คำ
- 3.2.2 ลักษณะการเขียนสะกดคำผิดที่ตัวสะกดจำนวน 39 คำ
- 3.2.3 ลักษณะการเขียนสะกดคำผิดที่ตัวการันต์จำนวน 21 คำ
- 3.2.4 ลักษณะการเขียนสะกดคำผิดที่อักษรควบกล้ำ ร ล และ ปร (ร หัน) จำนวน 19 คำ
- 3.2.5 ลักษณะการเขียนสะกดคำผิดที่การประและไม่ประวิสรรชนีย์ จำนวน 12 คำ
- 3.2.6 ลักษณะการเขียนสะกดคำผิดที่เสียงวรรณยุกต์ จำนวน 6 คำ
- 3.2.7 ลักษณะการเขียนสะกดคำผิดที่สระ ไอ ไอ และอัย จำนวน 5 คำ
- 3.2.8 ลักษณะการเขียนสะกดคำผิดที่เสียงสระสั้นและยาว จำนวน 4 คำ
- 3.2.9 ลักษณะการเขียนสะกดคำผิดที่อักษรนำจำนวน 3 คำ

3.3 นำลักษณะการเขียนสะกดคำผิดทั้ง 9 ลักษณะตามข้อ 3.2 มา กำหนดเป็นตัวลงของแต่ละข้อในแบบทดสอบ ซึ่งตัวลงนั้นผู้วิจัยนำมาจากคำที่กลุ่ม ตัวอย่าง ก เขียนสะกดคำผิดในแบบทดสอบชุดที่ 1 มีจำนวนทั้งหมด 166 ข้อ จากนั้น ได้จัดแบ่งแบบทดสอบออกเป็น 3 ชุด เพื่อสะดวกในการทดสอบ โดยให้กลุ่มตัวอย่างมี เวลาพักระหว่างการทำแบบทดสอบแต่ละชุด คือ ชุดที่ 1 และ 2 มีจำนวนชุดละ 56 ข้อ และชุดที่ 3 มีจำนวน 54 ข้อ

3.4 นำแบบทดสอบชุดนี้ให้ถือเป็นการวัดภาคตัวสะกดไปรวมกับแบบทดสอบเพื่อศึกษาเหตุผลในการเขียนสะกดคำผิดในภาคเหตุผล

3.5 นำแบบทดสอบเพื่อศึกษาลักษณะถ้อยคำ (ภาคตัวสะกด) ทั้ง 3 ชุดนี้ไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเนื้อหา และความสอดคล้องของตัวเลือกตัวลงตามหลักการเขียนข้อทดสอบ แล้วนำไปทดลองใช้กับนักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และกำลังเรียนอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2524 ของโรงเรียนเทศบาล 2 (ชุมชนตรี) จำนวน 1 คน 10 คน เพื่อสำรวจข้อบกพร่องในการออกข้อสอบต่อไป

3.6 ปรับปรุงรายชื่อในแบบทดสอบทั้ง 3 ชุด

3.7 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้ง 3 ชุด โดยนำไปทดสอบนักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และกำลังเรียนอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2524 โรงเรียนเทศบาล 2 (ชุมชนตรี) ชุดละ 35 คน แล้วนำผลการทดสอบมาคำนวณหาค่าความเชื่อมั่นทั้ง 3 ฉบับ โดยใช้สูตรของ กูเคอร์ ริชาร์ดสัน 20(K-R 20) ปรากฏว่าแบบทดสอบชุดที่ 1 ได้ค่าความเชื่อมั่น .61 แบบทดสอบชุดที่ 2 ได้ค่าความเชื่อมั่น .88 และแบบทดสอบชุดที่ 3 ได้ค่าความเชื่อมั่น .86

แบบทดสอบเพื่อศึกษาเหตุผลในการเขียนสะกดคำผิด (ภาคเหตุผล) มีลักษณะเป็นแบบทดสอบปรนัยชนิดเลือกตอบ ซึ่งมี 4 ตัวเลือก ผู้วิจัยดำเนินการสร้างและทดลองใช้ตามลำดับขั้นตอนต่อไปนี้

1. ศึกษาการสร้างแบบทดสอบเพื่อศึกษาเหตุผลในการเขียนสะกดคำผิดของ สุนันทา โสรัจจ์ (สุนันทา โสรัจจ์ 2511 : 22 - 24) สามารถ ศักดิ์เจริญ (สามารถ ศักดิ์เจริญ 2517 : 25 - 34) และไพจิตร วัฒนากุล (ไพจิตร วัฒนากุล 2517 : 17 - 24)

2. ศึกษาเหตุผลในการเขียนสะกดคำผิดจากผลการวิจัยของ สุนันทา โสรัจจ์ (สุนันทา โสรัจจ์ 2511 : 22 - 24) สามารถ สักดิ์เจริญ (สามารถ สักดิ์เจริญ 2517 : 33 - 34) และไพจิตร วัฒนากุล (ไพจิตร วัฒนากุล 2517 : 17 - 24) รวมทั้งหมค 11 เหตุผล ได้แก่ เขียนสะกดคำผิดเพราะเคยเห็นแบบแผนเช่นนี้มาก่อน เพราะเขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน เพราะเขียนเทียบคำอื่นที่คล้ายกัน เพราะเขียนตามความหมายของคำ เพราะไม่เข้าใจหลักภาษาหรือพจนานุกรม เพราะเขียนตามความนิยม เขียนเพราะเคา เพราะความเคยชิน เพราะเขียนตามสำเนียงภาษาถิ่น เพราะเขียนตามการถ่ายเสียงจากคำต่างประเทศ และเว้นไปตอบ เป็นต้น

3. ผู้วิจัยสำรวจเหตุผลในการเขียนสะกดคำผิดของนักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และกำลังเรียนอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2524 ในจังหวัดอุดรธานี เพื่อนำมาประกอบการสร้างแบบทดสอบให้สมบูรณ์ และเหมาะสมยิ่งขึ้น ในขั้นนี้ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบเพื่อศึกษาลักษณะคำยากที่มีเฉพาะ "ภาคตัวสะกด" ไปทดสอบนักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และกำลังเรียนอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2524 จำนวน 6 โรงเรียน โรงเรียนละ 30 คน รวม 180 คน โดยให้นักเรียนจำนวนดังกล่าวตอบแบบทดสอบในภาคตัวสะกดที่ตนเองคิดว่าถูกต้องแล้วเขียนเหตุผล ซึ่งเป็นความคิดเห็นอย่างอิสระของนักเรียนเพียงเหตุผลลงไปภาคเหตุผลในแต่ละข้อ

ตาราง 4 แสดงจำนวนโรงเรียนและนักเรียนที่ไว้ทดลองเพื่อหาเหตุผลในการเขียน
สะกดคำผิด

ลำดับที่	โรงเรียน	จำนวนนักเรียนที่จบชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3
1	โรงเรียนคณนุคม	30
2	โรงเรียนคงอุดม	30
3	โรงเรียนบ้านน้ำคำ	30
4	โรงเรียนบ้านนาธา	30
5	โรงเรียนบ้านหนองซุ่น	30
6	โรงเรียนบ้านหนองคุด	30
	รวม	180

4. นำเหตุผลในข้อ 3 มาจัดเข้ากลุ่มตามเหตุผลของ สุนันทา ไกรวัชร
สามารถ คักดิ์เจริญ และไพจิตร วัฒนากุล ได้ 7 เหตุผลดังต่อไปนี้ คือ

4.1 เขียนสะกดคำผิด เพราะเคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่าง
ที่เขียนสะกดคำแบบนี้เสมอ

4.2 เขียนสะกดคำผิดเพราะเขียนตามพจนานุกรมและหลักภาษา

4.3 เขียนสะกดคำผิดเพราะเขียนตามความหมายของคำ

4.4 เขียนผิดเพราะเผลอ

4.5 เขียนผิดเพราะเขียนตามเสียงพูดและเสียงอ่าน

4.6 เขียนผิดเพราะเขียนตามสำเนียงภาษาถิ่น

4.7 เขียนผิดเพราะเขียนตามการถ่ายเสียงมาจากคำ

ต่างประเทศ

5. สร้างแบบทดสอบ โดยเอาเหตุผลในข้อ 4 มาเป็นตัวเลือก โดยสร้างแบบทดสอบปรนัยชนิด 4 ตัวเลือก (Multiple choice) 4 ตัวเลือก ก - ค เป็นเหตุผลที่ได้จากข้อ 4 ส่วนตัวเลือกข้อ ง เว้นว่างไว้ให้ผู้สอบที่ไม่พอใจตัวเลือกตัวอื่น ๆ ก็กล่าวแล้วเลือกและเติมได้อย่างเสรี

6. นำแบบทดสอบ เพื่อศึกษาเหตุผลในการเขียนสะกดคำผิดมาสร้างร่วมกับแบบทดสอบ เพื่อศึกษาลักษณะคำยาก โดยกำหนดให้อยู่ในภาคเหตุผล จำนวน 166 ข้อ

ตัวอย่างแบบทดสอบ

คำชี้แจง

1. แบบทดสอบชุดนี้แบ่งออกเป็น 2 ภาค คือ "ภาคตัวสะกด" และ "ภาคเหตุผล"
2. จงเลือกคำที่ท่านเห็นว่าเขียนสะกดถูกต้องเพียง 1 คำใน "ภาคตัวสะกด" แล้วเลือกเหตุผลประกอบว่าคำนั้น ๆ เขียนสะกดถูกต้องเพราะเหตุไร เพียง 1 เหตุผล จาก "ภาคเหตุผล"
3. เมื่อเลือกได้แล้วจงกากบาท (X) ลงในช่องตัวอักษร ก ข ค หรือ ง
4. ใน "ภาคเหตุผล" ถ้าไม่มีคำตอบที่ท่านต้องการโปรดแสดงเหตุผลของท่าน ลงในข้อ ง ที่เว้นว่างไว้ในกระดาษคำตอบ

ข้อ ชด	ภาคทวิสะกด	ภาคเหตุผล
1	ก สงน้ำ ข สงน้ำ ค สงน้ำ ง สงน้ำ	ก เคยเห็นแบบแผนเช่น ข เขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน ค เขียนตามพจนานุกรม ง
2	ก จักสรรค ข จักสรร ค จักสรรพ ง จักสัน	ก เคยเห็นแบบแผนเช่น ข เขียนตามความหมายของคำ ค เขียนตามพจนานุกรม ง

ตัวอย่างกระดาษคำตอบ

ข้อ	ภาคทฤษฎี				ภาคเหตุผล			
	ก	ข	ค	ง	ก	ข	ค	ง
1								
2								
3								
4								

7. แบบทดสอบทั้ง 2 ฉบับนี้จัดแบ่งออกเป็น 3 ชุด ดังนี้คือ

ชุดที่ 1 มี 56 ข้อ

ชุดที่ 2 มี 56 ข้อ

ชุดที่ 3 มี 54 ข้อ

8. ผู้นำแบบทดสอบแบบทดลอง

ผู้วิจัยได้นำแบบทดสอบเพื่อศึกษาเหตุผลในการเขียนสะกดคำผิดไปทดลอง เพื่อตรวจสอบข้อบกพร่อง โดยดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

8.1 นำแบบทดสอบ เพื่อศึกษาเหตุผลในการเขียนสะกดคำผิดให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบ 2 ครั้ง คือ ครั้งที่ 1 ตรวจสอบแล้วแจ้งข้อบกพร่องพร้อมทั้งเสนอแนะแล้วนำกลับมาปรับปรุงแก้ไข ครั้งที่ 2 เมื่อปรับปรุงแก้ไขแล้วนำไปให้ตรวจสอบอีกครั้งหนึ่ง

8.2 นำแบบทดสอบเพื่อศึกษาเหตุผลในการ เขียนสะกดคำผิดไปทดลอง โดยให้นักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำนวน 1 คน 5 คน และ 10 คน ลองทำแบบทดสอบเพื่อตรวจสอบข้อบกพร่องในด้านความเข้าใจเกี่ยวกับแบบทดสอบในชั้นนี้ผู้วิจัยจะอธิบายความหมายของเหตุผลแต่ละข้อประกอบแผนภูมิ เพื่อให้ผู้ตอบเข้าใจและตัดสินใจเลือกเหตุผลตามที่ตนเองต้องการได้ เมื่อพบข้อบกพร่องแล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขต่อไป

8.3 ผู้วิจัยนำแบบทดสอบเพื่อศึกษาลักษณะคำยากและเหตุผลในการ เขียนสะกดคำผิด ไปทดลองเพื่อศึกษาเวลาในการทำแบบทดสอบชุดนี้ โดยนำไปทดลองกับนักเรียนในระดับประถมศึกษาปีที่ 4 ของโรงเรียนเทศบาล 2 (มุนมณตรี) จำนวน 10 คน ทั้ง 3 ชุด โดยจับเวลาตั้งแต่เริ่มทำแบบทดสอบ จนกระทั่งทำเสร็จแต่ละชุด แล้วหาเวลาเฉลี่ยของแต่ละชุดปรากฏว่า ใ้เวลาที่ใช้ทำแบบทดสอบทั้ง 3 ชุด โดยเฉลี่ย ดังนี้ แบบทดสอบชุดที่ 1 และ 2 ใช้เวลาชุดละ 45 นาที แบบทดสอบชุดที่ 3 ใช้เวลา 43 นาที

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัย ดำเนินการเก็บข้อมูล ดังนี้

3.1 ผู้วิจัยติดต่อหัวหน้าการประถมศึกษาอำเภอทุกอำเภอในจังหวัดอุดรธานี เพื่อขออนุญาตสอบนักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และกำลังเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2524 ในโรงเรียนที่ได้กำหนดเป็นกลุ่มตัวอย่างทั้ง 2 ครั้ง คือ ครั้งที่ 1 ทดสอบเพื่อศึกษาระดับความยากง่ายในการเขียนสะกดคำ ครั้งที่ 2 ทดสอบเพื่อศึกษาลักษณะคำยากและเหตุผลในการเขียนสะกดคำผิด

3.2 ผู้วิจัยได้ติดต่อผู้ช่วยเก็บข้อมูล ซึ่งในที่นี้เป็นอาจารย์คณะวิทยาศาสตร์ วิทยาลัยครูอุดรธานี พร้อมกับชี้แจงจุดประสงค์ และให้คำแนะนำในการเก็บข้อมูล จนเป็นที่เข้าใจอย่างถ่องแท้

3.3 เก็บข้อมูลเกี่ยวกับระดับความยากง่ายของคำ โดยทำดังนี้

3.3.1 ก่อนนำแบบทดสอบระดับความยากง่ายไปสอบให้กลุ่มตัวอย่าง ก. ศึกษาบทวนประมวลคำ จำนวน 1,197 คำ ในหนังสือเรียนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เล่ม 1 และเล่ม 2 เป็นเวลา 1 สัปดาห์

3.3.2 นำแบบทดสอบเพื่อศึกษาระดับความยากง่ายของคำ ทั้ง 10 ชุด ไปทดสอบกับกลุ่มตัวอย่าง ก. วันละชุดเป็นเวลา 10 วัน ตั้งแต่วันที่ 17 ถึงวันที่ 28 พฤษภาคม 2524 ตั้งแผนการทดลองปรากฏในภาคผนวก ง.

3.4 การเก็บข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะคำยาก และเหตุผลในการเขียนสะกดคำผิด ผู้วิจัยดำเนินการ ดังนี้

3.4.1 ก่อนนำแบบทดสอบไปสอบ ให้กลุ่มตัวอย่าง ข. ศึกษาบทวนประมวลคำ จำนวน 1,197 คำ หนังสือเรียนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 เล่ม 1 และเล่ม 2 เป็นเวลา 1 สัปดาห์

3.4.2 นำแบบทดสอบเพื่อศึกษาลักษณะคำยาก และเหตุผลในการเขียนสะกดคำผิด ไปจดกับกลุ่มตัวอย่าง ข. จำนวน 285 คน ทั้ง 20 อำเภอ ในจังหวัดอุดรธานี ในวันที่ 18 สิงหาคม 2524

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้ คือ

4.1 วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบทดสอบศึกษาระดับความยากง่ายของคำ ดำเนินการดังต่อไปนี้

4.1.1 การให้คะแนนให้คะแนนคำที่กลุ่มตัวอย่างเขียนถูกคำละ 1 คะแนน ถ้าคำใดกลุ่มตัวอย่างเขียนผิดหรือเว้นไม่เขียน ไม่ให้คะแนน เมื่อตรวจให้คะแนนแล้วรวบรวมคะแนนทั้งหมดแต่ละคนไว้เพื่อวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

4.1.2 ทหาระดับความยากง่ายของคำทั้งหมด 1,197 คำ ทำการ
 จัดรอยคะแนนที่ละคำ (Tally) แล้วหาความถี่ (Frequency) เพื่อกำหนดว่ากลุ่มตัวอย่าง
 เขียนสะกดคำใดถูกต้องกี่คนเรียงตามลำดับจากคำที่กลุ่มตัวอย่างเขียนสะกดคำถูกต้อง
 มากที่สุด ถือว่าเป็นคำที่ง่ายมาก จนถึงคำที่กลุ่มตัวอย่างเขียนสะกดคำนั้นถูกต้อง
 จำนวนน้อยที่สุดถือเป็นคำที่ยากมาก แล้วจัดระดับความยากง่าย โดยมีเกณฑ์ในการแบ่ง
 ระดับความยากง่ายของคำ เป็นอัตราส่วนร้อยละตั้งแต่ 1 - 100 ออกเป็น 5 ส่วน
 เท่า ๆ กัน แล้วจัดลำดับความยากง่ายเป็น 5 กลุ่ม คือ ง่ายมาก ง่าย ยากง่าย
 ปานกลาง ยาก และยากมาก ดังนี้

- 4.1.2.1 คำที่ง่ายมากต้องเป็นคำที่กลุ่มตัวอย่าง
 จำนวนร้อยละ 81 - 100 เขียนสะกดคำนั้นถูกต้อง
- 4.1.2.2 คำที่ง่ายต้องเป็นคำที่กลุ่มตัวอย่าง
 จำนวนร้อยละ 61 - 80 เขียนสะกดคำนั้นถูกต้อง
- 4.1.2.3 คำที่ยากง่ายปานกลางต้องเป็นคำที่กลุ่มตัวอย่าง
 จำนวนร้อยละ 41 - 60 เขียนสะกดคำนั้นถูกต้อง
- 4.1.2.4 คำที่ยากต้องเป็นคำที่กลุ่มตัวอย่างจำนวน
 ร้อยละ 21 - 40 เขียนสะกดคำนั้นถูกต้อง
- 4.1.2.5 คำที่ยากมากต้องเป็นคำที่กลุ่มตัวอย่างจำนวน
 ร้อยละ 1 - 20 เขียนสะกดคำนั้นถูกต้อง (ดวงเดือน สุภักดิ์ 2522 : 82)

4.2 วิเคราะห์ข้อมูลจากแบบทดสอบเพื่อศึกษาลักษณะคำยากและเหตุผล
 ในการเขียนสะกดคำผิด คำเนื้การดังต่อไปนี้ คือ

4.2.1 ตรวจให้คะแนนใน "ภาคตัวสะกด" โดยถือเกณฑ์คำที่
 กลุ่มตัวอย่างตอบข้อใดถูกต้อง 1 คะแนน ข้อใดตอบผิดหรือเว้นไว้ไม่ตอบหรือตอบมากกว่า
 1 ข้อ ถือว่าผิด ไม่ได้คะแนน

4.2.2 วิเคราะห์ข้อมูลใน "ภาคตัวสะกด" ดังนี้คือ

4.2.2.1 วิเคราะห์อัตราร้อยละของความถี่ของคำยาก
แต่ละคำในกลุ่มตัวอย่าง ข. ทอบทั้งถูกและผิด โดยพิจารณาตามลักษณะคำยากทั้ง 9
ลักษณะ

4.2.2.2 วิเคราะห์อัตราร้อยละของความถี่ของตัวเลือก
ที่เขียนผิดในลักษณะต่าง ๆ กัน โดยพิจารณาตามลักษณะคำยากทั้ง 9 ลักษณะ

4.2.3 วิเคราะห์ข้อมูลใน "ภาคเหตุผล" ดังนี้

ตรวจสอบข้อมูล "ภาคเหตุผล" จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมดแล้วบันทึกรอยขีดแล้วหา
ความถี่ (Frequency) ของแต่ละเหตุผลเป็นอัตราร้อยละ แล้วจัดการวิเคราะห์เหตุผล
ออกเป็นเหตุผลในการเขียนสะกดคำทั้งถูกและผิดรวมกัน เหตุผลในการเขียนสะกดคำถูก
เหตุผลในการเขียนสะกดคำผิด และเหตุผลในการเขียนสะกดคำผิดตามลักษณะคำยาก
9 ลักษณะ

5. สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล

1. การร้อยละ

2. หาคะแนนเฉลี่ย (Mean) โดยใช้สูตร

$$\bar{X} = \frac{\sum x}{N} \quad (\text{Ferguson, 1967 : 45})$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย

$\sum x$ แทน ผลรวมทั้งหมดของคะแนน

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

3. หาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้สูตร

$$S = \sqrt{\frac{N\sum x^2 - (\sum x)^2}{N(N-1)}} \quad (\text{Ferguson, 1967 : 62})$$

เมื่อ S แทน ความเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง

$\sum x$ แทน ผลรวมทั้งหมดของคะแนน

$\sum x^2$ แทน ผลรวมทั้งหมดของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

4. หากความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบทดสอบคำนวณจากสูตร
คูเดอร์ - ริชาร์ดสัน (Kuder - Richardson, K - R 20)

$$r_{tt} = \left(\frac{n}{n-1} \right) \left(\frac{s_t^2 - \sum pq}{s_t^2} \right)$$

(Thorndike and Hagen, 1977 : 82)

เมื่อ r_{tt} แทน ค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ
 n แทน จำนวนข้อของแบบทดสอบ
 p แทน อัตราส่วนของนักเรียนที่ทำถูกในแต่ละข้อ
 q แทน อัตราส่วนของนักเรียนที่ทำผิดในแต่ละข้อ หรือ $q = 1 - p$
 s_t^2 แทน ค่าความแปรปรวนของคะแนนที่สอบได้

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลและแปลความหมายข้อมูลที่ผู้วิจัยจะได้นำเสนอซึ่งเป็นข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับ ระบุความยากง่ายของคำ ลักษณะคำยากและเหตุผลในการเขียนสะกดคำผิดของนักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และกำลังเรียนอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2524 และเพื่อความเข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยได้กำหนดสัญลักษณ์ในการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. อักษรย่อของเหตุผลทั้ง 7 เหตุผล

- บ. แทน เห็นแบบแผนหรือตัวอย่างที่เขียนสะกดคำเช่นนี้เสมอ
- พ. แทน เขียนสะกดคำไปตามพจนานุกรมหรือหลักภาษา
- ค. แทน เขียนสะกดคำตามความหมายของคำ
- ส. แทน เขียนสะกดคำตามเสียงพูดเสียงอ่าน
- ณ. แทน เขียนสะกดคำตามสำเนียงภาษาถิ่น
- ด. แทน เขียนสะกดคำเพราะเคย
- ต. แทน เขียนสะกดคำตามการถ่ายเสียงมาจากคำต่างประเทศ

2. สัญลักษณ์ที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูลอื่น ๆ โดยทั่วไปมีดังนี้

- $\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย
- X แทน คะแนนดิบ
- ΣX แทน ผลรวมทั้งหมดของคะแนนดิบ
- ΣX^2 แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมดของคะแนนแต่ละตัวผลกำลัง 2
- N แทน จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำเสนอตามลำดับดังนี้

ตอนที่ 1 ระดับความยากง่ายของคำ

ตอนที่ 2 ลักษณะคำยาก

ตอนที่ 3 เหตุผลในการเขียนสะกดคำผิด

ตอนที่ 1 ระดับความยากง่ายของคำ

ผลการศึกษาระดับความยากง่ายของคำของนักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และกำลังเรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2524 จำแนกได้ 5 ระดับ ได้แก่

1. คำที่ง่ายมาก
2. คำที่ง่าย
3. คำที่ง่ายปานกลาง
4. คำที่ปานกลาง
5. คำที่ยากมาก

1. คำที่ง่ายมาก มีทั้งหมด 185 คำ ได้แก่ คำนี้ น้ำใจ หาย หนาป่า หากิน นอง ภู ใจ ความ ลางตัว แกล้งา วังก สามี เจ้านาย น้อย หาย ใจหาย กินแค้น อากาญ เจ้าของ กาย ร้องใจ ทาก ตาปี ห้ามาหากิน ที่ดิน น้อยใจ นางเอก นิยม รักใจ จอม น้ำปลา อีกลา วุฒม กระจาก ก้าวโร โดย ต่อว่า มี เอาการเอางาน กระดุม ความดี ตกเย็น ทอกล นางข้า อายุ รัก หัว ทะเล ห้านอง นานา วิชการ กถ กระเจ ก่อไข่ ก้นสน ยินดี รอ วัง กำกับ หอ หาย นาสี รวย รายงาน เวหา เจ้าหญิง คำน้ำ พันธุ์ ที่หมาย แทน นารี ระยะ กระตัก ความเจ้า จึง ขาแค้น จึง ลอใจ หอน หอบ ขี้วี นักข่าว อุบาย ตัก ค้างคาว นักมวย กระตัก กระบุง กระไร กายา

ตั้ง ชาวเมือง มะยม หันเหียน อ้าย กรุง โรงสี อันอาจ ชี ประตัง พอดี
 กระจาย ทบหน้า คำนับ คำจัด เคน แท้ หัน กระทำ เจ้าหน้าี่ ชาวสวน
 ถอย ท้องฟ้า ทำที่ นึกหมาย ในที่สุด ไม่เท่า แด ลิดอ่าน ที่หลัง นายหมู่
 ให้การ คนร้าย กระแตก ขวดหา นึกตาม นิยมหม่อม ปิ่นยง โรงอาหาร เวที
 ลำบาก คุนพระ กระถึง คนงาย จินดา ท้องที่ ปรากฏ เป็นหูเป็นตา ตัวคำ
 ชุน พี่ ทดสอบ เมีย รับรอง แอม ความคิดเห็น จับจ่าย โขก ควน ตะปู
 เต้น เทวดา นึกตา ประหม ร้อย หมุน กระวีกระวาด กมนาคม เคน ต้นสัก
 คัดสิน เทียบ แนน ลาย หอบ จุก ตั้งแต คีน รุงรัง แยก คู่ม บัน บริการ
 คังนี้ พิการ ฝักร่อง ไร่ไร่ กติกา กระจาง แก้ว ชักสน ข่า มีคหมอ เรือน
 คำในระดับง่ายมากที่จำแนกความถาวรตามของคำ พยางค์และองค์ประกอบของคำได้ดังนี้
 เป็นคำที่มีความหมายเชิงรูปธรรมจำนวน 149 คำ มีความหมายเชิงนามธรรมจำนวน
 36 คำ เป็นคำพยางค์เดี่ยวจำนวน 52 คำ พยางค์จำนวน 14 คำ สาม
 พยางค์จำนวน 8 คำ คำที่มีอักษรควบกล้ำจำนวน 24 คำ คำที่มีสระควบจำนวน
 14 คำ คำที่มีตัวสะกดตรงความยาวจำนวน 97 คำ ไม่ตรงความยาวจำนวน 1
 คำ และไม่ตัวสะกดจำนวน 41 คำ คำเหล่านี้แบ่งไว้ในตาราง ภาคนวน ก.

2. คำที่ง่าย มีทั้งหมด 542 คำ ได้แก่คำ กระตุกระตัก แจ้งความ
 ชมพู เคนทางไกล นักรวง ฝูงม ผู้รองดา นักรม ปิ่นเงิน รัก ลำดับ สกิ
 คาม ถายรูป สาด สักรอง ตะแนน ฉาก ชีวิตนี้ ความจริง คาย กงคิย
 ถัดมา แอม แนนอน ประจวบ อยม มิ่ง สง่า โย กัม กระค่าง โกง หิว
 แนน ประกอบ ประการ ตัว ถ่วงซัง อวน กรอก คำรคำ ลีโลเมตร ฉิว
 เรือง วิทยา ลูกกา พวง หมู อาสา แกม ขบวน ชมใจ ชักขึ้น ถาด
 วมเซย บุก เป็นอันขาด พระเอก พอกุณ พิภูณ ยิบ ล้ารวม ทาเรื่อง อวยพร
 เฮฮา กระโหลก น. ประคัม ผ่าฟันลอ วิเศษ ลืมตน ลืมวันลืมคืน กรอบ คำ
 แก โขก ตะโกน เนื้อเย็น บังคม พักแรม ลิบ ขวาง เจื่อ ทวนทวน ประลา

มักจะ สมัย สำนึก คุณภา ประลัม กร ลุ่ม วลอง เข คัด โยภ กั
 ลาน ลูกวาง สดางค อวน อว กอสร้าง ทั้งน้ำทั้งตา ศำหนัก พุ
 ชนาการ พยง พระนาย สาด แบน บ่อ วณ แสม เอกวาง จักเวง กำกับ
 ขวน คย วิถีใจ สืบใจ เล็ก ลัก ประแป้ง มะกอก เรงวันเรงคืน แววับ
 อึง ยอง ชำระ โอน ฐ เมืองหลวง บอ บัก รวด ฐนแกใจ หยอก อวูช
 กระเค้น กุม จัก โนก ลอดค่าง เชื้อน ปิก ลอด วิ่งวอน ลัง หนาม โกง
 ขยับ ซอเตา ทยอย นาด เน่า ละออง เทมา อุ่น กระชั้น แก้วไข ตลก
 ห่อแท ทะเลทราย ยักนั้น ฤทธิ์นี้เง เว้น สมอวร กค เก็บ แหง ปรง
 พ.ศ. แมนย่า รางว้อ แว พน ค้างค้ำ เจรจา ทั่วทุกชั่วหลาน นวลนาง
 นิฮัย ฤทธิใจ พระราชวัง มอม เย้า โย หนั้น อสุรา กระพอม ขนาด ตื่นเกิน
 ฐระ ประมง แขนการ วิเศษ รวย ราชธานี เรง เรงงา เกลียด กั้น แข่งขัน
 ขอม ขุนนุรณทองไผ่ ฝั่งกับละกัน แขนางนวล ประดัง เพื่อนบ้าน ระคน
 แววไว แหน เริงเขา ทางซ้าย ขาวมี ฝีมื้อ สมเด็จพระ สุกมีมือ หน้าเสีย
 กราว ฤทงามความดี สักเจน ใ้ ค่าย เบ็ด ขาพนะ สยาม แก่แคน ขยม
 ฑูณ ฮิม นาม แะเหล็ก ค้าง กระถัง กติ เล็ก ฐบชบ เล็ด รูปร่าง ว่องไว
 ลับตา สักด ฝนนา สุริยา กางกำคางคืน วจัด เขต กนแปลกหน้า คุนคา
 ริงชัย ใจความ ถึงแนวา นาด สอดถาม กรุงเทพา ซำศึก เน่า ตกกล้า
 คีเตียน ฝัน คาระ เสตร รุ่งจัน รุนวาย พักฐาน เอาอวง กระโจน
 กวางขวาง ยาง ฝาน เกศร งวง ลอด ยอง พระครู ฝั่ง สอก มันใจ
 ยกเว้น สาก ขยาล ไวร ภา เริงน ป่าปิง สกัถงาย พวง แดก กรุภา
 กลอม จักขวาง ขากับ ่าง แด กิณิน ตะเขียบ ทะยาน เป็น ใบคัด
 มะเอื่อง เมื่อนั้น รวดเร็ว ฐจักักคุ่น ลื่น คุน แนวนน มอมแห่ง ยกย่อง
 รุงเรื่อง เลื่อร อดใส สังกะ กรวด กิจการ คัดเลือก ซีด ถึงแกกรรม
 ทกลอง พนม พระราชบิดา มัทธมา สดาง สีคราม กระตั้ง กระหมวด ครัว
 คอก ฑูหา พุนทุราย ฝึกฝน ลับ เริงไ้ไ้ไ้ไ้ ื่อวื่อ วัถดาน อรรณพาคิ
 บริเวณ ประกาศ ปลูก อด ำมา มั่นคง ภาเวิง สวมรอย ส่าเตง

ทรงถามว่าตราแม่แก้วสะกดจำนวน 25 คำ คำที่ไม่ได้สะกดไม่ทรงถามว่าตราแม่แก้ว
สะกดจำนวน 54 คำ คำที่ไม่ได้สะกดจำนวน 65 คำ คำที่ไม่ได้การันต์จำนวน
3 คำ และคำที่เป็นอักษรย่อจำนวน 4 คำ คำเหล่านี้แสดงไว้ในตาราง
ภาคผนวก ก

3. คำที่ยากง่ายปานกลาง มีทั้งหมด 304 คำ ได้แก่ ชีตัง เตรา
เคี้ยง ฐานะ เถาว์อัย พระราชนิศา ฆาณ หลอกหลวง โกรธ ฉื่อน ชีตเขียน
นกกาเหว่า ไบราณ สัน แสพย์ ยุพราช ไส้ง ศรี ขวึก ชนมท เจตนา
ทอดพระเนตร ภาวนา มะปราง เกรอน ลอบ ลีกลำ เจียม หมอบ เหาะ
เจียม กะหิ ฉ่ำพาส เจียม เจือแผ่ พูน ภัย รั้งเกียง เหลี่ยม อิมเอิม กระหน่ำ
ขาดแคล ฝั่งเสริม คณะ หนัก พันหว่า นูอ วนบักกร บ่ายเบียง แพร ฟูคบอด
ร.ร. ศูนย์ อนุโมทนา อุกฤษณ์ คำแรง ปั้ง ฝ้าย ฝืนฐาน เพดาน ภรรยา
กรอมทอง าลอบ เจริญมาญ ปลุก กวดขัน กอดด ภาชนะ เลาะ สลับ สลับ
เห้งื่อ อำนาง กัดข่า เก้มทอมรวมริม กั้น เครื่องยนต์ ชุ่ม กระกูด ป่านนี้
ยี่ดั้น พญาภา จงรักภักดี ชัก ไพรด อนุญาติ ฉวัดเฉวียน ชั่ว ม้วน ผิวพรรณ
เพลิดเพลิด ลอ เห็นม เจอะ พระราชโอรส ระหว่าง สารภาพ อาจารย์
กล เขียน เนาะ ฐาน ภัทร ปลอม เป็นนาบเป็นกรรม รั้งวัน สโมสร เฮก
ขรุขระ กีกักอง แก่ง กวาน จมปลวก รั้งวัน ฟู้น ฝืด เบอะ หงอน
กล้านน้ำว่า กังวาล ตะกร้อ เพลิง ไล่เสีย เวียงชัย เลี้ยง บำเพ็ญ ลีว สาธุ
เลื่อม กลีบ กระเข็น บรรณเปี่ยม พญา ไผ่ทอง สดก ไม่นอน กล่า พรายแพรว
ยู่ยี่ สวรรค์ เกวียน รั้ง นิมิตต์ เบียด ปรับปรุง สมบูรณ์ รั้ว กิ่ง ปล้น
แผน พดาง พิจารณา มีเดมาะ สำราญ สำเร็จ เสียดสะ แอม (สะ-แอม)
เกอ ขาลเกอน ลอยท่า เถรา เตะ ประหลาด กลีบ ซลาด พรหมแคน แพร
ภูบาล สิงห์ พัน เจริญมา อายัย ปราบปราม มลฉัตต์ แผลง เปลวไฟ เขาว
สระนม สังกะสี รัชมา พินิ เกษตร ยศ ้วย สร้อย เหวียง เฉพาะ บิดเบี้ยว
ปลกรอง สวภมณฑ์ สอดกลอง ลงวาง อนาคต ยี่ด กล่า เครื่องปั้นดินเผา เฉลี่ย

ะลอม โป๊ะ คั่ว ไฉน สุกสกักราร เยอะแยะ วิวาท สุทร อางาต แกรวง
 ประมาด ภูมึ อุปการะ บรรณาย บาคกร เป็ลยว มารศรี แกร่งไปแกร่งมา
 สรงน้ำ สามัญ อรุท ฉะบัน เหมม ไหวศรีม พิธนา สหกรรม เกล็ด กลอก
 กวยเคี้ยว เกลี้ยง เป็ยมัน ประยูร พอลม เวร เหลือบากาแรง ซาแข็ง
 หัตถา โดกาช บุ่มฉำ จักเบอ ป่อง ป้อ รำคาญ สะโก ค่างง ปริกษาหารือ
 สรูป โทกเต็ม โกลาสล นกฏ ปะจอกโปรง สงเคราะห์ คามส เข้มแข็ง ม้อง
 มรรคา มริจาก โฉม กรีธา ซี้เกียจ ชั่ว เขย่า จักสรร พักไ้ ลักคามมรต
 เซลีย รกจักรยาน อันนิฐาน เหมียค ภายสิทธิ หากเญ่ สังคาร เป็ยน ชวักไขว
 ประทีป เป็ยนแม่ตง ขึ้น เมธิ เมธิ เจ็ด สาแทรก โสโกรก กรรมลิตี ขี้
 ไพร อจนา กังเกีย ประลอง ลวงมัว อันเทศม พิบัติ เพศ เว้งว่าง ภูมิ
 คื่อน แลอมปลาบ เสงี่ยม เอ็ง ไยสกริม ลักค้าย แทรก ปราด เพียร
 เชื้อม ทะโงก วิทยา เป็ยนวาง คำที่มีระคับยากง่ายปานกลางนี้จำแนกตามความ
 หมาย พยางค์ และองค์ประกอบของคำได้ดังนี้ เป็นคำที่มีความหมายเชิงรูปพรรณจำนวน
 225 คำ ความหมายเชิงนามธรรมจำนวน 79 คำ เป็นคำที่มีหนึ่งพยางค์จำนวน
 109 คำ สองพยางค์จำนวน 149 คำ สามพยางค์จำนวน 31 คำ สี่พยางค์
 จำนวน 13 คำ ห้าพยางค์จำนวน 4 คำ เป็นคำที่เป็นฉกษรควบกล้ำจำนวน
 61 คำ ฉกษรควบกล้ำไม่แล้จำนวน 6 คำ ฉกษรนำที่มี ๓ น้ จำนวน 14 คำ
 ฉกษรนำอื่น ๆ จำนวน 17 คำ เป็นคำที่มีตัวสะกดตรงตามอาการแบบตัวสะกดจำนวน
 57 คำ คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามอาการแบบตัวสะกดจำนวน 36 คำ คำที่มีตัวสะกด
 2 ตัว จำนวน 7 คำ คำที่ไม่มีตัวสะกดจำนวน 57 คำ คำที่มีตัวการันต์จำนวน
 17 คำ เป็นคำที่ประวิสรรชนีย์จำนวน 19 คำ คำที่ไม่ประวิสรรชนีย์จำนวน 11
 คำ คำที่ประสมด้วยสระและคำที่เปลี่ยนรูปสระหรือลดรูปสระเมื่อมีตัวสะกดจำนวน 3 คำ
 นอกจากนั้น เป็นคำราชาศัพท์จำนวน 6 คำ คำที่มาจากภาษาต่างประเทศจำนวน 3 คำ
 และอักษรย่อจำนวน 1 คำ คำเหล่านี้แสดงไว้ในตารางในภาคผนวก ค.

4. คำที่ยาก ทั้งหมด 146 คำ ได้แก่ เหลือบ ไกรรงค์ บิศาจ
 เลื่องลือ เสร้าโถก เหม่อ จกเมก เคือกคาล พลัปปลา จ่าฮาร เกี้ยวข้อง
 ความประสงค์ ชญา โลก เคราะห์ อคอยาก เลิศ สะพาย หรรษา
 ไกลเกลือบ พินาศ สมักร ใจไม้ไธระกำ ปลื้ม ปัจจุบัน ผิดเคื่อง ภาพยนตร์
 กวักแกว่ง ประพฤติ พัดัน สูงวิธ กุญี่ คสี่ ตำรับ กริช พุ่งเป้า สัณฐาน
 เกี้ยวจรรวน ชุ่มเฟื่อย มโหฬาร เป่อง พัลวัน สรรเสริญ บันดาล เม็ดมะกล่ำ
 ศักรู สะอึกสะอื้น ชูบชืต เกื่อนกลาด จาพรรจา แพรผัน ม้าประเจียด เมล็ด
 พระชนม์ พิรุช รณรงค์ ไทร เกือกกล้าว ปรกติ มงกุฏ สารวัตร กฏจนาจร
 เทอญ บริสุทธิ์ ไป่ปัน พาล นิส รัชกาล อาภัพ บัญชี ภัยโย มรรยาท
 เขาะเขย ะระา พยาบาท พินิจ เขต ฤทธิ ลาก เกียรติ คับคั่ง สำเหนียก
 สูด ค้าง ปฏิสัย พันธุ์ อุดมสำถ เขาวมาลย์ สุขสันต์ นยากโย อพพ อัครา
 เสด็จออปรเตอร์ เกร์พนาน มกพรอง ปราภนา ปราสติก ปืบ พยาธิ กิษย์ หน้ามุข
 อิทธิพล โอวาท ประจักษ์ ประวัติ สาส์ มัญฉิา ทัณฑ์ ประเภท ฤกษ์ เลี้ยวลด
 สะกตรอย ขวนววย ปฐมพยาบาล พานิษฐ์ กระหมับ อารมณ โปสธ ผักไผ่
 หลงไหล อัจฉินท์ ประอท กระตักลั กระรุ่งกระริง ปฏิญาณ ประธาน ประเสริฐ
 เอกเขนก สกล สรัทธา สรรพ สายสิญจน์ อาละวาด วงศ์ สะพรั่ง ประคินธุ์
 วงศ์วาน ฤาษี อาชญา สะมัด ล้างผลาญ ปราภฏ เสรบฐี นำเกลียด บำเหน็จ
 อธิษฐาน คำที่มีระดับยากที่จำแนกตามความหมาย พยางค์ และองค์ประกอบคำได้ดังนี้
 เป็นคำที่มีความหมายเชิงรูปธรรมจำนวน 70 คำ คำที่มีความหมายเชิงนามธรรม
 จำนวน 68 คำ คำหนึ่งพยางค์จำนวน 29 คำ คำสองพยางค์จำนวน 82 คำ
 สามพยางค์จำนวน 29 คำ คำสี่พยางค์จำนวน 5 คำ และคำห้าพยางค์จำนวน

1 คำ ที่เป็นอักษรควบกล้ำจำนวน 19 คำ อักษรควบกล้ำไม่แท้จำนวน 3 คำ คำที่มี ห นำ จำนวน 4 คำ คำที่มี อ นำ ย จำนวน 1 คำ คำที่เป็นอักษรนำอื่น ๆ จำนวน 1 คำ คำที่มีตัวสะกดตรงตามมาตราแม่ตัวสะกดจำนวน 11 คำ คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราแม่ตัวสะกดจำนวน 41 คำ คำที่ไม่มีตัวสะกด 2 ตัว จำนวน 4 คำ คำที่ไม่มีตัวสะกดจำนวน 1 คำ คำที่มีตัวการันต์จำนวน 21 คำ คำที่ประวิสรรชนีย์จำนวน 13 คำ คำที่ไม่ประวิสรรชนีย์จำนวน 6 คำ คำที่มีสระ โอ ไอ และ อัย จำนวน 5 คำ คำที่มี รร (ร หัน) จำนวน 5 คำ คำที่เปลี่ยนรูปสระหรือลดรูปสระเมื่อมีตัวสะกดจำนวน 2 คำ นอกจากนี้ยังมีคำราชาศัพท์จำนวน 2 คำ และคำที่มาจากภาษาต่างประเทศจำนวน 2 คำ คำเหล่านี้แสดงไว้ในตารางในภาคผนวก ก.

5. คำที่ยากมาก มีทั้งหมด 20 คำ ได้แก่ ขาปสรร แสงเด พิสูจน์ ปราศรัย ผลลัพธ์ กะโหลกกะเขือก พรรณ อธิบาย กฎเกณฑ์ สกนธ์ นิตยาค เวทมนตร์ ปฏิภาณ ปราบัญ หงส์ ปราบัญการณ อวดาชัย ชะมิกเขนัน ปฏิณการ จักรราที คำที่มีระดับยากมากนี้ จำแนกตามความหมาย พยางค์ และองค์ประกอบของคำได้ดังนี้ คำที่มีความหมายเชิงรูปพรรณสัณฐานจำนวน 5 คำ คำที่มีความหมายเชิงนามธรรมจำนวน 15 คำ คำที่มีเสียงพยางค์จำนวน 3 คำ คำสองคชยางค์จำนวน 8 คำ คำสามพยางค์จำนวน 5 คำ และคำสี่พยางค์จำนวน 4 คำ คำที่เป็นอักษรควบกล้ำไม่แท้จำนวน 2 คำ คำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราแม่ตัวสะกดจำนวน 4 คำ คำที่มีตัวสะกด 2 ตัว จำนวน 1 คำ คำที่มีตัวการันต์จำนวน 8 คำ คำที่ประวิสรรชนีย์จำนวน 2 คำ ไม่ประวิสรรชนีย์จำนวน 1 คำ คำที่มี รร (ร หัน) จำนวน 2 คำ คำเหล่านี้แสดงไว้ในตารางในภาคผนวก ก.

ตอนที่ 2 ลักษณะคำยาก

ลักษณะคำยาก หมายถึงประเภทของคำที่นักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2524 จำนวนมาก

เขียนสะกดคำในลักษณะต่าง ๆ กับ ชื่อผู้ตั้งคำ นิคที่ตัวสะกด นิคที่ตัวการันต์ นิคที่ตัวอักษรควบกล้ำ ตัว ร จ และตัว รร (ร หัน) นิคที่เสียงวรรณยุกต์ นิคที่เสียงสระ ไอ โอ และ อัย นิคที่เสียงสระสั้นและสระยาว และนิคที่อักษรนำ เป็นต้น

จากผลการวิเคราะห์คำยักจำนวน 166 คำ และได้้นำคำยักดังกล่าวมาจัดเข้าลักษณะคำยักได้ 9 ลักษณะดังต่อไปนี้

1. ลักษณะคำยักประเภทนิคที่ตัวจำนวน 57 คำ
2. ลักษณะคำยักประเภทนิคที่ตัวสะกดจำนวน 39 คำ
3. ลักษณะคำยักประเภทนิคที่ตัวการันต์จำนวน 21 คำ
4. ลักษณะคำยักประเภทนิคที่อักษรควบกล้ำ (ร จ ว) ตัว ร จ และ ตัว รร (ร หัน) จำนวน 19 คำ
5. ลักษณะคำยักประเภทนิค ที่การประและไมประวิสรรชนีย์จำนวน 12 คำ
6. ลักษณะคำยักประเภทนิคที่เสียงวรรณยุกต์จำนวน 6 คำ
7. ลักษณะคำยักประเภทนิคที่เสียงสระ ไอ โอ และ อัย จำนวน 5 คำ
8. ลักษณะคำยักประเภทนิคที่เสียงสระสั้นและสระยาวจำนวน 4 คำ
9. ลักษณะคำยักประเภทนิคที่อักษรนำจำนวน 3 คำ

ตาราง 3 แสดงจำนวนคำยากลักษณะต่าง ๆ ที่กลุ่มตัวอย่างเขียนสะกดคำผิด
ร้อยละ 60 ขึ้นไป

ลำดับที่	ลักษณะคำยาก	จำนวนคำ	จำนวนคำที่เขียนผิด ร้อยละ 60 ขึ้นไป	คิดเป็นร้อยละ
1	ผิดทั้งคำ	57	9	15.7894
2	ผิดที่ตัวสะกด	39	4	10.2564
3	ผิดที่ตัวการันต์	21	3	14.2857
4	ผิดที่ตัวรวมกล้ำตัว ร ล และ รร (ร หัน)	19	9	47.3684
5	ผิดที่ประและไมประ วิสรรชนีย์	12	7	58.3333
6	ผิดที่เสียงวรรณยุกต์	6	2	33.3333
7	ผิดที่สระ โอ ไอ และอัย	5	2	40.0000
8	ผิดที่เสียงสระสั้นยาว	4	2	50.0000
9	ผิดที่อักษรนำ	3	-	-
	รวม	166	38	22.8916

จากตาราง แสดงคำยากลักษณะต่าง ๆ ที่กลุ่มตัวอย่างเขียนสะกดคำผิดร้อยละ 60
ขึ้นไปซึ่งมีดังต่อไปนี้

1. ลักษณะคำยากประเภทผิดทั้งคำ ได้แก่คำที่กลุ่มตัวอย่าง ข เขียนสะกด
คำผิดคำเดียวกันหลาย ๆ แบบ เช่น ผิดที่ตัวสะกด ผิดที่ตัวการันต์ ผิดที่เสียงสระ
และเป็นคำที่ไม่สามารถจัดเข้าลักษณะใดได้เลยมีจำนวนทั้งหมด 57 คำ ลักษณะคำยาก
ประเภทนี้กลุ่มตัวอย่าง ข เขียนสะกดคำผิดร้อยละ 60 ขึ้นไป จำนวน 9 คำ

เรียงตามลำดับจากอัตราร้อยละของค่าสูงสุดไปหาค่าสูงสุดได้แก่คำว่า ปฏิสันถาร
 ณาประเจียร สกล ฟูมเฟือย อัญฐาน สกนย์ ฟูงเื้อ อัญจันทร์ และเม็คมะกล่า
 และคำยากประเภทนี้กลุ่มตัวอย่าง ข เขียนผิดคำละ 3 ลักษณะคือ ผิดลักษณะที่ 1
 2 และ 3 ในบรรดาลักษณะที่เขียนผิดทั้ง 3 ลักษณะ ดังกล่าวมีคำอยู่ 9 คำ
 ที่กลุ่มตัวอย่าง ข เขียนสะกดคำผิดมีอัตราร้อยละของค่าสูงกว่าลักษณะที่เขียนถูก
 เรียงลำดับจากอัตราร้อยละของค่าสูงสุดไปหาค่าสูงสุดได้แก่คำว่า ฟูงเื้อ ฟูมเฟือย
 ปฏิสันฐาน ณาประเจียร ปฏิสันฐาน สากลย์ สัญฐาน สันฐาน สากนย์

2. ลักษณะคำยากประเภทนี้ที่ตัวสะกด ได้แก่คำที่กลุ่มตัวอย่าง ข เขียน
 สะกดคำ คำเดียวกันผิดเฉพาะตัวสะกดเท่านั้นส่วนประกอบอื่น ๆ เหมือนกันหมดมีจำนวน
 ทั้งหมด 39 คำ ลักษณะคำยากประเภทนี้ กลุ่มตัวอย่าง ข เขียนสะกดคำผิดร้อยละ
 60 ขึ้นไปมีจำนวน 4 คำ เรียงตามลำดับจากอัตราร้อยละของค่าสูงสุดได้แก่
 คำว่า จักรราสี บิงทยาต พัววัน มงกุฏ คำยากประเภทนี้กลุ่มตัวอย่าง ข ยังเขียน
 ผิดคำละ 3 ลักษณะคือ ผิดลักษณะที่ 1 2 และ 3 ในบรรดาลักษณะที่เขียนผิดทั้ง 3
 ลักษณะดังกล่าวมีคำอยู่ 5 คำ ที่กลุ่มตัวอย่าง ข เขียนสะกดคำผิดมีอัตราร้อยละ
 ของค่า สูงกว่าลักษณะที่เขียนถูกเรียงตามลำดับจากอัตราร้อยละของค่าสูงสุดไป
 หาค่าสูงสุดได้แก่คำว่า บิงทยาต มงกุฏ พันวัน จักรราสี จักรราสี

3. ลักษณะคำยากประเภทนี้ที่ตัวการันต์ ได้แก่คำที่กลุ่มตัวอย่าง ข เขียน
 สะกดคำผิดเกี่ยวกับผิดที่ตัวการันต์ส่วนประกอบอื่น ๆ เหมือนกันมีจำนวนทั้งหมด 21 คำ

ลักษณะคำยากประเภทนี้ กลุ่มตัวอย่าง ข เขียนสะกดคำมีร้อยละ 60 ขึ้นไปมีจำนวน 3 คำ เรียงตามลำดับจากอัตราร้อยละความถี่สูงสุดไปหาต่ำสุดได้แก่คำว่า พงศ์ กฎเกณฑ์ ความประสงค์ คำยากประเภทนี้กลุ่มตัวอย่าง ข ยังเขียนผิดคำละ 3 ลักษณะคือ ผิดลักษณะที่ 1, 2 และ 3 ในบรรดาลักษณะที่เขียนผิดทั้ง 3 ลักษณะดังกล่าวมีอยู่ 2 คำ ที่กลุ่มตัวอย่าง ข เขียนสะกดคำมีอัตราร้อยละของความถี่สูงกว่าลักษณะที่เขียนถูกเรียงตามลำดับจากอัตราร้อยละของความถี่สูงสุดไปหาต่ำสุดได้แก่คำว่า พงษ์ ความประสงค์

4. ลักษณะคำยากประเภทนี้ที่อักษรตัวแรก (ร ล ว) ตัว ร ล และ ตัว รร (ร หัน) ได้แก่คำที่กลุ่มตัวอย่าง ข เขียนสะกดคำคำเดียวกันในลักษณะดังนี้

4.1 คำที่มี /ร/ /ล/ กล่าว แยกกลุ่มตัวอย่าง ข เขียนสลับที่กัน
เช่น เกลือกกล้วย เขียนเป็น เกลือกกรัว เป็นต้น

4.2 คำที่มี /ว/ ควบ แยกกลุ่มตัวอย่าง ข เขียนคำนั้น ๆ โดยไม่มี /ว/ ควบ เช่น ขวนขวาย เขียนเป็น ขนขวาย หรือขวนขาย หรือกลุ่มตัวอย่าง เขียนสระอื่นกำกับ เช่น ขวนขวาย เขียนเป็น ขวัญขวาย หรือขวานขวาย เป็นต้น

4.3 ตัว /ร/ /ล/ กลุ่มตัวอย่าง ข เขียนสะกดคำคำเดียวกัน
โดยเขียน /ร/ และ /ล/ สลับที่กัน เช่น เลื่องลือ เขียนเป็น เลื่องรือ หรือเรื่องรือ

4.4 ตัว รร (ร หัน) กลุ่มตัวอย่าง ข เขียนสลับที่กับเสียง /-ัน/ เช่น บันดาล เขียนเป็น บรรดาล คำยากในลักษณะดังกล่าวมีจำนวนทั้งหมด 19 คำ ลักษณะคำยากประเภทนี้กลุ่มตัวอย่าง ข เขียนสะกดคำมีร้อยละ 60 ขึ้นไปมีจำนวน 9 คำ เรียงลำดับจากอัตราร้อยละของความถี่สูงสุดไปหาต่ำสุดได้แก่คำว่า กะพริบ กะรุ้งกะริ้ว กะโหลกกะเผือก ตำรับ ลาปสรร เลื่องลือ แปรผัน ขวนขวาย เดียวดก คำยากประเภทนี้กลุ่มตัวอย่าง ข เขียนผิดคำละ 3 ลักษณะคือ ลักษณะที่ 1, 2 และ 3 ในบรรดาลักษณะที่เขียนผิดทั้ง 3 ลักษณะดังกล่าวมีคำอยู่ 10 คำ ที่กลุ่มตัวอย่าง ข

เขียนสะกดคำมีคมีอัตราร้อยละของความถี่สูงกว่าลักษณะที่เขียนถูก เรียงตามลำดับจาก
อัตราร้อยละของความถี่สูงสุดไปหาต่ำสุดได้แก่คำว่า กระพริบ กระโผลกกระเผลก
กระรูงกระรูง เลี้ยวรด คำหรับ แผลนัน เรืองรือ สาสรรพ ขวัญขวย
ขวานขวย

5. ลักษณะคำยากประเภทผิดที่การประและไมประวิสรรชนีย์ ได้แก่คำที่
กลุ่มตัวอย่าง ข เขียนสะกดคำคำเดียวกันในลักษณะที่สลับที่กัน เช่น สะควก เขียนเป็น
สควก สมาย เขียนเป็น สะมาย เป็นต้น มีจำนวนทั้งหมด 12 คำ ลักษณะคำยาก
ประเภทนี้กลุ่มตัวอย่าง ข เขียนสะกดคำมีคมีอัตราร้อยละ 60 ขึ้นไปมีจำนวน 7 คำ เรียง
ตามลำดับจากอัตราร้อยละของความถี่สูงสุดไปหาต่ำสุดได้แก่คำว่า ชะมักเขเมน ชะลา
สะพาย สะบัค อาสะวาด ปฐมพยามาถ สะกกรอย คำยากประเภทนี้กลุ่มตัวอย่าง ข
ยังเขียนผิดคำละ 3 ลักษณะคือ ผิดลักษณะที่ 1, 2 และ 3 ในบรรดาลักษณะที่เขียนผิด
ทั้ง 3 ลักษณะยังคงกล่าวมีอยู่ 2 คำ ที่กลุ่มตัวอย่าง ข เขียนสะกดคำมีคมีอัตราร้อยละ
ของความถี่สูงกว่าลักษณะที่เขียนถูก เรียงตามลำดับจากอัตราร้อยละของความถี่สูงสุด
ไปหาต่ำสุดได้แก่คำว่า ชะมักเขเมน ชลา

6. ลักษณะคำยากประเภทผิดที่เสียงวรรณยุกต์ ได้แก่คำที่กลุ่มตัวอย่าง ข
เขียนสะกดคำคำเดียวกัน โดยประรูปวรรณยุกต์ผิดที่ ประรูปวรรณยุกต์ในคำที่มี
พยัญชนะต้นเป็นอักษรควบและอักษรเดี่ยวผิด เช่น ถ่า เขียนเป็น ทา หนามุข เขียนเป็น
นามุข เป็นต้น มีทั้งหมดจำนวน 6 คำ ลักษณะคำยากประเภทนี้กลุ่มตัวอย่าง ข เขียน
สะกดคำมีคมีอัตราร้อยละ 60 ขึ้นไป มีจำนวน 2 คำ เรียงตามลำดับจากอัตราร้อยละของ
ความถี่สูงสุดไปหาต่ำสุดได้แก่คำว่า นาเก็ยยด คับคัง คำยากประเภทนี้กลุ่มตัวอย่าง ข
ยังเขียนผิดคำละ 3 ลักษณะคือ ผิดลักษณะที่ 1, 2 และ 3 ในบรรดาลักษณะที่เขียนผิด
ทั้ง 3 ลักษณะยังคงกล่าวมีอยู่ 2 คำ ที่กลุ่มตัวอย่าง ข เขียนสะกดคำมีคมีอัตรา
ร้อยละของความถี่สูงกว่าลักษณะคำที่เขียนถูก เรียงตามลำดับจากอัตราร้อยละของความถี่
สูงสุดไปหาต่ำสุดได้แก่คำว่า หนาเก็ยจ และนาเก็ยจ

7. ลักษณะคำยากระเภทผิดที่เสียงสระ ไอ โอ และอัย ไคแก่คำที่กลุ่ม
ตัวอย่าง ข เขียนสะกดคำคำเดียวสลับที่กัน เช่น ในคำที่ไช โอ กลุ่มตัวอย่างเขียนไช
ไอ หรืออัย เช่น ไจไม่ไธระกำ เขียนเป็น ไจไม่ไธระกำ มีจำนวนทั้งหมด 5 คำ
ลักษณะคำยากระเภทนี้กลุ่มตัวอย่าง ข เขียนสะกดคำผิดร้อยละ 60 ขึ้นไปมีจำนวน 2 คำ
เรียงตามลำดับจากอัตราร้อยละของความถี่สูงสุดไปหาคำสุดท้ายได้แก่คำว่า ไจไม่ไธระกำ
และหลงไหล คำยากระเภทนี้กลุ่มตัวอย่าง ข ยังเขียนผิดคำละ 3 ลักษณะคือ ผิด
ลักษณะที่ 1, 2 และ 3 ในบรรดาลักษณะที่เขียนผิดทั้ง 3 ลักษณะคงกล่าวมียู่ 1 คำ
ที่กลุ่มตัวอย่าง ข เขียนสะกดคำผิดมีอัตราร้อยละของความถี่สูงกว่าลักษณะคำที่เขียนถูก
ไคแก่คำว่า หลงไหล

8. ลักษณะคำยากระเภทผิดที่เสียงสระสั้นและยาว ไคแก่คำที่กลุ่มตัวอย่าง ข
เขียนสะกดคำคำเดียวกันในลักษณะที่คำคำนั้นเดิมออกเสียงยาว แต่เขียนเป็นเสียงสั้น
เช่น หยากไย เขียนเป็น หยักไย หรือคำพยางค์เดียวออกเสียงสั้นแต่เขียนเป็น
เสียงยาว เช่น ปีกาจ เขียนเป็น ปีกาจ มีทั้งหมด 4 คำ ลักษณะคำยากระเภทนี้
กลุ่มตัวอย่าง ข เขียนสะกดคำผิดร้อยละ 60 ขึ้นไปมีเพียงคำเดียวได้แก่คำว่า หยากไย
คำยากระเภทนี้กลุ่มตัวอย่าง ข ยังเขียนผิดคำละ 3 ลักษณะคือ ผิดลักษณะที่ 1, 2
และ 3 ในบรรดาลักษณะที่เขียนผิดทั้ง 3 ลักษณะคงกล่าวแล้วมียู่เพียง 1 คำ ที่กลุ่ม
ตัวอย่าง ข เขียนสะกดคำผิดมีอัตราร้อยละของความถี่สูงกว่าลักษณะคำที่เขียนถูกไคแก่
คำว่า ปีกาจ

9. ลักษณะคำยากระเภทผิดที่อักษรนำ ไคแก่คำที่กลุ่มตัวอย่าง ข เขียน
คำคำเดียวกันในลักษณะที่ไช อ นำ และ ห นำ สลับที่กัน เช่น ออกอยาก เขียนเป็น
ออกหยาก และคำที่อักษรนำไม่ประวิสรรชนีย์แต่เขียนโดยมีการประวิสรรชนีย์ เช่น
เอกเซนก เขียนเป็น เอกชะเนก เป็นต้น มีจำนวนทั้งหมด 3 คำ คำยากระเภทนี้
กลุ่มตัวอย่าง ข ยังเขียนผิดคำละ 3 ลักษณะคือ ผิดลักษณะที่ 1, 2 และ 3 ในบรรดา
ลักษณะที่เขียนสะกดผิดทั้ง 3 ลักษณะ ไม่มีคำใดที่กลุ่มตัวอย่าง ข เขียนสะกด
คำผิดมีอัตราร้อยละของความถี่สูงกว่าลักษณะที่เขียนถูก

ตอนที่ 3 เหตุผลในการเขียนสะกดคำผิด

ผลการศึกษาดังเหตุผลในการเขียนสะกดคำผิดของนักเรียนที่จบ
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และกำลังเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1
ปีการศึกษา 2524 ได้ 7 เหตุผลดังนี้

1. เขียนสะกดคำผิดเพราะเคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างที่
เขียนสะกดคำเช่นนี้เสมอ
2. เขียนสะกดคำผิดเพราะเขียนตามพจนานุกรมหรือหลักภาษา
3. เขียนสะกดคำผิดเพราะเขียนตามความหมายของคำ
4. เขียนสะกดคำผิดเพราะเขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน
5. เขียนสะกดคำผิดเพราะเขียนตามสำเนียงภาษาถิ่น
6. เขียนสะกดคำผิดเพราะเฉา
7. เขียนสะกดคำผิดเพราะเขียนตามการถ่ายเสียงมาจาก

คำต่างประเทศ

ในการนำเสนอเหตุผลในการเขียนสะกดคำผิดดังกล่าวผู้วิจัยจะนำเสนอ
ในลักษณะดังนี้

1. เหตุผลในการเขียนสะกดคำทั้งถูกและผิดรวมกัน
2. เหตุผลในการเขียนสะกดคำเฉพาะที่เขียนถูก
3. เหตุผลในการเขียนสะกดคำเฉพาะที่เขียนผิดรวมกัน
4. เหตุผลในการเขียนสะกดคำเฉพาะที่เขียนผิดจำแนกตาม
ลักษณะคำยากซึ่งจำแนกได้ 9 ลักษณะ ได้แก่
 - 4.1 เหตุผลในการเขียนสะกดคำผิดประเภทผิดทั้งคำ
 - 4.2 เหตุผลในการเขียนสะกดคำผิดประเภทผิดที่ตัวสะกด
 - 4.3 เหตุผลในการเขียนสะกดคำผิดประเภทผิดที่ตัวการันต์

4.4 เหตุผลในการเขียนสะกดคำผิดประเภทผิดที่ตัวความกล้าตัว ร ล และตัว รร (ร หัน)

4.5 เหตุผลในการเขียนสะกดคำผิดประเภทผิดที่ประและไมประวิสรรชนีย์

4.6 เหตุผลในการเขียนสะกดคำผิดประเภทผิดที่เสียงวรรณยุกต์

4.7 เหตุผลในการเขียนสะกดคำผิดประเภทผิดที่เสียงสระ ไอ ออ และอัย

4.8 เหตุผลในการเขียนสะกดคำผิดประเภทผิดที่เสียงสระสั้นและยาว

4.9 เหตุผลในการเขียนสะกดคำผิดประเภทผิดที่อักษรนำ

ส่วนวิธีการนำเสนอ ผู้วิจัยนำเสนอเป็นจำนวนค่าเฉลี่ยร้อยละรวมของแต่ละเหตุผล
ดังนี้คือ

สคมภ 1 ค่าเฉลี่ยรวมของตัวเลือก ก ข และ ค

สคมภ 2 ค่าเฉลี่ยรวมเฉพาะตัวเลือก ง

สคมภ 3 ค่าเฉลี่ยรวมของตัวเลือก ก ข ค และ ง

ผลการค้นคว้าตอนนี้ปรากฏในตาราง

ตาราง 4 แสดงค่าเฉลี่ยร้อยละรวมของเหตุผลในการเขียนสะกดคำทั้งถูกและผิดรวมกัน

ที่	เหตุผล	สคมภ 1	สคมภ 2	สคมภ 3
		ค่าเฉลี่ยรวมของ ตัวเลือก ก ข ค	ค่าเฉลี่ยรวมเฉพาะ ตัวเลือก ง	ค่าเฉลี่ยรวมของ ตัวเลือก ก ข ค ง
1	บ	9.3745	0.9003	9.1161
2	พ	9.8181	0.7068	7.4347
3	ค	7.3241	0.7175	6.1129
4	ส	7.1547	0.7016	6.8250
5	ณ	7.2174	-	5.9297
6	ค	4.8391	0.9103	2.0949
7	ท	9.8663	-	9.8663

จากการวาง สดมก 1 เมื่อพิจารณาคำเฉลี่ยรวมของตัวเลือก ก 2 และ ค ซึ่งเป็นเหตุผลในการใช้เงินฝากค่า กลุ่มตัวอย่างใดเหตุผลในการใช้เงินฝากค่าใดทาง ๆ กัน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ เรียงลำดับนั้นเพราะใช้เงินตามการจ่ายเงินค่าจากค่าทางอะไร เพราะใช้เงินตามจำนวนหรือหลักภาษา เพราะเลขเต็มแสนแสนเป็นล้านก่อน เพราะใช้เงินตามความหมายของค่า เพราะใช้เงินตามค่าเป็นภาษาอื่น เพราะใช้เงินตามเสียงสูงเสียงต่ำ และเขียน เพราะเลข

สดมก 2 เมื่อพิจารณาคำเฉลี่ยรวมเฉพาะตัวเลือก ง ซึ่ง เป็นเหตุผลในการใช้เงินฝากค่ากลุ่มตัวอย่างเลือกสองอย่างหรือ กลุ่มตัวอย่างใดเหตุผลในการใช้เงินฝากค่าใดทาง ๆ กัน เรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ เรียงลำดับนั้น เพราะเลข เพราะเลขเต็มแสนแสนเป็นล้านก่อน เพราะใช้เงินตามความหมายของค่า เพราะใช้เงินตาม จำนวนหรือหลักภาษา และเพราะใช้เงินตามเสียงสูงเสียงต่ำ และเขียนหรือไม่ถูกต้อง

สดมก 3 เมื่อพิจารณาคำเฉลี่ยรวมของตัวเลือก ก ข ค และ ง ซึ่ง เป็นเหตุผลในการใช้เงินฝากค่า กลุ่มตัวอย่างใดเหตุผลในการใช้เงินฝากค่าใดทาง ๆ กันดังนี้ เรียงลำดับการจ่ายเงินค่าจากค่าทางอะไร เพราะเลขเต็มแสนแสนเป็นล้านก่อน เพราะใช้เงินตามจำนวนหรือหลักภาษา เพราะใช้เงินตามเสียงสูงเสียงต่ำ เพราะใช้เงินตามความหมายของค่า เพราะใช้เงินตามค่าเป็นภาษาอื่น และเขียนเพราะเลข

ตาราง 5 แสดงค่าเฉลี่ยร้อยละรวมของเหตุผลในการเขียนสะกดคำถูก

ที่	เหตุผล	ส้อม 1	ส้อม 2	ส้อม 3
		ค่าเฉลี่ยรวมของ ตัวเลือก ก.ข.ค.	ค่าเฉลี่ยรวมเฉพาะ ตัวเลือก ง.	ค่าเฉลี่ยรวมของ ตัวเลือก ก.ข.ค.ง.
1	ข	23.0009	0.8769	22.7273
2	พ	22.8038	0.7892	17.8328
3	ค	16.4021	0.7545	13.7272
4	ส	14.9505	0.3508	14.3606
5	ก	10.9181	-	10.9181
6	ค	8.4089	0.9839	4.0777
7	ต	25.0822	-	25.0822

จากตาราง ส้อม 1 เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยร้อยละรวมของตัวเลือก ก ข และ ค ซึ่งเป็นเหตุผลในการเขียนสะกดคำถูก กลุ่มตัวอย่างให้เหตุผลในการเขียนสะกดคำถูกไว้ทาง ๆ กัน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ เขียนถูกเพราะเขียนตามการอ่านเสียงคำจากภาษาต่างประเทศ เขียนถูกเพราะเคยเห็นแบบแผนเช่นนี้มาก่อน เพราะเขียนตามพจนานุกรมและหลักภาษา เพราะเขียนตามความหมายของคำ เพราะเขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน เพราะเขียนตามตัวเขียนภาษาถิ่น และเขียนถูกเพราะเดา

ส้อม 2 เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยร้อยละรวมเฉพาะตัวเลือก ง ซึ่ง
เป็นเหตุผลในการเขียนสะกดคำถูกที่กลุ่มตัวอย่างเลือกตอบโดยเสรี กลุ่มตัวอย่างให้เหตุผลในการเขียนสะกดคำถูกไว้ทาง ๆ กัน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ เขียนถูกเพราะเดา เพราะเคยเห็นแบบแผนเช่นนี้มาก่อน เพราะเขียนตามพจนานุกรมหรือหลักภาษา เพราะเขียนตามความหมายของคำ และเพราะเขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน ส่วนเหตุผลอื่น

ไม่มีผู้ตอบ

สัณนิษฐาน 3 เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยร้อยละรวมของตัวเลือก ก ข ค และ ง ซึ่งเป็นเหตุผลในการเขียนสะกดคำถูก กลุ่มตัวอย่างให้เหตุผลในการเขียนสะกดคำถูกไว้ต่าง ๆ กัน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ เขียนถูกเพราะเขียนตามการอ่านเสียงคำจากภาษาต่างประเทศ เพราะเคยได้แบบแผนเช่นนั้นมาก่อน เพราะเขียนตามพจนานุกรมและหลักภาษา เพราะเขียนตามเสียงพูดที่ฟังมา เพราะเขียนตามความหมายของคำ เพราะเขียนตามสำเนียงภาษาถิ่น และเขียนเพราะเคย

ตาราง 6 แสดงค่าเฉลี่ยร้อยละรวมของเหตุผลในการเขียนสะกดคำที่รวมกัน

ที่	เหตุผล	สัณนิษฐาน 1	สัณนิษฐาน 2	สัณนิษฐาน 3
		ค่าเฉลี่ยรวมของ ตัวเลือก ก ข ค	ค่าเฉลี่ยรวม เฉพาะตัวเลือก ง	ค่าเฉลี่ยรวมของ ตัวเลือก ก ข ค ง
1	บ	5.3774	0.4385	5.41264
2	พ	5.3879	0.7056	4.7590
3	ค	4.1157	0.6314	4.1706
4	ส	4.1831	0.8770	4.4100
5	ด	4.6690	-	8.1435
6	ก	2.0805	0.7439	2.3431
7	ท	4.7943	-	4.7943

จากตาราง สกนภ 1 เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยร้อยละรวมของตัวเลือก ก ข และ ค ซึ่งเป็นเหตุผลในการเขียนสะกดคำผิด กลุ่มตัวอย่างให้เหตุผลที่เขียนสะกดคำผิด ไรต่าง ๆ กัน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ เขียนตามพจนานุกรมหรือหลักภาษา เพราะเคยเห็นแบบแผนแบบนี้ เพราะตามการอ่านเสียงคำส่างประเทศ เพราะเขียนตาม สำเนียงภาษาถิ่น เพราะเขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน เพราะเห็นในความหมายของคำ และเขียนผิดเพราะเหตุ

สกนภ 2 เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยร้อยละรวมเฉพาะตัวเลือก ง ซึ่ง เป็นเหตุผลในการเขียนสะกดคำผิดที่กลุ่มตัวอย่างเลือกตอบอย่างเสรี กลุ่มตัวอย่างให้เหตุผล ในการเขียนสะกดคำผิด ไรต่าง ๆ กัน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ เขียนผิด เพราะเขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน เพราะเหตุ เพราะเขียนตามพจนานุกรมหรือหลักภาษา เพราะเขียนตามความหมายของคำ และเขียนเพราะเคยเห็นแบบแผนแบบนี้

สกนภ 3 เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยร้อยละรวมของตัวเลือก ก ข และ ง ซึ่งเป็นเหตุผลในการเขียนสะกดคำผิด กลุ่มตัวอย่างให้เหตุผลที่เขียนสะกด คำผิด ไรต่าง ๆ กัน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ เขียนผิด เพราะเขียนตาม สำเนียงภาษาถิ่น เพราะเคยเห็นแบบแผนแบบนี้ เพราะเขียนตามการอ่านเสียงคำ ส่างประเทศ เพราะเขียนตามพจนานุกรมหรือหลักภาษา เพราะเขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน เพราะเขียนตามความหมายของคำ และเขียนผิดเพราะเหตุ

ตาราง 7 แสดงค่าเฉลี่ยร้อยละรวมของเหตุผลในการเขียนสะกดคำผิดประเภททั้งคำ

ที่	เหตุผล	สคมภ์ 1	สคมภ์ 2	สคมภ์ 3
		ค่าเฉลี่ยรวมของ ตัวเลือก ก ข ค	ค่าเฉลี่ยรวม เฉพาะตัวเลือก ง	ค่าเฉลี่ยรวมของ ตัวเลือก ก ข ค ง
1	ม	3.9826	0.3508	3.9170
2	พ	4.6075	0.4710	4.2160
3	ค	4.7880	0.7014	4.5156
4	ส	3.9630	0.3508	2.9164
5	ด	4.2931	-	4.2931
6	ก	3.4329	0.4911	2.2792
7	ท	4.7543	-	4.7943

จากตาราง สคมภ์ 1 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยร้อยละรวมของตัวเลือก ก ข และ ค ซึ่งเป็นเหตุผลในการเขียนสะกดคำผิด ประเภทผิดทั้งคำ กลุ่มตัวอย่างให้เหตุผลในการเขียนสะกดคำผิดไว้อย่าง ๆ กัน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ เขียนผิดเพราะเขียนตามการถ่ายเสียงคำต่างประเทศ เพราะเขียนตามความหมายของคำ เพราะเขียนตามพจนานุกรมหรือหลักภาษา เพราะเขียนตามสำเนียงภาษาถิ่น เพราะเคยเห็นแบบแผนเช่นนั้น เพราะเขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน และเขียนเพราะเดา

สคมภ์ 2 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยร้อยละรวมเฉพาะตัวเลือก ง ซึ่งเป็นเหตุผลในการเขียนสะกดคำผิดประเภทผิดทั้งคำ ที่กลุ่มตัวอย่างเลือกตอบอย่างเสรี กลุ่มตัวอย่างให้เหตุผลในการเขียนสะกดคำผิดประเภทผิดทั้งคำสะกดไว้อย่าง ๆ กัน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ เขียนผิดเพราะเขียนตามความหมายของคำ เพราะจดจำ เพราะเขียนตามพจนานุกรมหรือหลักภาษา และเขียนผิดเพราะเคยเห็นแบบแผนเช่นนั้น และ

เขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน ส่วนเหตุผลอื่น ๆ ไม่มีผู้ตอบ

สคมภ 3 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยร้อยละรวมของตัวเลือก ก ข ค

และ ง ซึ่งเป็นเหตุผลในการเขียนสะกดคำผิดประเภทผิดที่ตัวสะกด กลุ่มตัวอย่างให้เหตุผลที่เขียนสะกดคำผิดไว้ต่าง ๆ กัน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ เขียนผิดเพราะเขียนตามการถ่ายเสียงคำต่างประเทศ เพราะเขียนตามความหมายของคำ เพราะเขียนตามสำเนียงภาษาถิ่น เพราะเขียนตามพจนานุกรมหรือหลักภาษา เพราะเขียนตามที่เคยเห็นแบบแผนเช่นนี้ เพราะเขียนตามเสียงพูดเสียงอ่านและเขียนเพราะเฉ

ตาราง 8 แสดงค่าเฉลี่ยร้อยละรวมของเหตุผลในการเขียนสะกดคำผิดประเภทผิดที่ตัวสะกด

ที่	เหตุผล	สคมภ 1	สคมภ 2	สคมภ 3
		ค่าเฉลี่ยรวมของ ตัวเลือก ก ข ค	ค่าเฉลี่ยรวม เฉพาะตัวเลือก ง	ค่าเฉลี่ยรวมของ ตัวเลือก ก ข ค ง
1	ข	4.5392	-	4.5392
2	พ	4.9525	1.1225	4.6105
3	ก	3.9905	0.7015	3.9217
4	ส	4.0736	-	4.0736
5	ด	-	-	-
6	ค	3.6541	0.7400	2.6830
7	ต	-	-	-

จากตาราง สคมภ 1 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยร้อยละรวมของตัวเลือก ก ข และ ค ซึ่งเป็นเหตุผลในการเขียนสะกดคำผิดประเภทผิดที่ตัวสะกด กลุ่มตัวอย่างให้เหตุผลที่เขียนสะกดคำผิดไว้ต่าง ๆ กัน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ เขียนผิดเพราะเขียนตามพจนานุกรมหรือหลักภาษา เพราะเคยเห็นแบบแผนเช่นนี้ เพราะเขียนตาม

เสียงพูดเสียงอ่าน เพราะเขียนตามความหมายของคำ และเขียนเพราะเคา ส่วน
เหตุผลอื่นไม่มีผู้ตอบ

สคมก 2 เมื่อพิจารณาว่าเฉลยร้อยละรวมเฉพาะตัวเลือก ง ซึ่ง
เป็นเหตุผลในการเขียนสะกดคำผิด ประเด็นที่ตัวสะกดที่กลุ่มตัวอย่างเลือกตอบอย่างเสรี
กลุ่มตัวอย่างให้เหตุผลในการเขียนสะกดคำผิดประเด็นที่ตัวสะกดไว้อย่างต่าง ๆ กัน โดยเรียง
ลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ เขียนผิดเพราะเขียนตามพจนานุกรมหรือหลักภาษา เขียน
เพราะเคา และเพราะเขียนตามความหมายของคำ ส่วนเหตุผลอื่นไม่มีผู้ตอบ

สคมก 3 เมื่อพิจารณาว่าเฉลยร้อยละรวมของตัวเลือก ก ข ค
และ ง ซึ่งเป็นเหตุผลในการเขียนสะกดคำผิด ประเด็นที่ตัวสะกด กลุ่มตัวอย่างให้
เหตุผลที่เขียนสะกดคำผิดไว้อย่างต่าง ๆ กัน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ เขียนผิด
เพราะเขียนตามพจนานุกรมหรือหลักภาษา เพราะเขียนตามที่เคยเห็นแบบแผนเช่นนี้ เพราะ
เขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน เพราะเขียนตามความหมายของคำ และเขียนเพราะเคา
ส่วนเหตุผลอื่น ๆ ไม่มีผู้ตอบ

ตาราง 9 แสดงค่าเฉลี่ยร้อยละรวมของเหตุผลในการเขียนสะกดคำผิดประเภทผิดที่ตัวการันต์

ที่	เหตุผล	สคมก 1	สคมก 2	สคมก 3
		ค่าเฉลี่ยรวมของ ตัวเลือก ก ข ค	ค่าเฉลี่ยรวม เฉพาะตัวเลือก ง	ค่าเฉลี่ยรวมของ ตัวเลือก ก ข ค ง
1	บ	5.4940	0.5262	5.0823
2	พ	4.3631	0.5262	4.0679
3	ค	2.8576	-	2.8576
4	ส	2.9429	-	2.9429
5	ณ	-	-	-
6	ก	2.9720	0.6378	1.9854
7	ต	-	-	-

จากตาราง สคมก 1 เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยร้อยละรวมของตัวเลือก ก ข และ ค ซึ่งเป็นเหตุผลในการเขียนสะกดคำผิด ประเภทที่ตัวการันต์ กลุ่มตัวอย่างให้เหตุผลที่เขียนสะกดคำผิดไว้อย่างต่าง ๆ กัน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ เขียนผิดเพราะเคยเห็นแบบแผนเช่นนี้ เพราะเขียนตามพจนานุกรมหรือหลักภาษา เขียนเพราะเคย เพราะเขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน และเพราะเขียนตามความหมายของคำ

สคมก 2 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยร้อยละรวมเฉพาะตัวเลือก ง ซึ่งเป็นเหตุผลในการเขียนสะกดคำผิด ประเภทที่ผิดที่ตัวการันต์ ที่กลุ่มตัวอย่างเลือกตอบอย่างเสรี กลุ่มตัวอย่างให้เหตุผลในการเขียนสะกดคำผิดประเภทผิดที่ตัวการันต์ไว้อย่างต่าง ๆ กัน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ เขียนผิดเพราะเคย เพราะเคยเห็นแบบแผน

เงื่อนไข และเขียนตามพจนานุกรมหรือหลักภาษา ส่วนเหตุอื่น ๆ ไม่มีผู้ตอบ

สภมก 3 เมื่อพิจารณาจากเฉลยร้อยละรวมของตัวเลือก ก ข

ก และ ง ซึ่งเป็นเหตุผลในการเขียนสะกดคำผิดประเภทผิดที่ตัวการันต์ กลุ่มตัวอย่างให้เหตุผลที่เขียนสะกดคำผิดไวยากรณ์ ๆ กัน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้

เขียนผิดเพราะเคยเห็นแบบนั้น เช่นนี้ เพราะเขียนตามพจนานุกรมหรือหลักภาษา เพราะเขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน เพราะเขียนตามความหมายของคำ และเขียนเพราะเคยส่วนเหตุผลอื่น ๆ ไม่มีผู้ตอบ

ตาราง 10 แสดงค่าเฉลี่ยร้อยละรวมของเหตุผลในการเขียนสะกดคำผิดประเภทผิดที่ตัวการันต์ ตัว ร จ และตัว รร (ร หัน)

ที่	เหตุผล	สภมก 1	สภมก 2	สภมก 3
		ค่าเฉลี่ยรวมของตัวเลือก ก ข ก	ค่าเฉลี่ยรวมเฉพาะตัวเลือก ง	ค่าเฉลี่ยรวมตัวเลือก ก ข ก ง
1	ข	5.7749	-	5.7749
2	ค	6.0599	0.5262	4.6764
3	ก	4.7612	-	4.7612
4	จ	5.5993	-	5.5993
5	ด	5.3789	-	5.3789
6	ค	-	0.9248	0.9248
7	ค	-	-	-

จากตาราง สภมก 1 เมื่อพิจารณาจากเฉลยร้อยละรวมของตัวเลือก ก ข

และ ก ซึ่งเป็นเหตุผลในการเขียนสะกดคำผิดประเภทผิดที่ตัวการันต์ ตัว ร จ และตัว รร (ร หัน) กลุ่มตัวอย่างให้เหตุผลในการเขียนสะกดคำผิดไวยากรณ์ ๆ กัน

โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ เขียนผิดเพราะเขียนตามพจนานุกรมหรือหลักภาษา เพราะเคยเห็นแบบแผนเช่นนี้ เพราะเขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน เพราะเขียนตามสำเนียงภาษาถิ่น และเขียนตามความหมายของคำ

สกมภ์ 2 เมื่อพิจารณาจากเจตนาจะรวมเฉพาะตัวเลือก ง ซึ่ง

เป็นเหตุผลในการเขียนสะกดคำมีประเภทหนึ่งที่ตัวควบกล้ำ กั ว ร ฎ และตัว รร (ร หัน) ที่กลุ่มตัวอย่างเลือกคำตอบอย่างเสรี กลุ่มตัวอย่างได้เหตุผลในการเขียนสะกดคำมีประเภทหนึ่งที่ตัวควบกล้ำ กั ว ร ฎ และตัว รร (ร หัน) ว่าง ๆ กัน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ เขียนผิดเพราะเคย เพราะเขียนตามพจนานุกรมหรือหลักภาษา ส่วนเหตุผลอื่น ๆ ไม่มีผู้ตอบ

สกมภ์ 3 เมื่อพิจารณาจากเจตนาจะรวมของตัวเลือก ก ข ค

และ ง ซึ่งเป็นเหตุผลในการเขียนสะกดคำมีประเภทหนึ่งที่ตัวควบกล้ำ กั ว ร ฎ และ กั รร (ร หัน) กลุ่มตัวอย่างได้เหตุผลที่เขียนสะกดผิดไว้อย่าง ๆ กัน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ เขียนผิดเพราะเคยเห็นแบบแผนเช่นนี้ เพราะเขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน เพราะเขียนตามสำเนียงภาษาถิ่น เพราะเขียนตามความหมายของคำ เพราะเขียนตามพจนานุกรมหรือหลักภาษา และเขียนเพราะเคย

ตาราง 11 แสดงค่าเฉลี่ยร้อยละรวมของเหตุผลในการเขียนสะกดคำผิดประเภทผิดที่
การประและไมประวิสรรชนีย์

ที่	เหตุผล	สคณภ 1	สคณภ 2	สคณภ 3
		ค่าเฉลี่ยรวมของ ตัวเลือก ก ข ค	ค่าเฉลี่ยรวม เฉพาะตัวเลือก ง	ค่าเฉลี่ยรวมของ ตัวเลือก ก ข ค ง
1	บ	6.6681	-	6.6681
2	พ	7.4402	-	7.4402
3	ค	4.8778	0.7016	4.6580
4	ส	5.8728	-	5.8728
5	ณ	-	-	-
6	ด	3.2741	0.8770	2.3153
7	ต	-	-	-

จากตาราง สคณภ 1 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยร้อยละรวมของตัวเลือก ก. ข และ ค ซึ่งเป็นเหตุผลในการเขียนสะกดคำผิดประเภทผิดที่การประและไมประวิสรรชนีย์ กลุ่มตัวอย่างให้เหตุผลในการเขียนสะกดคำผิดไว้ต่าง ๆ กัน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ เขียนผิดเพราะเขียนตามพจนานุกรมหรือหลักภาษา เพราะเคยเห็นแบบแผนเช่นนี้ เพราะเขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน เพราะเขียนตามความหมายของคำ และเขียนเพราะเดา

สคณภ 2 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยร้อยละรวมเฉพาะตัวเลือก ง ซึ่งเป็นเหตุผลในการเขียนสะกดคำผิดประเภทผิดที่การประและไมประวิสรรชนีย์ที่กลุ่มตัวอย่างเลือกตอบอย่างเสรี กลุ่มตัวอย่างให้เหตุผลในการเขียนสะกดคำผิดประเภทผิดที่การประและไมประวิสรรชนีย์ไว้ต่าง ๆ กัน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้

เขียนนิคเพราะเคา และเพราะเขียนตามความหมายของค่า ส่วนเหตุผลอื่น ๆ ไม่มีผู้ตอบ

สคมภ 3 เมื่อพิจารณาจากเฉลี่ยร้อยละรวมของตัวเลือก ก ข ค

และ ง ซึ่งเป็นเหตุผลในการเขียนสะกดคำผิดประเภทผิดที่การประและไมประวิตรชนัย
กลุ่มตัวอย่างให้เหตุผลที่เขียนสะกดคำผิดไว้มาก ๆ กัน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย

ดังนี้ เขียนนิคเพราะเขียนตามพจนานุกรมหรือหลักภาษา เพราะเคยเห็นแบบแผนแบบนี้

เพราะเขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน เพราะเขียนตามความหมายของค่า และเขียนเพราะเคา

ตาราง 12 แสดงค่าเฉลี่ยร้อยละรวมของเหตุผลในการเขียนสะกดคำผิดประเภทผิดที่เสียงวรรณยุกต์

ที่	เหตุผล	สคมภ 1	สคมภ 2	สคมภ 3
		ค่าเฉลี่ยรวมของ ตัวเลือก ก ข ค	ค่าเฉลี่ยรวม เฉพาะตัวเลือก ง	ค่าเฉลี่ยรวมของ ตัวเลือก ก ข ค ง
1	บ	6.3892	-	6.3892
2	พ	5.9636	-	5.9636
3	ก	5.6829	0.7016	5.3716
4	ส	4.9819	-	4.9819
5	ถ	5.0281	-	5.0281
6	ค	-	0.5262	0.5262
7	ท	-	-	-

จากตาราง สคมภ 1 เมื่อพิจารณาจากเฉลี่ยร้อยละรวมของตัวเลือก ก ข

และ ค ซึ่งเป็นเหตุผลในการเขียนสะกดคำผิดประเภทผิดที่เสียงวรรณยุกต์ กลุ่มตัวอย่าง
ให้เหตุผลในการเขียนสะกดคำผิดไว้มาก ๆ กัน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้

เขียนนิค. เพราะเคยเห็นแบบแผนเช่นนี้ เพราะเขียนตามพจนานุกรมหรือหลักภาษา เขียนตามความหมายของคำ เขียนตามสำเนียงภาษาถิ่น และเขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน

สคมภ 2 เมื่อพิจารณาคำเฉลี่ยร้อยละรวมเฉพาะตัวเลือก ก

ซึ่งเป็นเหตุผลในการเขียนสะกดคำผิดประเภทผิดที่เสียงวรรณยุกต์ที่กลุ่มตัวอย่างเลือกตอบอย่างเสรี กลุ่มตัวอย่างให้เหตุผลในการเขียนสะกดคำผิดประเภทผิดที่เสียงวรรณยุกต์ไว้ต่าง ๆ กัน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ เขียนนิค. เพราะเขียนตามความหมายของคำ และเขียนเพราะเคย ส่วนเหตุผลอื่น ๆ ไม่มีผู้ตอบ

สคมภ 3 เมื่อพิจารณาคำเฉลี่ยร้อยละรวมของตัวเลือก ก ข ค

และ ง ซึ่งเป็นเหตุผลในการเขียนสะกดคำผิดประเภทผิดที่เสียงวรรณยุกต์ กลุ่มตัวอย่างให้เหตุผลที่เขียนสะกดคำผิดไว้ต่าง ๆ กัน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้ เขียนนิค. เพราะเคยเห็นแบบแผนเช่นนี้ เพราะเขียนตามพจนานุกรมหรือหลักภาษา เพราะเขียนตามความหมายของคำ เพราะเขียนตามสำเนียงภาษาถิ่น เพราะเขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน และเขียนเพราะเคย

ตาราง 13 แสดงค่าเฉลี่ยร้อยละรวมของเหตุผลในการเขียนสะกดคำผิดประเภทผิดที่เสียงสระ ไอ โอ และอัย

ที่	เหตุผล	สภมก 1	สภมก 2	สภมก 3
		ค่าเฉลี่ยรวมของ ตัวเลือก ก ข ค	ค่าเฉลี่ยรวม เฉพาะตัวเลือก ง	ค่าเฉลี่ยรวมของ ตัวเลือก ก ข ค ง
1	บ	6.1507	-	6.1507
2	พ	7.1762	-	7.1762
3	ค	-	0.3508	0.3508
4	ส	5.0281	-	5.0281
5	ด	-	-	-
6	ก	3.8875	-	3.8875
7	ท	-	-	-

จากตาราง สภมก 1 เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยร้อยละรวมของตัวเลือก ก ข และ ค ซึ่งเป็นเหตุผลในการเขียนสะกดคำผิดประเภทผิดที่เสียงสระ ไอ โอ และอัย กลุ่มตัวอย่างให้เหตุผลในการเขียนสะกดคำผิดไว้มากมาย โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ เขียนผิดเพราะเขียนตามพจนานุกรมหรือหลักภาษา เพราะเคยเห็นแบบแผนเช่นนี้ เพราะเขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน และเขียนเพราะเดา

สภมก 2 เมื่อพิจารณาจากค่าเฉลี่ยร้อยละรวมเฉพาะตัวเลือก ง ซึ่งเป็นเหตุผลในการเขียนสะกดคำผิดประเภทผิดที่เสียงสระ ไอ โอ และอัย ที่กลุ่มตัวอย่างเลือกตอบอย่างเสรี กลุ่มตัวอย่างให้เหตุผลในการเขียนสะกดคำผิดประเภทผิดที่เสียงสระ ไอ โอ และอัย ไว้มากมาย โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยดังนี้

เขียนนิคเพราะเขียนความหมายของคำ ส่วนเหตุผลอื่น ๆ ไม่มีผู้ตอบ

สคมก 3 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยร้อยละรวมของตัวเลือก ก ข ค และ ง ซึ่งเป็นเหตุผลในการเขียนสะกดคำผิดประเภทผิดที่เสียงสระ ใอ ใเอ และอัย กลุ่มตัวอย่างให้เหตุผลที่เขียนสะกดคำผิดไว้อย่าง ๆ กัน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ดังนี้ เขียนนิคเพราะเขียนตามพจนานุกรมหรือหลักภาษา เพราะเคยเห็นแบบแผนเขียนมาก่อน เพราะเขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน เขียนเพราะเกา และเพราะเขียนตามความหมายของคำ

ตาราง 14 แสดงค่าเฉลี่ยร้อยละรวมของเหตุผลในการเขียนสะกดคำผิดประเภทผิดที่เสียงสระสั้นและยาว

ที่	เหตุผล	สคมก 1	สคมก 2	สคมก 3
		ค่าเฉลี่ยรวมของ ตัวเลือก ก ข ค	ค่าเฉลี่ยรวม เฉพาะตัวเลือก ง	ค่าเฉลี่ยรวมของ ตัวเลือก ก ข ค ง
1	บ	6.4702	-	6.4702
2	พ	8.4192	0.7016	7.3167
3	ก	6.7824	-	6.7824
4	ส	4.6773	1.4032	4.0820
5	ถ	3.9759	-	3.9759
6	ค	-	1.4032	1.4032
7	ต	-	-	-

จากตาราง สคมก 1 เมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยร้อยละรวมของตัวเลือก ก ข และ ค ซึ่งเป็นเหตุผลในการเขียนสะกดคำผิดประเภทผิดที่เสียงสระสั้นและยาว กลุ่มตัวอย่างให้

เหตุผลในการเขียนสะกดคำผิดไว้ต่าง ๆ กัน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้
เขียนผิดเพราะเขียนตามพจนานุกรมหรือหลักภาษา เพราะเขียนตามความหมายของคำ
เพราะเคยเห็นแบบแผนเช่นนั้น เพราะเขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน และเพราะเขียน
ตามสำเนียงภาษาถิ่น

สรุป 2 เมื่อพิจารณาคำเฉลี่ยร้อยละรวมเฉพาะตัวเลือก ง

ซึ่งเป็นเหตุผลในการเขียนสะกดคำผิดประเภทผิดที่เสียงสระสั้นและยาวที่กลุ่มตัวอย่าง
เลือกตอบอย่างเสรี กลุ่มตัวอย่างให้เหตุผลในการเขียนสะกดคำผิดประเภทผิดที่
เสียงสระสั้นและยาวไว้ต่าง ๆ กัน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้
เขียนผิดเพราะเขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน เขียนเพราะเคย และเขียนตาม
พจนานุกรมหรือหลักภาษา ส่วนเหตุผลอื่น ๆ ไม่มีผู้ตอบ

สรุป 3 เมื่อพิจารณาคำเฉลี่ยร้อยละรวมของตัวเลือก ก ข

ค และ ง ซึ่งเป็นเหตุผลในการเขียนสะกดคำผิด ประเภทผิดที่เสียงสระสั้นและยาว
กลุ่มตัวอย่างให้เหตุผลที่เขียนสะกดคำผิดไว้ต่าง ๆ กัน โดยเรียงลำดับจาก
ไปหาน้อยได้ดังนี้ เขียนผิดเพราะเขียนตามพจนานุกรมหรือหลักภาษา เพราะเขียน
ตามความหมายของคำ เพราะเคยเห็นแบบแผนเช่นนั้น เพราะเขียนตามเสียงพูด
เสียงอ่าน เพราะเขียนตามสำเนียงภาษาถิ่น และเขียนเพราะเคย

ตาราง 15 แสดงค่าเฉลี่ยร้อยละรวมของเหตุผลในการเขียนสะกดคำผิดประเภทผิดที่
อักษรนำ

ที่	เหตุผล	สคมภ 1	สคมภ 2	สคมภ 3
		ค่าเฉลี่ยรวมของ ตัวเลือก ก ข ค	ค่าเฉลี่ยรวม เฉพาะตัวเลือก ง	ค่าเฉลี่ยรวมของ ตัวเลือก ก ข ค ง
1	ย	4.4824	-	4.4824
2	พ	6.6313	-	6.6313
3	ค	2.8649	-	2.8649
4	ส	3.8978	-	3.8978
5	ณ	-	-	-
6	ค	-	0.3508	0.3508
7	ก	-	-	-

จากตาราง สคมภ 1 เมื่อพิจารณา ค่าเฉลี่ยร้อยละรวมของตัวเลือก ก ข และ ค ซึ่งเป็นเหตุผลในการเขียนสะกดคำผิดประเภทผิดที่อักษรนำ กลุ่มตัวอย่างให้เหตุผลในการเขียนสะกดคำไว้มาก ๆ กัน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ เขียนผิดเพราะเขียนตามพจนานุกรมหรือหรือหลักภาษา เพราะเคยเห็นแบบแผนเช่นนี้ เพราะเขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน เพราะเขียนตามความหมายของคำ

สคมภ 2 เมื่อพิจารณา ค่าเฉลี่ยร้อยละรวมของเฉพาะตัวเลือก ง ซึ่งเป็นเหตุผลในการเขียนสะกดคำผิดประเภทผิดที่อักษรนำที่กลุ่มตัวอย่างเลือกตอบอย่างเสรี กลุ่มตัวอย่างให้เหตุผลในการเขียนสะกดคำผิดประเภทที่อักษรนำเพียงเหตุผลเดียวคือ เขียนผิดเพราะเผลอ

สมมติ 3 เพื่อใช้การพาดำเนินการย่อยรวมของตัวเลือก ก ข ค และ ง ซึ่งเป็นเหตุผลในการเขียนสะกดคำผิด ประเภทผิดที่อักษรนำ กลุ่มตัวอย่างให้เหตุผลในการเขียนสะกดคำผิดไว้ต่าง ๆ กัน โดยเรียงลำดับจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ เขียนผิดเพราะเขียนตามพจนานุกรมหรือหลักภาษา เพราะเคยเห็นแบบแผนแบบนี้เพราะเขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน เพราะเขียนตามความหมายของคำ และเขียนเพราะเดา

ตาราง 16 แสดงอัตราเฉลี่ยร้อยละรวมของเหตุผลในการเขียนสะกดคำผิดจำแนกตามลักษณะคำยาก

ลักษณะคำยาก	เหตุผลในการเขียนสะกดคำผิด						
	บ	พ	ค	ส	ณ	ท	ท
ทั้งคำ	3.9170	4.2164	4.5156	2.9164	4.2931	2.2792	4.7943
ตัวสะกด	4.5392	4.6105	3.9217	4.0736	-	2.6830	-
ตัวการันต์	5.0823	4.0679	2.8576	2.9429	-	1.9834	-
อักษรควบกล้ำ	5.7749	4.6764	4.7612	5.5993	5.3789	0.9248	-
ประ-ไม่ประ							
วิสรรชนีย์	6.6681	7.4402	4.6580	5.8728	-	2.3153	-
เสียงวรรณยุกต์	6.3892	5.9636	5.3761	4.9891	5.0281	0.5262	-
เสียง ใ อ ไอ							
อัย	6.1507	7.1762	0.3508	5.0281	-	3.6675	-
สระสั้นยาว	6.4702	7.3167	6.7824	4.0620	3.9759	1.4032	-
อักษรนำ	4.4824	6.6313	2.8649	3.8978	-	0.3508	-

จากตาราง . แสดงให้เห็นทั้งอัตราเฉลี่ยร้อยละรวมของตัวเลือก ก ข ค และ ง ซึ่งเป็นเหตุในการเขียนสะกดคำผิดจำแนกตามลักษณะต่าง ๆ ดังต่อไปนี้

1. ลักษณะคำยากประเภทผิดทั้งคำ กลุ่มตัวอย่างได้เหตุผลในการเขียนสะกดคำผิดไว้โดยเรียงลำดับจากคำเฉลี่ยร้อยละรวมจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ เขียนผิดเพราะเขียนตามการถ่ายเสียงคำต่างประเทศ เพราะเขียนตามความหมายของคำ เพราะเขียนตามสำเนียงภาษาถิ่น เพราะเขียนตามพจนานุกรมหรือหลักภาษา เพราะเขียนตามที่เคยเห็นแบบแผนเช่นนี้ เพราะเขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน และเขียนเพราะเดา
2. ลักษณะคำยากประเภทผิดที่ตัวสะกด กลุ่มตัวอย่างได้เหตุผลในการเขียนสะกดคำผิดไว้โดยเรียงลำดับจากคำเฉลี่ยร้อยละรวมจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ เขียนผิดเพราะเขียนตามพจนานุกรมหรือหลักภาษา เพราะเขียนตามที่เคยเห็นแบบแผนเช่นนี้ เพราะเขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน เพราะเขียนตามความหมายของคำ และเขียนเพราะเดา
3. ลักษณะคำยากประเภทผิดที่ตัวการันต์ กลุ่มตัวอย่างได้เหตุผลในการเขียนสะกดคำผิดไว้โดยเรียงลำดับจากคำเฉลี่ยร้อยละรวมจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ เขียนผิดเพราะเคยเห็นแบบแผนเช่นนี้ เพราะเขียนตามพจนานุกรมหรือหลักภาษา เพราะเขียนตามเสียงพูด เสียงอ่าน เพราะเขียนตามความหมายของคำ และเขียนเพราะเดา
4. ลักษณะคำยากประเภทผิดที่ตัวควบคู่กัน ร ล และ รร (ร หัน) กลุ่มตัวอย่างได้เหตุผลในการเขียนสะกดคำผิดไว้โดยเรียงลำดับจากคำเฉลี่ยร้อยละรวมจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ เขียนผิดเพราะเคยเห็นแบบแผนเช่นนี้ เพราะเขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน เพราะเขียนตามสำเนียงภาษาถิ่น เพราะเขียนตามความหมายของคำ เพราะเขียนตามพจนานุกรมหรือหลักภาษา และเขียนเพราะเดา

5. ลักษณะคำขากประเภทนิคที่สียงสระและไปประวิสรรชนีย์ กลุ่มตัวอย่างให้เหตุผลในการเขียนสะกดคำผิดไว้โดยเรียงลำดับจากคำเฉลยร้อยละรวมจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ เขียนผิดเพราะเขียนตามพจนานุกรมหรือหลักภาษา เพราะเคยเห็นแบบแผนเช่นนี้ เพราะเขียนตามเสียงอ่าน เพราะเขียนตามความหมายของคำ และเขียนเพราะเดา

6. ลักษณะคำขากประเภทนิคที่สียงวรรณยุกต์ กลุ่มตัวอย่างให้เหตุผลในการเขียนสะกดคำผิดไว้โดยเรียงลำดับจากคำเฉลยร้อยละรวมจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ เขียนผิดเพราะเคยเห็นแบบแผนเช่นนี้ เพราะเขียนตามพจนานุกรมหรือหลักภาษา เพราะเขียนตามความหมายของคำ เพราะเขียนตามสำเนียงภาษาถิ่น เพราะเขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน และเขียนเพราะเดา

7. ลักษณะคำขากประเภทนิคที่สียงสระ โอ โอ และ อัย กลุ่มตัวอย่างให้เหตุผลในการเขียนสะกดคำผิดไว้โดยเรียงลำดับจากคำเฉลยร้อยละรวมจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ เขียนผิดเพราะเขียนตามพจนานุกรมหรือหลักภาษา เพราะเคยเห็นแบบแผนเช่นนี้มาก่อน เพราะเขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน เขียนเพราะเดา และเพราะเขียนตามความหมายของคำ

8. ลักษณะคำขากประเภทนิคที่สียงสระสั้น-ยาว กลุ่มตัวอย่างให้เหตุผลในการเขียนสะกดคำผิดไว้โดยเรียงลำดับจากคำเฉลยร้อยละรวมจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ เขียนผิดเพราะเขียนตามพจนานุกรมหรือหลักภาษา เพราะเขียนตามความหมายของคำ เพราะเคยเห็นแบบแผนเช่นนี้ เพราะเขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน เพราะเขียนตามสำเนียงภาษาถิ่น และเขียนเพราะเดา

9. ลักษณะคำขากประเภทนิคที่อักษรนำ กลุ่มตัวอย่างให้เหตุผลในการเขียนสะกดคำผิดไว้โดยเรียงลำดับจากคำเฉลยร้อยละรวมจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ เขียนผิดเพราะเขียนตามพจนานุกรมหรือหลักภาษา เพราะเคยเห็นแบบแผนเช่นนี้ เพราะเขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน เพราะเขียนตามความหมายของคำ และเขียนเพราะเดา

สรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการศึกษาค้นคว้า

1. เพื่อศึกษาระดับความยากง่ายของคำที่ใช้ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3
2. เพื่อศึกษาลักษณะคำยากในการเขียนสะกดคำของนักเรียนที่จบชั้น

ประถมศึกษาปีที่ 3

3. เพื่อศึกษาเหตุผลในการเขียนสะกดคำผิดของนักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากร เป็นนักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และกำลังเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2524 ของโรงเรียนประถมศึกษาทุกสังกัดใน จังหวัดอุดรธานี จำนวน 33,960 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนที่สุ่มจากประชากรที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และกำลังเรียนอยู่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2524 จำนวน 570 คน ซึ่งได้จากการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า

1. แบบทดสอบเพื่อศึกษาระดับความยากง่ายของคำ มีทั้งหมด 10 ชุด
2. แบบทดสอบเพื่อศึกษาลักษณะคำยากและเหตุผลในการเขียนสะกดคำผิดมี

ทั้งหมด 3 ชุดรวม 166 ข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

การเก็บรวบรวมข้อมูลกระทำ 2 ครั้ง ดังต่อไปนี้

ครั้งที่ 1 เก็บข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาระดับความยากง่ายของคำเป็นเวลา 10 วัน ตั้งแต่วันที่ 17 - 28 พฤษภาคม 2524

ครั้งที่ 2 เก็บข้อมูลเกี่ยวกับการศึกษาลักษณะคำยากและเหตุผลในการเขียนสะกดคำผิด เป็นเวลา 1 วัน ในวันที่ 28 สิงหาคม 2524

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. การวิเคราะห์ระดับความยากง่ายของคำทั้งหมดกระทำโดยการชี้รอยคะแนน คำที่กลุ่มตัวอย่างเขียนสะกดคำนี้ ๆ ถูกต้องแล้วหากความถี่ คิดเป็นร้อยละ เรียงลำดับ ความถี่จากสูงที่สุดไปหาคำที่ต่ำสุดและจัดจำแนกเป็น 5 ระดับ ตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้

2. การวิเคราะห์ลักษณะคำยากในการเขียนสะกดคำในภาคตัวสะกด กระทำ โดยการชี้รอยคะแนนคำที่กลุ่มตัวอย่างเขียนสะกดคำทั้งถูกและผิด แล้วหาค่าความถี่คิด เป็นร้อยละของลักษณะคำยากทั้ง 9 ลักษณะ และวิเคราะห์ค่าร้อยละของความถี่ของ ลักษณะที่เขียนถูกและผิดตามลักษณะคำยากทั้ง 9 ลักษณะ

3. การวิเคราะห์เหตุผลในการเขียนสะกดคำผิดในภาคเหตุผลกระทำโดย ชี้รอยคะแนนของเหตุผลที่กลุ่มตัวอย่างตอบทั้งเหตุผลในการ เขียนสะกดคำถูกผิดแล้วหาค่า ความถี่คิดเป็นร้อยละ แล้วจำแนกเป็นเหตุผลในการ เขียนสะกดคำทั้งถูกและผิดรวมกัน เหตุผล ในการเขียนสะกดคำถูก เหตุผลในการเขียนสะกดคำผิด และเหตุผลในการเขียนสะกดคำผิด ตามลักษณะคำยากทั้ง 9 ลักษณะ

ผลการศึกษาก่อนหน้า

1. การศึกษาความยากง่ายของคำ โดยเรียงลำดับจากคำที่กลุ่มตัวอย่าง ก. เขียนสะกดคำได้ถูกต้องมากที่สุดไปหาคำที่เขียนสะกดได้ถูกต้องน้อยที่สุด แบ่งเป็น 5 ระดับ ปรากฏผลดังนี้

1.1 คำที่ง่ายมากมีจำนวน 125 คำ ได้แก่ กำปั้น น้ำใจ หายู หม่าป่า หากิน นอง กู ใจความ ลายตัว นกเขา วิตก สามี เจ้านาย น้อย หาย ใจหาย กินแดน อากาญ เจ้ารอง ค่าย ทองใจ ลาก ตาปี หำมาหากิน ที่ดิน น้อยใจ นางเอก นิยม ชักใจ จอม น้ำปลา อีกา ดุคม กระจาด ก๋วย ไก่ โดย ท่อว่า มี เอาการเอางาน กระดุม ความดี ตกเย็น ตอก นางฟ้า อาย ชัก หัว ทะเล หำนอง นานา วิชากาญ กก กระแต ก่อไฟ ต้นสน ยินดี รอ

วัง กำกับ ทอ ทราย นาดี ร่าย ร่ายงาม เวศา เฝ้าหึง ลำนำ พันที
 ที่หมาย แขน นารี ระยระ กระทบ ความว่า จึง ร่ายแทน จึง ลอนใจ หอน
 หอบ ชีวี นักข่าว ญาย คัก คั้วหนึ่ง นักรวย กระทบ กระทบ กระทบ กระทบ
 ชัง ขาวเมือง มะยม พันเทียน อ้าย กรุง โรงสี อ้ายอาบ ชี ประหนึ่ง พลัด
 กระจาบ ตบหน้า คำนั้น คำรัก เคน แะ หั้น กระทำ เจ้าหน้าที ขาวสวน
 ลอย ห้องฟ้า ทำที่ นัคหมาย ในที่สุด ไม่เจ้า แห่ ถัดอ่าน ที่หลัง นายหมู่
 ให้การ กนร่าย กระแตก ร้องหา ถัดตาม นิยมชมชอบ ปันยง โรงอาหาร เวที
 ลำบาก คุณพระ กระตั้ง กนงาน จินดา ห้องที่ ประกาย เป็นหูเป็นตา สายตา
 หัวคำ ชุน ที่ ทดสอบ เมีย รับรอง แอบ ความคิดเห็น จับจ่าย โรค กวน
 ตะปู เตน เทวดา นัคตา ประจบ รวย หมุน กระวีกระวาด ธงนามม เคน
 ถันลัก คัดสิน เฝ้าย แบน ลาย หอบ จุก ตั้งแก่ ขึ้น รุ่งรัง แยก คุม บน
 บริการ มัดนี้ พิการ ขำร้อง ไวใจ กติกา กระจาง แก้ว ชักสน ชำ
 มีดหมอ เรือน

1.2 คำพิงายมีทั้งหมด 542 คำ ได้แก่ กระตุกกระตัก แจ้งความ
 หมู เคนทางไกล นักรอง ปุ่ม ลูตองหา พืชมล ปันยัน รัศ ลำดับ สติ กาย
 ถายรูป สาด สำรอง กระเนน ฉาก นีวหนึ่ง ความจริง กาย คงคิม ถักมา
 แแถบ แนนอน ประจวบ ผสม มิง สง่า โส กับ กระด้าง โกง ทิว แนน ประกอบ
 ประการ ฝัว ห้องรัง ฉาย กรอก การทำ กิไลเมกร ฉิว เรื่อง วิทยา ลูกคำ
 หนอง หมู อาสา แคม ขบวน หมอใจ สักขึ้น ถากา ธมเมย บุก เป็นอันขาด
 พระเอก พอลุข พิฤศ ปิบ สำนวน นารีเรื่อง อวชพร เฮฮา กระโชน น.
 ประดับ ฆ่าพันกอล วิเศษ รีมตัว รีมวันรีมคืน กรอม กำ แก โชน ตะโกน
 เนื้อเย็น บังคม พักแรม อิบ ขวาง เริ่ด ทะหวน ประสา มักจะ สมัย สำนึก
 กุมภา ประทับ กร ภูมิ จงอง เร คีล โปก ลัก ลาน ลูกจ้าง สหาค์
 อวน อาว กอสร้าง กิ่งหน้าทั้งตา ทำหนัก ทุม ธนาการ พยุง พระนาม ฟ้าด
 แมน ย่อม วน แสม เอกภพ จักแจ้ง กำกับ ขวบ คบ จิตใจ ขึ้นใจ เค็ด

ถนัด ประแป้ง มะกอก เริงวันเริงคืน แว่วกับ ถึง ย่อง ชำระ โถม ฟู
 เมืองหลวง ยอด บิด ราก รุ้นแกใจ หยอก อาวอ กระเด็น กุ่ม จัก โฉด
 ถลอก หวัง เลื่อน ปีก จอด วิ่งวอน ลัง หนาม โกง ขยับ ข้อเท้า พยอย
 นาก เน่า ละออง เหมมา อุ่น กระเด็น แก้วไข ทลทล ห่อแท้ ทะเลทราย
 บัดนั้น พระที่นั่ง เวียน จมกวน ลอด เข้ม แดง ปรง พ.ศ. แขนงำ รางวัล
 แว่ว หลน ก้างค้อน เจริญ ไขว่ลูกวัวหวาน นวลนาง นิสัย ปักใจ พระราชวัง
 ขอบ เบ้า โย หนึ่ อสุรา กระหลอม ขนาด ฟันเค้น หูระ ประมง แผนการ
 พิเศษ รวย ราชธานี เริง เริงหา เหตุผล กัน แข่งขัน ซ่อม ซุนนุรอยกองไฟ
 ชึ่งกันและกัน นกนางนวล ประดัง เพื่อนบ้าน ระคน แว่วไว แพน เขิงเขา
 บางส่วน บารมี ฝีมือ สมเด็จ สุดฝีมือ หน้าเสีย กราว คุมงานความดี จัดเจน
 จีฟ ค่าย เบ็ด พาหนะ สยบ แก่แคน ขยม กุ่ม ขีบ ปาน แมงเหล็ก อ่าง
 กระตัง คดี ถึก ขุนขิบ เด็ด รูปร่าง ว่องไว ลับตา สัก สันทนา สุริยา
 กลางก่ากลางคืน ขจัด เขต คนแปลกหน้า คุนลา จึงยับ ไต่ถาม ถึงแม้ว่า นาค
 สอภกาม กรุงเทพฯ ข่าศึก เขา ตกกล้า ติเตียน ดิน พื้น ภาระ เมตร รุ่งขึ้น
 รุนวาย หลักฐาน เอาอย่าง กระโจน กว้างขวาง ย่าง สาน เกสร งวง ถลอก
 ผอง พระครู ฟัง ฟอก มั่นใจ ยกเว้น ซาย ขยาด โจร ธรุา เตียน ปลานิล
 พนักงาน พวง แรก กรุลา ถลอก รัศมีวาง ขากลับ ก้าง แก่ แก้ว คินี
 ทะเบียน ทะยาน เนิน ใบัด มะเฟือง เมื่อนั้น รวดเร็ว รู้จักมักคุ้น ลั่น คุน
 แนวน แ่น ผอมแห้ง ขยอ้ง รุ่งเรือง เลือด อดใส สังเกต กรวด กิจการ
 คัดเลือก ชีต ถึงแก่กรรม ทลของ ขนบ พระราชมิดา ะเวมา สภาพ สีคราม
 กระทั่ง กระหมวด ครึ่ง ถอก ภูตา หุนทราย นึกฝน อัน เจ็บไข้ได้ป่วย
 เชื้อถือ รัชกาล ธรรมชาติ บริเวณ ประกวาด แปล ผด ข่าฆ่า มั่นคง ราวเรียง
 สวมรอย สาเหตุ หน่อไม้ กตัญญู ตำแหน่ง พื้นดิน ไตร ไข ยาเสพติด
 รับจ้าง ริมฝีปาก สัญญา เวณ เล็งมือ พิกัด บังอาจ ปลอบ ผัดหมี่ เรียงราย
 สมาชิก เสียแรง ขยาย เคื่องเขียน เบ็ด รุ้น นกอินทรี ประโคม ปรีกษา

ลัด'ส่วน โง่'เงา ขวี่'ป ติ'ไถ ประ'ณิก ปลา'หมึก หู'ไม้ รอน'คอม โส'กษาก
 กระ'ฉับกระ'เซง คาน' แดง' ฉาง'ฉิง เป้า' ยาม' รวง' สม'คณ สม'ทอง อัก'ขร
 กระ'หิม เข้ม'พิศ เลี่ยม' ทรง'เครื่อง โม'กัร รำ'เรียน ล่อง' อู'รุ ขอน' เบ'
 พัก' รัว' สม'อ หย'วกถั่ว'ย หวาล'เซียว ซาก'เหื่อ ค้อย' ทำ'หนี หำ'ร้าย รส'
 เรื่อ' ละ'ลาย วิ'สัย ส้ม'โอ ปัก'ญา กว'เวตี กวาง'แจ่ง เครื่อง'หมาย นบ'นอย
 นิน'ทา ฟิง' น้ำ'แลบ สนิ'ยสนุน สม'น หย'บาย คาย' แหว'น ชบ'ขัน ปีบ' พรา'น
 ขว้าง' กราก' ถ้วน' นือ' ประกาศ' ปาน'โด แผล'ง ผู่'ง พระ'ภัย นที' ลู' กวด'
 ค้าง'ควา ข่า' ทะ'ลิ่ง ทัพ' เนื่อ' ผึ่ง' พระ'ราชมาร'ดา ไฟ'เราะ ฟ้อ'ร่า เลว'
 แสง' ปัก'ญา พล'เมือง เพชร' ยัก'ย แหว'ก กำ'เนิร กุ'ศล งบ'ประ'มาณ ข่าน'ญู
 คิ'ถิ เกร' ผืน' เลี่ยม' เสียม'ชื่อ กอง'ทัพ แกล'น ถาว'ร บัก'สี ปรี'คา เปื่อ' แฝง'
 รั'มรุก' โส'ค ลั่น' แสง' หลัก'แหลง' เอ็น'คู กิจ'กรรม ขณะ' ขวาน' ละ'นอง
 กระ'หึกระ'ทอม ไก'ทัน' ก่าย' กำ'กลอน' จั'มกุน' จั'วกร'าว ค่าง'รง ประ'มาณ เฝง'
 วาน'ขึ้น เว'ทนา เสริม' ออก'มือ'กิน'มือ' โอง'การ กล้อง' รั้น' โชะ'นา ข้อม' ฝ่า'
 พยาน' มร'คก เขาว'ทน รุก'ราน สา'ชา อม'รม เอะ'อะ ขยับ'ขึ้น'แจ้ง' คับ'แค้น' คอก'เบ๊'บ
 ตะ'เกีย'กตะ'กาย นว'ลวี่' น้ำ'มัน'กาด' มุ'ร สกาน' ส่า'สี ไร่'เลื่อ'คออก' ปด' ปะ'
 ฟอง' นิต'ร ศพ' หมว'ค จระ'เอ้ มัจ'ฉา เมื่'อกี้' เหว'วไหล' อู'ทิศ' กรั'ว เก'ลา เจบ'
 ทัพ'พี มั่น'ทิก ขา'ป ผึก' อ้วน'ท้วน'

1.3 คำ'ที่ยาก'ง่าย'ปาน'กลาง'มี'จำนวน 304 คำ' ได้แก่' ขี้'นึ่ง' กรา'
 เคียง' ฐานะ' เภา'วลย์' พระ'ราชมิด'ดา มา'บ หลอก'กลวง' โกร'ธ เชื้อ'น รีด'เรียว'
 นก'กาเหว่า' โป'ราณ' พน' แพ'ทย์' มุ'รธา'ว โจ่ง' ศรี' สวัด' ชน'มท' เจต'นา
 ทอด'พระ'เนตร' ภาว'นา มะ'ปราง' เรว'อน' ดอบ' ลี้'กล้า' เลี่ยม' หมอบ' เหาะ'
 เอี่ยม' กะ'ติ ข่า'ทาส' เชื้อ'น' เปื่อ'แผ่' พูน' ภัย' ร้าง'เกีย'จ' เหลี่ยม' อิม'เอิบ'
 กระ'หน้า' มา'ค'เขล' สง'เสริม' คณ'ะ' สนัก' ตัน'หว่า' หูล' ขน'ยั'ตร' บ่าย'เบี่ยง'
 แพร' พุ'ศ'บอด' ร.ร. ศูนย์' อนุ'โฆ'ทนา' อุด'หนุน' คำ'แรง' ปั้ง' ผ่าย' พื้น'ฐาน'

เพดาน ภรรยา รอยครอง ถ้อย เป็นวาทย์ ปดุง กวักขึ้น ลอดอก ภาชนะ
 เาะ สลอบ สลับ เหวื่อ อำนาจ กัญญา เก็บหอมรวมริบ กั้น เครื่องยนต์
 ชุม ทรุกล ป่านนี้ ยึดมั่น หย้ากา จงรักภักดี ชาติ โปรด อนุญาติ จวักเฉวียน
 ชั่ว ม้วน นิคพรม เพลิดเพี้ยน รือ เห็นบ เอะ พระราชโอรส ระหว่าง
 สารภาพ อาจารย์ กค เขี้ยว เอะ ฐาน บัทร ปดอบ เป็นมาปเป็นกรรม
 รมริน สโมสร เสก ทรุชระ กีก้อง แกล้ง ความ จอมปลวก ชับร่อน ฎีปุ่น
 ฟัด เอะ หงอน กัจฉน้าว้า กังวล ทะกร้อ เพลิง โล่เลียบ เวียงวัย เลี้ยง
 บำเพ็ญ ลิว ฉาญ เขื่อน กฐิน กระเซ็น ธรรมเนียม พญา ไม่พลอง สด
 ไผ่โสน กล่า พรายแพรว ฎี สวรรค์ เกวียน ครัน นิมนต์ เบียด ปรับปรุง
 สมบูรณ์ สลัว กิ่ง ปล้น เณร คลาง พิจารณา นั้นเหมาะ สำราญ สำเร็จ
 เสียดสละ แสม (ตะ-แสม) เกอ ขาคณอน กอยท่า เคะรา เทะ ประหลาด
 กลีบ ขลาด พรมแกน แพร่ ฎีบาล สิงห์ ต้น ฝั่มพูน อาลัย ปราบปราม
 ผลผลิต แผลง เปลวไฟ เภา สระสม สังกะสี ฆ่า นิติ เกษตร ฆเ วิย
 สร้อย เหวียง เฉพาะ นิคเขี้ยว ปกครอง สวณนค์ สอดคล้อง องอาจ อนาคต
 สือ กล่า เครื่องปั้นดินเผา เหวื่อ ระลอง โป๊ะ กว้า ไฉน พุทธศักราช
 เอะแยะ วิวาท ฎีกร อางาต แกรวง ประมาท ฎีฎี อุปการะ บรรยาย
 บาตร เปลี่ยว มารศรี แวงไปแก่งมา สรงน้ำ สามัญ ฎีฎี ฉะนั้น เหอม
 ไหวพริบ พัดนา สหกรร เกดัด กรอก กวยเตี่ยว เกดียง ฆมิฉมัน ประยูร
 พลอย เวร เหวื่อมากกว่าแรง ขาวขึง หัตถา โอกาส ฎีฎี ชักเยอ ปดอง
 ปล้า ราชานุ สะโก กลอง ปรึกษาหารือ ฎีฎี โทกเหี่ยม โกลาหล ฎีฎี
 ปลอดโปรง สงเคราะห์ คาบสั เข้มแข็ง พ้อง บรรดา มริจาค โฉล กรัชา
 ชีเกียจ เขบา จักสรร ชั่ว ชักไซ้ คิคคำบรรพท์ เพลีย รกจักรยาน สันนิฐาน
 เขียยด กายสิทธิ์ ยากเขี้ยว สังหาร เข็มม ชวักไซ้ ประทีป เปลี่ยนแปลง อัน
 เหวื่อ เหวื่อ เล็ด ฝาหยก โลโกกร กรรมสิทธิ์ ฎี ไซ้ ไร่ อิจนา บังเอิญ
 ประกอง ลวงหน้า สนิทสนม ฆมิติ เพศ เว้งว้าง ฎี ฎี คื่น แลบลดาบ

เล็งยม เอ็ง ไอศกริม คัดค้าน แทรก ปราบ เพียร เอื้อม ชะโงก วิทยา
เลื่อนกลาง

1.4 คำที่ยากมีทั้งหมด 146 คำ ได้แก่ เหลือบ ไตรรงค์ เลื่องลือ
เคร้าไศก เหมอ อภิเษก เคื่อกดาล พลับพลา ลำธาร เกี่ยวข้อง ความประสงค์
ขญา โลก เกราะห้ อคอยาก เลิศ สะพาย ทรรหา ไกลเกลี้ย พินาศ สมักร
ใจไม้ไ้ระกำ ปลื้ม ปัจจุบัน ผิดเคื่อง ภาพยนตร์ กวักแกว่ง ประพฤติ พลัน
สุจริต กุฎี คลี่ ตำรับ กริข พุ่งเพื่อ สันฐาน เกียจคร้าน พุ่มเฟือย มโหฬาร
เปล่ง พัลวัน สรรเสริญ มั่นคาล เมื่อกะกล่าว ศัตรู สะอึกสะอื้น ชูบชืด
เกลื่อนกลาด จานรรจา แปรผัน ผ้าประเจียด เผลอ พระชนม์ พิรุช รนรงค์
โหร เกลือกกลัว ปกติ มุงบุญ สารวัตร กฏจรรจร เทอญ บริสุทธิ ใฝ่ฝัน
พาด พิศ รั้งกาล อาภัพ บัญชี ภัยโย มรรยาท เยาะเย้ย ชะลา พยาบาท
พินิจ เพล ฤทธิ ลาก เกียรติ คับคั่ง สำเนียง สูง ค้าง ปฏิเสธ พันธุ์
อุตสาห์ เขาวมาลัย สุขสันต์ พยาโกไป อพยพ อัครา เฮลิคอปเตอร์ เกร็จงาน
บกพร่อง ปรารภณา ปลาสดิก ปืบ พยาธิ คิษย์ หน้ามุข อิทธิพล โอวาท
ประจักษ์ ประวัติ สาส์น บัญชา ทัดถ์ ประเภท ฤกษ์ เลี้ยวลด สะกดรอย
ชวนชวน ปุ่มพยามาล ซาณิธย์ กะพริบ อารมณ์ โบสถ์ ผักไฝ หลงไหล
อัสจันทร์ ปรงอ พระหัตถ์ กะรุ่งกะริ่ง ปฏิญาณ ประชาน ประเสริฐ เอกเชนก
สกล ศรัทธา สรรพ สายลิลูจน์ อาละวาด วงศ์ สะพรั่ง ประคิษฐ์ วงศ์วาน
ฤาปี อาชญา สะบัด ล้างนดาญ ปรากฏ เพรชฐี นาเกลียด บำเหน็จ อธิษฐาน

1.5 คำที่ยากมากมีทั้งหมด 20 คำ ได้แก่ สาปสรร แสร้งเส
พิสุจน์ ปราศรัย ผลลัพธ์ กะโผลกกะเผลก พรรค อัยยาศัย กฎเกณฑ์ สกนธ์
บิณฑบาต เวทมนตร์ ปฏิภาณ ปราศรัย พงศ์ ปราณุกาณ์ อัยยาศัย ชะมักเขม่น
ปฏิสันถาร จักรวาศี

2. ลักษณะคำยาก ได้แก่ คำจำนวน 166 คำ จัดเข้าประเภทคำยาก ได้ 9 - ลักษณะดังต่อไปนี้

2.1 ลักษณะคำยากประเภทนิคทั้งคำ มีจำนวน 57 คำ คำยากที่มี อัตราร้อยละของความถี่สูงกว่าร้อยละ 60 มีจำนวน 9 คำ ได้แก่ คำว่า ปฏิสนธิการ ผ่าประเจียค สกค พุ่มเพ็ญ สัณฐาน สกนร พุ่มเพ็ญ อัมรินทร์ และ เม็ดมะกล่ำ และมีลักษณะที่เขียนผิดในอัตราร้อยละของความถี่สูงกว่าลักษณะที่เขียนถูก 9 คำ ได้แก่ คำว่า พุ่มเพ็ญ พุ่มเพ็ญ ปฏิสนธิฐาน ผ่าประเจียจ ปฏิสนธิฐาน สากลธ สัณฐาน สันฐาน สากนร

2.2 ลักษณะคำยากประเภทนิคที่ตัวสะกดมีจำนวน 39 คำ คำยากที่มี อัตราร้อยละของความถี่สูงกว่าร้อยละ 60 มีจำนวน 4 คำ ได้แก่ จักรราศี บินทบาท พัลลิต มงกุฏ และมีลักษณะที่เขียนผิดในอัตราร้อยละของความถี่สูงกว่า ลักษณะที่เขียนถูก 5 คำ ได้แก่ คำว่า บินทบาทร มงกุฏ พันลวัน จักรราศรี จักรราศี

2.3 ลักษณะคำยากประเภทนิคที่ตัวการันต์ มีจำนวน 21 คำ คำยาก ที่มีอัตราร้อยละของความถี่สูงกว่าร้อยละ 60 มีจำนวน 3 คำ ได้แก่ คำว่า พงศ์ กฏเกณฑ์ ความประสงค์ และมีลักษณะที่เขียนผิดในอัตราร้อยละของความถี่สูงกว่า ลักษณะที่เขียนถูกจำนวน 2 คำ ได้แก่ คำว่า พงษ์ ความประสงค์

2.4 ลักษณะคำยากประเภทนิคที่อักษรควบกล้ำ ตัว ร ล และตัว รร (ร หัน) มีจำนวน 19 คำ คำยากที่มีอัตราร้อยละของความถี่สูงกว่าร้อยละ 60 มีจำนวน 9 คำ ได้แก่ คำว่า กระพริบ กระรุ่งกระริ่ง กระโหลกเขลล คำรับ สาปสรร เลื่องรือ แปรผัน ขวนขวาย เลี้ยวลล และมีลักษณะที่เขียนผิดในอัตรา ร้อยละของความถี่สูงกว่าลักษณะที่เขียนถูกจำนวน 10 คำ ได้แก่ กระพริบ กระโหลกกระเขลล กระรุ่งกระริ่ง เลี้ยวรรค คำหริบ แปรผัน รื่องรือ สาปสรรพ ขวัญขวาย และขวนขวาย

2.5 ลักษณะคำยากระเภทนี้คือการประและไมประวิธระนี้ มีจำนวน 12 คำ คำยาที่มีอัตราร้อยละของความถี่สูงกว่าร้อยละ 60 มีจำนวน 7 คำ ได้แก่คำว่า ชะมิกเขมน ชะลา สะขาว สะบัก อาละวาก ปุ่มพยามาล สะกรอย และมีลักษณะที่เขียนนิคในอัตราร้อยละของความถี่สูงกว่าลักษณะที่เขียนถูกจำนวน 2 คำ ได้แก่คำว่า ชมิกเขมน และ ลา

2.6 ลักษณะคำยากระเภทนี้ที่เสียงวรรณยุกต์มีจำนวน 6 คำ คำยาที่มีอัตราร้อยละของความถี่สูงกว่าร้อยละ 60 มีจำนวน 2 คำ ได้แก่คำว่า น้ำเกลียด คับคั่ง และมีลักษณะการเขียนนิคในอัตราร้อยละของความถี่สูงกว่าลักษณะที่เขียนถูก 2 คำ ได้แก่คำว่า น้ำเกียว และน้ำเกียว

2.7 ลักษณะคำยากระเภทนี้ที่เสียงสระ ไอ ไอ และ อัย มีจำนวน 5 คำ คำยาที่มีอัตราร้อยละของความถี่สูงกว่าร้อยละ 60 มีจำนวน 2 คำ ได้แก่คำว่า ไวไม้ไสระกำ และ หลงไหล และมีลักษณะที่เขียนนิคในอัตราร้อยละของความถี่สูงกว่าลักษณะที่เขียนถูกจำนวน 1 คำ ได้แก่คำว่า หลงไหล

2.8 ลักษณะคำยากระเภทนี้ที่เสียงสระต้นยาวมีจำนวน 4 คำ คำยาที่มีอัตราร้อยละของความถี่สูงกว่า 60 มีจำนวน 2 คำ ได้แก่คำว่า ปิตาจ และหยากไย่ และมีลักษณะที่เขียนนิคในอัตราร้อยละสูงกว่าลักษณะที่เขียนถูกจำนวน 1 คำ ได้แก่คำว่า ปิตาจ

2.9 ลักษณะคำยากระเภทนี้ที่อักษรนำมีจำนวน 3 คำ ไม่มีคำใดเขียนนิคสูงกว่าร้อยละ 60 และไม่มีลักษณะเขียนนิคคำใดที่มีอัตราร้อยละและความถี่สูงกว่าลักษณะเขียนถูก

3. เหตุผลในการเขียนสะกดคำนิค คำจำนวน 166 คำ ที่เป็นคำยาก กลุ่มตัวอย่างเขียนสะกดคำนั้น ๆ นิคมีเหตุผลในการเขียนสะกดคำ 7 เหตุผลดังต่อไปนี้

เรื่องนี้เสนอ

- 3.1 เขียนสะกดคำผิดเพราะเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างที่เขียนสะกด
- 3.2 เขียนสะกดคำผิดเพราะเขียนตามพจนานุกรมหรือหลักภาษา
- 3.3 เขียนสะกดคำผิดเพราะเขียนตามความหมายของคำ
- 3.4 เขียนสะกดคำผิดเพราะเขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน
- 3.5 เขียนสะกดคำผิดเพราะเขียนตามสำเนียงภาษาถิ่น
- 3.6 เขียนสะกดคำผิดเพราะเดา
- 3.7 เขียนสะกดคำผิดเพราะเขียนตามการถ่ายเสียงมาจากคำต่างประเทศ

อภิปรายผล

1. จากการศึกษาระดับความยากง่ายของคำที่ใช้ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ซึ่งให้เห็นว่า ความยากง่ายของคำอาจมีสาเหตุมาจากเรื่องต่อไปนี้

1.1 ประเภทของคำ คำที่เขียนสะกดคำผิดอาจมีสาเหตุหลายประการ คือ

1.1.1 เป็นคำที่มีหลายพยางค์ เช่นคำว่า ทะโผลกทะเมลก จักรราศี ใจโน้ได้ระกำ เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ บลูมเมอร์ (Bloomer, 1961 : 178 - 182) ที่ว่าคำหลายพยางค์เขียนสะกดได้ยากกว่าคำน้อยพยางค์ นอกจากนั้นยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของ แก้วตา ไทรงาม (แก้วตา ไทรงาม 2520 : 46 - 48) ดวงเคื่อน สุกีเกียรติ์ (ดวงเคื่อน สุกีเกียรติ์ 2522 : 113) และบุบผา ชังพุก (บุบผา ชังพุก 2524 : 106) ที่ว่าคำที่มีลักษณะยาวมักเป็นคำที่มีหลายพยางค์

1.1.2 เป็นคำที่มีความหมายเชิงนามธรรม เช่นคำว่า จักรราศี บัวเห็จ ปรากฏ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ แก้วตา ไทรงาม (แก้วตา ไทรงาม 2520 : 46 - 48) ดวงเคื่อน สุกีเกียรติ์ (ดวงเคื่อน สุกีเกียรติ์ 2522 : 113) และ บุบผา ชังพุก (บุบผา ชังพุก 2524 : 106) ที่ว่าลักษณะของคำยากที่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และ 2 เขียนสะกดคำผิด มักเป็นคำที่มีความหมายเชิงนามธรรม

1.1.3 เป็นคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราแม่ตัวสะกดหรือมีตัวสะกดซ้อนสองตัว เช่นคำว่า บินพมาต ปรากฏ จักรราศี พัลวัน พิสุจน์ อธิยาชัย แลลัทธิ อธิมาสัย เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ สุนันทา ไสร์จจ (สุนันทา ไสร์จจ 2511 : 75 - 76) ที่ว่าคำที่กลุ่มตัวอย่างเขียนสะกดคำผิดส่วนใหญ่เป็นคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตราแม่ตัวสะกด สอดคล้องกับผลการศึกษาของ แก้วตา ไทรงาม (แก้วตา ไทรงาม 2520 : 46 - 48) ดวงเคื่อน สุกีเกียรติ์ (ดวงเคื่อน สุกีเกียรติ์ 2522 : 113) และบุบผา ชังพุก (บุบผา ชังพุก 2524 : 106) ที่ว่า

ลักษณะคำยากที่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และ 2 เขียนสะกดคำผิด มักเป็นคำที่มีตัวสะกดไม่ตรงตามมาตรา แม่สะกด นอกจากนั้นยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของ สุวรรณา เกรียงไกรเพ็ชร และคนอื่น ๆ (สุวรรณา เกรียงไกรเพ็ชร และคนอื่น ๆ 2524 : 87-96) ที่ว่า นิสิตอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มักเขียนสะกดคำผิดเกี่ยวกับเรื่องพยัญชนะสะกดมี 5 ลักษณะคือ 1. พยัญชนะสะกดผิดตัว 2. พยัญชนะมีสระในคำที่ไม่ควรมี 3. พยัญชนะสะกดไม่มีสระในคำที่ควรมี 4. พยัญชนะสะกดเป็นพยัญชนะควบกล้ำ และ 5. พยัญชนะสะกดที่ไม่เป็นคำควบกล้ำ เป็นต้น

1.1.4 เป็นคำที่มีตัวการันต์ เช่น กฎเกณฑ์ พงศ ความประสงค์ ซึ่งสอดคล้องกับข้อเสนอแนะของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู (หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู 2514 : 179) ที่ว่า คำที่มีการันต์นักเรียนมักเขียนสะกดคำผิด เช่นคำว่า อารมณ์ ศัพท์ พระสงฆ์ วันศุกร์ เป็นต้น สอดคล้องกับผลการศึกษาของ สุนันทา โสริจ (สุนันทา โสริจ 2511 : 87) และสามารถ สักดิ์เจริญ (สามารถ สักดิ์เจริญ 2517 : 88) ที่ว่าลักษณะคำยากในการเขียนสะกดคำผิดหนึ่งในหลาย ๆ ลักษณะคือ ผิดที่ตัวการันต์ สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ไชยศิริ ปราโมช ณ อยุธยา (ไชยศิริ ปราโมช ณ อยุธยา 2515 : 107 - 126) ที่ว่า นิสิตอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มักเขียนสะกดผิดหลายคำในเรื่องตัวการันต์ ซึ่งมีลักษณะผิดหลาย 3 ลักษณะคือ การเพิ่มตัวการันต์ การขาดตัวการันต์ และการใส่ตัวการันต์ผิด นอกจากนั้น ยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของ แก้วตา ไทรงาม (แก้วตา ไทรงาม 2520 : 40 - 48) ดวงเดือน สุภิกิตย์ (ดวงเดือน สุภิกิตย์ 2522 : 113) และบุบผา ชังพุก (บุบผา ชังพุก 2524 : 106) ที่ว่าคำที่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และ 2 เขียนสะกดคำผิดมักเป็นคำที่มีตัวการันต์

1.1.5 เป็นคำที่ประและไมประวิสรรชนีย์ เช่นคำว่า เข้มข้น ปณิธาน สรรพ เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับข้อเสนอแนะของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู (หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู 2514 : 184) คำยากที่เป็นปัญหา

คือคำที่ประและไม้ประวิสรรชนีย์ สอดคล้องกับผลการศึกษาของ สุนันทา โสรัจจ์ (สุนันทา โสรัจจ์ 2511 : 87) ที่ว่า การเขียนสะกดคำผิดประเภทประและไม้ประวิสรรชนีย์ นักเรียนมักเขียนผิดโดยที่สับสนที่กัน สอดคล้องกับผลการศึกษาของ ไซสิริ ปราโมช ณ ออยุธยา (ไซสิริ ปราโมช ณ ออยุธยา 2519 : 116 - 120) ที่ว่าคำที่นิสิตอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เขียนสะกดคำผิดได้แก่ คำที่ประและไม้ประ วิสรรชนีย์ ซึ่งคำประเภทดังกล่าวนี้ นิสิตอักษรศาสตร์ มักเขียนในรูปการเพิ่มสระอะในที่ที่ไม่จำเป็นและขาดสระอะในที่ที่จำเป็น เป็นต้น นอกจากนั้นยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของ แก้วตา ไทรงาม (แก้วตา ไทรงาม 2520 : 46 - 48) ดวงเดือน สุกิกิตย์ (ดวงเดือน สุกิกิตย์ 2522 : 113) และบุบผา ชังพุก (บุบผา ชังพุก 2524 : 106) ที่ว่าคำประเภทที่มีการประและไม้ประวิสรรชนีย์เป็นคำที่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 และ 2 เขียนถูกต้องได้ยากเพราะนักเรียนเขียนสับสนที่กันเสมอ และยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของ สุวรรณา เกรียงไกรเพ็ชร และคนอื่น ๆ (สุวรรณา เกรียงไกรเพ็ชร และคนอื่น ๆ 2524 : 92) ที่ว่าคำที่นิสิตอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มักเขียนผิด ได้แก่คำที่ประและไม้ประวิสรรชนีย์และมักเขียนสับสนที่กัน

1.1.6 เป็นคำที่มีพยัญชนะต้นเป็นพยัญชนะประสมประเภทอักษรนำ และอักษรควบกล้ำ เช่นคำว่า ขวนขวาย ศรีธธา ปราภวนา เกสรณ์กลาด บำเหน็จ เอกเชนก เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของบลูเมอร์ (Bloomer. 1956 : 531 - 535) ที่ว่า พยัญชนะต้นสองตัวหรือควบกล้ำเขียนสะกดได้ยากสอดคล้องกับข้อเสนอแนะของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู (หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู 2514 : 176) ที่ว่าคำที่นักเรียนเขียนสะกดคำผิดมักเป็นคำที่มีพยัญชนะต้นเป็นพยัญชนะประสม เช่นคำว่า ทรุคโทรม ประฉาม ปรัคหักพัง เป็นต้น สอดคล้องกับผลการศึกษาของไซสิริ ปราโมช ณ ออยุธยา (ไซสิริ ปราโมช ณ ออยุธยา 2519 : 112 - 113) ที่ว่านิสิตอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย มักเขียนสะกดคำผิดที่พยัญชนะต้นเป็นคำควบกล้ำผิดโดยเขียนตัว ร และ ล สลับที่กัน

สอดคล้องกับผลการศึกษางานของ แก้วตา ไทรงาม (แก้วตา ไทรงาม 2520 : 46-48) ดวงเดือน สุภักดิ์ (ดวงเดือน สุภักดิ์ 2522 : 113) และ บุษมา ชิงพุก (บุษมา ชิงพุก 2524 : 106) ที่ว่าคำที่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และ 2 มักเขียนผิดได้แก่ คำที่มีพยัญชนะต้นที่เป็นอักษรนำ และอักษรควบกล้ำ นอกจากนั้นยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของ สุวรรณา เกรียงไกรเพ็ชร และคนอื่น ๆ (สุวรรณา เกรียงไกรเพ็ชร และคนอื่น ๆ 2524 : 88 - 89) ที่ว่าคำที่นิสิตอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เขียนผิดพยางค์ที่พยัญชนะต้นแบ่งเป็นสองชนิดคือ พยัญชนะเดี่ยว และพยัญชนะประสม ซึ่งได้แก่อักษรนำ และอักษรควบกล้ำ

1.1.7 คำที่มีสระลดรูปหรือเปลี่ยนรูปเมื่อมีตัวสะกด เช่นคำว่า เพล อพยพ เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษางานของ แก้วตา ไทรงาม (แก้วตา ไทรงาม 2520 : 46 - 48) ดวงเดือน สุภักดิ์ 2522 : 113) และ บุษมา ชิงพุก (บุษมา ชิงพุก 2524 : 106) ที่ว่าคำที่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 และ 2 เขียนสะกดผิดพยางค์ได้แก่ คำที่มีสระลดรูปหรือเปลี่ยนรูปเมื่อมีตัวสะกด

1.1.8 คำที่มีตัว รร. (ร หัน) เช่นคำว่า สรรพ สรรเสริญ จำนวนรรจฯ ซึ่งสอดคล้องกับข้อเสนอแนะของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู (หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู 2514 : 183) ที่ว่าคำที่นักเรียนมักเขียนสะกดคำผิดได้แก่คำที่ใช้ รร. (ร. หัน) กับไม้หันอากาศตัวที่กัน เช่น บรรจุ เขียนเป็น บันจุ บรรทุก เขียนเป็น บันทุก บรรเทา เขียนเป็น บันเทา เป็นต้น สอดคล้องกับผลการศึกษาของ สุนันทา โสรัจจ์ (สุนันทา โสรัจจ์ 2511 : 77 - 78) ที่ว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษา มักเขียนสะกดคำผิดในเรื่องตัว ร, ล และ รร (ร. หัน) สอดคล้องกับไชสิริ ปราโมช ณ อยุธยา (ไชสิริ ปราโมช ณ อยุธยา 2519 : 120) ที่ว่านิสิตอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เขียนสะกดคำผิด โดยเขียนสระผิดรูป แทนเสียงสระถูก เช่น ไข่ ัน แทน รร (ร. หัน) ได้แก่ คำว่า บรรเทา เขียนเป็น บันเทา และไข่ รร (ร. หัน) แทน ัน ได้แก่คำว่า บันดาล เขียนเป็น บรรดาล สีสัน เป็น สีสร

โศดาบัน เขียนเป็น โสถาบรรณ เป็นกัน และยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของ สุวรรณ เกรียงไกรเพชร และคนอื่น ๆ (สุวรรณา เกรียงไกรเพชร และคนอื่น ๆ 2524 : 93) ที่ว่า นิธิอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เขียนสะกดเพราะใช้สระผิดพยางค์ประเภทหนึ่งคือ ใจสระพ้องเสียงแต่ต่างรูป เช่น พ้องเสียง ะ ในคำที่มีสระอะ และมีตัว น สะกด เขียนได้สองแบบคือ ใจ ฐ หรือ ะน สลับที่กัน เช่น มันโค เขียนเป็น มรรโค และ มรรทัก เขียนเป็น มันทัก เป็นต้น

1.1.9 คำที่เป็นคำภาษาต่างประเทศ โดยเฉพาะภาษาอังกฤษที่มีที่ใช้ในภาษาไทยและมักเป็นคำทับศัพท์ เมื่อเขียนเป็นภาษาไทยมักผิดพยางค์ เช่น คำว่า เฮลิคอปเตอร์ ปลาสลิด คำเหล่านี้นักเรียนเขียนสะกดคำผิดอาจเป็นเพราะนักเรียนไม่ได้เรียนภาษาอังกฤษไม่คุ้นเคยกับเสียงแต่เขียนตามการพูดและการอ่านของตน

นอกจากนั้นความยากง่ายของคำยังขึ้นอยู่กับประสบการณ์ของผู้เขียน ถ้าผู้เขียนสะกดคำได้เคยประสบพบเห็นคำนั้นมาก่อนตลอดจนได้รับการฝึกฝนมาอย่างดี ถือได้ว่ามีประสบการณ์สูงก็สามารถเขียนคำนั้น ๆ ได้ถูกต้อง ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ฮิมเมอร์ (Hymer, 1963 : 573 - A) ที่ว่าคำที่สะกดถูกมักเป็นคำที่นักเรียนเคยเห็น คำนั้นมาก่อนคำที่ไม่เคยเห็น ถึงแม้ว่านักเรียนจะเคยเห็นคำมาก่อน แต่ถ้านักเรียนมีความเลินเล่อสะเพร่าในการเขียนสะกดคำ คือ การวางสระและวรรณยุกต์ผิดที่ หรือขาดความระมัดระวัง ก็จะทำให้เขียนสะกดคำผิดพยางค์ได้ ซึ่งสอดคล้องกับข้อเสนอแนะของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู (หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู 2514 : 193) ที่ว่า เด็กเขียนสะกดคำเพราะไม่สนใจว่าตนจะเขียนถูกหรือผิด บางคนสะเพร่าเลินเล่อเคยชินมานานแก้ไขไม่ได้ นอกจากนั้นยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของ สุวรรณา เกรียงไกรเพชร และคนอื่น ๆ (สุวรรณา เกรียงไกรเพชร และคนอื่น ๆ 2524 : 87 - 96) ที่ว่านิธิอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เขียนสะกดคำผิดพยางค์อันเนื่องมาจากสาเหตุหนึ่งก็คือเขียนสะกดคำผิดเพราะเลินเล่อ กล่าวคือ เขียนตก เขียนเกิน และเขียนผิด เป็นต้น ถ้าพิจารณาถึงวัยของเด็กประถมศึกษาที่เป็น

ผู้เรียนหนึ่งในนี้คือนักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จัควายังอยู่ในวัยเด็กประถมศึกษาตอนต้น ซึ่งยังไม่บรรลุนิติภาวะ เด็กในวัยนี้จึงมักจะเขียนคำที่มีความหมายเชิงนามธรรมผิดพลาดมาก ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ เพียเจต์ (Piaget อ้างอิงมาจาก พรณี ชูชัย 2520 : 37) ว่าเป็นเด็กในวัยนี้ที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับรูปธรรมได้ดีกว่านามธรรม ส่วนวิธีการสอนของครูก็น่าจะเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้นักเรียนเขียนสะกดคำผิด กล่าวคือ ครูสอนภาษาไทยส่วนมากไม่ได้สอนภาษาไทยแบบทักษะสัมพันธ์ คือสอนการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนให้สอดคล้องกัน ไม่ฝึกทักษะอย่างจริงจัง ไม่ใช่พจนานุกรม หรือไม่มีพจนานุกรมใช้ ไม่เข้าใจหลักเกณฑ์ของภาษาเพียงพอไม่มีการวินิจฉัยเหตุที่ผิดพลาดอย่างมีระบบตลอดจนไม่มีการสอนซ่อมเสริมอย่างมีระบบและขั้นตอน เป็นต้น

2. ลักษณะคำยากและเหตุผลในการเขียนสะกดคำผิดของนักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และกำลังเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2524 อภิปรายได้ดังนี้

2.1 ลักษณะคำยากประเภทผิดที่การประและไมประวิสรรชนีย์ คำประเภทนี้กลุ่มตัวอย่างเขียนผิดคิดเป็นร้อยละ 56.3333 ได้แก่คำว่า ชะมักเขม้น ชะลา สะพาย สะบัก อาละวาล ปุ่มพยามาล สะกดรอย เป็นต้น คำยากประเภทนี้กลุ่มตัวอย่างให้เหตุผลไว้ 5 ประการคือเขียนลำดับจากอัตราเฉลี่ยร้อยละรวมสูงที่สุดไปหาต่ำที่สุดดังนี้ เขียนสะกดคำผิดเพราะเขียนตามพจนานุกรมหรือหลักภาษา เพราะเคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างที่เขียนสะกดเช่นนี้เสมอ เพราะเขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน เพราะเขียนตามความหมายของคำและเขียนเพราะเดา ซึ่งอภิปรายเหตุผลได้ดังนี้

2.1.1 การเขียนสะกดคำผิดเพราะเขียนตามพจนานุกรมหรือหลักภาษา เหตุนี้กลุ่มตัวอย่างเลือกตอบคิดเป็นร้อยละ 7.4402 อาจเนื่องมาจากความสับสนของพจนานุกรมเกี่ยวกับกฎเกณฑ์การประวิสรรชนีย์ และไมประวิสรรชนีย์ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ ไชสิริ ปราโมช ณ อยุรยา (ไชสิริ ปราโมช ณ อยุรยา 2519 : 176) ที่ว่า นิสิตอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เขียนสะกดคำผิดพลาด

สาเหตุหนึ่งก็คือความสับสนเกี่ยวกับกฎเกณฑ์การใช้ภาษาไทย โดยเฉพาะกฎการประวิสรรชนีย์ นอกจากนั้นคำบางคำในภาษาไทยผู้เขียนต้องอาศัยหลักเกณฑ์ทางหลักภาษาจึงจะเขียนสะกดคำเหล่านั้นถูกต้อง เช่น กฎการประและไมประวิสรรชนีย์ กฎการอ่านและเขียนคำสมาส กฎการอ่านและเขียนคำที่เป็นอักษรนำ เป็นต้น

2.1.2 การเขียนสะกดคำผิดเพราะเคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่าง เช่นนี้เหตุผลในกลุ่มตัวอย่างเลือกตอบคิดเป็นร้อยละ 6.6681 อาจเนื่องมาจากกลุ่มตัวอย่างเคยเห็นตัวอย่างการเขียนคำที่ประและไมประวิสรรชนีย์มาจากหนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ ภาพยนตร์ ป้ายประกาศ และโฆษณา ชื่อห้างร้านบริษัทที่เขียนสะกดผิดพลาดแล้วจึงจำกันั้น ๆ มาเขียนทำให้สะกดผิดพลาดได้

2.1.3 การเขียนสะกดคำผิดเพราะเขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน เหตุผลนี้กลุ่มตัวอย่างเลือกตอบคิดเป็นร้อยละ 5.8728 อาจเนื่องมาจากกลุ่มตัวอย่างออกเสียงคำที่ประและไมประวิสรรชนีย์ โดยไม่คำนึงถึงหลักเกณฑ์การอ่านโดยปกติ นักเรียนออกเสียงประและไมประวิสรรชนีย์เต็มอัตราทุกคน จึงมักเขียนประวิสรรชนีย์ทุกคำซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ สุนันทา โสวัจ (สุนันทา โสวัจ 2511 : 77) ที่ว่า เนื่องจากชาวไทยมักจะเป็นคำที่ประหรือไมประวิสรรชนีย์ เมื่อเวลาออกเสียงโดยธรรมชาติของคนไทยออกเสียงเต็มอัตราทุกคำดังนั้นจึงยากแก่การสังเกตและจดจำคำใดคำหนึ่งให้ถูกต้องได้

2.1.4 การเขียนสะกดคำผิดเพราะเขียนตามความหมายของคำ เหตุผลนี้กลุ่มตัวอย่างเลือกตอบคิดเป็นร้อยละ 4.6580 อาจเนื่องมาจากคำในภาษาไทยที่ประและไมประวิสรรชนีย์ มีคำที่ไปเสียงตรงกันหรือพ้องกันอยู่เป็นจำนวนมาก ถ้ากลุ่มตัวอย่างจำแต่เสียงที่ถูกต้องเพียงอย่างเดียวไม่ได้จำความหมายของคำทำให้เขียนสะกดคำผิดได้ง่าย เช่นคำว่า ประพท กับ ประอด (ชื่อนก) เป็นต้น

2.1.5 การเขียนสะกดคำผิดเพราะเคา เหตุผลนี้กลุ่มตัวอย่างเลือกตอบคิดเป็นร้อยละ 2.5153 อาจเนื่องมาจากกลุ่มตัวอย่างไม่มีหลักเกณฑ์การเขียน

ตัวสะกดที่จะยึดถือเพื่อที่จะเขียนสะกดว่าคำใดจะเขียนโดยมีการประหรือไม่ประวิสรรชนีย์กันแน่ จึงเอาเขียนไปทั้ง ๆ ที่ไม่ทราบว่ายกหรือมิ

2.2 ลักษณะการอ่านประเภทที่เสียงสระสั้นยาว คำบางประเภทนี้กลุ่มตัวอย่างเขียนสะกดคำผิดคิดเป็นร้อยละ 50.0000 เช่นคำว่า ปิศาจ หยากโย คำบางประเภทนี้กลุ่มตัวอย่างให้เหตุผลไว้ 6 ประการ โดยเรียงลำดับจากอัตราเฉลี่ยร้อยละสูงที่สุดไปหาต่ำที่สุดได้ดังนี้ เขียนสะกดคำผิดเพราะเขียนตามพจนานุกรมหรือหลักภาษา เพราะเขียนตามความหมายของคำ เพราะเคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างที่เขียนสะกดเช่นนี้เสมอ เพราะเขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน เพราะเขียนตามสำเนียงภาษาถิ่น และเพราะเคยซึ่งอภิปรายเหตุผลได้ดังนี้

2.2.1 การเขียนสะกดคำผิดเพราะเขียนตามพจนานุกรมหรือหลักภาษา เหตุผลนี้กลุ่มตัวอย่างเลือกตอบคิดเป็นร้อยละ 7.3167 อาจเนื่องจาก คำในภาษาไทยบางคำเป็นคำที่ไม่เป็นไปตามกฎเกณฑ์ เช่น บางคำออกเสียงสั้นแต่รูปคำประสระเสียงยาว เช่นคำว่า ทาน (อ่านออกเสียง หัน) และคำบางคำออกเสียงยาวแต่รูปประสระเสียงสั้น เช่น น้ำ (อ่านว่า น้าม) เป็นต้น อีกและเช่นนี้ผู้เรียนที่ไม่รู้กฎเกณฑ์ที่ยกเว้นมีโอกาสเขียนผิดพลาดได้ เช่นคำว่า ปิศาจ กลุ่มตัวอย่าง เขียน ปิศาจ

2.2.2 การเขียนสะกดคำผิดเพราะเขียนตามความหมายของคำ เหตุผลนี้กลุ่มตัวอย่างเลือกตอบคิดเป็นร้อยละ 6.7524 อาจเนื่องมาจากคำในภาษาไทยนั้นมีเสียงตรงกันมากแต่เขียนสะกดต่างกันตามความหมาย ดังนั้นการเขียนคำใดให้ถูกต้องควรพิจารณาความหมายของคำเสียก่อน หากไม่พิจารณาคำความหมายอาจทำให้เขียนสะกดคำผิดได้

2.2.3 เขียนสะกดคำผิดเพราะเคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างที่เขียนสะกดเช่นนี้เสมอ เหตุผลนี้กลุ่มตัวอย่างเลือกตอบร้อยละ 6.6313 อาจเนื่องมาจากกลุ่มตัวอย่างเคยเห็นคำเหล่านี้มาจาก หนังสือพิมพ์ โทรทัศน์ ภาพยนตร์ ป้ายประกาศ หรือโฆษณาที่เขียนสะกดผิดพลาด หรือใช้แนวเขียนผิด จึงจำคำนั้น ๆ มาเขียนทำให้สะกดผิดพลาดได้

2.2.4 การเขียนสะกดคำผิดเพราะเขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน เหตุผลนี้กลุ่มตัวอย่างเลือกตอบคิดเป็นร้อยละ 4.0620 อาจเนื่องมาจาก ถ้าบางคำ กลุ่มตัวอย่างเขียนตามความเคยชิน ซึ่งเคยออกเสียงไหนก็เขียนตามทีออกเสียง เช่นคำว่า ไรจาด เคยออกเสียงเป็น /ปี-สาด/ ก็เขียน ปีสาด หรือคำว่า หยากไย เคยออกเสียงเป็น /หยัก-ไย/ ก็เขียน หยักไย เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับข้อเสนอมะ ของหน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู (หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู 2514 : 197 - 180) ที่ว่าคำที่มักเขียนเขียนสะกดผิดพาดเพราะทอนเสียงให้สั้นลง เช่น อุปาทาน เขียนเป็น อุปทาน บรรณารักษ์ เขียนเป็น บรรณรักษ์ และขีดเสียงให้ ยาวออก เช่น ประณีต เขียนเป็น ปราณีต หิมข่ง เขียนเป็น หิมโขยง เป็นต้น

2.2.5 การเขียนสะกดคำผิดเพราะเขียนตามสำเนียงภาษาถิ่น เหตุผลนี้กลุ่มตัวอย่างเลือกตอบคิดเป็นร้อยละ 3.9759 อาจเนื่องมาจาก กลุ่มตัวอย่าง เขียนคำผิดเพราะเข้าใจว่าคำนี้ตัวเองออกเสียงเองออกเสียงเช่นนั้น เช่นคำว่า ชูบรีด ออกเสียงสั้นเป็น ชูบรีด เป็นต้น

2.2.6 การเขียนสะกดคำผิดเพราะเคา เหตุผลนี้กลุ่มตัวอย่าง เลือกตอบคิดเป็นร้อยละ 1.4032 อาจเนื่องมาจากกลุ่มตัวอย่างไม่มีหลักเกณฑ์ที่จะยึดถือ เพื่อที่จะเขียนสะกดคำจึงเคาเขียนไปทั้ง ๆ ที่ไม่ทราบว่าจะถูกหรือผิด

2.3 ลักษณะคำบางประเภทผิดที่อักษรควบคู่ กั ว ร ฎ และ รร (รหัน) คำบางประเภทนี้กลุ่มตัวอย่างเขียนสะกดผิดร้อยละ 47.3684 เช่นคำว่า กะพริบ กระรุงกระริง กะโถกกระเปก คำรับ ฉายสรร เลื่องลือ แปรผัน ขวนขวาย เลี้ยวลด เป็นต้น คำบางประเภทนี้กลุ่มตัวอย่างให้เหตุผลไว้ 6 ประการเรียงลำดับ จากอัตราเฉลี่ยรวมสูงที่สุดไปหาต่ำที่สุดได้ดังนี้ เขียนสะกดคำผิดเพราะเคยเห็นแบบแผน หรือตัวอย่างที่เขียนสะกดแบบนี้เสมอ เพราะเขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน เพราะเขียน ตามสำเนียงภาษาถิ่น เพราะเขียนตามความหมายของคำ เพราะเขียนตามความชำนาญ หรือหลักภาษา และเขียนสะกดผิดเพราะเคา จึงอภิปรายเหตุผลได้ดังนี้

2.3.1 การเขียนสะกดคำผิดเพราะเคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่าง
ที่เขียนสะกดแบบนี้เคยเจอ เหตุผลนี้กลุ่มตัวอย่างเลือกตอบคิดเป็นร้อยละ 5.7749 อาจเนื่อง
มาจากกลุ่มตัวอย่างเคยเห็นคำเหล่านี้บ่อย ๆ จากหนังสือ หนังสือพิมพ์ ป้ายประกาศ โฆษณา
หรือสื่อมวลชนอื่น ๆ เช่น กระพริบ กระรุ่งกระริง กระโถกกระเผลก เขียนเป็น กระพริบ
กระรุ่งกระริง กระโถกกระเผลก หรืออาจเป็นเพราะคำไทยมีคำประเภตกำเผลก
เช่น แผลง กระ เป็น กระ เมื่อมีคำที่กองเขียนทั้งสองอย่างทั้งกล่าวกลุ่มตัวอย่างจึงสับสน
ดังนั้นเมื่อกลุ่มตัวอย่างเคยเห็นแต่คำที่เขียนแบบนี้ กระ จึงเขียนคำเหล่านั้นผิดพลาดไปจาก
คำที่เคยเรียน

2.3.2 การเขียนสะกดคำผิดเพราะเขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน
เหตุผลนี้กลุ่มตัวอย่างเลือกตอบคิดเป็นร้อยละ 5.5993 อาจเนื่องมาจาก การออกเสียงของ
คนไทยในคำที่มีลักษณะเวกคล้ายเสียง /ร/ /ล/ และ /ว/ มักจะไม่ออกเสียงควบกล้ำ
ดังกล่าว เช่น เกื่อนกลาด ออกเสียงเป็น /เกื้อน-กาด/ จึงเขียนเป็น เกื้อนกาด
ชวนชวาช ออกเสียงเป็น /ชวน-ชาย/ จึงเขียนเป็น ชวนชาย เรื่องเสียง /ร/ และ /ล/
บางครั้งก็ออกเสียงสลับที่กับเสียงเขียนผิด เช่น เลื่องลือ เป็น เรื่องรือ หรือ เรื่องรือ,
เรื่องลือ บางครั้งก็ไม่ออกเสียง /ร/ /ล/ เช่น แพรผัน ออกเสียง /แปร-ผัน/ จึงเขียน
แปรผัน ซึ่งสอดคล้องกับข้อเสนอนี้ของ หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู (หน่วยศึกษา
นิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู 2514 : 131 - 132) ที่ว่าคำที่เขียนผิดเรื่อง ร ล มักได้แก่
การเขียน ร และ ล สลับที่กัน และ ร ล หายไป เป็นต้น และสอดคล้องกับผลการศึกษา
ของ ไชยศิริ ปราโมช ณ อยุธยา (ไชยศิริ ปราโมช ณ อยุธยา 2519 : 111 - 113)
ที่ว่านิสิตอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เขียนสะกดคำผิดพลาดเพราะใช้พยัญชนะต้น
ผิดพลาดได้ในเรื่องของ ร ล สลับที่กัน เป็นต้น นอกจากนั้นยังสอดคล้องกับผลการศึกษาของ
สุวรรณา เกรียงไกรเพ็ชร และคนอื่น ๆ (สุวรรณา เกรียงไกรเพ็ชร และคนอื่น ๆ
2524 : 69) ที่ว่า นิสิตอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เขียนสะกดคำผิดอันเนื่อง
มาจากใช้ ร ล สลับที่กัน

2.3.3 การเขียนสะกดคำผิดเพราะเขียนตามสำเนียงภาษาถิ่น
เหตุผลนี้กลุ่มตัวอย่างเลือกตอบคิดเป็นร้อยละ 5.3789 อาจเนื่องมาจากกลุ่มตัวอย่าง
คุ้นเคยสำเนียงภาษาถิ่นโดยเฉพาะภาษากันวืสถาน ซึ่งไม่มีเสียง /ร/ และไม่นิยม
ออกเสียงควบกล้ำ ดังนั้น ขวนขวาย ออกเสียง /ขวนขาย/ คลัง ออกเสียงเป็น
/คัง/ กวัดแกว่ง ออกเสียงเป็น /กวตแกว่ง/ แปรผัน ออกเสียงเป็น /แป-ผัน/
จึงเขียนคำดังกล่าวเป็นขวนขาย กัง กวตแกว่ง และ แปผัน เป็นต้น

2.3.4 การเขียนสะกดคำผิดเพราะเขียนตามความหมายของคำ
เหตุผลนี้กลุ่มตัวอย่างเลือกตอบคิดเป็นร้อยละ 4.7612 อาจเนื่องมาจากคำไทยมีคำพ้องเสียง
มากและความหมายไม่เหมือนกัน การที่จะเลือกคำใดคำหนึ่งให้ถูกต้องได้นั้นต้อง
พิจารณาถึงความหมายของคำเสียก่อน เช่นคำว่า แปรผัน กับ แปลผัน จึงมี
ความหมายใกล้เคียงกัน กลุ่มตัวอย่างอาจคุ้นเคยกับความหมายของคำว่า "แปล" จึง
เขียนคำว่า แปลผัน การที่กลุ่มตัวอย่างเขียนเช่นนี้แสดงว่าไม่มีความหมายที่แท้จริง
ของคำ หรือจำได้ไม่แม่นยำจึงสะกดคำนั้น ๆ ผิด เป็นต้น

2.3.5 การเขียนสะกดคำผิดเพราะเขียนตามพจนานุกรมหรือหลัก
ภาษาเหตุผลนี้กลุ่มตัวอย่างเลือกตอบคิดเป็นร้อยละ 4.6764 อาจเนื่องมาจากคำควบกล้ำ
คำที่ตัว ร ล และ รร (ร หัน) บางคำจะต้องยึดหลักภาษา เช่นคำว่า ตำรับ
ตามหลักภาษาถือว่าเป็นคำแผลง เมื่อแผลงแล้วออกเสียงไม่เหมือนรูปที่เขียน เมื่อเข้าใจ
หลักเกณฑ์ทางหลักภาษาจะช่วยให้เขียนสะกดถูกต้องได้ แต่ถ้าไม่เข้าใจหลักคำแผลง
จะเขียนตำหรับ เป็นต้น

2.3.6 การเขียนสะกดคำผิดเพราะเจา เหตุผลนี้กลุ่มตัวอย่าง
เลือกตอบคิดเป็นร้อยละ 0.9248 อาจเนื่องมาจากกลุ่มตัวอย่างไม่มีหลักเกณฑ์ที่จะยึดถือ
ในการเขียนสะกดคำจึงเจาเขียนไปโดยไม่ทราบว่าจะถูกหรือผิด เป็นต้น

2.4 ลักษณะคำยากประเภทผิดที่เสียงสระ ไอ โอ และ อัย คำยาก
ประเภทนี้ กลุ่มตัวอย่างเขียนสะกดคำผิดคิดเป็นร้อยละ 40.0000 เช่นคำว่า ใจให้ใส่ระกำ

หลงใจ คำยากประเภทนี้กลุ่มตัวอย่างให้เหตุผลในการเขียนสะกดคำผิดไว้ 5 ประการ โดยเรียงลำดับจากอัตราเฉลี่ยร้อยละรวมสูงที่สุดไปหาต่ำที่สุดได้ดังนี้ เขียนสะกดคำผิด เพราะเขียนตามพจนานุกรม หรือศักรภาษา เพราะเคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างที่เขียนสะกดเช่นนี้เสมอ เพราะเขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน เพราะเคา และเพราะเขียนตามความหมายของคำ หรือก็เพราะเหตุผลได้ดังนี้

2.4.1 การเขียนสะกดคำผิดเพราะเขียนตามพจนานุกรมหรือหลักภาษาเหตุผลในกลุ่มตัวอย่างเลือกตอบคิดเป็นร้อยละ 7.1762 อาจเนื่องมาจากคำที่ประสมด้วยสระ ไอ โอ และ อัย คำงอกเสียงเหมือนกันคือ /ไอ/ คำเหล่านี้ถ้าไม่รู้หลักเกณฑ์ การใช้ก็จะเขียนผิดได้ เช่นคำว่า ใจไม่ไ้ระกำ หลงใจ เป็นต้น คำบางคำอาจเขียนผิดแยกไปจากคำที่ใช้กันทั่วไป ผู้ที่จะรู้คำใดถูกต้องเคยใช้พจนานุกรมมาก่อน เช่นปราศรัย ผักไฝ เป็นต้น

2.4.2 การเขียนสะกดคำผิดเพราะเคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างที่เขียนสะกดเช่นนี้เสมอ เหตุผลในกลุ่มตัวอย่างเลือกตอบคิดเป็นร้อยละ 6.1507 อาจเนื่องมาจากกลุ่มตัวอย่างเคยเห็นคำเหล่านี้มาจากหนังสือ หนังสือพิมพ์ และสื่อมวลชนอื่น ๆ เสมอจนจำผิดตา และถือว่าเป็นคำที่ถูกต้องจึงเขียนคำนั้นตามที่เคยพบมา เช่น หลงใจ ปราศ ผักไฝ ใจไม่ไ้ระกำ เป็นต้น

2.4.3 การเขียนสะกดคำผิดเพราะเขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน เหตุผลในกลุ่มตัวอย่างเลือกตอบคิดเป็นร้อยละ 5.0281 อาจเนื่องมาจากกลุ่มตัวอย่ำนีความสับสนในการออกเสียงคำที่ประสมด้วยสระตั้งสามรูปที่มีเสียงเหมือนกันหมด จึงยากแก่การเลือกรูปแบบการเขียน จึงทำให้กลุ่มตัวอย่างเขียนสะกดคำพวกนี้ได้ถูกต้องแม่นยำได้ยาก

2.4.4 การเขียนสะกดคำผิดเพราะเคา เหตุผลในกลุ่มตัวอย่างเลือกตอบคิดเป็นร้อยละ 3.8875 อาจเนื่องมาจาก กลุ่มตัวอย่างไม่มีหลักเกณฑ์ที่จะยึดถือเพื่อที่จะเขียนสะกดคำประเภทนี้ไปเสียงสระ ไอ โอ และ อัย ประสมอยู่ได้ จึงเคาเขียนไป

ทั้ง ๆ ที่ไม่ทราบว่าผิดหรือถูก

2.4.5 การเขียนสะกดคำผิดเพราะเขียนตามความหมายของคำ เหตุผลในกลุ่มตัวอย่างเลือกตอบคิดเป็นร้อยละ 0.3508 อาจเนื่องมาจากคำไทยมีคำพ้องกันอยู่มาก เช่น ไล่ กับ ไล ไหล กับ ไหล ใฝ่ ใฝ่ ผีย กลุ่มตัวอย่างไม่ทราบความหมายของคำ ทำให้กลุ่มตัวอย่างสับสนและเขียนสะกดคำผิดได้

2.5 ลักษณะคำยากประเภทผิดที่เสียงวรรณยุกต์ คำยากประเภทกลุ่มตัวอย่างเขียนสะกดคำผิดคิดเป็นร้อยละ 33.3333 เช่นคำว่า นาเกลียด คัมคัง หน้ามุข เกี่ยวข้อง คำยากประเภทกลุ่มตัวอย่างให้เหตุผลในการเขียนสะกดคำผิด 6 ประการ โดยเรียงลำดับจากอัตราเฉลี่ยร้อยละรวมสูงที่สุดไปหาต่ำที่สุดได้ดังนี้ เขียนสะกดผิดเพราะเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างที่เขียนสะกดเช่นนั้นเสมอ เพราะเขียนตามพจนานุกรมหรือหลักภาษา เพราะเขียนตามความหมายของคำ เพราะเขียนตามสำเนียงภาษาถิ่น เพราะเขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน และเขียนเพราะเคา ซึ่งอภิปรายเหตุผลได้ดังนี้

2.5.1 การเขียนสะกดคำผิดเพราะเคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างที่เขียนสะกดเช่นนั้นเสมอ เหตุผลในกลุ่มตัวอย่างเลือกตอบคิดเป็นร้อยละ 6.3892 อาจเนื่องมาจากกลุ่มตัวอย่างเคยเห็นคำนั้นจากสิ่งพิมพ์หรือสื่อมวลชนอื่น ๆ เช่น เห็นคำว่า หน้า และคุ้นเคยมากกว่า นา ซึ่งเป็นคำที่มีรูปวรรณยุกต์กับเสียงวรรณยุกต์ไม่ตรงกัน เมื่อเขียนจึงเขียนคำว่า นาเกลียดเป็น หน้าเกลียด เป็นต้น

2.5.2 การเขียนสะกดคำผิดเพราะเขียนตามพจนานุกรมหรือหลักภาษา เหตุผลในกลุ่มตัวอย่างเลือกตอบคิดเป็นร้อยละ 5.9636 อาจเนื่องมาจากเรื่องของเสียงวรรณยุกต์นั้น ผู้ที่จะเขียนได้ถูกต้องจะต้องมีความรู้หลักภาษาเรื่องการผันวรรณยุกต์ และกลุ่มตัวอย่างอาจไม่ได้ฝึกทักษะเรื่องการผันคำอย่างเพียงพอ จึงทำให้สะกดผิดพลาดได้ โดยเฉพาะการผันกับอักษรคำไม่ว่าจะเป็นคำเป็นหรือคำตายก็ตาม เมื่อประรูปวรรณยุกต์เอก จะออกเสียงเป็นเสียงโท และประรูปวรรณยุกต์โท จะออกเสียงเป็นเสียงตรี เป็นต้น

2.5.3 การเขียนสะกดคำผิดเพราะเขียนตามความหมายของคำ เหตุผลในกลุ่มตัวอย่างเลือกตอบคิดเป็นร้อยละ 5.3761 อาจเนื่องมาจากคำไทยเป็นคำที่มีเสียงวรรณยุกต์ประสมอยู่ และเป็นคำที่ออกเสียงเหมือนกัน แต่ความหมายต่างกันนั้นมีมาก ถ้าหากนักเรียนจะจำเฉพาะเสียงที่ถูกต้องเพียงเสียงเดียว แต่ไม่จำความหมายของคำนั้นแล้ว อาจทำให้เขียนสะกดคำผิดได้ เช่นคำว่า หน้า กับ นา เป็นต้น

2.5.4 การเขียนสะกดคำผิดเพราะเขียนตามสำเนียงภาษาถิ่น เหตุผลในกลุ่มตัวอย่างเลือกตอบคิดเป็นร้อยละ 5.0281 อาจเนื่องมาจากกลุ่มตัวอย่างเข้าใจว่าคำ ๆ นั้นท้องถิ่นของตนออกเสียงอย่างนั้น เช่น ปีบ ออกเสียงเป็น/ปีบ/ จึงเขียนเป็น ปีบ บกพร่อง ออกเสียงเป็น /บกพอง/ จึงเขียนเป็น บกพอง

2.5.5 การเขียนสะกดคำผิดเพราะเขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน เหตุผลในกลุ่มตัวอย่างเลือกตอบคิดเป็นร้อยละ 4.9891 อาจเนื่องมาจากคำประเภคนไทยเราโดยทั่วไปมักออกเสียงวรรณยุกต์ตามความเคยชิน แต่การออกเสียงนั้นบังเอิญผิดไปจากลักษณะการออกเสียงของคำนั้น ๆ ในพจนานุกรม เมื่อเขียนก็เขียนตามเสียงพูด จึงเป็นเหตุทำให้เขียนผิดได้ เช่น ออกเสียงปีบ เป็น /ปีบ/ จึงเขียน ปีบ เป็นต้น

2.5.6 การเขียนสะกดคำผิดเพราะเคา เหตุผลในกลุ่มตัวอย่างเลือกตอบคิดเป็นร้อยละ 0.5262 อาจเนื่องมาจากกลุ่มตัวอย่างไม่มีหลักเกณฑ์ที่จะยึดถือในการเขียนสะกดคำเกี่ยวกับเรื่องเสียงวรรณยุกต์ จึงเขียนไปเพราะเคา โดยไม่ทราบสะกดถูกหรือผิด

2.6 ลักษณะคำยากประเภทผิดทั้งคำ คำยากประเภทนี้กลุ่มตัวอย่างเขียนสะกดคำผิดคิดเป็นร้อยละ 15.7894 เช่นคำว่า ปฏิสันถาร ฉ่ำประเจียด สกล พุ่มเฟียช สันฐาน สกนธ์ ฟุ้งเฟ้อ อัจฉรินทร์ เม้มมะกล่ำ เอลิคอปเตอร์ และปลาสดิก เป็นต้น คำยากประเภทนี้กลุ่มตัวอย่างให้เหตุผลในการเขียนสะกดคำผิด 7 ประการ เรียงลำดับจากอัตราเฉลี่ยร้อยละรวมสูงที่สุดไปหาคำที่สุกคังนี้ เขียนสะกดคำผิดเพราะเขียนตามการได้ยินเสียงคำมาจากต่างประเทศ เพราะเขียนตามความหมายของคำ

เพราะเขียนตามสำเนียงภาษาถิ่น เพราะเขียนตามพจนานุกรม หรือหลักภาษา เพราะเคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างที่เขียนสะกดเช่นนั้นเสมอ เพราะเขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน และเขียนเพราะเคย ซึ่งอธิบายเหตุผลได้ดังนี้

2.6.1 การเขียนสะกดคำผิดเพราะเขียนตามการถ่ายเสียงมาจากคำต่างประเทศ เหตุผลนี้กลุ่มตัวอย่างเลือกตอบคิดเป็นร้อยละ 4.7943 อาจเนื่องมาจากคำเหล่านี้เป็นคำภาษาต่างประเทศโดยเฉพาะภาษาอังกฤษได้แก่คำว่า เฮลิคอปเตอร์ และพลาสติก ซึ่งมาจากคำว่า Helicopter และ Plastic กลุ่มตัวอย่างไม่เคยเรียนภาษาอังกฤษมาก่อน ในทราบนกฎเกณฑ์การถ่ายเสียงคำมาก่อน แม้ว่าคำเหล่านี้จะมีที่ไว้ในภาษาไทยในรูปของการทับศัพท์ก็ตามก็ไม่มีโอกาสที่จะเขียนสะกดคำได้ถูก วิธีที่จะเขียนคำเหล่านี้ให้ถูกต้องก็จะต้องฝึกหัดเขียนคำเหล่านี้สม่ำเสมอหรือพิจารณาถึงความเหมาะสมบางประการ เช่น ต้องคำนึงถึงว่า จะต้องใช้รูปวรรณยุกต์ตรี สำหรับคำที่พยัญชนะต้นเป็นอักษรต่ำ และคำนึงถึงความไม่รกตา หรือแม้แต่เรื่องความหมายของคำเมื่อเขียนเป็นภาษาไทยแล้วต้องเป็นคำที่ไม่มีความหมายในภาษาไทย เป็นต้น

2.6.2 การเขียนสะกดคำผิดเพราะเขียนตามความหมายของคำ เหตุผลนี้กลุ่มตัวอย่างเลือกตอบคิดเป็นร้อยละ 4.5156 อาจเนื่องมาจากคำประเภนี้เป็นคำที่มีเสียงตรงกันหรือพ้องกัน แต่มีความหมายแตกต่างกัน ถ้ากลุ่มตัวอย่างจะจำแต่เสียงที่ถูกต้องเพียงอย่างเดียวโดยที่จำความหมายของคำไม่ได้ ก็จะทำให้เขียนสะกดคำนั้นผิดพลาด เช่น คำว่า พรก มรรยาท ฤกษ์ สกนธ์ สกธ อัฒจันทร์ เป็นต้น

2.6.3 การเขียนสะกดคำผิดเพราะเขียนตามสำเนียงภาษาถิ่น เหตุผลนี้กลุ่มตัวอย่างเลือกตอบคิดเป็นร้อยละ 4.2931 อาจเนื่องมาจากกลุ่มตัวอย่างเขียนคำนั้น เพราะเข้าใจว่าท้องถิ่นของตนออกเสียงอย่างนั้น เช่น คำว่า อัครา ออกเสียงเป็น /อัครา/ จึงเขียนเป็น อักตา ผ่าประเจียด ออกเสียงเป็น /ผ่าประเจียด/

จึงเขียนเป็น ผ่าประเคียง ผิดเคียง ออกเสียงเป็น / ผิด-เคียง/ จึงเขียนเป็น ผิดเคียง เป็นต้น

2.6.4 การเขียนสะกดคำผิดเพราะเขียนตามพจนานุกรมหรือหลักภาษา เหตุผลกลุ่มตัวอย่างเลือกตอบคิดเป็นร้อยละ 4.2160 อาจเนื่องมาจากการเขียนคำบางคำให้ถูกต้องนั้นต้องอาศัยความแม่นยำในทางหลักภาษา เช่น หลักการใช้ บัน และ บรร หลักการเขียนคำที่มาจากภาษาบาลีสันสกฤต การใช้ตัว ฤ ฦ ซึ่งถ้าว่าหลักเกณฑ์การเขียนไม่แม่นยำ หรือมิได้ฝึกทักษะมาอย่างเพียงพอก็มีโอกาสเขียนสะกดคำผิดได้

2.6.5 การเขียนสะกดคำผิดเพราะเคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างที่เขียนเช่นนี้เสมอ เหตุผลกลุ่มตัวอย่างเลือกตอบคิดเป็นร้อยละ 3.9170 อาจเนื่องมาจากกลุ่มตัวอย่างเคยเห็นคำ ๆ นั้นปรากฏอยู่ในหนังสือที่เคยอ่าน หนังสือพิมพ์ ป้ายประกาศโฆษณาต่าง ๆ ซึ่งเป็นแบบที่ผิด แล้วจำรูปแบบนั้น ๆ มาเขียนสะกดคำ

2.6.6 การเขียนสะกดคำผิดเพราะเขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน เหตุผลกลุ่มตัวอย่างเลือกตอบคิดเป็นร้อยละ 2.9104 อาจเนื่องมาจากคำบางคำกลุ่มตัวอย่างเขียนตามความเคยชินของแต่ละคน เมื่อเวลาเขียนก็เขียนไปตามเสียงพูดและอ่าน เช่น มรรยาท เขียนเป็น มัรระยาก มารยาก เม้มมะกล่าว เขียนเป็น เม้มมะกว่า ฤกษ์ เขียนเป็น เริก สุจริต เขียนเป็น สุคจริต เป็นต้น

2.6.7 การเขียนสะกดคำผิดเพราะเคา เหตุผลกลุ่มตัวอย่างเลือกตอบคิดเป็นร้อยละ 2.2792 อาจเนื่องมาจาก กลุ่มตัวอย่างไม่มีหลักการที่จะยึดถือเป็นหลักเกณฑ์ในการเขียนสะกดคำจึงเขียนไปเพราะเคา

2.7 ลักษณะคำยากประเภทผิดที่ตัวการันต์ คำยากประเภทกลุ่มตัวอย่างเขียนสะกดคำผิดคิดเป็นร้อยละ 14.2857 เช่นคำว่า พงศ์ กฎเกณฑ์ ความประสงค์ คำยากประเภทกลุ่มตัวอย่างให้เหตุผลไว้ 5 ประการ โดยเรียงลำดับจากอัตราเฉลี่ยร้อยละรวมสูงที่สุดไปหาต่ำที่สุดได้ดังนี้ เขียนสะกดคำผิดเพราะเคยเห็นแบบแผนหรือ

ตัวอย่างที่เขียนเช่นนี้เสมอ เขียนสะกดคำผิดเพราะเขียนตามพจนานุกรม หรือหลักภาษา
เขียนสะกดคำผิด เพราะเขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน เขียนสะกดคำผิดเพราะเขียนตาม
ความหมายของคำ และเขียนสะกดคำผิดเพราะเคา ซึ่งอธิบายเหตุผลได้ดังนี้

2.7.1 การเขียนสะกดคำผิดเพราะเคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างที่เขียน เช่น
เขียนเช่นนี้เสมอ เหตุผลนี้กลุ่มตัวอย่างเลือกตอบคิดเป็นร้อยละ 5.0823 อาจเนื่อง
มาจากกลุ่มตัวอย่างเคยเห็นคำ ๆ นั้น ปรากฏในหนังสือที่เคยอ่าน หรือหนังสือพิมพ์
หนังสือการ์ตูน ป้ายประกาศ โฆษณา โทรทัศน์ ซึ่งเป็นแบบที่ผิด แล้วจำรูปแบบนั้นมา
เขียนสะกดคำ เช่น พงศ์ กลุ่มตัวอย่างเขียนเป็น พงษ์ เพราะเคยเห็นแบบแผน
เช่นนี้ กฎเกณฑ์ กลุ่มตัวอย่างเขียนกฎเกณฑ์เพราะเคยเห็นแบบแผนเช่นนี้ ความประสงค์
กลุ่มตัวอย่างเขียน ความประสงค์ เพราะเคยเห็นคำว่า พระสงฆ์ เป็นต้น

2.7.2 การเขียนสะกดคำผิดเพราะเขียนตามพจนานุกรมหรือหลักภาษา
เหตุผลนี้ กลุ่มตัวอย่างเลือกตอบคิดเป็นร้อยละ 4.0679 อาจเนื่องมาจากการเขียน
คำบางคำให้ถูกต้องต้องอาศัยความแม่นยำในทางหลักภาษา เช่น หลักการใช้ไม้ทัณฑฆาต
และตัววรรณยุกต์ หลักการเขียนคำภาษาบาลีสันสกฤตในภาษาไทยซึ่งถ้าจำหลักเกณฑ์ได้ไม่
แม่นยำหรือไม่ได้ฝึกทักษะมาอย่างเพียงพอก็มีโอกาสเขียนสะกดคำผิดได้ เช่นคำว่า
อารมณ ภาพยนตร์ พระหัตถ์ พระชนม์ เป็นต้น

2.7.3 การเขียนสะกดคำผิดเพราะเขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน เหตุผลนี้
กลุ่มตัวอย่างเลือกตอบคิดเป็นร้อยละ 2.9429 อาจเนื่องมาจากคำบางคำกลุ่มตัวอย่าง
เขียนตามความเคยชินของแต่ละคนเมื่อเวลาออกเสียงคำอย่างใดก็เขียนไปตามเสียงที่
พูดหรืออ่านนั้น เช่น ผลลัพธ์ เราะห์ ปราชญ์

2.7.4 การเขียนสะกดคำผิดเพราะเขียนตามความหมายของคำ เหตุผลนี้
กลุ่มตัวอย่างเลือกตอบคิดเป็นร้อยละ 2.8576 อาจเนื่องมาจากคำในภาษาไทยมีคำ
พ้องเสียงมาก ถ้ากลุ่มตัวอย่างจำแต่เสียงไม่จำความหมายของคำด้วยจะทำให้เขียนสะกด
คำผิดได้ง่าย เช่นคำว่า หัตถ์ ปราชญ์ พงศ์ ความประสงค์

2.7.5 การเขียนสะกดคำผิดเพราะเหตุผลในกลุ่มตัวอย่างเลือกตอบคิดเป็นร้อยละ 1.6830 อาจเนื่องมาจากกลุ่มตัวอย่างไม่มีหลักเกณฑ์ที่จะยึดถือสำหรับการเขียนสะกดคำจึงเขียนไปเพราะเหตุ

2.8 ลักษณะคำยากประเภทผิดที่ตัวสะกด คำยากประเภทนี้กลุ่มตัวอย่างเขียนสะกดคำผิดคิดเป็นร้อยละ 10.2564 เช่นคำว่า จักรราศี บิดทบาท พัลวัน มงกุฎ คำยากประเภทนี้กลุ่มตัวอย่างให้เหตุผลในการเขียนสะกดคำผิด 5 ประการโดยเรียงลำดับจากอัตราเฉลี่ยร้อยละรวมสูงที่สุดไปหาต่ำที่สุดได้ดังนี้ เขียนสะกดคำผิดเพราะเขียนตามพจนานุกรมหรือหลักภาษาเขียนสะกดคำผิดเพราะเคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างที่สะกดเช่นนั้นเสมอ เขียนสะกดคำผิดเพราะเขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน เขียนสะกดคำผิดเพราะตามความหมายของคำและเขียนสะกดคำผิดเพราะเหตุอื่น ซึ่งอภิปรายเหตุผลได้ดังนี้

2.8.1 การเขียนสะกดคำผิดเพราะเขียนตามพจนานุกรมหรือหลักภาษา เหตุผลในกลุ่มตัวอย่างเลือกตอบคิดเป็นร้อยละ 4.6105 อาจเนื่องมาจากการเขียนคำบางคำให้ถูกต้องต้องอาศัยความแม่นยำในทางหลักภาษา เช่น หลักตัวสะกดตัวตามในภาษาบาลีสันสกฤต มาตราตัวสะกดแบบต่าง ๆ ทั้งที่ตรงตามมาตราแม่ตัวสะกด และไม่ตรงตามมาตราแม่ตัวสะกด เช่น เกร์จณาน เคื่อกคาล บิดทบาท ประวัติ พยาธิ พินาศ

2.8.2 การเขียนสะกดคำผิดเพราะเคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างที่สะกดเช่นนั้นเสมอ เหตุผลในกลุ่มตัวอย่างเลือกตอบคิดเป็นร้อยละ 4.5392 อาจเนื่องมาจากกลุ่มตัวอย่างเคยเห็นคำ ๆ นั้นปรากฏในหนังสือที่เคยอ่านมาก่อน หนังสือพิมพ์ ป้ายประกาศ โฆษณา หรือสื่อมวลชนอื่น ๆ ซึ่งเป็นแบบที่ผิดแล้วจำรูปแบบนั้น ๆ มาเขียนสะกดคำ เช่น จักรราศี เคยเห็นแต่รูปแบบ จักรราศรี เป็นต้น

2.8.3 การเขียนสะกดคำผิดเพราะเขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน เหตุผลในกลุ่มตัวอย่างเลือกตอบคิดเป็นร้อยละ 4.0736 อาจเนื่องมาจากกลุ่มตัวอย่าง

เขียนตัวสะกดไปตามเสียงพูดเสียงอ่านของตน เช่น กริช พยาธิ เป็นต้น

2.8.4 การเขียนสะกดคำผิดเพราะเขียนตามความหมายของคำ เหตุผลในกลุ่มตัวอย่างเลือกตอบคิดเป็นร้อยละ 3.9217 อาจเนื่องมาจากคำในภาษาไทย มีเสียงสะกดพ้องกัน แต่มีความหมายแตกต่างกัน ถ้ากลุ่มตัวอย่างจะจำแต่เสียงสะกด ที่ถูกต้องเพียงอย่างเดียว โดยที่จำความหมายของคำไม่ได้จะทำให้เขียนสะกดผิดได้ง่าย เช่น บิดบาท กับ บิดบาตร คำว่า บิดต แปลว่า ก่อนขาว บาท แปลว่าทก ส่วนคำว่า บาตร แปลว่า ภาชนะใส่ข้าวเช่น บาตรพระ

2.8.5 การเขียนสะกดคำผิดเพราะเคา เหตุผลในกลุ่มตัวอย่างเลือกตอบคิดเป็นร้อยละ 2.6830 อาจเนื่องมาจากกลุ่มตัวอย่าง ไม่มีหลักเกณฑ์ที่จะยึดถือ ในการเขียนสะกดคำจึงเขียนไปเพราะเคา

2.9 ลักษณะคำยากประเภทผิดที่อักษรนำ คำยากประเภทนี้กลุ่มตัวอย่างให้เหตุผลในการเขียนสะกดคำผิดไว้ 5 ประการ โดยเรียงลำดับจากอัตราค่าเฉลี่ย ร้อยละรวมจากสูงที่สุดไปหาค่าที่ต่ำสุด เขียนสะกดคำผิดเพราะเขียนตามพจนานุกรมหรือหลักภาษา เขียนสะกดคำผิดเพราะเคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างที่เขียนสะกดเช่นนั้นเสมอ เขียนสะกดคำผิด เพราะเขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน เขียนสะกดคำผิดเพราะเขียนตามความหมายของคำ และเขียนสะกดคำผิดเพราะเคา ซึ่งอภิปรายเหตุผลได้ดังนี้

2.9.1 การเขียนสะกดคำผิดเพราะเขียนตามพจนานุกรมหรือหลักภาษา เหตุผลในกลุ่มตัวอย่างเลือกตอบคิดเป็นร้อยละ 6.6313 อาจเนื่องมาจากการเขียน คำบางคำให้ถูกต้องอาศัยความแม่นยำในทางหลักภาษา เช่นหลักเกณฑ์เกี่ยวกับอักษรนำ ทั้งการเขียนและการอ่าน เป็นต้น ซึ่งถ้าจำหลักเกณฑ์ได้ไม่แม่นยำเพียงพอหรือมิได้ฝึกฝน ทักษะการใช้พจนานุกรมมาอย่างเพียงพอ ก็มีโอกาสเขียนสะกดคำผิดได้ เช่น คำว่า อคอยาก เอกเขนก บำเหน็จ เป็นต้น

2.9.2 การเขียนสะกดคำผิดเพราะเคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างที่เขียนสะกดเช่นนั้นเสมอ เหตุผลในกลุ่มตัวอย่างเลือกตอบคิดเป็นร้อยละ 4.4824 อาจ

เนื่องมาจากกลุ่มตัวอย่างเคยเห็นคำ ๆ นั้นปรากฏในหนังสือที่เคยอ่านมาก่อน หนังสือพิมพ์ ป้ายประกาศ โฆษณา หรือสื่อมวลชนชนิดอื่น ซึ่งเป็นแบบที่ฝึกแล้วจำรูปแบบนั้นมาเขียน สะกดคำ เช่น ออกอยาก บำเห็จ เอกเซนก เป็นต้น

2.9.3 เขียนสะกดคำเพราะเขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน เหตุผลนี้ กลุ่มตัวอย่างเลือกตอบคิดเป็นร้อยละ 3.8978 อาจเนื่องมาจากคำบางคำ กลุ่มตัวอย่าง จะเขียนอักษรนำไปตามเสียงพูดเสียงอ่านนั้น เช่น บำเห็จ เอกเซนก ออกอยาก เป็นต้น

2.9.4 การเขียนสะกดคำผิดเพราะเขียนตามความหมายของคำ เหตุผลนี้กลุ่มตัวอย่างเลือกตอบคิดเป็นร้อยละ 2.8640 อาจเนื่องมาจากคำในภาษาไทย มีอักษรนำที่ออกเสียงเหมือนกัน แต่มีความหมายแตกต่างกัน ถ้ากลุ่มตัวอย่างจำแต่เสียง ที่ถูกต้องเพียงอย่างเดียวไม่จำความหมายของคำด้วยจะทำให้เขียนสะกดคำผิดได้ง่าย เช่น บำเห็จ ออกอยาก เอกเซนก เป็นต้น

2.9.5 การเขียนสะกดคำผิดเพราะเคา เหตุผลนี้กลุ่มตัวอย่างเลือกตอบคิดเป็นร้อยละ 0.3508 อาจเนื่องมาจากกลุ่มตัวอย่างไม่มีหลักเกณฑ์ในการเขียน สะกดคำจึงเขียนไปเพราะเคา

ข้อเสนอแนะ

ผลการศึกษาค้นคว้าทำให้ทราบว่าความสามารถในการเขียนสะกดคำของ นักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 แล้ว และกำลังเรียนในชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2524 ในจังหวัดอุดรธานี เขียนสะกดคำที่อยู่ในระดับชั้น ประถมศึกษาปีที่ 3 อยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างสูง อันเนื่องมาจากมีคำที่อยู่ในระดับง่ายจำนวนมาก แต่อย่างไรก็ตาม ก็ยังมีคำยากอยู่อีกจำนวนหนึ่งที่กลุ่มตัวอย่างเขียนสะกดคำผิด และคำยากเหล่านั้นมีอยู่ 16 คำ ที่มีความยากเท่ากับคำในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นตอนปลาย

และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษานอกจากนั้นยังพบว่ากลุ่มตัวอย่างมีเหตุผลในการเขียนสะกดคำผิดถึง 7 ประการ ซึ่งชี้ให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่เขียนสะกดคำผิด เพราะมีประสบการณ์น้อยเกือบทุกคน อาทิเช่น ไม่เคยเห็นคำมาก่อน ไม่เข้าใจหลักเกณฑ์ของการเขียน ไม่รู้ความหมายของคำ มีความเคยชินต่อการอ่านออกเสียงอย่างไรก็เขียนอย่างนั้น มีปัญหาเกี่ยวกับการเขียนคำที่มาจากภาษาต่างประเทศ และสุดท้ายก็คือเขียนเพราะเคย เป็นต้น เหตุผลเหล่านี้มีสาเหตุมาจากบุคคลหลายฝ่าย ได้แก่ ครูผู้สอน ผู้แต่งตำราเรียน นักพัฒนาหลักสูตร สื่อมวลชน และกรมวิชาการ ผู้วิจัยเห็นว่า การที่จะขจัดปัญหาค้นการเขียนให้หมดทุกเรื่องได้จำเป็นต้องอาศัยความร่วมมือของทุกฝ่ายอย่างจริงจังและจะต้องกระทำกับทุกด้านพร้อม ๆ กันไป

1. ข้อเสนอแนะสำหรับครูผู้สอน ผู้บริหารโรงเรียน ผู้แต่งตำราเรียน นักพัฒนาหลักสูตร สื่อมวลชน และกรมวิชาการ

- 1.1. ครูผู้สอนวิชาภาษาไทยในชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ควรสอนคำในแบบเรียนภาษาไทย ตามลำดับความยากง่ายของคำ
- 1.2. การสอนคำศัพท์ภาษาไทยที่ปรากฏในคู่มือครูควรดำเนินการสอนโดยมีจุดประสงค์ให้อ่านได้ แปลความหมายได้ และเขียนได้ พร้อม ๆ กันไป และควรฝึกทักษะคำที่ยากให้มาก ๆ
- 1.3. การสอนการเขียนสะกดคำควรสอนแบบสัมพันธ์ทักษะคือสอนการฟัง การพูด การอ่าน การเขียนสอดคล้องกัน
- 1.4. การสอนภาษาไทยทุกครั้งควรฝึกทักษะให้เพียงพอ ฝึกทักษะให้สม่ำเสมอและทั่วถึง
- 1.5. ครูสอนภาษาไทยควรใช้สื่อประกอบการสอนอย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถจัดสภาพแวดล้อมให้ผู้เรียนได้พบเห็นคำที่จะเขียนอยู่ตลอดเวลา จึงจะช่วยให้ผู้เรียนเรียนได้รวดเร็ว

1.6 ครูควรนำคำยามาทำเป็นแบบฝึกหัดเพื่อฝึกการเขียนสะกดคำ สร้างหนังสืออ่านประกอบ และนำไปสอนซ้ำในชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

1.7 ควรมีการสอนการใช้พจนานุกรม และหัดให้ผู้เรียนทำพจนานุกรมประจำชั้น

1.8 การประเมินผลภาษาไทย ครูควรประเมินความสามารถในการเขียนสะกดคำที่สอดคล้องกับจุดประสงค์ด้วย

1.9 เมื่อผู้เรียนเขียนสะกดคำผิดพลาด ครูควรศึกษาถึงเหตุผลในการเขียนสะกดคำผิดเสียก่อน แล้วจึงจัดการสอนซ่อมเสริมอย่างมีระบบ

1.10 ขอความร่วมมือจากครูทุกคนให้ช่วยการแก้ไขข้อบกพร่องทางด้านการเขียนสะกดคำ

1.11 ครูผู้สอนควรเขียนสะกดคำที่ถูกต้องให้เป็นแบบอย่างการเขียนสะกดคำที่ดีแก่นักเรียน

1.12 ผู้บริหารโรงเรียนควรให้การสนับสนุน ครูผู้สอน เช่น นิเทศการสอนที่ดีแก่ครูผู้สอน ส่งไปอบรม สัมมนา จัดหาสื่อและสนับสนุนให้ครูจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการเขียนภาษาไทย เช่น การแข่งขันการเขียนสะกดคำ การจัดนิทรรศการ กิจกรรมการสอน การอ่าน และการเขียน

1.13 ผู้แต่งแบบเรียนวิชาภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ควรลำดับบทเรียนโดยใช้คำที่ง่ายก่อนคำยาก

1.14 นักพัฒนาหลักสูตรทุกระดับ ซึ่งได้แก่ ระดับชาติ ระดับท้องถิ่น และระดับโรงเรียน ควรประเมินผลหลักสูตรอยู่เสมอ และนักพัฒนาหลักสูตรท้องถิ่น และระดับโรงเรียนควรร่วมกันนำแบบเรียนจากส่วนกลางมาจัดทำเป็นแบบเรียนเฉพาะท้องถิ่นนั้น ๆ

1.15 คำนึงสื่อมวลชน ซึ่งจากผลการศึกษาค้นคว้าปรากฏว่า สื่อมวลชนมีบทบาทสำคัญในการเสนอแบบแผนการเขียนสะกดคำแบบต่าง ๆ สื่อมวลชนอาจให้

ความร่วมมือในการให้แบบแผนการเขียนสะกดคำวันที่ถูกต้องแก่เด็ก และการร่วมมือที่จะเป็นคุณค่าแก่การเรียนการสอนภาษาไทยอย่างยิ่ง

1.16 กรมวิชาการอาจช่วยและสนับสนุนครูในเรื่องต่อไปนี้เป็นข้อช่วยจัดทำแบบฝึกหัดการเขียนสะกดคำวันที่โดยเฉพาะ และทำพจนานุกรมเพื่อความสะดวกแก่ครูผู้สอนด้วย

2. ข้อเสนอแนะต่อผู้สนใจจะศึกษาต่อ

2.1 ควรศึกษาเรื่องความยากง่ายในการเขียนสะกดคำท่านองนี้อีกในระดับที่สูงกว่าชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 และควรกระทำพร้อม ๆ กันทุกเขตการศึกษา และน่าจะเพิ่มตัวแปรที่มีผลต่อความสามารถในการเขียนสะกดคำของนักเรียน เช่น สถานภาพทางเศรษฐกิจของผู้ปกครอง ภาษาถิ่น วุฒิของครูผู้สอน ปัจจัยต่าง ๆ ที่สนับสนุนการเรียนการสอนตลอดจนเจตคติของครูผู้สอน

2.2 ควรศึกษาระดับความยากง่ายของคำโดยใช้เครื่องมือชนิดอื่น ๆ หลาย ๆ แบบ แล้วนำผลที่ได้มาเปรียบเทียบกัน

2.3 ควรศึกษาประสิทธิภาพของแบบฝึกการเขียนสะกดคำยากในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

2.4 ควรศึกษาประสิทธิภาพของหนังสืออ่านประกอบเพื่อฝึกการเขียนสะกดคำยากในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

2.5 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการสอนคำยากด้วยวิธีสอนแบบต่าง ๆ

2.6 สร้างข้อสอบวินิจฉัยเหตุผลผิดพลาดในการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

กมล ปุระเดวิธ "สรุปสภาพปัจจุบันของการจัดการศึกษาระดับก่อนประถมศึกษาและประถมศึกษา
ตามแผนพัฒนาการศึกษาระยะที่ 4 (พ.ศ. 2520 - 2524)" การประถมศึกษา : 1 - 7

ธันวาคม 2522

กิตติวดี บุญซื่อ "กลุ่มทักษะภาษาไทย" ใน หลักสูตรประถมศึกษา 2521 ทฤษฎีและแนวปฏิบัติ
หน้า 73 - 99 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2520

แก้วตา ไกรงาม ความยากง่ายในการเขียนสะกดคำพื้นฐานภาษาไทยที่ใช้ในระดับชั้นประถมศึกษาที่ 1
ปริทัศน์พนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2520, 51 หน้า อัดสำเนา
ไกรวุธ จันทร์รัตน์ การศึกษาผลสัมฤทธิ์การเรียนรู้ภาษาไทยที่เขียนฝึกฝนด้วยวิธีสัมพันธ์ทักษะ ของนักศึกษา
ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยพนธ์ ศศ.ม. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
2523, 282 หน้า อัดสำเนา

ไขศิริ ปราโมทย์ อนุชยา การศึกษาวเคราะห์ลักษณะข้อผิดพลาดในการเขียนภาษาไทย ของนิสิต
คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ปีการศึกษา 2515 - 2516 วิทยานิพนธ์ อ.ม.
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2519, 184 หน้า อัดสำเนา

คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, สำนักงาน, รายงานสภาพโดยทั่วไปของนักเขียนระดับประถมศึกษา
ปีที่ 3 โรงพิมพ์สำนักงานและกิจการนายกรัฐมนตรี 2519, 26 หน้า

จิตรา วสุวิธ และคนอื่น ๆ จิตวิทยาเด็ก โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยรามคำแหง 2519, 234 หน้า
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย คณะอักษรศาสตร์ ชุมนุมภาษาไทย บันทึกการเสด็จพระราชดำเนินพระราชทาน
พระกระแสพระราชดำริเรื่องปัญหาการใช้ภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2505, 35 หน้า

ชวาล เพ็ญกุล เทคนิคการวิจัย โรงพิมพ์วัฒนาพานิช 2518, 434 หน้า

———— เทคนิคการเขียนข้อสอบ โรงพิมพ์วัฒนาพานิช 2520, 407 หน้า

✓ ทองเคื่อน สุภักดิ์ ความยากง่ายในการเขียนสะกดคำของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ปริชญานิพนธ์

กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2522, 165 หน้า อัดสำเนา

คุณจิตร ชำนิโรจนานต์ "ปัญหาการใช้ภาษาไทย" วิทยุศึกษา : 35 - 40 สิงหาคม - กันยายน 2516

ทศพร ประเสริฐสุข และอุบล จำรัสพันธุ์ เอกสารการสัมมนาเรื่องพัฒนาการทางความรู้ความถนัดของ
เพียเจต์ 2520, 41 หน้า อัดสำเนา

ธรรมศาสตร์, มหาวิทยาลัย, คณะศิลปศาสตร์ เอกสารประกอบการศึกษาวิชาภาษาไทยประจำภาคแรก

คณะศิลปศาสตร์ปีที่ 1 คณะศิลปศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ 2508, 421 หน้า

นางเยาว์ แสงใหญ่แสง "ลักษณะการเขียนของเด็กนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1" วัสดุการศึกษา :

11 - 23 ธันวาคม 2522

นางใหญ่ วิเชียรโชติ เอกสารนิเทศการศึกษา ฉบับที่ 153 เล่มที่ 1 เรื่องทฤษฎีพัฒนาการเด็ก

ความรู้ความถนัด โรงเรียนทศพรศึกษา 2517, 19 หน้า

/ บุบผา ชังพุก การศึกษาความยากง่ายในการเขียนสะกดคำสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ในจังหวัดราชบุรี ปริชญานิพนธ์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2524,
149 หน้า อัดสำเนา

ประทีป ประทีปทอง การศึกษาลักษณะของการเขียนสะกดคำภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ในเขตเทศบาลเมือง ภาควิชาการศึกษา 3 ปีการศึกษา 2510 หน่วยศึกษานอกหลักสูตร เอกสารการศึกษา 3
2510, 152 หน้า

ประเพณี มหาจันทร์ "การสอนเขียนไทย" ประชาศึกษา 17(10) : 604 - 616 พฤษภาคม 2509

ประยูร วัชรเกษม วิจัยสอนภาษาไทย นครสวรรค์ แสงศิลปการพิมพ์ 2516, 182 หน้า

พญ. ชวนโณท "หลักในการสอนภาษาไทยว่าด้วยการเขียนหนังสือเด็ก" ประถมศึกษา 18(5) :

259 - 264 ธันวาคม 2509

พรณี ขุทัย สารคดีทางจิตวิทยาการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2520,
189 หน้า

เพชรบุรีวิทยาลงกรณ์, วิทยาลัย วิธีสอนภาษาไทย โรงพิมพ์สันติธรรมการพิมพ์ 2517, 168 หน้า

ไพจิตร วัฒนาภูล สาเหตุแห่งการเขียนสะกดการันท์ผิดและเปรียบเทียบความสามารถในการเขียน
สะกดการันท์ระหว่างนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่หก แผนกศิลปกับแผนกวิทยาศาสตร์ ในภาคการศึกษา
เจ็ด ประจวบจันทร์ กศ.ม. มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร 2517, 108 หน้า

อัคราเนา

————— คู่มือครูประโยคมัธยมศึกษาตอนต้นวิชาภาษาไทย เล่ม 1 โรงพิมพ์สุรสภา 2514,
167 หน้า

————— หลักสูตรประถมศึกษาพุทธทศวรรษ 2521 โรงพิมพ์สวนทองถิ่น 2520, 442 หน้า
ศึกษานิเทศก์, หน่วย กรมการฝึกหัดครู เอกสารนิเทศการศึกษามัธยมศึกษา 117 คู่มือครูภาษาไทย
หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู กระทรวงศึกษาธิการ 2514, 334 หน้า

สถาบันระหว่างชาติสำหรับการค้นคว้า ร้องเพลงและกรมสามัญศึกษา รายงานการวิจัยหลักสูตร
ประถมศึกษาตอนต้น 2506 - 2508 โรงพิมพ์สุรสภา 2509, 399 หน้า

สมบัติ มหารัต เอกสารประกอบคำบรรยายวิชาประถม 322 การสอนภาษาไทยในโรงเรียน

ประถมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม 2521, 98 หน้า อัคราเนา

สมประสงค์ สถาบันคานนท์ การสร้างแบบทดสอบเขียนสะกดคำขึ้นประสมปีที่หนึ่งและศึกษาลักษณะ
ในการเขียนสะกดคำของนักเรียน 11 โรงเรียนในภาคการศึกษาหนึ่ง ประจวบจันทร์ กศ.ม.

วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2507, 92 หน้า อัคราเนา

สามัญศึกษา , กรม กองการประถมศึกษา รายงานการวิจัยอันดิล ผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน

ชั้นประถมศึกษาปีที่หนึ่งเมื่อเทียบกับหลักสูตร โรงพิมพ์คุรุสภา 2511, 109 หน้า

สามารถ ศักดิ์เจริญ ปัญหาการเขียนสะกดการันต์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่สามใน

จังหวัดภาคใต้ วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2517, 96 หน้า อักสำเนา

ดุริวงศ์ พงศ์ไพบูลย์ การเขียน ไทยวัฒนาพานิช 2522, 178 หน้า

_____ หลักภาษาไทย ไทยวัฒนาพานิช 2503, 402 หน้า

สุนันทา ไสร์จจิ การศึกษาความสามารถทางการเขียนสะกดการันต์ และการศึกษา

มูลเหตุแห่งการเขียนสะกดการันต์ผิดของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่สามในจังหวัดพระนคร

ปริญญานิพนธ์ คศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร 2511, 127 หน้า อักสำเนา

ยุพา สงศิริ "การสอนเขียน" ใน คู่มือครูภาษาไทย หน้า 392 - 393 เอกสารนิเทศ

การศึกษา กรมการฝึกหัดครู 2512

วรรณ โสมประยูร ความยากง่ายในการเขียนพยัญชนะไทยของนักเรียนชั้นประถม

ปีที่ 1 วิทยานิพนธ์ ค.ม. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย 2515, 111 หน้า อักสำเนา

วิเชียร อธิโนบุญวัฒน์ วิธีสอนภาษาไทยในชั้นประถมศึกษา โรงพิมพ์แสงศิลป์พิมพ์.

นครสวรรค์ 2514, 253 หน้า

วิไลวรรณ วิเศษน้อย แบบฝึกการอ่านและการเขียนคำที่ใช้อักษรควบกล้ำ "ร" "ล"

และ "ว" สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสตรีราชินูทิศอุดรธานี

วิทยานิพนธ์ คศ.ม. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ 2522, 188 หน้า อักสำเนา

ศึกษาธิการ, กระทรวง การประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

และปีที่ 4 ที่เรียนตามหลักสูตรประถมศึกษาฉบับทดลองและที่เรียนตามหลักสูตรประถมศึกษา

พุทธศักราช 2503 โรงพิมพ์อักษรไทย 2524, 99 หน้า

_____ คู่มือการสอนภาษาไทยชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงพิมพ์อักษรไทย 2524, 499 หน้า

สุวรรณ เกรียงไกรเพชร และคนอื่น ๆ รายงานวิจัยเรื่องสมรรถภาพในการใช้ภาษาไทย
 ขั้นต่าง ๆ ของคนไทย โครงการปีที่ 1 : ขอบกรอบในการใช้ภาษาไทยของนิสิตอักษรศาสตร์
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย ภาควิชาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
 2523, 134 หน้า

อินทร์ ศรีคุณ การศึกษาเกี่ยวกับความสามารถทางการฟัง การอ่าน การเขียนสะกดคำ
 และการแต่งความของนักเรียนที่สำเร็จชั้นประถมศึกษาปีที่สี่ในโรงเรียนประถมศึกษาหกแห่ง
 ในจังหวัดนครราชสีมา ปริญญาโท กศ.ม. วิทยาลัยวิชาการศึกษา ประสานมิตร
 2507, 95 หน้า

- ✓ Bloomer, Richard A. "Word Length and Complexity Variable in Spelling Difficulty," The Journal of Educational Research. 7 : 531 - 535, March, 1956.
- ✓ Bloomer, Richard A., "Concept of Meaning and the Reading and Spelling Difficulty of Words," The Journal of Educational Research. 7 : 178 - 182, January 1961.
- / _____ "Connotative Meaning and Reading and Spelling Difficulty of Words," The Journal of Educational Research. 6 : 287, February 1963.
- / Bradfiel, James M. and Stewart H. Moredock. Measurement and Evaluation to its Theory and Practice at both the Elementary and Secondary School Levels, New York, MacMillan, 1957. 509 p.
- Garner, Rebecca L. "The Relative Effectiveness of the Initial Teaching Alphabet and Traditional Orthography on Reading, Spelling and Writing Achievement of First and Second Grade Children," Dissertation Abstracts. 10 : 5466 - A, April, 1972.
- Catalano, Fillen Aiken. "The Effect of a Spelling Program using Words in Given Context on Reading Comprehension and Vocabulary Scores," Dissertation Abstracts . 8 : 4983 - A, February 1975.
- Daily, Charles Merrill. "A Comparison of the Spelling Performance of Children Taught Traditional Orthography (t.o) with that the Children Taught the Initial Teaching Alphabet (i.t.a.) in the Crowfordsville Community School, Grade Three Throught Six," Dissertation Abstracts. 9 : 5677 - A, March, 1976.

100

Ferguson, George A. Statistical Analysis in Psychology and Education.
New York, McGraw-Hill, 1967, 46 p.

Fitzgerald, James A. The Teaching of Spelling. Milwaukee,
The Bruce Publishing Co., 1951. 201 p.

Gerberich, J. Raymond, Greene Harry A., and Jorgensen A.N.
Measurement and Evaluation in the Modern School. New York,
David McKay, Co., 1962, 304p.

Hirsch, Vicki E. "A Study of Instructional Approaches to Spelling :
Student Achievement and Teacher Attitudes," Dissertation
Abstracts 41 : 2912 - A, January, 1981.

Horn, Earnest. Spelling Encyclopedia of Education. Revised edition,
New York, McMillan, 1960. 1

Hymers, Robert Charles "An Analysis of Spelling Errors Found in the
Written Composition of Fourth Fifth and Sixth Grade Children,"
Dissertation Abstracts 24 : 573 - A, August, 1963.

Iles, Betty Allen. "Traditional Alphabet and Pitman's Initial
Teaching Alphabet : Their Effects on the Reading and Spelling Skill
of two Groups of Elementary School Children," Dissertation
Abstracts 7 : 4047 - A - 4048 - A, January, 1975.

Jobes, Nancy Kay. "The Acquisition and Retention of Spelling
Through Imitation Training and Observational Learning With and
Without Feed Back," Dissertation Abstracts 8 : 5197 - A,
February, 1976.

Johnson, Imogene Temple. "A Description of Language Processing
Characteristics of Selected Secondary Students With Reading and
Spelling Difficulties," Dissertation Abstracts . 40 : 6217 - A,
June, 1980

Jonsson, Jarvas Pudett. "An Analysis of Spelling Difficulties
of common Word Used with High Frequency," Dissertation Abstracts.
33 : 79 - A, July, 1972

King, Mabel Houk. College Spelling, 3 rd ed., South - Western
Publishing Co., 1965. 136 p.

Knoell, D.M. and Harris C.W. "Factor Analysis of Ability"
The Journal of Educational Research. 46 : 95 - 111, October, 1952.

- 151
- Laycock, F. "Spelling Ability a Vocabulary Level of One Hundred College Freshman," Journal of Education Psychology. 45 : 485 - 491 December, 1954.
- Lewis, Linda Phillips, "Strategies Children Use in Spelling" Dissertation Abstracts. 41 : 3545 - A, February, 1981.
- Lewis, Norman, Correct Spelling Made Easy. Random House New York, 1963, 332 pp.
- McLean, Shirly Lenore Richards, "An Exphoratory Study of Spelling Achievement at the Second Grade Level to Determine Some Factors In Flueneing Spelling Ability," Dissertation Abstract. 41 : 7247 - A, July 1981.
- Mitchell, John Charles. "Effects of Dictionary Skill Lesson and Written Composition on Spelling Achievement in Grades 4, 5 and 6" Dissertation Abstracts. 41 : 1392 - A, October, 1980.
- Olson, James Harry. "A Study of the Performance of Second Grade Children on "Taught" and WUntaught" Words Having Regular and Less Regucar Spelling Patterns, Dissertation Abstracts International 3 : 1147 - A, September, 1970.
- Passante, Gail R. "Spelling Proficiency and early Training With I.T.A., " Resources in Education (ERIC) . 7 : 56 , July, 1979.
- Petty, Walter T. Analysis of Certain Phonotic Element in a Selected List of Persistently Difficult Spelling Words. Doctora Thesis : University of IOWA, 1955 , 68 p.
- Schwartz, Sybil, "A Developmental Study of Children's Ability to Acquire Knowledge of Spelling Patterns," Dissertation Abstracts. 12 : 8020 - A June, 1976.
- Shane, Harold G. and others. Beginning Arts Introduction With Children. Ohio, Charles E. Merrill Books, Inc., 1958, 325 p.
- Slattery, Rattrick Daniel. "Effects of Practice and Emphasis on the Serial - Error Currve in Spelling Performance," Dissertation Abstracts. 30 : 3801 - A, March, 1970.
- Spangler, Richard Burton, "Auditory and Visual Teaching of Spelling and the Modality Preferences of Elementary School Children," Dissertation Abstracts. 6 : 3573 - A, December, 1975.
- Thorndike, Robert I. and Elizabeth Hagen, Measurement and Evaluation in Psychology and Education. 4th ed., John Willy Sons, Inc., 1977, 596 p.

Williams, Herschel L. "The Effects of Two Spelling Approaches Among Sixth Grade Students and their Participating Teachers : A Study of Spelling Achievement and Teacher's Attitudes Toward Staff Development," Dissertation Abstracts. 41 : 94 - A, July, 1980.

Woodburn, Robert James. "The Effects of Articulatory Disorders Upon the Spelling Ability of Third, Fourth and Fifth Grade Children," Dissertation Abstracts. 40 : 4982 - A, March, 1980.

การผนว

ภาคผนวก ก

ภาคผนวก ข.

คู่มือการใช้แบบทดสอบวัดความสามารถด้านเหตุผล

ตาราง 1 แสดงคำที่อยู่ในระดับง่ายมาก

คำ	ความถี่	ร้อยละ
กำนัน น้ำใจ พายุ หม่าป๋า หากิน	265	93.3333
นอง	261	91.5789
กู ใจความ	260	91.2280
หายตัว	259	90.8771
นกเขา วิตก สามี	258	90.5263
เจ้านาย น้อย หาย	257	90.1754
ใจหาย คินแคน อาการ	256	89.8245
เจ้าของ คาย ทองใจ ตาก ตาปี		
ท่ามาหากิน ที่ดิน น้อยใจ นางเอก นิยม	255	89.4736
ซักใจ จอม น้ำปลา อีกา อุดม กระจาด	254	89.1228
กำไร โดย ทอว่า นิ เอาการเอางาน	253	88.7719
กระคุม ความดี ตกเย็น ตก นางฟ้า อาย	252	88.4210
ซัก หัว ทะเล ห่านอง นานา วิชาการ	251	88.0701
กก กระแต ก่อไฟ ต้นสน ยินดี รอ รัง	250	87.7192
กำกับ พอ หาย นาฬิกา ราย รายงาน เวหา	249	87.3684
เจ้าหญิง คำนวณ หันที ที่หมาย แทน นารี		
ระยะ	248	87.0175
กระตัก ความจำ จึง ชายแดน ชิง ถอนใจ		
หอน หอบ	247	86.6666
จีวี นักข่าว อุบาย	246	86.3157
คัก ค้างหนึ่ง นักมวย	245	85.9649

คำ	ความถี่	ร้อยละ
กระตัก กระบุง กระไร กายา ช้าง ชาวเมือง มะยม พันเทียน อ้าย	244	85.6140
กรุง โรงสี ฮับอาย กระจาย ตบหน้า คำนิม	243	85.2631
จี ประหนึ่ง พอดี กระจาย ตบหน้า คำนิม	242	84.9122
กำจัด เกิน แท้ หั้น	241	84.5614
กระทำ เจ้าน้ำที่ ชาวสวน ถอย ท้องฟ้า ทำที่ นึกหมาย ในที่สุด ไม่เท่า แท	240	84.2105
คิดอ่าน พิหลัง นายหมู่ ให้การ คนร้าย	239	83.8596
กระแทก ซ้อหา คิดตาม นิยมชมชอบ ปีนยง		
โรงอาหาร เวที ล่ายาก คุณพระ	238	83.5087
กระดิ่ง คนงาน จินคา ท้องที่ ประกาย		
เป็นหูเป็นตา สายตา หัวคำ	237	83.1578
ขุน ถี ทดสอบ เมีย รับรอง แอบ	236	82.8070
ความคิดเห็น จีบจ่าย โขก ค่วน ตะปู เต้น		
เหวคา นั้ดคา ประจบ ร้อย หมุน	235	82.4561
กระวีกระวาด คมนาคม เดช ต้นสัก ศักสิน		
เหยียบ แฉม ลาย หลบ	234	82.1052
จุก ตั้งแต	233	81.7543
ตื่น รุงรัง แหก ตุ่ม บน บริการ บัดนี้		
พิการ ฟ้าร้อง ไวใจ	232	81.4035
กติกา กระจาง แก้ว ชักสน ขำ มีคหมอ		
เรือน	231	81.0526

ตาราง 2 แสดงคำที่อยู่ในระดับง่าย

คำ	ความถี่	ร้อยละ
กระตูกกระตัก แจ้งความ ชมพู เดินทางไกล นักรบ ปลูก ผู้ต้องหา พิษณุ ยืนยัน รัก ลำดับ สติ	230	80.7017
คาบ ฉายรูป	229	80.3508
สาธ ส้ารอง คะแนน ฉาก ฉิวหนั	228	80.0000
ความจริง คาบ คงคิย ถัดมา แถบ แนนอน ประจวบ ผสม มิ่ง สง่า โส กัม กระค่าง โกง หิว แน่น ประกอบ	227	79.6491
ประการ ด้ว ห้องซัง อวบ	226	79.2982
กรอก การค้า กิโลเมตร ฉิว เรื่อง วิทยา ลูกค้า หนอง หมู อาสา	225	78.9473
แกม ขบวน ชมใจ ชักขึ้น คางา ชมเชย มุก เป็นอันขาด พระเอก พ่อคุณ พิฑูล ยิบ ส้ารวม หาเรื่อง อวยพร เฮฮา	224	78.5964
กระโชก น. ประคับ ด้วพันคอ วิเศษ ส้มตัว ส้มวันส้มคืน	223	78.2456
กรอบ ก้า แก โจค ตะโกน เปื้อเย็น บังคม พักแรม ลีบ	222	77.8947

คำ	ความถี่	ร้อยละ
ขวาง เจื่อ พบทวน ประสา มักจะ สมัย สำนึก กุมภา ประทับ	221	77.5438
กร กุ่ม ฉลอง เซ คีต โบก ลัด ลาน ลูกจ้าง สตางค์ อ้วน อ่าว	220	77.1929
ก่อสร้าง ตั้งหน้าตั้งตา ทำหนัก หุม ชนาคาร พยุ่ง พระนาม ฟาด แม่น ย่อม วน แสบ		
เอกราช จัดแจง กำกับ ขวบ คบ จิตใจ ชื่นใจ เค็ด ถนัด ประแบ้ง มะกอก เร่งวันเร่งคืน		
แหววรับ อึง	219	76.8421
ยอ	218	76.4912
ชำระ โถม ฟู เมืองหลวง ย่อ ยึด ราค รู้แน่แก้ไข หยอก อารุช	217	76.1403
กระเด็น กุ่ม จัก โฉด ถลอก หวัง เกื่อน ปีก ลอค วังวอน ลัง หนาม	216	75.7894
โก่ง ขยับ ข้อเท้า ทบอย นาก เน่า ละออง เหมา อุ่น	215	75.4385
กระชั้น แก้วไข คดก ท้อแท้ ทะเลทราย ปัดนั้น พระที่นั่ง เวียน สมควร	214	75.0877
คค เค็ม แทง ปรง พ.ศ. แมนย่า รางวัล แหว หลน	213	74.7368

ตาราง 2 (ต่อ)

คำ	ความถี่	ร้อยละ
ค่างคีน เระจา ชั่วลูกชั่วหลาน นวลนาง นิสัย ปักใจ พระราชวัง มอญ เย้า ไย หมั้น อสุรา กระหอม ขนาด คื่นเต็น ทุระ ประมง แผนการ พิเศษ รวย ราชธานี เร่ง เห่งา เหตุผล กัน แข่งขัน ชุ่ม ชุ่มน้อมรอบกองไฟ ซึ่งกันและกัน นกนางนวล ประหัง เพื่อนบ้าน ระคน แว่วไว แทน	212	74.3859
เชิงเขา บางส่วน บารมี ยี่มือ สมเด็จ สุกยี่มือ หน้าเสียบ	211	74.0350
คราว คุณงามความดี ชาติเจน ชีพ ค่าย เบ็ด พาหนะ สยาม	210	73.6842
แกแค้น ชยม คุณ ชิบ ป่าน แม่เหล็ก อ่าง กระคัง คดี คึก ชุบชิบ เกิด รูปร่าง ว่องไว ลับตา สงัด สนทนา สุริยา	209	73.3333
กลางค่างกลางคีน ขจัต เขต คนแปลกหน้า คุณค่า ซึ่งชัย ไต่ถาม ถึงแม้ว่า นาค สอบถาม กรุงเทพฯ ข่าศึก เต่า ตกกล้า จิเตียน นิน พื้น ภาระ เมตร รุ่งขึ้น วุ่นวาย หลักฐาน เอกอย่าง	208	72.9824
กระโจน กว้างขวาง ย่าง สาน	207	72.6315
เกสร งวง ถลก ผอง พระครู พึง พอก	206	72.2807
	205	71.9298
	204	71.5789
	203	71.2280
	202	70.8771

คำ	ความถี่	ร้อยละ
มันใจ ยกเว้น สาย	202	70.8771
ขยาย โจร ขรา เขียน ปลานิล พนังงาน		
พวง แลก	201	70.5263
กรุณา กล่อม ชักขวาง ซากลับ ค้าง แค		
แคร จิณิน ทะเปียน ทะยาน เนิน ใบพัด		
มะเฟือง เมื่อนั้น รวดเร็ว รู้จักมักคุ้น ลื่น	200	70.1754
คุ้น แน่นแน่น ผอมแห้ง ยกย่อง รุ่งเรือง		
เลือด สดใส สังเกต	199	69.8245
กรวด กิจการ คัดเลือก ชิด ถึงแก่กรรม		
ทดลอง พนม พระราชบิดา มหิมา สภาพ		
สัคราม	198	69.4736
กระทั่ง กระทบคด ครั่ง คอก คูหา		
ทูนทูนราย ผักผ่น สับ	197	69.1228
เจ็บไข้ได้ป่วย เชื้อเชื้อ ชักถาม ขรรษาติ		
บริเวณ ประทศ แปล ผด พ้าย่า มั่นคง		
ราเริง สวมรอย สาเหตุ หน่อไม้	196	68.7719
กตัญญู ตำแหน่ง ขึ้นคัน ไถด ใบ ยาเสพติด		
รับจ้าง ริมฝีปาก สัญญา เอน	195	68.4210
เครื่องมือ ติศโต บังอาจ ปลอม ผัดหมี่		
เรียงราย สมาชิก เสียแรง	194	68.0701
ขยาย เครื่องเขียน เชิด รุ่ม นกอินทรี		
ประโคน ปรีक्षा สักส่วน โง่งง่า ทวีป หันโค		
ประหยัด ปลาหมึก พุ่มไม้ รอมคอม โอ๊กฮาก	192	67.3684

คำ	ความถี่	ร้อยละ
กระฉับกระเฉง คาน แกล้ง ผอนผั้น เป้า		
ขาม รวง สมทบ สมอง อักษร	191	67.0175
กระหึ่ม เข้มทิศ เฉียบ ทรงเครื่อง ไมตรี		
รำเรียน ล่อง อุรุ	190	66.6666
ซอน เบ่ พยัก รั้ว สมอ หยวกกล้วย หวาคเลี้ยว	189	66.3157
ขาดเหลือ คอย คำหิ่ ทำร้าย ทำร้าย รส เรือ		
ละลาย วิสัย สัมโถ ปัญหา	188	65.9649
กตเวที กลางแจ้ง เครื่องหมาย นมอมบ นินทา		
พื้ง พ้าแลบ สนับสนุน สมุน หยาบคาย แหวน	187	65.6140
ขบขัน ปืบ พรวน	186	65.2631
ขว้าง คราค ถ้วน นิด ประกาศ ปานใด		
แปลง ฝูง พระทัย มณี อุ	185	64.9122
กวด ค้างควว ข่า ตะลึง ทัพ เปื่อง ผรั่ง		
พระราชมารดา ไพเราะ ฟ้อนรำ เลว	184	64.5614
แข่ง ปัญญา พลเมือง เพชร ยักษ์ แหวก	183	64.2105
กำเนิด กุศล งบประมาณ ข่านาญ คิถี่ เกร		
ฉิ่น เลียบ เลี้ยว	182	63.8596
กองทัพ แกลน ถาวร บัดสี ปรีดา เดื่อ แผง		
รีบรุก โลด ลั่น แสงว หลักหลวง เอ็นดู	181	63.5087
กิจกรรม ขณะ ขวาน คะนอง	180	63.1578

คำ	ความถี่	ร้อยละ
กระต๊อกระหอบ ไชยบุรี ค่าย คำกลอน จักรกม ข้าวคราว คำรง ประมาณ เพ่ง วานขึ้น เวทนา เสริม อดมือกินมือ โองการ	179	62.8070
กลอง ชัน โขนนา ซ้อม เป่า พยาน มรดก เขาวชน รุกราน สาขา อบรม เอะอะ	178	62.4561
ขยันขันแข็ง คัมภีร์ คอกเบี้ย ตะเกียกตะกาย นวลฉวี น้ำมันก๊าด บุตร สกาน สำลี	177	62.1052
ไข่เลือดคอก ปด ปะ ฟ่อง มิตร ศพ หมวด	176	61.7543
จระเข้ มัจฉา เมื่อกี้ เหลวไหล อุทิศ	175	64.4035
กริ้ว เกลา เงย ทพพี บันทีก บาบ ฝึก อ้วนทวน	174	61.0526

รวม

ตาราง 3 แสดงคำที่อยู่ในระดับยากง่ายปานกลาง

คำ	ความถี่	ร้อยละ
ชี้แจง ครว เคียง ฐานะ เถววัลย์ พระราชธิดา มาน หลอกหลวง	173	60.7017
โกธร เดือน ชิคเซียว นกกาเหว่า โบราณ พัน แพทย์ บุพราศ โลง ศรี	172	60.3503
ชวีก ชนบท เจตนา ทอดพระเนตร ภาวนา มะปราง เรวอน ลอม ลีกล้ำ เลี่ยม หมอบ เหาะ เลี่ยม	171	60.0000
กะทิ ข้าทาส เชื้อม เนื้อแม่ พูน ภัย รังเกียจ เหลี่ยม อิ่มเอม	170	59.6491
กระหน่ำ บาดแผล ส่องเสริม	169	59.2982
คณะ ชนัก ต้นหว้า พูล ธนบัตร บ่ายเปียง แพร ฟุตบอล ร.ร. ศูนย์ อนุโมทนา อุดหนุน	168	58.9437
คาร่าง ปิ้ง ผ้าย พื้นฐาน เพดาน ภรรยา	167	58.5964
ครอบครอง คล้อย เชี่ยวชาญ ปลก กวดขัน คลอก ภานะ เลาะ สลบ สลับ เหวื่อ อำนาจ	165	57.8947
กัลยา เก็บหอมรอมริบ คั้น เครื่องยนต์ ชุ่ม ทะลุ ปานนี้ ยึดมั่น หน้าคา	164	57.5438
จงรักภักดี ชัด โปรด อนุญาติ	163	57.1929

คำ	ความถี่	ร้อยละ
ฉวัดเฉวียน ชั่ว ม้วน นิวพรรณ เพลิดเพลิน ล้อ เหน็บ	162	56.8421
เจาะ พระราชโอรส ระหว่าง สารภาพ อาจารย์ กล เจี้ยว เนร ฐาน ปัทม ปลอด	161	56.4921
เป็นบาปเป็นกรรม ร่มรื่น สโมสร เสก	160	56.1403
ขรุขระ กึกก้อง แกล้ง ความ จอมปลวก ขับซ่อน ญี่ปุ่น พืด เยอะ หงอน กล้วยน้ำว่า	159	55.4385
กังวล ตะกร้อ เพลิง โล่เลียบ เวียงชัย เลียง ฆ่าเพี้ย ลีว สาธุ เลื่อม	156	54.7368
กรู้น กระเซ็น ธรรมนิยม พญา ไม้พลอง สลก ไม้โสน	155	54.3859
คลำ พรายแพรว ญี่ สวรรค์	154	54.0350
เกวียน ครั้น นิมนต์ เบียด ปรับปรุง สมบุรณ์ สดัว	153	53.6842
กลิ้ง ปล้น เฒ่น พลาจ พิจารณา มันเหมาะ	152	53.3333
สำราญ สำเร็จ เลียบสละ แสม (สะ-แหม)	151	52.9824
เกอ ขาดแคลน คอยท่า เกรา เตะ ประหลาด	150	52.6315
กลีบ ซลาด พรหมแดน แพร ญบาล สิงห์	149	52.2807
พัน เพิ่มพูน อาลัย	148	51.9780
ปราบปราม ผลผลิต แพลง		

ตาราง 3 (ต่อ)

คำ	ความถี่	ร้อยละ
เปลวไฟ เยาว์ สระณม สังกะสี	147	51.5789
ขยำ ปิ่ติ	146	51.2280
เกษทร ยศ ้วย สร้อย เหยียง	145	50.8771
เฉพาะ ปิคเปี้ยว ปกครอง สวคมนต์ สอดคล้อง		
องอาจ อนาคต ชื่อ	144	50.5263
คล้า เครื่องปั้นดินเผา เฉลี่ย ชะลอมน โปะ	143	50.1754
คว่ำ โฉน พุทธศักราช เยอะแยะ วิวาท		
สูตร อาฆาต	142	49.8245
แตรวง ประมาท ภูตผี อุปการะ	141	49.4736
บรรยาย บาตร เป็ลยว มารศรี	140	49.1228
แกว่งไปแกว่งมา สรงน้ำ สามัญ	139	48.7719
ครุฑ ฉะนั้น เทอม ไหวพริบ	138	48.4210
พัฒนา สหกรณ์ เกล็ด	137	48.0701
กลอก กว้างเตี้ยว เกลี้ยง ขมิ้นมัน ประยูร		
พลอย เวร เหลือบากว่าแรง	136	47.7192
ซาบซึ้ง หัตถา โอกาส รุ่มร่า	135	47.3684
ชักเย่อ ปล่อง ปล้ำ รำคาญ สะเก็ด คล่อง		
ปรึกษหารื้อ สรูป โหศเหี้ยม	134	47.0175
โกสาลหล ผจญ ปลอดโปรง สงเคราะห์	132	46.3157
คาบส	131	45.9649
เข้มแข็ง ช้อง บรรดา บริจาค โผล่	129	45.2631

ตาราง 3 (ต่อ)

คำ	ความถี่	ร้อยละ
กริชจ ชี้เกียจ	128	44.9122
ข้าว เขย่า จักสรร ชักไข่ ตีกดำนรพ พะลี่ย		
รถจักรยาน สันนิฐาน เหยียด	127	44.5614
กายสิทธิ์ ยากเข็ญ สังหาร	126	44.2105
เฉียน	125	43.8596
ชรักไขว่ ประทีป เปลี่ยนแปลง สับ	124	43.5087
เผชญ เผชญ เล่ห์ สาทรรก โสโครก	123	43.1518
กรรมสิทธิ์ ขี้ ไพร อัจฉา	122	42.8070
บังเอิญ ประคอง ล่วงหน้า สนิทสนม	121	42.4561
พิบัติ เพศ เร้งว่าง	120	42.1052
กุญ คลื่น แลอบปลาวาย เสี่ยงม เอ็ง		
ไอศกรีม	119	41.7543
คัดค้าน แทรก ปราบ เพียร เอื้อม	118	41.4035
ชะงอก รินยา เลื่อนดาง	117	41.0526

ตาราง 4 แสดงคำที่อยู่ในระดับยาก

คำ	ความถี่	ร้อยละ
เหลื้อม ไตรรงค์ ปิตาจ เลื่องลือ เสร้าโศก		
เหมอ อภิเชก	116	40.7071
เดือดคาล พลัปปลา ลำธาร	115	40.3508
เก็ยวข้อง ความประสงคฺ ขญา โลก	114	40.0000
เคราะหฺ อคอยาก	113	39.6491
เลิศ สะพาย ทรรษา	112	39.2982
ไกลเกลี้ย พินาศ สมักร	111	38.9473
ใจไมไ้ระกำ ปลื้ม บัจจุบัน ผิดเคือง ภาพยนตร์	110	38.5964
กวัดแกวง ประพฤติ พลัน สุจริศ	109	38.2456
ภูมิ คลึ คำรบ	108	37.8947
กริช พุงเพอ ลัษฐาน	107	37.5438
เก็ยจคราน พุมเพ็อย มโหฬาร	106	37.1929
เปล่ง พัลวัน สรรเสริญ	105	36.8421
บันดาล เม็ดมะกล่า ศัทรุ สะอึกสะอื้น	104	36.4912
ฐบชิต เกลื่อนกลาด จำนรรจา แปรผัน		
ผาประเจียด เผลอ พระชนม์ พิรุช	103	36.1403
รณรงค์ โห	103	36.1403
เกลือกกลั้ว ปรกติ มงกุฏ สารวัตร	102	35.7894

คำ	ความถี่	ร้อยละ
กฎจรรยา เทอญ บริสุทธี ใฝ่ฝัน พาล พิศ		
รัชกาล อากัพ	101	35.4385
บัญชี วิทยุ โน มรรยาท เยาะเย้ย	100	35.0877
ชะล่า พยาบาท ฟินิจ เพล ฤทธิ ลาก	99	34.7368
เกียรติ คับคั่ง	98	34.3859
สำเนียง สุธู	97	33.6842
คลัง ปฏิเสธ	96	33.3333
พันธุ์ อุตสาหกรรม	95	32.9824
เขาวมาลย์ สุขสันต์ หยากไย อพยพ	94	32.6315
จักรา เอลิคอปเตอร์	93	32.2807
เครื่องงาน บกพร่อง ปรารภนา ปลาสติง ปีน		
พยาธิ ศิษย์ หน้ามุก อิทธิพล โอวาท	91	31.9298
ประจักษ์	90	31.5789
ประวัติ สาส์	89	31.2280
บัญชา	88	30.8771
พันธ์ ประเภท ฤกษ์ เลี้ยวรถ สะกดย	87	30.5263
ชวนชวาย ปฐมพยาบาล พาณิชย์	86	30.1754
กะพริบ อารมณ์	85	29.8245
โบสถ์ ผักไผ่	84	29.4736
หลงใหล อัสจันทร์	83	29.1228
ปรอท พระหัตถ์	82	28.7719
กะรุ่งกะริ่ง ปฏิญาณ ประธาน	81	28.4210

ตาราง 4 (ต่อ)

105

คำ	ความถี่	ร้อยละ
ประเสริฐ เอกเขนก	80	28.0701
สกล	79	27.7192
ศรัทธา	77	27.0175
สรรพ สายสิญจน์ อาละวาด	75	26.3157
วงศ์	74	25.9649
สะพรั่ง	73	25.6140
ประคิษฐ์ วงศ์วาน	72	25.2631
ธานี อาชญา	70	24.5614
สะบัด	69	24.2105
ฉ่างฉลาญ	67	23.8596
ปรากฏ	67	23.5087
เศรษฐี	65	22.8070
นาเกลียด บำเหน็จ	61	21.4035
อิษฐาน	60	21.0526

ตาราง 5 แสดงคำที่อยู่ในระดับยากมาก

คำ	ความถี่	ร้อยละ
สาปสรร ยั่งงัด	57	20.0000
พิสูจน์	56	19.6491
ปราศรัย	55	19.2982
ผลดีพัว	54	18.9473
กะโหลกกะเผือก พรรค อัญญาสัย	49	17.1929
กฎเกณฑ์ สกนธ์	45	15.7894
บินพาต เวทมนตร์	93	15.0877
ปฏิภาณ ปราชญ์ พงศ์	42	14.7368
ปรากฏการณ์	39	13.6842
ถัณฑาสัย	35	12.2807
ชะม็กเขม่น ปฏิสันถาร	34	11.9298
จักรราศี	26	9.1228

ตาราง 6 แสดงร้อยละของค่าของคำบางทั้งถูกและผิด ประเภทผิดทั้งคำ

ลำดับที่	คำ	ผิดร้อยละ	ถูกร้อยละ
1	เทอญ	28.7720	71.2280
2	บันดาล	58.9474	41.0526
3	ปฏิสันถาร	86.6667	13.3333
4	ปฏิเสช	29.4737	70.5263
5	ประพฤติ	29.8246	70.1754
6	ปรากฏการณ์	27.7193	72.2807
7	ปรารภนา	49.4737	50.5263
8	ปฐาตติก	29.4737	70.5263
9	ปลื้ม	51.9299	48.0701
10	ปัจจุบัน	22.4562	77.5438
11	เปล่ง	45.6144	54.3859
12	เผลอ	23.8597	76.1403
13	ผ้าประเจียด	76.1404	23.8596
14	ผิดเคื่อง	47.0176	52.9824
15	พยาบาท	53.3334	46.6666
16	พรรค	43.8597	56.1403

ตาราง 6 (ต่อ)

ลำดับที่	คำ	นิคฺรอยละ	ถูกรอยละ
17	พลัน	35.1848	64.9122
18	เยาะเย้ย	46.3158	53.6842
19	พิสุจน์	52.9825	47.0175
20	ฟุ้งเฟ้อ	68.9702	31.0298
21	พุ่มเฟิ่อย	74.3860	25.6140
22	ภิญโญ	50.2564	49.4736
23	มรรยาท	25.9650	74.0350
24	มโหฬาร	51.5790	48.4210
25	เมืคมะกล่ำ	63.8597	36.1403
26	รัชกาล	45.9650	54.0350
27	ฤกษ์	30.8772	69.1228
28	ฤกษ์	30.8772	69.1228
29	ลำธาร	31.9299	68.0701
30	ล้างผลาญ	42.4562	57.5438
31	ฤทธิ	21.0527	78.9473
32	วงศ์วาน	51.5790	48.4210

ตาราง 6 (ต่อ)

ลำดับที่	คำ	นิกร้อยละ	ถูกร้อยละ
33	ศัตรู	40.3509	59.6491
34	ศรัทธา	34.3860	65.6140
35	เศรษฐี	35.4386	64.5614
36	ศิษย์	24.5615	75.4385
37	เศรษฐีโลก	20.0000	80.0000
38	สภาน์	72.6316	27.3684
39	สภด	75.0878	24.9122
40	สภรเสริญ	15.7895	84.2105
41	สภฐาน	72.9822	27.0178
42	สภยสิญจน์	39.2983	60.7017
43	สภเหินยก	55.0878	44.9122
44	สุจริต	31.9299	68.0701
45	สภรงเส	41.4036	58.5964
46	หรรษา	28.0702	71.9298
47	เหมอ	51.2281	48.7719
48	เหลิอบ	22.8071	77.1929
49	อภินฐาน	44.5615	55.4385
50	อภินะก	34.0306	65.9694

ตาราง 6 (ต่อ)

ลำดับที่	คำ	นิกร้อยละ	ถูกร้อยละ
51	อัมรินทร์	64.9123	35.0877
52	อัครา	55.4386	44.5614
53	อภัยชัย	47.3685	52.6315
54	อภินาสัย	40.3509	59.6491
55	อิทธิพล	32.2808	67.7192
56	อุทส่าห์	20.7018	79.2982
57	เฮลิคอปเตอร์	40.7018	59.2982

ตาราง 7 แสดงร้อยละของความถี่ของลักษณะที่ถูกและผิดของคำขาก ประเภทผิดทั้งคำ

ลำดับที่	ลักษณะการเขียนสะกดคำที่กลุ่มตัวอย่าง ข เลือกตอบ			
	ลักษณะที่ถูก	ผิดลักษณะที่ 1	ผิดลักษณะที่ 2	ผิดลักษณะที่ 3
1	เพอญ 71.2280	เ็น 10.5363	เ็น 11.9298	เชอญ 6.3157
2	บันดา 41.0526	บรรดา 28.7719	บรรดา 23.5087	บันดา 6.6666
3	ปฏิสนธการ 13.3333	ปฏิสนฐาน 40.7017	ปฏิสนฐาน 42.1052	ปฏิสนธการ 3.8596
4	ปฏิเสช 70.5263	ปฏิเศช 17.8947	ปติเสช 7.0175	ปติเศช 4.5614
5	ประพฤติ 70.1754	ประพริฐ 12.6315	ประพริค 10.5263	ประพฤค 6.6666
6	ปรากฏการณ์ 72.2807	ปรากฏการ 9.8245	ปรากฏการ 12.9024	ปรากฏการณ์ 4.9122
7	ปรารธนา 50.5263	ปราดนา 26.3157	ปราดหนา 10.8771	ปราศธนา 12.2807
8	ปลาสติก 70.5263	ปลาคสติก 8.4210	ปาสติก 12.9324	ปลาคสติก 8.0701
9	ปลั้ม 60.7017	ปื้ม 8.0701	ปลั้ม 20.0000	ปรั้ม 11.2280

ตาราง 7 (ต่อ)

ลำดับที่	ลักษณะการเขียนสะกดคำที่กลุ่มตัวอย่าง ข เลือกตอบ			
	ลักษณะที่ถูกต้อง	ผิดลักษณะที่ 1	ผิดลักษณะที่ 2	ผิดลักษณะที่ 3
10	ปัจจุบัน 77.5438	ปลัดจุบัน 6.3157	ปัจจุบัณ 10.8771	บัคจุบัน 5.2631
11	เปล่ง 54.3859	เปรง 27.0175	เป่ง 8.0701	เป้ง 10.5263
12	เผลอ 76.1403	เผลอ 9.1228	เผลอ 9.1228	เผลอ 5.6140
13	น้ำประเจียค 23.8596	น้ำประเจียค 20.7017	น้ำประเกียจ 41.4035	น้ำปะเจียค 14.0350
14	ผิดเคื่อง 52.9824	ผิดเคื่อง 14.7368	ผิดเคื่อง 16.1403	ผิดเคื่อง 16.1403
15	พญาบาท 46.6666	พญาบาท 18.5964	พญาบาท 22.4561	พญาบาท 12.2807
16	พรวค 56.1403	พรวค 35.0877	พัค 3.8596	พรวค 4.9122
17	พลัน 64.9122	พลัน 13.3333	พลัน 11.9298	พัล 8.4210
18	เยอะเย้ย 53.6842	เยอะเย้ย 19.2922	เยอะเย้ย 20.3508	เยอะเย้ย 14.0350

ตาราง 7 (ต่อ)

ลำดับที่	ลักษณะการเขียนสะกดคำที่กลุ่มตัวอย่าง ข เลือกตอบ			
	ลักษณะที่ถูกต้อง	ผิดลักษณะที่ 1	ผิดลักษณะที่ 2	ผิดลักษณะที่ 3
19	พิสูจน์ 47.0175	พิสูจน์ 21.4035	พิสูจน์ 8.0701	พิสูจน์ 23.5087
20	พุ่งเพื่อ 31.0298	พุ่งเพื่อ 45.2631	พุ่งเพื่อ 10.8771	พุ่งเพื่อ 11.9298
21	พุ่มเพื่อย 25.6140	พุ่มเพื่อย 14.7368	พุ่มเพื่อย 44.9122	พุ่มเพื่อย 14.7368
22	ภิญโญ 49.4736	ภิญโญ 19.6491	ภิญโญ 15.7894	ภิญโญ 15.0877
23	มรรยาท 74.0350	มรรยาจ 12.2807	มรรยาต 8.0701	มรรยะต 5.6140
24	มโหฬาร 48.4210	มโหฬาร 29.8245	มโหฬาร 14.3859	มโหฬาร 7.3684
25	เมื่อกะกล่าว 36.1403	เมื่อกะกล่าว 17.5438	เมื่อกะกล่าว 22.4561	เมื่อกะกล่าว 23.0596
26	รัชกาล 54.0350	รัชการ 24.9122	รัชการ 6.6666	รัชกาล 14.3859
27	ฤกษ์ 69.1228	เริก 11.2280	ฤกษ์ 9.4736	ฤกษ์ 10.1754

ตาราง 7 (ต่อ)

ลำดับที่	ลักษณะการเขียนสะกดคำที่กลุ่มตัวอย่าง ๗ เลือกตอบ			
	ลักษณะที่ถูก	นิคลักษณะที่ 1	นิคลักษณะที่ 2	นิคลักษณะที่ 3
28	ภาณี 69.1228	ภาณี 16.4912	ณี 9.8245	สีณี 4.5614
29	ลำธาร 60.0701	ลำธาร 14.7368	ร่ำธาร 11.2280	ร่ำธาร 5.9649
30	ล้างผลาญ 57.5438	ล้างผลาญ 15.0877	ล้างผลาญ 12.9824	ล้างผลาญ 14.3859
31	ฤทธิ 70.9473	ฤทธิ 7.3684	ฤทธิ 10.5263	ฤทธิ 3.1578
32	วงศ์วาน 40.4210	วงศ์วาน 26.3157	วงศ์วาน 13.3333	วงศ์วาน 11.9298
33	ศักร 59.6491	ศักร 20.0000	ศักร 10.1754	ศักร 10.1754
34	ศัทธา 65.6140	ศัทธา 21.0526	ศัทธา 9.1228	ศัทธา 4.2105
35	เศษฐี 64.5614	เศษฐี 13.3333	เศษฐี 19.6491	เศษฐี 2.4561
36	ศิษย์ 75.4385	ศิษย์ 8.4210	ศิษย์ 4.5614	ศิษย์ 11.5789

ตาราง 7 (ต่อ)

ลำดับที่	ลักษณะการเขียนสะกดคำที่กลุ่มตัวอย่าง ข เลือกตอบ			
	ลักษณะที่ถูกต้อง	ผิดลักษณะที่ 1	ผิดลักษณะที่ 2	ผิดลักษณะที่ 3
37	เสว้าโศก 80.0000	เสว้าโศก 9.1228	เส้าโศก 2.0701	เส้าโศล 2.0870
38	สกนธ์ 27.3684	สกถธ์ 43.8596	สกน 7.0175	สกถ 21.7543
39	สกถ 24.9122	สากนธ์ 27.0175	สากถธ์ 32.2807	สากถ 15.7894
40	สรวเสริญ 84.2105	สันเสริญ 7.7192	สันเสริน 6.3157	สัวเสริญ 1.7543
41	สัณฐาน 27.0175	สันฐาน 31.2280	สันถาน 9.8245	สัญฐาน 31.9298
42	สายสิญจน์ 60.7017	สายสินย์ 17.1929	สายสิญ 4.2105	สายสิญน์ 17.8947
43	สำเนียง 44.9122	สำเนียง 15.4385	สำเนียง 32.9824	สำเนียง 6.6666
44	สุจริท 60.0701	สุจจริท 9.8245	สุจริทจ์ 11.9298	สุจริท 10.1754
45	แส้งเต 50.5964	แส้งเต 13.6842	แส้งเต 15.0877	แส้งเต 12.6315

ลำดับที่	ลักษณะการเขียนสะกดคำที่กลุ่มตัวอย่าง ๗ เลือกตอบ			
	ลักษณะที่ถูกต้อง	ผิดลักษณะที่ 1	ผิดลักษณะที่ 2	ผิดลักษณะที่ 3
46	หรรษา 71.9298	หันสา 8.0701	หรรสา 11.9298	หันษา 8.0701
47	เหมอ 48.7719	เมอ 11.2280	เหมอร์ 17.5438	เมอร์ 22.4561
48	เหลือบ 77.1929	เหลีบ 10.1754	หลือบ 6.3157	เลือบ 6.3157
49	อวิชฐาน 55.4305	อวิชฐาน 32.6315	อวิชฐาน 7.0175	อชิตาน 4.9122
50	อภิเษก 65.9649	อภิเสก 10.5263	อภิเสก 9.8245	อภิเษศ 13.6842
51	อศจันทร์ 35.0177	อศจรรย์ 43.5087	อศจัน 9.1228	อศศจันทร 12.2807
52	อศตรา 44.5614	อศตรา 43.5087	อศตรา 7.3684	อศตรา 4.5614
53	อชยาศัย 52.6315	อชยาศัย 20.0000	อชยาศัย 18.5964	อชยาศัย 8.7719
54	อชชาสัย 59.6491	อชชาสัย 21.0526	อชชาสัย 11.2280	อชชาสัย 8.0701

ลำดับที่	ลักษณะการเขียนสละการค้าที่กลุ่มตัวอย่าง ข เลือกตอบ			
	ลักษณะที่ถูกต้อง	ผิดลักษณะที่ 1	ผิดลักษณะที่ 2	ผิดลักษณะที่ 3
56	อิทธิพล 67.7192	อิทธิพล 16.8421	อิทธิพล 3.4210	อิทธิพล 7.0175
57	อุตสาหกรรม 79.2982	อุตสาหกรรม 7.3684	อุตสาหกรรม 9.8245	อุตสาหกรรม 3.5087
58	เฮลิคอปเตอร์ 59.2982	เฮลิคอปเตอร์ 28.4210	เฮลิคอปเตอร์ 8.4210	เฮลิคอปเตอร์ 3.8596

ตาราง 8 แสดงร้อยละของค่าเฉลี่ยของคำยากทั้งถูกและผิด ประเภทผิดที่ตัวละคร

ลำดับที่	คำ	ผิดร้อยละ	ถูกร้อยละ
1	กฎจราจร	50.5264	49.4736
2	กรีธ	54.3860	45.6140
3	เกียจคร้าน	37.3685	62.6315
4	เกียรติ	44.9123	55.0877
5	จักรวาล	78.9474	21.0526
6	จ่านรจา	55.0878	44.9122
7	เคื่อคดล	54.3680	45.6140
8	เคียวจวน	43.1579	56.8421
9	บริสุทธิ์	26.3158	73.6842
10	ปัญหา	26.6667	73.3333
11	ปัญญ์	26.7720	71.2280
12	บินพาท	75.4386	24.5614
13	ปฏิภาณ	55.0878	44.9122
14	ประธาน	44.2106	55.7894
15	ประเภท	31.5790	68.4210
16	ปรากฏ	40.0000	60.0000
17	ประวัติ	24.9123	75.0877
18	พยาธิ	47.0175	52.9824

ตาราง 8 (ต่อ)

ลำดับที่	คำ	นิกร้อยละ	ถูกร้อยละ
19	พักรับ	69.4737	30.5263
20	พินาศ	35.5965	64.4035
21	พินิจ	52.2808	47.7192
22	พาด	47.0176	52.9824
23	พิรุณ	31.2209	68.7719
24	พิศ	23.5088	76.4912
25	เพล	53.3334	46.6666
26	มงกุฏ	61.7544	38.2456
27	โถก	29.1229	70.8771
28	ดาก	37.1930	62.8070
29	สมัคร	25.9650	74.0350
30	สรรพ	31.2281	68.7719
31	สารวัตร	39.6492	60.3508
32	สาหัส	43.8597	56.1403
33	สุขสันต์	30.1755	69.8245
34	สุญ	51.2281	48.7719
35	โหร	40.0718	59.2982
36	อพยพ	42.8071	57.1929
37	อาชญา	26.3158	73.6842
38	อาร์พ	35.0878	64.9122
39	โอวาท	55.7895	44.2105

ตาราง 9 แสดงร้อยละของความถี่ของลักษณะที่ถูกและผิดของคำอาภัพประเภทนี้ที่ผู้ทดสอบ

ลำดับที่	ลักษณะการเขียนสะกดคำที่กลุ่มตัวอย่าง ข เลือกตอบ			
	ลักษณะที่ถูก	ผิดลักษณะที่ 1	ผิดลักษณะที่ 2	ผิดลักษณะที่ 3
1	กฎจรรยา 49.4736	กฎจรรยา 35.7894	กตจรรยา 10.1754	กตจรรยา 4.5614
2	กริข 45.6140	กริข 12.9824	กริข 24.2105	กริข 17.1929
3	เกียจคร้าน 62.6315	เกียจคร้าน 9.4736	เกียจคร้าน 11.5789	เกียจคร้าน 6.3157
4	เกียติ 55.0877	เกียติ 16.1403	เกียติ 16.4912	เกียติ 12.2807
5	จักรวาศี 21.0526	จักรวาศี 21.7543	จักรวาศี 41.7543	จักรวาศี 15.4385
6	จ้านรจา 44.9122	จ้านรจา 27.3684	จ้านรจา 18.2456	จ้านรจา 9.4736
7	เคียดคาน 45.6140	เคียดคาน 17.8947	เคียดคาน 32.2807	เคียดคาน 4.2105
8	เคระฉาน 56.8421	เคระฉาน 16.2912	เคระฉาน 17.1929	เคระฉาน 9.4736
9	บริสุทธี 73.6842	บริสุทธี 16.4912	บริสุทธี 4.5614	บริสุทธี 5.2631

ตาราง 9(ก)

ลำดับที่	ลักษณะการเขียนสะกดคำที่กลุ่มตัวอย่าง ข เลือกตอบ			
	ลักษณะที่ถูก	ผิดลักษณะที่ 1	ผิดลักษณะที่ 2	ผิดลักษณะที่ 3
10	บันชา 73.3333	บันชา 8.0717	บรรชา 13.6842	บันชา 4.9122
11	บันชี 71.2280	บันชี 10.1754	บันชี 7.3684	บรรชี 11.2280
12	บินพบาค 24.5614	บินพบาตร 55.4385	บินพบาตร 15.4385	บินพบาค 4.5614
13	ปฏิกาน 44.9122	ปฏิกาน 13.6842	ปฏิการ 27.0175	ปฏิกาล 14.3859
14	ประธาน 55.7894	ประธาร 19.6491	ประชาล 6.6666	ประธาน 17.8947
15	ประเฑท 68.4210	ประเฑศ 19.2982	ประเฑท 9.1228	ประเฑศ 3.1578
16	ปรากฏ 60.0000	ปรากฏ 30.5263	ปรากด 6.6666	ปดากฏ 2.8107
17	ประวัติ 75.0877	ประวัติ 3.5087	ประหวัด 15.0877	ประหวัด 6.3157
18	พยาธิ 52.9824	พยาท 16.4942	พยาธิ 19.2982	พยาติ 11.2280

ตาราง 9 (ต่อ)

ลำดับที่	ลักษณะการเขียนสะกดคำที่กลุ่มตัวอย่าง ข เลือกตอบ			
	ลักษณะที่ถูกต้อง	นิคลักษณะที่ 1	นิคลักษณะที่ 2	นิคลักษณะที่ 3
19	พัลวัน 30.5263	พัลวัล 19.6491	พันวัล 7.0175	พันลวัน 42.8070
20	พินาศ 61.4035	พินาท 11.2280	พินาค 4.9122	พินาจ 22.4561
21	พินิจ 47.7192	พินิต 29.1228	พินิต 11.2280	พินิต 11.9298
22	พาล 52.9824	พาร 14.7368	พายุ 23.8596	พาน 8.4210
23	พิรุณ 68.7719	พิรุณี 16.8421	พิรุจ 9.8245	พิรุท 4.5614
24	พิศ 76.4912	พิค 6.3157	พิจ 13.6842	พิส 3.5087
25	เพล 46.6666	เพน 10.5263	เพญ 35.7894	เพร 10.5263
26	มงกุฏ 38.2456	มงกุฏ 53.3333	มงกุศ 4.2105	มงกุศ 4.2105
27	โลภ 70.8771	โอบ 12.9824	โอบ 7.0175	โอบ 9.1228

ลำดับที่	ลักษณะการเขียนสะกดคำที่กลุ่มตัวอย่าง ข เลือกตอบ			
	ลักษณะที่ถูกต้อง	นิคลักษณะที่ 1	นิคลักษณะที่ 2	นิคลักษณะที่ 3
28	लग	लग	लग	लग
	62.8070	16.1403	14.3859	6.6666
29	समिक	समिक	समिक	समिक
	74.0350	13.6842	8.4210	3.8596
30	सर्व	सर्व	सर्व	सर्व
	68.7719	7.0175	5.2631	18.9473
31	सारविक	सारविक	सारविक	सारविक
	60.3508	18.3333	8.0701	18.2456
32	साहित	साहित	साहित	साहित
	56.1403	9.8245	8.0701	25.9649
33	सुखसंत	सुखसंत	सुखसंत	सुखसंत
	69.8245	5.9649	14.0350	10.1745
34	सुनु	सुनु	सुनु	सुनु
	48.7719	36.4912	11.9298	2.8070
35	हो	हो	हो	हो
	59.2982	15.4385	21.7543	3.5087
36	अपप	अपप	अपप	अपप
	57.1929	10.8771	10.8771	21.0526

ลำดับที่	ลักษณะการเขียนสะกดคำที่กลุ่มตัวอย่าง ข เลือกตอบ			
	ลักษณะที่ถูกต้อง	ผิดลักษณะที่ 1	ผิดลักษณะที่ 2	ผิดลักษณะที่ 3
37	อาชญา 73.6842	อาคยา 5.9649	อาตยา 11.2280	อาทยา 9.1228
38	อาภัพ 64.9122	อาภับ 19.2982	อาพับ 11.5789	อาฟภ 4.2105
39	โอาวาท 44.2105	โอาวาส 41.0526	โอาวาค 5.6140	โอาวาศ 9.1228

ตาราง 10 แสดงร้อยละของความเป็นองคกรยากทั้งถูกและผิด ประเภทผิดที่ตัวการนี้

ลำดับที่	คำ	ผิดร้อยละ	ถูกร้อยละ
1	กฎเกณฑ์	64.5615	35.4385
2	ความประสงค์	59.6492	40.3508
3	เคราะห์	29.8246	70.1754
4	พันท์	30.5264	69.4736
5	โบสถ์	30.5264	69.4736
6	ประคินธุ์	29.4737	70.5263
7	ประจักษ์	36.1404	63.8596
8	ปราศรัย	45.6141	54.3859
9	มดลัพท์	40.3509	59.6491
10	พงศ์	71.9299	28.0701
11	วงศ์	37.5439	62.4561
12	พระชนม์	28.0702	71.9298
13	พระหัตถ์	26.6667	73.3333
14	พันธุ์	32.9825	67.0175
15	ภาพยนตร์	49.8246	50.1754
16	เขาวมาดย์	32.6316	67.3684
17	พณิชนย์	32.9825	67.0175
18	รณวงศ์	36.1404	63.8596

ตาราง 10 (ต่อ)

ลำดับที่	คำ	ปีร้อยละ	ถูกร้อยละ
19	เวทมนตร์	54.7369	45.2631
20	อารมณ์	57.1930	42.8070
21	ไตรรงค์	41.7544	58.2456

ตาราง 11 แสดงร้อยละของความถี่ของลักษณะที่ถูกและผิดของคำยาก ประเภทผิดที่ตัวการันต์

ลำดับที่	ลักษณะการเขียนสะกดคำที่กลุ่มตัวอย่าง ข เลือกตอบ			
	ลักษณะที่ถูก	ผิดลักษณะที่ 1	ผิดลักษณะที่ 2	ผิดลักษณะที่ 3
1	กฎเกณฑ์ 35.4385	กฎเกณฑ์ 32.2807	กฎเกณฑ์ 18.2456	กฎเกณฑ์ 10.5263
2	ความประสงค์ 40.3508	ความประสงค์ 42.1052	ความประสงค์ 11.9298	ความประสงค์ 5.6140
3	เคราะห์ 70.1754	เคราะห์ 16.8421	เคราะห์ 7.7192	เคราะห์ 5.2631
4	พันท์ 69.4736	พันท์ 7.3684	พันท์ 14.0350	พันท์ 9.1228
5	โบสถ์ 69.4736	โบสถ์ 15.4385	โบสถ์ 8.0701	โบสถ์ 7.0175
6	ประดิษฐ์ 70.5263	ประดิษฐ์ 16.1403	ประดิษฐ์ 7.7192	ประดิษฐ์ 5.6140
7	ประจักษ์ 63.8596	ประจักษ์ 22.8070	ประจักษ์ 8.4212	ประจักษ์ 4.9122
8	ปราชน์ 54.3859	ปราชน์ 14.0350	ปราชน์ 20.0717	ปราชน์ 10.8771
9	ผลลัพท์ 59.6491	ผลลัพท์ 14.0350	ผลลัพท์ 15.0877	ผลลัพท์ 11.2280

ตาราง 11 (ต่อ)

ลำดับที่	ลักษณะการเขียนสะกดคำที่กลุ่มตัวอย่าง ข เลือกตอบ			
	ลักษณะที่ถูกต้อง	ผิดลักษณะที่ 1	ผิดลักษณะที่ 2	ผิดลักษณะที่ 3
10	พงศ์ 28.0701	พงษ์ 59.6491	พงค์ 9.8245	พงส์ 2.4561
11	วงศ์ 62.4561	วงษ์ 18.5964	วงศ์ 4.9122	วงศ์ 14.0350
12	พระชนม์ 71.9298	พระชนม์ 14.7368	พระชนค์ 7.7192	พระชนส์ 5.6140
13	พระหัตถ์ 73.3333	พระหัตถ์ 5.6140	พระหัตส์ 14.0350	พระหัตส์ 7.0175
14	พันธ์ 67.0175	พันธ์ 25.6140	พันธ์ 4.9122	พันธ์ 2.4561
15	ภาพยนตร์ 50.1754	ภาพยนตร์ 87.5438	ภาพยนตร์ 9.8245	ภาพยนตร์ 2.4561
16	เขาวมาลัย 67.3684	เขาวมารีย์ 15.4385	เขาวมาลว 9.1228	เขาวมานส์ 8.0701
17	พานิชย์ 67.0175	พานิชย์ 14.7368	พานิจย์ 8.7719	พานิตย์ 9.4736
18.	ทรงรงค์ 63.8596	ทรงรงค์ 16.1403	ทรงรงค์ 10.1754	ทรงรงค์ 9.8245

ตาราง 11 (ต่อ)

ลำดับที่	ลักษณะการเขียนสะกดคำที่กลุ่มตัวอย่าง ข เลือกตอบ			
	ลักษณะที่ถูก	ผิดลักษณะที่ 1	ผิดลักษณะที่ 2	ผิดลักษณะที่ 3
19	เวทมนตร์ 45.2631	เวทมนต์ 21.0526	เวทมนต์ 29.4736	เวทมนต์ 4.2105
20	อาร์มน์ 42.8070	อาร์มย์ 28.7719	อาร์มภ์ 14.3859	อาร์มร์ 14.0350
21	ไทรรงค์ 58.2456	ไทรรงค์ 17.8947	ไทรรงค์ 19.2982	ไทรรงค์ 4.5614

ตาราง 12 แสดงร้อยละของค่าของคำยากทั้งถูกและผิด ประเภทผิดที่มักพบความกล้า
ร ล และ รร (ร หัน)

คำศัพท์	คำ	ผิดร้อยละ	ถูกร้อยละ
1	กวักแกว่ง	46.3158	53.6842
2	กะโหลกกะเพลก	77.5439	22.4561
3	กะพริบ	88.7720	11.2280
4	กะรุ่งกะริ่ง	82.8071	17.1929
5	เกสียกกั่ว	59.2983	40.7017
6	เกสื่อนกลาด	31.9299	68.0701
7	ไกลเกสีย	44.2151	55.7894
8	ขวนขวาย	75.0878	24.9122
9	คลัง	51.5790	48.4210
10	คลี	37.5439	62.4561
11	ปรกติ	34.3860	65.6140
12	ประเสริฐ	27.7193	72.2807
13	แปรผัน	70.5267	29.4736
14	พลัมพลา	33.3334	66.6666
15	เลื่องลือ	71.6492	28.3508
16	เลิศ	17.8948	82.1052
17	เลี้ยวตก	69.4737	30.5263
18	สถาพร	71.9299	28.0701
19	ทำวัณ	75.7895	24.2105

ตาราง 13 แยกย่อยของความถี่ของลักษณะที่ถูกและผิดของคำยาก ประเภทผิดที่อักษรควบกล้ำ
ร ด และ รร (ร หัน)

ลำดับที่	ลักษณะการเขียนสะกดคำที่กลุ่มตัวอย่าง ข เลือกตอบ			
	ลักษณะที่ถูก	ผิดลักษณะที่ 1	ผิดลักษณะที่ 2	ผิดที่ลักษณะที่ 3
1	กวักแกว่ง 53.6842	กวาดแกว่ง 26.3157	กวดแกว่ง 8.0701	กวาดแก่ง 11.9298
2	กะโหลกกะเผลก 22.4561	กระโหลกกระเผลก 62.8070	กระโหลกกระเผลก 8.4210	กโหลกกเผลก 6.3157
3	กะพริบ 11.2280	กพริบ 11.5789	กะพิบ 7.7192	กระพริบ 69.4736
4	กระรุงกระริง 17.1929	กระรุงกระริง 57.5438	กรุงกริ่ง 17.1929	กระรุงกริ่ง 8.0701
5	เกสือกกลัว 40.7017	เกสือกกรัว 15.7894	เกรือกกลัว 18.2456	เกสือกกัว 25.2631
6	เกสือนกลาด 68.0701	เกสือนกราด 16.4912	เกรือนกลาด 8.4210	เกือนกราด 7.0175
7	ไกลเกลี่ย 55.7894	ไกลเกลี่ย 21.0526	ไกลเกี่ย 14.0390	ไก่อเกี่ย 9.1228
8	ชวนชววย 24.9122	ชวนชวย 8.7719	ชวัญชววย 35.0877	ชวนชววย 31.2280

ตาราง 13 (ต่อ)

ลำดับที่	ลักษณะการเขียนสะกดคำที่กลุ่มตัวอย่าง ๗ เลือกตอบ			
	ลักษณะที่ถูกต้อง	ผิดลักษณะที่ 1	ผิดลักษณะที่ 2	ผิดลักษณะที่ 3
9	คลัง 48.4210	คลัง 32.2807	คัง 10.1754	ครัง 9.1228
10	คลี่ 62.4561	ครี่ 15.7894	กลี่ 16.4912	ครี่ 5.2631
11	ปรกติ 65.6140	ปรติ 8.7719	ปรกกะติ 7.0175	ปรกกติ 18.5964
12	ประเสริฐ 72.2807	ประเสริค 12.2807	ประเสริฐ 9.4736	ประเสริช 5.9649
13	แปรงัน 29.4736	แปรงัน 45.2631	แปรงัน 8.4210	แปรงัน 16.8421
14	พลับพลา 66.6666	พลับพลา 14.0350	พลับพลา 12.6315	พลับพลา 6.6666
15	เลื่องลือ 28.3508	เรื่องรือ 45.2631	เลื่องรือ 11.5789	เรื่องลือ 22.8070
16	เลิศ 82.1052	เลิศ 7.7192	เริศ 7.7192	เรอค 2.4561
17	เลี้ยวรถ 30.5263	เลี้ยวรถ 56.8421	เลี้ยวรถ 4.9122	เลี้ยวรส 7.7192
18	สถาปสร 28.0701	สถาปสร 17.8947	สถาปสรพ์ 40.7017	สถาปสรพ์ 13.3333

ตาราง 13 (ต่อ)

ลำดับที่	ลักษณะการเขียนสะกดคำที่กลุ่มตัวอย่าง ข เลือกตอบ			
	ลักษณะที่ถูกต้อง	ผิดลักษณะที่ 1	ผิดลักษณะที่ 2	ผิดลักษณะที่ 3
19	คำรับ 24.2105	คำหรับ 48.0701	คำลัับ 15.4385	คำหลัับ 12.2807

ตาราง 14 แสดงร้อยละของค่าจ้างค่าจ้างทั้งถูกและผิด ประเภทผิด
ในการประและไมประวิตรร ย์

ลำดับที่	คำ	ผิดร้อยละ	ถูกร้อยละ
1	จะมีกัเจม้น	12.1053	17.8947
2	ชญา	57.1930	42.8070
3	ชะลา	69.1229	30.8771
4	ปฏิญาณ	47.1176	52.8824
5	ปฐมพยาบาล	61.0527	38.9473
6	ปรอท	45.6151	54.3849
7	สะกดรอย	60.7018	39.2982
8	สะบัด	67.3685	32.6315
9	สะพรั่ง	57.8948	42.1052
10	สะพาย	67.7193	32.2807
11	สะอึกสะอื้น	36.8422	63.1578
12	อาละวาด	61.7544	38.2456

ตาราง 15 แสดงร้อยละของความถี่ของลักษณะที่ถูกและผิดของคำยาก
ประเภทคำที่การประและไม่วิเคราะห์

ลำดับที่	ลักษณะการเขียนสะกดคำที่กลุ่มตัวอย่าง ข เลือกตอบ			
	ลักษณะที่ถูก	ผิดลักษณะที่ 1	ผิดลักษณะที่ 2	ผิดลักษณะที่ 3
1	ข่มักเข้มน 17.8947	ข่มักเข้มน 59.6491	ข่มักเข้มน 16.4912	ข่มักเข้มน 5.9649
2	ชฎา 42.8070	ชฎา 36.1403	ชฎา 11.9298	ชฎา 9.1228
3	ชละ 30.8771	ชหล่า 20.7017	ชลา 36.4912	ชหล่า 11.9298
4	ปฏิญาณ 52.8824	ปฏิยาน 8.0701	ประฏิญาณ 28.0701	ปฏิญาณ 10.8771
5	ปฐมพยาบาล 38.9473	ประณพยาบาล 20.0000	ปณพยาบาล 10.5263	ประณพยาบาล 30.5263
6	ปรอท 54.3849	ปรอด 28.0701	เปลอด 10.8771	ประรด 6.6666
7	สกดรอย 39.2982	สกดรอย 22.1052	สกดลรอย 20.7017	สกดลรอย 17.8947
8	สบัติ 32.6315	สบัติ 29.8245	สบัติร 11.5789	สบัติ 25.9649
9	สพรั่ง 42.1052	สพรั่ง 30.8771	สพั่ง 11.2280	สพรั่ง 15.7894

ลำดับที่	ลักษณะการเขียนสะกดคำที่กลุ่มตัวอย่าง ข เลือกตอบ			
	ลักษณะที่ถูกต้อง	ผิดลักษณะที่ 1	ผิดลักษณะที่ 2	ผิดลักษณะที่ 3
10	สพาย 32.2807	สพาย 30.8771	สพาย 12.2807	สพาย 24.5614
11	สเอ็กสเอ็ก 63.1578	สเอ็กสเอ็ก 21.0526	สเอ็กสเอ็ก 7.3684	สเอ็กสเอ็ก 8.4210
12	อวระวาค 38.2456	อวระวาค 28.4210	อวระวาค 18.2456	อวระวาค 15.0877

ตาราง 16 แสดงร้อยละของปริมาณก๊าซทั้งถูกและผิด ประเภทผิดที่
เสียงวรรณยุกต์

ลำดับที่	คำ	ผิดร้อยละ	ถูกร้อยละ
1	เกี่ยวของ	51.9299	48.0701
2	คับคั่ง	68.4211	31.5789
3	น่าเกลียด	74.0351	25.9649
4	บกพร่อง	54.3860	45.6140
5	สืบ	35.7895	64.2105
6	หน้ามุข	49.4737	50.5263

ตาราง 17 แสดงร้อยละของค่าสัมประสิทธิ์ที่ถูกและผิดของคำยาก
ประเภทผิดที่เสียงวรรณยุกต์

ลำดับที่	ลักษณะการเขียนสะกดคำที่กลุ่มตัวอย่าง ๑ ได้เลือกตอบ			
	ลักษณะที่ถูก	ผิดลักษณะที่ 1	ผิดลักษณะที่ 2	ผิดลักษณะที่ 3
1	เกี่ยวของ 48.0701	เกี่ยวของ 16.8421	เกี่ยวคอง 18.9473	เกี่ยวคอง 16.1403
2	คับคั่ง 31.5789	คับคั่ง 14.3859	คับคั่ง 29.4736	คับคั่ง 24.5614
3	หน้าเกลียด 25.9649	หน้าเกียจ 27.0175	หน้าเกียจ 34.0350	หน้าเกลียด 12.9824
4	บกพร่อง 45.6140	บกพร่อง 33.3333	บกพอง 13.3333	บกพอง 7.7192
5	ป๊ีบ 64.2105	ป๊ีบ 16.4912	ป๊ีบ 13.6842	ป๊ีบ 5.6140
6	หน้ามุข 50.5263	หน้ามุก 31.9298	นามุก 11.2280	นามุก 6.3157

ตาราง 16 แสดงร้อยละของความรู้สึกอย่างหนักแน่นและหนัก ประเภทผิดที่
สระ ไอ โอ และอัย

ลำดับที่	คำ	ผิดร้อยละ	ถูกร้อยละ
1	ใจไม่ได้ระกำ	65.6320	34.7368
2	ปราศรัย	46.6617	53.3333
3	ผักไผ่	55.4386	44.5614
4	ไผ่ผ่น	34.3860	65.6140
5	หลงไหล	64.2106	35.7894

ตาราง 19 แสดงร้อยละของค่าเฉลี่ยของลักษณะที่ถูกและผิดของคำยาก
ประเภทนิคสระ ไอ โอ และ ฮัย

ลำดับที่	ลักษณะการเขียนสะกดคำที่กลุ่มตัวอย่าง ข เลือกตอบ			
	ลักษณะที่ถูก	ผิดลักษณะที่ 1	ผิดลักษณะที่ 2	ผิดลักษณะที่ 3
1	ใจไม้ไ้ระกำ 34.7368	ใจไม้ไ้ระกรรม 20.0000	ใจไม้ไ้ระกำ 31.2280	ใจไม้ไ้ระกรรม 14.0350
2	ปราศรีย 53.3333	ปราศย 13.3333	ปราศย 27.7192	ปราไส 5.6140
3	ผักไ้ 44.5614	ผักย 6.6666	ผักไ้ 24.5614	ผักไ้ 24.2105
4	ไ้ฝ้น 65.6140	ไ้ฝ้น 17.1929	ไ้ฝ้น 7.0175	ไ้ฝวัญ 10.1754
5	หลงไหด 35.7894	หลงไหด 52.6315	หลงหลัย 7.3684	หลงไล 4.2105

ตาราง 20 แสดงร้อยละของเวลาที่ใช้ของคำยักทั้งถูกและผิด
ประเภทผิดที่เสียงสระสั้นและยาว

ลำดับที่	คำ	ผิดร้อยละ	ถูกร้อยละ
1	บุญ	49.1229	50.8771
2	บุญซึก	49.4737	50.5263
3	ปิศาจ	79.2983	20.7017
4	หยากไย	62.8071	37.1929

ตาราง 21 แสดงร้อยละของความถี่ของลักษณะที่ถูกและผิดของคำยาก
ประเภทพหูพจน์เสียงสระสั้นและยาว

ลำดับที่	ลักษณะการเขียนสะกดคำที่กลุ่มตัวอย่าง ข เลือกตอบ			
	ลักษณะที่ถูก	ผิดลักษณะที่ 1	ผิดลักษณะที่ 2	ผิดลักษณะที่ 3
1	กฏี 50.8771	กฎี 20.7017	กฎิ 22.4561	กุกฏี 5.9649
2	ทูปซิด 50.5263	ทูปซิบ 32.9824	ทูปซิด 14.0350	ทูปซิด 2.4561
3	ปีศาจ 20.7017	ปีศาจ 7.3684	ปีศาจ 8.4210	ปีศาจ 63.5087
4	หยากโย 37.1929	หยักโย 23.5087	หยักโย 20.3508	หยากโย 18.9473

ตาราง 22 แสดงร้อยละของค่าเฉลี่ยของค่าขาดทั้งจากและนิติ ประเภทนิติที่
อัครมนตรี

ลำดับที่	คำ	นิติร้อยละ	อัครร้อยละ
1	บ่าเหน็จ	26.6667	73.3333
2	อัครอาก	49.8246	50.1754
3	เอกเขนก	49.4737	50.5263

ตาราง 23 แสดงร้อยละของความถี่ของลักษณะที่ถูกและนิคของค่ายาก
ประเภทนิคที่กินจนนำ

ลำดับที่	ลักษณะการเขียนสะกดคำที่กลุ่มตัวอย่าง ข เลือกตอบ			
	ลักษณะที่ถูก	นิคลักษณะที่ 1	นิคลักษณะที่ 2	นิคลักษณะที่ 3
1	บ้ำเหณีจ 73.3333	บ้ำเหณีจ 12.2807	บ้ำเหณีค 8.4210	บ้ำมเหณีค 5.9649
2	อคคยาก 50.1754	อคคหยา 21.7543	อคคหยัก 9.1228	อคคยา 18.9473
3	เอกเขนค 50.5263	เอกคเนค 14.0350	เอกขเนค 22.1052	เอกชะเนค 13.3333

ภาคผนวก ข

แบบทดสอบเพื่อศึกษาระดับความยากง่ายของคำ ชุดที่ 1

๑๒๖

ลำดับ ที่	คำ	ลำดับ ที่	คำ
1	กก เราใช้ <u>ก</u> กสวนเลื้อ	16	กระจาย ดวงดาว <u>กระจาย</u> เต็ม
2	กฎเกณฑ์ เรา <u>ท</u> องเคารพ		ท้องฟ้า
	กฎ <u>เกณฑ์</u> ของโรงเรียน	17	กระโจน เสือ <u>กระโจน</u> ไล่กวาง
3	กฎจรรยา เรา <u>ท</u> องเคารพ <u>กฎจรรยา</u>	18	พระฉับกระฉ่อง เขา <u>เดิน</u> อย่าง
4	กรีน ไป <u>ห</u> อค <u>กรีน</u> ที่วัดป่า		<u>พระฉับกระฉ่อง</u>
	บ้าน <u>ค</u> าด	19	กระชั้น ไก <u>่</u> ชั้น <u>กระชั้น</u> เสียง
5	กตเวที <u>กตเว</u> ธีเป็นการ <u>ตอบ</u> แทน	20	กระโชก ลม <u>พัด</u> <u>กระโชก</u> อย่างแรง
	บุญ <u>คุณ</u>	21	กระเซ็น น้ำ <u>ฝน</u> <u>กระเซ็น</u> เข้าทาง
6	กตัญญู ลูก <u>ท</u> อง <u>กตัญญู</u> ต่อพ่อแม่		หน้าต่าง
7	กติกากา การ <u>เล่น</u> ก็ <u>ทำ</u> ค <u>อง</u> มี <u>ก</u> ติก <u>า</u>	22	กระดัง เขา <u>ใช้</u> <u>กระดัง</u> มัดข้าว
8	ก้ม เขา <u>ก้ม</u> ลง <u>เก็บ</u> ก <u>อน</u> หิน	23	กระด้าง เขา <u>เป็น</u> คน <u>แข็ง</u> <u>กระด้าง</u>
9	กร กร <u>แ</u> ปล <u>า</u> ว <u>ม</u> ือ	24	กระดิก หู <u>หมา</u> <u>กระดิก</u> ได้
10	กรรมสิทธิ์ ที่ <u>ดิน</u> นี้ <u>เป็น</u> กรรม <u>สิ</u> ทธิ์	25	กระดิ่ง เสียง <u>กระดิ่ง</u> ค <u>ัง</u> กร <u>ัง</u> กร <u>ัง</u>
	ของนาย <u>บุญ</u>	26	กระดุกกระดิก หาง <u>หมา</u> <u>กระดุก</u>
11	กรวด ถนนหน้าบ้าน <u>โร</u> ย <u>คว</u> ย		<u>กระดิก</u> ได้
	<u>กร</u> วด	27	กระดุม เขา <u>ติด</u> <u>กระดุม</u> เลื้อ
12	กรอก เขา <u>กร</u> อก <u>น้ำ</u> ใส่ <u>ช</u> วด	28	กระเด็น เขา <u>เตะ</u> แ <u>ม</u> ว <u>กระเด็น</u> ไป
13	กรอบ <u>กร</u> อบ <u>เป็น</u> ข้าว <u>เก</u> ร <u>ียบ</u>	29	กระดิก หีบ <u>กระดิก</u> ใส่ <u>น</u> ้ำ <u>ร</u> อน
14	กระจาง เขา <u>พ</u> ด <u>ไ</u> ้ <u>กระ</u> จ <u>าง</u> ช <u>ัด</u>		ให้ <u>คว</u> ย
	เจ <u>น</u>	30	กระแด่ <u>กระ</u> แ <u>ตร</u> ู <u>ป</u> ร <u>าง</u> ค <u>ล</u> ้าย
15	กระจาด แม่ <u>ค</u> า <u>ถ</u> ือ <u>กระ</u> จ <u>าด</u> ไป		กระ <u>ร</u> อก
	ค <u>ล</u> าด		

ลำดับ ที่	คำ	ลำดับ ที่	คำ
31	กระท่อม เขาอาศัยอยู่ในกระท่อม ชายป่า	45	กรุง ทางการจัดรถเมล์ไว้ บริการชาวกรุง
32	กระทิง เขารอจนกระทั่งค่ำ	46	กรุงเทพฯ จะมีงานฉลองกรุงเทพฯ ครบ 200 ปี
33	กระท้ำ เขากะทำกับดุกอย่าง โหดร้าย	47	กรุณา ทำรวจจากกรุณาหนูหน่อย
34	กระแทก รถคันที่ 1 ชนคันที่ 2 ไป กระแทกคันที่ 3	48	กล มีกลมาแสดงให้ดูในตลาด
35	กระบุง เขาตวงข้าวใส่กระบุง	49	กล้วยน้ำว้า กล้วยน้ำว้าหวีละ 5 บาท
36	กระไร เราทำผิดแก้พ้อไม่ว่า กระไร	50	กลอก เขาทำตากลับกลอกไปมา
37	กระวีกระวาด เด็กๆ รับกระวี กระวาดขึ้นจากพื้นนอน	51	กลอง เขาสะพายกลองถายรูป
38	กระหน้า ฝนตกกระหน้าตั้งแต่เช้า ยันเย็น	52	กล่อม แม่กล่อมลูก
39	กระหมวด เขากระหมวดขายเสื้อ	53	กลางคำกลางคืน กลางท่วงกลางคืน อย่าออกไปไหน
40	กระหิม เลี้ยงกลองตั้งกระหิม	54	กลางแจ้ง กลางแจ้งอากาศเย็นสบายดี
41	กระพืดกระหอบ เขาวิ่งหนีมา กระพืดกระหอบ	55	กลิ้ง ก้อนหินกลิ้งตกจากภูเขา
42	กริช กริชมีลักษณะคล้ายมีด	56	กลีบ ดอกไม้ขยายกลีบ
43	กริ้ว พระราชากริ้วเสนามาก	57	กวด นักกีฬาคนที่ 2 วิ่งไล่กวด คนที่ 1 มาติด ๆ
44	กรีธา แม่ทัพกรีธาทัพไปรบ	58	กวคชัน เจ้าหน้าที่คอยตรวจตรา กวคชันเป็นพิเศษ
		59	ก้วยเตี้ยว เขาชอบกินก้วยเตี้ยวเนื้อรว
		60	กวัดแกว่ง เขาถือคาบกวัดแกว่งไปมา

ลำดับ ที่	คำ	ลำดับ ที่	คำ
61	กว้างขวาง <u>ห้องนี้กว้างขวางดี</u>	76	กำกับ <u>ผู้กำกับภาพยนตร์ถูกรถชนตาย</u>
62	กอล์ฟ <u>เขากอล์ฟ</u>	77	กำจัด <u>เราต้องกำจัดคนโกงให้หมด</u> <u>สิ้น</u>
63	ก่อสร้าง <u>คนงานก่อสร้างอาคาร</u>	78	กำชับ <u>เราถูกกำชับไม่ให้พูด</u>
64	กองทัพอ <u>กองทัพอไทยมีกำลังเข้ม</u> <u>แข็งมาก</u>	79	กำนัน <u>กำนันออกตรวจท้องที่</u>
65	กะทิ <u>เขากำลังคั้นกะทิ</u>	80	กำเนิด(กำ-เนิด) <u>แม่ให้กำเนิดพารก</u>
66	กะโหลกกะเผลก <u>เขาเดิน</u> <u>กะโหลกกะเผลก</u>	81	กำไร <u>การค้าได้กำไรมาก</u>
67	กะพริบ <u>เขากะพริบตาถี่ ๆ</u>	82	กิจกรรม <u>นักเรียนทำกิจกรรมเสริม</u> <u>หลักสูตร</u>
68	กะรุ่งกะริ่ง <u>เสียงชาคกะรุ่งกะริ่ง</u>	83	กิจการ <u>บริษัทขาดทุนประกาศเลิก</u> <u>กิจการ</u>
69	กั้ววอล <u>อย่ากั้ววอลใจนักเลย</u>	84	กิโลเมตร <u>อีก 10 กิโลเมตรก็ถึง</u> <u>โรงเรียน</u>
70	กั้น <u>เขาปิดกั้นถนนไม่ยอมให้</u> <u>รถผ่าน</u>	85	กึกก้อง <u>เสียงระเบิดดังกึกก้อง</u>
71	กัลยา <u>กัลยาแปลว่าผู้หญิง</u>	86	กฐิ(กฐ-คิ) <u>พระอยู่ในกฐิ</u>
72	กายสิทธิ์ <u>ฝ่ายผีพรายกายสิทธิ์</u> <u>ฤทธิ์เดช</u>	87	กฐิ(กฐ-คิ) <u>พระจำวัดในกฐิ</u>
73	กายา <u>พระนารายณ์แปลงกายา</u> <u>เป็นยักษ์</u>	88	กุม <u>พวกกบดถูกจับกุม</u>
74	การค่า <u>หอการค้าแห่งประเทศไทย</u>	89	กุมภา <u>กุมภาแปลว่า จระเข้</u>
75	กำ <u>หน้าตาแดงกำเพราะ</u> <u>ฤทธิ์เหล้า</u>	90	กุศล <u>ใครทำบุญก็ได้กุศล</u>
		91	กู <u>กูไม่รู้เรื่องนะ</u>
		92	เก็บหอมรอมริบ <u>เขาประหยักรู้จัก</u> <u>เก็บหอมรอมริบ</u>

ลำดับ ที่	คำ	ลำดับ ที่	คำ
93	เกล็ด เขากำลังขอ <u>เกล็ดปลา</u>	107	แก้แค้น เขา <u>แก้แค้น</u> แทนพี่ชายของ เขา
94	เกลดา เขา <u>อบรมกล่อมเกลดา</u> ถูก ศิษย์ให้เป็นคนดี	108	แก้ตัว เขา <u>แก้ตัว</u> เมื่อถูกกล่าวหา ว่าทำผิด
95	เกลี้ยง เขาถูกยก <u>เคาจนเกลี้ยง</u> ตัว	109	แกม เขา <u>ขอ</u> ร้อง <u>แกม</u> บังคับ
96	เกลือกกลั้ว อย่า <u>เกลือกกลั้ว</u> กับคนพาล	110	แก้ง อย่า <u>แก้ง</u> ฉันนะ
97	เกลื่อนกลาด ปลาดาย <u>เกลื่อนกลาด</u>	111	แกว่งไปแกว่งมา เขาก็อ <u>ไม่แกว่ง</u> <u>ไปแกว่งมา</u>
98	เกวียน รั้ว <u>เทียมเกวียน</u>	112	โก่ง คน <u>โก่ง</u> เป็นคนไม่ดี
99	เกษตร การ <u>ปลูกพืช</u> เลี้ยงสัตว์ เป็นงาน <u>เกษตร</u>	113	โก่ง เขา <u>โก่ง</u> คันธนู
100	เกสร ดอกไม้ <u>นี้มีทั้งเกสรตัวผู้</u> และตัวเมีย	114	โกรธ เพื่อน ๆ พากัน <u>โกรธ</u> ฉัน หมด
101	เกอ เขา <u>คอยจนเกอ</u>	115	โกสาล ความ <u>วุ่นวายโกสาล</u> เกิด จากใครนะ
102	เกียจคร้าน เด็ก <u>เกียจคร้าน</u> ไม่ดีเลย	116	ไกลเกลียด ครู <u>ไกลเกลียด</u> นักเรียนไม่ให้ ทะเลาะกัน
103	เกียรติ คนมีเงินก็ <u>มีเกียรติ</u> ค่าน	117	ขจัด เรา <u>ต้องขจัด</u> คนโกงให้หมด สิ้น
104	เกี่ยวข้อง อย่า <u>ไปเกี่ยว</u> ข้องกับคน ไม่ดีนะ	118	ชนะ เขา <u>ถูกยิงชนะ</u> ออกจากบ้าน
105	แก สูง <u>ค่าแก</u> ไปทำนา	119	ขนาด เรามี <u>กำลังมากขนาด</u> ข้างสาร
106	แก้ไข เรา <u>ต้องแก้ไข</u> กฎเกณฑ์ที่ ไม่ดี	120	ขบขัน เขา <u>หัวเราะ</u> ขบขัน

แบบทดสอบเพื่อศึกษาระดับความยากง่ายของคำ ชุดที่ 2

246

ลำดับ ที่	คำ	ลำดับ ที่	คำ
1	ขบวน ประชาชนเดินขบวน	14	ขวม เด็กน้ารักคนนี้อายุ 10 ขวม
2	ขมใจ ถึงแม่เขาจะโกรธแต่ก็ ขมใจได้	15	ขวกไขว ผู้คนเดินกันขวกไขว
3	ขมิขมัน เคาริบบขมิขมันไปโรง เรียน	16	ขวาง ออย่าขวางทางฉนหลีกไป ให้พน
4	ขยม ลึงกำลังขยมคนไม้	17	ขว่าง เขาขว่างก่อนหิน
5	ขยันขันแข็ง เขาเป็นคนขยันขันแข็ง มาก	18	ขวาน เพพารักขยันขวานทองให้ แกชายนัน
6	ขยับ พอเขาขยับตัวจะลุกขึ้น เธอก็มาถึงพอดี	19	ขวิด ควายขวิดหมาไล่ไหล
7	ขยาค เขารูลึกเ็คขยาค	20	ข้อเท้า เขาเดินไม่ถนัดเพราะข้อ เท้าแพลง
8	ขยาย เขามุกรุกที่คืนเพื่อขยาย ที่ทำกิน	21	ข้อหา เขาโดนข้อหาภัยสังคม
9	ขยำ จับปคำขยำปนา	22	ขะมักเขม้น นักเรียนขะมักเขม้นทำ การบ้าน
10	ขยี้ แม่สายช่วยขยี้ผ้าให้ฉน นนอย	23	ขัดขวาง ออย่าขัดขวางกระทำของเขา
11	ขรุขระ หนทางขรุขระเดินทาง ไม่สะดวก	24	ขัดขึ้น ถ้าขัดขึ้นจะถูกยิงทิ้ง
12	ขลาด เขาเป็นคนขลาดตาขาว	25	ขัดใจ ออย่าขัดใจลูกเลย
13	ชวนชวาย เขาเป็นคนชวนชวายทำ มาหากิน	26	ขัดสน เขายากจนขัดสนเงินทอง
		27	ขัน มันไคมีเก้านขัน
		28	ขั้ว ผลไม้หล่นจากขั้ว
		29	ขากลับ ขากลับฉนจะไปรับเธอ
		30	ข้า ข้าไม่รู้ไม่เห็นด้วยจริง ๆ นะ

ลำดับ ที่	คำ	ลำดับ ที่	คำ
31	ข้าทาส พระราชาแวคล้อมค้าย ข้าทาส	45	ไข่ตุน ถิ่นชอบกินไข่ตุน
32	ข้าศึก ไทรบชนะข้าศึก	46	ไข่เลือดออก บุงลายนำไข่ไข่เลือด ออก
33	ขาดแคลน เมืองลาวกำส้งขาด แคลนอาหาร	47	คณะ จงรักษาชื่อเสียงของหมู่คณะ
34	ขาดเหลือ ขาดเหลือขอให้บอกเถอะ	48	คค คคในช่องอในกระดุก
35	ขายหน้า อย่าทำขายหน้าอย่างนั้นซี	49	คคี่ เขาต้องคคี่รับชื่อของโจร
36	ซีเกียจ เป็นเด็กจงอย่าซีเกียจ ทำงาน	50	คณงาน คณงานบริพัทก่อสร้างชา กันตาย
37	ซีด้ง อย่าอ่อนเป็นซีด้งถูกไฟลน	51	คนแปลกหน้า มีคนแปลกหน้าเข้ามาใน หมุ่บ้านเราบอย
38	เซต เจาหนาที่ชายซีเซตแคน	52	คนร้าย คนร้ายยิงต่อสู้ตำรวจ
39	เซมแซ้ง เขามีจิตใจเซมแซ้งไม่ ยอมทอ	53	คย คยคนให้คยหน้าชื่อน้ำให้คยเนื้อ
40	เซ้มทิส ลูกเลือดไรเซ้มทิสหาทิส	54	คมนาคม ทางคมนาคมมี 3 ทางคือ บก น้ำ อากาศ
41	เซยา พอเซยาชาวคองก็ทะลัก ออกมา	55	ครอบครอง เวียคนามเข้าครอบครอง กัมพูชา
42	เซียว พออาปากก็เห็นเซียวอัน แหลมคม	56	ครั้น ครั้นจะไม่ทำงานก็กลัวจะ ไม่มีกิน
43	แซก เขาเป็นแซกมาจากอิน เดีย	57	ครา ฉันทหาเขาสองครั้งสองครา
44	แซงขัน วันนี้มีการแซงขันก็พา ชนไก่	58	คราค เขาคราคนาเพื่อเตรียมปัก คำข้าว

ลำดับ ที่	คำ	ลำดับ ที่	คำ
59	คราว	67	กล้า
60	ครึ่ง	68	กลี
61	ครุฑ	69	คลื่น
62	คลอง	70	กล้า
63	คลอง	71	ความ
64	คลอง	72	ความคิดเห็น
65	คลัง	73	ความจริง
66	กล้า	74	ความจำ
		75	ความดี

ลำดับ ที่	คำ	ลำดับ ที่	คำ
76	ความประสงค์ ถ้ามหาไชยเรามี	89	ค้างคืน ขอนอน <u>ค้างคืน</u> ที่นี่ด้วยคนนะ
	<u>ความประสงค์อะไร</u>	90	คาถา เขา <u>เสกคาถา</u> อาคมขลัง
77	คอก รืออยู่ใน <u>คอก</u>	91	คาน เขาถูกตีด้วยไม้ <u>คาน</u>
78	คอยท่า ลูกๆคอยท่าแม่เมื่อไรจะ	92	คาย หมา <u>คาย</u> เนื้อ
	มา	93	คาย เขากินไม่เข้าท้อง <u>คาย</u> ออก
79	คะนอง วันนี้นำตะบองเหลือเกิน	94	คาย พระแสงดาบคาย <u>คาย</u>
80	คะแนน เขาสอบได้คะแนนดี	95	คำนับ นักเรียน <u>คำนับ</u> ครู
81	คัดค้าน เขา <u>คัดค้าน</u> ไม่เห็นด้วย	96	ค่ากลอน พงนิทาน <u>ค่ากลอน</u> สอนใจให้ทำดี
	<u>เรื่องสร้างโรงงาน</u>	97	คิดอ่าน เด็กคนนี้มี <u>ความคิดอ่าน</u> ทันสมัย
	โซดาแอซ	98	คึก ม้ากระโดดโลดเต้นเพราะมัน <u>คึก</u>
82	คัดเลือก หลวง <u>คัดเลือก</u> คนไปเป็น	99	คุณค่า โปรตีนเป็นอาหารที่มี <u>คุณค่า</u> ต่อ
	ทหาร		ร่างกาย
83	คัน น้ำส้ม <u>คัน</u>	100	คุณงามความดี ใครที่ชมเชยและกล่าว
84	คับคั่ง งานนี้มีคนชมกัน <u>คับคั่ง</u>		ถึง <u>คุณงามความดี</u> ของท่าน
85	คับแค้น เขารูสึก <u>คับแค้น</u> ใจที่เขา	101	คุณพระ ขอ <u>คุณพระ</u> โปรดคุ้มครอง
	ชนะไม่ได้	102	คุณ เขา <u>คุณ</u> เคยกับทุกคน
86	ค่าแรง ค่าแรงงานกรรมกรวันละ	103	คุ้ม พระบาทมี <u>คุ้ม</u> เกล้าชาวไทย
	54 บาท	104	คุณ เด็กทองสูตร <u>คุณ</u>
87	ค้าง ฉันไป <u>ค้างคืน</u> ที่ไหนไม่ได้	105	คุหา เจ้าหน้าทีใหญ่ลงคะแนน <u>เข้า</u>
88	ค้างควา <u>ค้างควา</u> ออกหากินใน		ไปใน <u>คุหา</u>
	เวลากลางคืน		

ลำดับ ที่	คำ	ลำดับ ที่	คำ
106	เค็ม น้ำทะเลมีรสเค็ม	116	แคร้ เขานั่งอยู่บนแคร่ไม้ไผ่
107	เครา เขามีหนวดเคราเขียว ครีมี	117	แคลน อย่าทำให้คนอื่นดูถูกดูแคลน ดีกว่า
108	เคราะห์ เขาไปสะเคราะห์เคราะห์	118	ข้อง คำว่า"โมง" มาจากเสียง ข้อง
109	เครื่องปั้นดินเผา ชามสังคโลกเป็น เครื่องปั้นดินเผา	119	ชา หนังสือพิมพ์มีแต่ข่าวชากัน
	สมัยสุโขทัย	120	เขียน นักเรียนถูกเขียนเพราะทำ ผิดอย่างแรง
110	เครื่องมือ กุญแจเป็นเครื่องมือของ ช่าง		
111	เครื่องยนต์ เสียงเครื่องยนต์ดัง กระหึ่ม		
112	เครื่องเขียน รัฐบาลแจกเครื่อง เขียนปากกา สมุดแก๊วเด็ก		
113	เครื่องมือ ชลโคณิกให้ทำเครื่อง หมายกากบาท		
114	เคียง เขาตั้งโต๊ะ 3 ตัวเคียง กัน		
115	แค หนทางไกลแค่นี้ก็มาไม่ ได้		

แบบทดสอบเพื่อศึกษาระดับความยากง่ายของคำ ชุดที่ 3

ลำดับ ที่	คำ	ลำดับ ที่	คำ
1	โฆษณา ที่รับทำป้ายโฆษณา	13	จัดสรร ที่ดินจัดสรร
2	งบประมาณ หดวงให้งบประมาณมา ไม่พอใช้จ่าย	14	จับกุม เขาถูกจับกุมในข้อหาค้ายา เสพติด
3	ง่วง รู้สึกง่วงนอนจริง	15	จับจ่าย อย่าจับจ่ายใช้สอยสุรุ่ยสุร่ายนัก
4	เงย เขาเงยหน้าขึ้นดูบนท้องฟ้า	16	จำนรรจา เด็กข้างพูดคือเด็กข้างจำนรรจา
5	โง่งเงา แหม ข้างโง่งเงาเสียจริง	17	จิตใจ อย่ามายุ่งนะจิตใจไม่คอยจะดี
6	จงรักภักดี ประชาชนจงรักภักดีต่อ พระเจ้าแผ่นดิน	18	จินดา ใช้ได้ตั้งจินดาความรินทร์
7	จระเข้	19	จิ้ง คำว่า จิ้ง แปลงเป็น จิ้ง ได้
8	จอม แป้งหอมจอมเกล้า	20	จุก ฝาจุกขวด
9	จอมปลวก จอมปลวกขึ้นอยู่หน้าบ้าน	21	เจตนา เรามีเจตนาร้ายต่อบ้านเมือง
10	จัก เขาจักตอก	22	เจ็บไข้ได้ป่วย เขาเจ็บไข้ได้ป่วยเสมอๆ
11	จักรราศี อาณาเขตที่ดาว พระเคราะห์เดินรอบ ดวงอาทิตย์เรียกว่า จักรราศี	23	เจรจา ตัวละครกำลังเจรจากัน
12	จัดแจง เขาจัดแจงแต่งตัวให้ เรียบร้อย	24	เจอะ แหมไม่ได้เจอะเจอกันนาน
		25	เจ้าของ เขาเป็นเจ้าของกิจการ โรงแรม
		26	เจ้านาย เขามากับเจ้านาย
		27	เจ้าหญิง เจ้าหญิงเสด็จแล้ว

ลำดับ ที่	คำ	ลำดับ ที่	คำ
28	เจ้าหน้าที่ โปรศพิศทดสอบถาม เจ้าหน้าที่	41	เฉลี่ย เวลาสนใจของเด็กเฉลี่ย แล้ว 15 นาที
29	เจื้อ เขาเจื้อยาพิษลงในอาหาร	42	เฉียบ เขาสังคยเสียงอันเฉียบขาด
30	แจ้งความ เจ้าทุกข์แจ้งความต่อ เจ้าหน้าที่	43	เฉือน เขาเฉือนเนื้อตัวเองจนมากเจ็บ
31	โจร โจรทำร้ายเจ้าหน้าที่	44	โฉก คนโฉกคือคนเลว
32	ใจความ เขาอ่านแล้วเก็บใจ ความที่อ่านได้	45	โฉน เหตุโฉนเขาจึงเกเรนะ
33	ใจไม่ไ้ระกำ เธอที่ว่างเป็นคน ใจไม่ไ้ระกำจริง	46	ชญา ศัวละครสวมชญา
34ค	ใจหาย เขาตกใจและรู้สึกใจหาย	47	ชนบท เราชอบไปเที่ยวตามชนบท
35	ฉลอง สอบเสร็จแล้วมาฉลองกัน หน่อย	48	ชนัก ชาละวันถูกชนักแทงหลัง
36	ฉวัดเฉวียน เครื่องบินบินฉวัดเฉวียน อยู่เหนือบ้าน	49	ชมเชย เด็กเรียนเก่งมักได้รับคำชมเชย
37	ฉะนั้น เธอคงทำงานมิฉะนั้น จะถูกทำโทษ	50	ชมพู่ ชมพู่คนนี้หวานสนิท
38	ฉาก ละครเรื่องนี้แสดงก็ฉาก	51	ชรา ชายชรากำลังเดินข้ามถนน
39	ฉิว ลมพัดเฉื่อยฉิว	52	ชุ่ม ป่าไม้เขียวชุ่ม
40	เฉพาะ คัดเลือกเอาเฉพาะที่ดี ที่สุด	53	ชะโงก อย่าชะโงกหน้ามาใกล้ฉันนัก
		54	ชะลอม เขาเอาผลไม้ใส่ชะลอม
		55	ชะล่า อย่าชะล่าใจนักเดี๋ยวก็ไปไม่ ทันกำหนดนัด
		56	ชัก ลูกเสือชักธงชาติขึ้นสู่ยอดเสา
		57	ชักเย่อ(ชัก-กะ-เย่อ) เด็กๆ เล่นชักเย่อ กัน
		58	ชัง เขาเป็นเด็กที่น่าชังจังเลย

ลำดับ ที่	คำ	ลำดับ ที่	คำ
59	ชักเจน เขาพูดภาษากลางได้ อย่างชักเจน	71	ชีพ ทหารไทย สละชีพเพื่อชาติไทย
60	ชั่ว ทำนา 2 ครั้งมีข้าว กินไปชั่วฤดู	72	ชีวิ แม่ชีวิพี่ก็ยอมสละได้
61	ชั่วคราว เขาสร้างที่พักชั่วคราว	73	ชื่นชม พ่อแม่ชื่นชมผลงานของคุณ
62	ชั่วลูกชั่วหลาน เรามีอาหารกินถึง ชั่วลูกชั่วหลาน	74	ซุน แม่กำลังซุนกางเกงที่ขาดให้ลูก
63	ชายแดน ทหารไทยป้องกันชาย แดนไทย	75	ชุมนุมรอบกองไฟ ลูกเสือชุมนุมรอบกองไฟ
64	ชาวเมือง ชาวเมืองเอาใจช่วย ทหาร	76	เฒ่า สามเฒ่ามาบิณฑบาต
65	ชาวสวน ชาวสวนกำลังรดน้ำต้น ไม้	77	ชุมนุม ฝนตกทำให้ชุมนุมทั้งวัน
66	ชำนาญ ชาวนาชำนาญในการ ทำนาคำ	78	เชิงเขา เขาปลูกบ้านใกล้เชิงเขา
67	ชำระ หยิบกระดาษชำระมาด้วย	79	เชิด นักเรียนกำลังเชิดหุ่น
68	ชิง เด็กๆชอบวิ่งชิงกันขึ้นหน้า	80	เชี่ยวชาญ เขาเชี่ยวชาญในการสอนมาก
69	ชิงชัย นักมวยแข่งขันชิงชัยกัน	81	เชื่อถือ ลูกเสือเป็นผู้มีเกียรติเชื่อถือได้
70	ชี ผู้หญิงถือศีลนางสาวหม ขาวเรียกว่าชี	82	เชื่อง ฉันทชอบกินกล้วยเชื่อง
		83	แข่ง คนเลวมักถูกสาปแข่ง
		84	โชค เขาเดินกลางฝนจนเปียกโชก ทั้งตัว
		85	โชค เขาโชคดีที่ถูกรางวัลที่ 1
		86	ชอบ เด็กๆเล่นชอบหา
		87	ซ่อม ก่อนแสดงละครนักเรียนต้อง ซ่อมบท
		88	ชักใช้ เขาชักใช้ฉันจนกระจำง

ลำดับ ที่	คำ	ลำดับ ที่	คำ
89	ซักถาม นักเรียนไม่เข้าใจจริง	101	เซ เขาหัวจนเดินชักไปเซมา
	ซักถามครู	102	ผู้ป่วน ชาวผู้ป่วนรักชาติของเขามาก
90	ชัก เมื่อทำผิดแล้วอย่าชักทอด	103	ฐาน ทหารเข้าประจำฐานที่มั่น
	ผู้อื่น	104	ฐานะ เขามีฐานะร่ำรวยระดับเศรษฐี
91	ชักชวน เพื่ออกเขาภูพานคู่สลับ	105	เขา ผู้เข่าผู้เข่าอยากให้เด็กๆเจริญ
	สลับชักชวนจริง		กาวหนา
92	ชักชวน เขารู้สึกชักชวนซึ่งในความ	106	คงคืบ ป่าคงคืบ
	กรุณาของครู	107	ควน รถควนเขียงใหม่
93	ชิบ เขาถูกไม้ขวานเลื้อยคอก	108	คอกเบี้ย ธนาคารให้คอกเบี้ยเงินฝาก
	ชิบ ๆ		ร้อยละ 15
94	ช็อค เขาตกใจจนหน้าช็อค	109	ค้อย เขาเรียนไม่รู้สู้ดีกว่าค้อยกว่าคน
95	ช็อคเขียว คุหน้าเขาช็อคเขียวลงไป		อื่น ๆ
	มาก	110	คัก เขาใช้กับคักหนู
96	ซึ่งกันและกัน เราต้องฟังพา	111	คังหนึ่ง คังหนึ่งซึ่งวันจะบรรลือ
	ซึ่งกันและกัน	112	คาบส ฤๅมีเรียกอีกอย่างว่า คาบส
97	ชุบชิบ เพื่อนๆรอบชุบชิบในินทา	113	คายน หล้าขึ้นรกมากพอจึงคายนหล้าจน
	เขา		เตียน
98	ชุม เขาชุมอยู่ในพุ่มไม้	114	ค้าย ค้ายเบี้ยผ้า
99	ชุม เขาชุมอยู่ในชุมกระดังงา	115	ค่าน้ำ ประคาน้ำค่าน้ำหาทรัพย์สมบัติ
100	ชุบช็อค คุเขาชุบช็อคลงไปมาก	116	ค่าง อยู่ค่างคงไว้ให้ได้ทั้งมวล

ลำดับ ที่	คำ	ลำดับ ที่	คำ
117	ดีดี ในวาระ <u>พิธีขึ้นปีใหม่</u>	119	ดีด เขากำลังพิมพ์ <u>ดีด</u>
118	ดินแดน กรมการ <u>รักษา</u> ดินแดน	120	ดีกคำบรรพ สมัย <u>ดีกคำบรรพ</u> คนเรา ยัง <u>งอ</u> อยู่

แบบทดสอบเพื่อศึกษาระดับความยากง่ายของคำ ชุดที่ 4

ลำดับ ที่	คำ	ลำดับ ที่	คำ
1	เดช เด็กคนนี้ <u>ดู</u> ดี <u>เดช</u> มาก เหลือเกิน	11	ทันลัก <u>ทันลัก</u> ปลุกกันมากทางภาคเหนือ
2	เด็ด อย่า <u>เด็ด</u> ดอกไม้ในสวน นี้	12	ทันหว้า <u>ทัน</u> ปลุก <u>ทันหว้า</u> ไว้หน้าบ้าน
3	เด่น เขามีชื่อเสียง <u>เด่น</u> กว่า คนในอาชีพเดียวกัน	13	ตระกุก คนเกเรเป็นลูกเหล่า <u>ตระกุก</u> ไม่ดี
4	เตร็ดเตร่ รัว คว้า ย่างมา เป็น สัตว์ <u>เตร็ดเตร่</u>	14	ตลก ล้อ <u>ตลก</u> เป็นดาว <u>ตลก</u>
5	เดินทางไกล ดู <u>เดินทาง</u> ไกล	15	ตอก เขา <u>ตอก</u> ไม้ลงในดิน
6	เคียดเคียด เขา <u>เคียด</u> เคียดมาก เมื่อถูกแหย่	16	ต๋องใจ <u>ต๋อง</u> ใจนี้เป็นสิ่งที่ <u>ต๋อง</u> ใจฉันมาก
7	โคย เขาเดินทาง <u>โคย</u> รถไฟ	17	ตอว่า <u>ตอว่า</u> เขาเลยเขาไม่ได้ ผิดหรือ
8	ตกกล้า ขาวนากำลัง <u>ตกกล้า</u>	18	ตะกร้อ <u>ตะกร้อ</u> กำลังเตะ <u>ตะกร้อ</u>
9	ตกเย็น พอ <u>ตกเย็น</u> นกก็บินกลับ รัง	19	ตะเกียกตะกาย เขา <u>ตะเกียกตะกาย</u> จมน้ำ จึง <u>ตะเกียกตะกาย</u> ขึ้นฝั่ง
10	ทันสน เขา <u>ปลุก</u> <u>ทันสน</u> ไว้หลัง บ้าน	20	ตะโกน เขา <u>ร้อง</u> <u>ตะโกน</u> ให้คนช่วย
		21	ตะปู <u>พอ</u> <u>ใช้</u> ที่ <u>ตะปู</u>
		22	ตะลึง <u>ฉัน</u> <u>ตก</u> <u>ตะลึง</u> เมื่อ <u>เงยหน้า</u> ขึ้นดู
		23	ตั้งแต่ <u>ตั้งแต่</u> <u>ฉัน</u> ออกจากบ้านมาก็ไม่ ได้กลับไปอีก

ลำดับ ที่	คำ	ลำดับ ที่	คำ
24	ตั้งหน้าตั้งตา ฉันทั่งหน้าตั้งตาเรียนหนังสือให้ดีที่สุด	37	ตื่นตื่น เขาร้องไห้เพราะความตื่นตื่นใจ
25	ตัดสินใจ กรรมการตัดสินให้แสนศักดิ์ชนะคะแนน	38	ทุ่ม ทุกบ้านจะตั้งทุ่มน้ำกินไว้หน้าบ้าน
26	ตาก เขาทำกล้วยตาก	39	เฒ่า เขาชอบเฒ่าคิสโก
27	ตาปี แม่น้ำนี้ชื่อแม่น้ำตาปี	40	เตร เขาเดินเตรไปเตรมา
28	ตำรับ โกล่สอแล้วอ่านตำรับ (ตำ-หรับ)ตำรา	41	เตะ เด็กๆเตะฟุตบอลอยู่กลางสนาม
29	ตำหนัก ในหลวงประทับในตำหนัก	42	เตียน เขาคายหยาดจันทียน
30	ตำหนิ เขาไม่ผิดไปรคอย่าตำหนิเขา	43	แตรวาง แตรวางวงนี้บรรเลงได้ไพเราะมาก
31	ตำแหน่ง เขาได้รับตำแหน่งใหม่	44	ไต่ถาม ใครสงสัยไต่ถามได้
32	พิจารณา อย่าพิจารณาในท่าเขาเลย	45	ไตรรงค์ ขงไตรรงค์มี 3 สี คือ แดง ขาว น้ำเงิน
33	พิจารณา อย่าพิจารณาว่าเขาเป็นคนไม่ดีเลย	46	ถนัด เขาถนัดร้องเพลงมากกว่าร่ำวง
34	ติดตาม ติดตามคุณนั้นชื่อว่าเขากำลังทำอะไร	47	ถลก เขาถลกชายผ้าให้ห่มัดหะแมง
35	ตื่น นักมวยใช้ตื่นเตะก้านคอ	48	ถลอก เขาหกล้มขาถลอก
36	ตื่นเตน เขาพูดไม่ออกเพราะตื่นเตนมาก	49	ถวน มีก็คนนับให้ถวนนะ
		50	ถอนใจ เขาถอนใจด้วยความโล่งอก
		51	ถอย เดินถอยหลังไปหน่อย
		52	ถัดมา คนที่ 1 และคนถัดมาออกมาจับรางวัล
		53	ถั่ว คายายปลูกถั่วปลูกงา

ลำดับ ที่	คำ	ลำดับ ที่	คำ
54	ถ่ายรูป เขาชอบถ่ายรูปมาก	67	ทดสอบ ครูกำลังทดสอบนักเรียน
55	ถาวร เก็บรักษาดังของให้คง ทนถาวรสืบไป	68	ทบทวน ครูกำลังทบทวนบทเรียน
56	ถึ เขาเป็นคนละเอียดถี่ถ้วน	69	ทยอย คนกำลังทยอยออกจาก โรงภาพยนตร์
57	ถึงแก่กรรม คนตายเรียกอีกอย่างว่า ถึงแก่กรรม	70	ทรงเครื่อง แล้วรีบแต่งองค์ทรงเครื่อง
58	ถึงแม้ว่า ถึงแม้ว่าเขาไม่ตายก็คง เสียใจไม่ไค	71	ทวีป ประเทศไทยอยู่ในทวีปเอเชีย
59	ถาวรวิทย์ ถาวรวิทย์พันต้นไม้ใหญ่	72	ทอ พระอาทิตย์ทอดแสงในยามเช้า
60	เถิด นอนเถิดหนาลูกยาของแม่	73	ท้อแท้ อย่าได้ถึงกับท้อแท้หมดกำลังใจ
61	เถื่อน ไก่เถื่อนเรียกอีกอย่างว่า ไก่ป่า	74	ท้องที่ นายอำเภอออกตรวจท้องที่
62	แถบ ธงชาติมีแถบสีแสด ขาว น้ำเงิน	75	ท้องฟ้า ในท้องฟ้ามีดวงดาวมากมาย
63	แถลง นายอำเภอแถลงข่าวให้ ชาวบ้านฟัง	76	ทอดพระเนตร ทอดพระเนตรแปลว่า ดู
64	โถม นักมวยโถมเข้าต่อยคู่ต่อสู้	77	ทะเปียน ไปจกทะเปียนที่อำเภอ
65	โถด รีบกลับบ้านเร็ว ๆ นะ อย่าโถด	78	ทะยาน นักบินขับเครื่องบินทะยานขึ้น สู่เวหา
66	ทดลอง เขาทดลองปลูกมะม่วง พันธุ์พื้นเมือง	79	ทะเล ชาวประมงออกทะเลหาปลา
		80	ทะเลทราย เขาทำงานกลางทะเลทราย
		81	ทัณฑ์ คนทำผิดต้องถูกลงโทษทัณฑ์
		82	ทันใด ทันใดนั้นเสียงประหลาดก็ดังขึ้น
		83	ทันที พอเขาได้ยินเสียงก็รีบคว้าปืน ทันที

ลำดับ ที่	คำ	ลำดับ ที่	คำ
84	ทัพ แม่ทัพสั่งทหารยิงหินที่	97	ทูลทูลราย เขาปวดท้องคันทูลทูลราย
85	ทัพพี เขาใช้ทัพพีตักข้าว	98	ทูล เขากราบทูลพระเจ้านั้น
86	ท่าย ลองท่ายดูซิว่าในมือของ ฉันมีอะไร	99	เทวดา เทวดาอยู่บนสวรรค์
87	ทำที่ เขาทำที่เป็นสนใจแค่นั้น ก็ไม่น่าสนใจ	100	เทอญ ขอให้มีความสุขเทอญ
88	ทำนอง เพลงนี้ท่วงทำนอง ไพเราะมาก	101	เทอม โรงเรียนบิกเทอมแล้ว
89	ทำมาหากิน พ่อ แม่ และลูก ช่วยกัน ทำมาหากิน	102	เทียม ของปลอมเรียกอีกอย่างว่า ของเทียม
90	ทำร้าย เขาถูกทำร้ายบาดเจ็บ	103	แท้ ของจริงเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า ของแท้
91	ทิศใต้ บ้านเขาอยู่ทางทิศใต้ของ บ้านฉัน	104	แท่ง ฉันซื้อดินสอมา 5 แท่ง
92	ทิว ภูพานเป็นทิวเขาสลับรับ ซอน	105	แทน เขาซื้อดินสอมาแทนแท่งที่หายไป
93	ที่หลัง ที่หลังอย่าทำอีกนะ	106	แทน พระพุทธรูปอยู่บนแท่นบูชา
94	ที่ดิน ที่ดินแปลงนี้จะขาย	107	แทรก เขาเบียดตัวแทรกอยู่ระหว่าง เพื่อน
95	ที่หมาย เขาเดินทางไปถึงที่หมาย แล้ว	108	ชนบัตร ฉันมีแค่ชนบัตรใบจะร้อยเพียง ใบเดียว
96	ทุ่ม เวลา 3 ทุ่ม เขาจะมา หาเธอ	109	ธนาคาร ฉันเอาเงินไปฝากธนาคาร
		110	ธรรมชาติ ฉันเดินเล่นตอนเช้าเพื่อชน ธรรมชาติ
		111	ธรรมเนียม แบบแผนที่นิยมกันเรียกว่า ธรรมเนียม

ลำดับ ที่	คำ	ลำดับ ที่	คำ
112	ถูกระ ฉันทิถูระมาพบเธอไม่ได้	117	นกอินทรี นกอินทรีเป็นเจ้าแห่งนก
113	น. น. ยอมมาจากคำว่า		ทั้งหลาย
	นาฬิกา	118	นมมอบ เขายกมือไหวอย่างนมมอบ
114	นกกาเหว่า นกกาเหว่าไซ้ให้แม่กา	119	นวลฉวี โอ้แม่นวลฉวีที่รักเอ๋ย
	พัก	120	นวลนาง เราเรียกผู้หญิงว่านวลนาง
115	นกเขา นกเขาสันจุกครุ		
116	นกนางนวล นกนางนวลบินหาอาหาร		
	ในทะเล		

แบบทดสอบเพื่อศึกษาระดับความยากง่ายของคำ ชุดที่ 5

ลำดับ ที่	คำ	ลำดับ ที่	คำ
1	น้อง <u>น้อง</u> สองตี่	17	นารี เนตร <u>นารี</u> กำลังฝึกแถว
2	น้อย <u>เด็ก</u> น้อยน่ารัก	18	น้ำใจ เขามี <u>น้ำใจ</u> ช่วยเหลือเรา
3	น้อยใจ <u>อย่า</u> น้อยใจไปเลยนะ	19	น้ำปลา <u>น้ำปลา</u> ขวดนี้เต็มเหลือเกิน
4	นักข่าว <u>นักข่าว</u> ไป <u>ทำข่าว</u> ที่ <u>ทำเนียบ</u>	20	น้ำมันก๊าด <u>เติม</u> <u>น้ำมันก๊าด</u> ตะเกียงเจ้า
5	นักมวย <u>นักมวย</u> ต่อยกันบนเวที		พายุ
6	นักร้อง <u>นักร้อง</u> เพลงลูกทุ่ง	21	นินทา <u>อย่า</u> <u>นินทา</u> ว่า <u>ร้าย</u> คนอื่นไม่ดี
7	นักดา <u>นักดา</u> แปลว่า หลาน	22	นิมนต์ <u>นิมนต์</u> แปลว่า เชิญ
8	นัดหมาย <u>เค้า</u> <u>นัดหมาย</u> ครูให้สอนพิเศษ	23	นิยม คน <u>นิยม</u> ปลูก <u>ฝรั่ง</u> ใหญ่กันมาก
9	นำเกลียด <u>หน้าตา</u> เขา <u>ช่าง</u> <u>นำเกลียด</u>	24	นิยมชมชอบ เขา <u>นิยมชมชอบ</u> ความคิดของ
	เสียจริง		ฉัน
10	นาก <u>นาก</u> หาปลา 2 ตัว	25	นิค พ่อเลี้ยงปลา <u>นิค</u>
11	นาค <u>พญานาค</u> เจ้าแห่งบาดาล	26	นิสัย เขามี <u>นิสัย</u> ชอบลักเล็กขโมยน้อย
12	นางฟ้า <u>นางฟ้า</u> อยู่บนสวรรค์	27	เนา <u>น้ำ</u> <u>เนา</u> สงกลินหมั่น
13	นางเอก เธอเป็น <u>นางเอก</u> หมอลำ	28	เนิน ที่สูงหรือที่ดอนเรียกว่า <u>เนิน</u>
14	นาที <u>ฉัน</u> มีเวลาให้เธอ 10 นาที	29	เนื้อเย็น แม่ <u>เนื้อเย็น</u> หมายถึงนางอัน
15	นานา <u>ร้าน</u> นี้ขายของ <u>นานา</u> ชนิด		เป็นที่รัก
16	นายหมู่ <u>นายหมู่</u> ลูกเสือเรียกแถว	30	เนื่อง เขาเป็น <u>คน</u> <u>เนื่อง</u> มาจากเขา
			ไม่ได้กินข้าว

ลำดับ ที่	คำ	ลำดับ ที่	คำ
31	แน่นอน เขาควรตกลงกับเขาให้ แน่นอนเสียก่อน	43	บริสุทธิ์ ศาสต์คิดแล้วว่าเขาบริสุทธิ์
32	แน่นอน เขาใช้เชือกมัดของจนแน่น	44	บัวบาน อย่าบัวบานน้ำลายให้เลอะเทอะ
33	แนบ เขาเอาหูแนบกับหมอน	45	บังคม นักเรียนถวายบังคมพระ บรมรูปทรงม้า
34	แนวนั่น จิตใจของเขามั่นคงแน่ว แน่นที่สุด	46	บังอาจ เขาบังอาจกระทำโดยพลการ
35	ในที่สุด เขาจากไปนานในที่สุดก็ พบกันจนได้	47	บังเอิญ เราพบกับสมศักดิ์โดยบังเอิญ
36	บกพร่อง เขาทำงานไม่สำเร็จ บกพร่องอยู่เสมอ	48	บัญชา ผู้บังคับบัญชามีคำสั่งให้ทำงาน ให้เสร็จ
37	บน คนแก่มักขี้นรำคาญ	49	บัญชี ที่นี้รับชำระบัญชี
38	บรรดา ในบรรดาเพื่อนของฉัน ฉันชอบสมศรีมาก	50	บัดนั้น บัดนั้นพระยาพิเภกยกมือ
39	บรรยาย อาจารย์บรรยายวิชา ภาษาไทย	51	บัดนี้ บัดนี้การเดินทางได้สิ้นสุดลงแล้ว
40	บริการ เขาจัดไว้บริการความ สะดวกสบาย	52	บัดสี อย่ามาทำบัดสีกับฉันนะ
41	บริจาค คุณนายบริจาคเงินสร้าง โบสถ์ 1 แสนบาท	53	บัตร ฉันเก็บบัตรประชาชนของเธอได้
42	บริเวณ บริเวณโรงเรียนห้ามนำ สัตว์มาเลี้ยง	54	บันดาล งานคือเงิน เงินคืองานบันดาลสุข
		55	บันทึก เขียนบันทึกตรงบรรทัดขีดไว้หนู
		56	บางส่วน งานนี้ฉันทำได้เพียงบางส่วน เท่านั้น
		57	บาดแผล เขาถูกยิงบาดแผลลึกจนกรรจ์
		58	บาตร เมื่อเด็กฉันเคยกินข้าวกัน บาตรพระ

ลำดับ ที่	คำ	ลำดับ ที่	คำ
59	บาป อย่า <u>ทำบาป</u> ทำกรรมเขาเลย	74	โบสถ์ วัดนี้ยังไม่มีโบสถ์
60	บ้ายเบียง เขาพยายามบ้ายเบียง ไม่ยอมรับภาระที่มอบให้	75	ใบพัด ใบพัดเครื่องยนต์ชำรุด
61	บารมี เพลงสรรเสริญพระบารมี	76	ใบ้ คนใบ้พูดไม่ได้
62	บำเพ็ญ จันทาบุญบำเพ็ญกุศลทุกวัน พระ	77	ปกครอง ประเทศไทยปกครองแบบ ประชาธิปไตย
63	บำเหน็จ ทหารได้รับบำเหน็จรางวัล	78	ปฏิญาณ ข้าขอปฏิญาณสาบานตน
64	บิณฑบาต พระมาบิณฑบาตในตอนเช้า	79	ปฏิภาณ เด็กคนนี้มีปฏิภาณเป็นเลิศ
65	บิณฑบาต จงปั้นให้คือยาให้รูปบิณฑบาต	80	ปฏิสันถาร ก่อนพูดควรกล่าวคำ ปฏิสันถารก่อน
66	บิณฑบาต เขาบิณฑบาตฉันแน	81	ปฏิเสธ อย่าปฏิเสธนะ เขาจับได้คางคก
67	บุก ข้าศึกบุกเข้ามาแล้ว	82	ประชุมพยาบาล ลูกเสือเรียนวิชา ประชุมพยาบาล
68	บุรุษ พอมันบุรุษชาย 2 คน	83	ปลด เด็กพูดโกหกหรือพูดปลดไม่ดีเลย
69	เบียด อย่างนี้เบียดฉันนักเลย	84	ปรกติ โดยปรกตินักกินข้าวกับไข่มุกวัน
70	เบ้ เขาทำหน้าเบ้	85	ประจักษ์ วันนี้ประจักษ์เทอร์โมมิเตอร์ขึ้นสูง
71	เบ็ด เขาเตรียมคันเบ็ดเพื่อตกปลา	86	ประกวด ชาวบ้านจัดประกวดกระบืองาม
72	บอก เราบอกมีอำลาทั้งและกัน	87	ประกอบ เมื่อเรียนจบแล้วต่างแยกย้ายไป ประกอบอาชีพ
73	โบราณ คนโบราณเชื่อว่าโลกแบน	88	ประกาย เพชรเมื่อต้องแสงไฟเป็นประกาย

ลำดับ ที่	คำ	ลำดับ ที่	คำ
89	ประการ เขาขอเสนอความคิดบาง ประการ	100	ประทีป แสงสว่างจากดวงไฟเรียกว่า แสงประทีป
90	ประกาศ นักเรียนโปรดดูชื่อที่ป้าย ประกาศ	101	ประธาน พระประธานในอุโบสถพูดได้
91	ประคอง นักมวยประคองประคองตัว เองได้ 5 ยก	102	ประแบ้ง เขาประแบ้งเสียน้ำขาว
92	ประโคม เจ้าพนักงานประโคมดนตรี	103	ประพฤติ คนประพฤติคือมได้รับผลตอบแทนดี
93	ประจบ เด็กคนนั้นน่ารักรู้จักประจบ เอาใจ	104	ประเภท เราแบ่งสิ่งของทั้งหมดออกเป็น 3 ประเภท
94	ประจวบ เขาค้าขายขาดทุนประจวบ กับภาวะเศรษฐกิจตกต่ำ	105	ประมง ชาวประมงออกหาปลา
95	ประจักษ์ เราได้เห็นประจักษ์แก่ตา ว่าเขาป่วยจริง	106	ประมาณ ลองกะประมาณซิว่าราคาเท่าไร
96	ประคัม เขาใส่เกร็องประคัมมี ราคาแพง	107	ประมาท อย่าประมาทพลาดถึงตาย
97	ประดิษฐ์ งานประดิษฐ์อยู่ในกลุ่ม การงานา	108	ประยูร พระประยูรญาติรวมกันถวาย พระพร
98	ประหัง อาหารจะช่วยประหังชีวิต ให้ยืนยาว	109	ประวติ เด็กคนนี้ประวติไม่ดีชอบลักขโมย
99	ประทับ ในหลวงประทับอยู่ในพลับ	110	ประสา เขาอยู่กับตามประสาชาวบ้าน
		111	ประเลริฐ น้ำใจของเขาช่างประเลริฐ จริง
		112	ประหนึ่ง เขาทำกับเราประหนึ่งว่าเรา เป็นคนไข้
		113	ประหยัด ใช้จ่ายเงินอย่างประหยัดไม่ อึดคักภายหลัง

ลำดับ ที่	คำ	ลำดับ ที่	คำ
114	ประหลาด ใครเคยเห็นสัตว์ ประหลาดบ้าง	118	ปราษฐ์ เป็นนักปราษฐ์ต้องมีความ รอบตัว
115	ปรับปรุง ถ้ายังไม่ดีต้องปรับปรุงให้ดีขึ้น	119	ปราด เขาปราดเข้ามาขกหน้าฉัน อย่างแรง
116	ปรากฏ อยู่ๆเขาก็ปรากฏตัวขึ้นมา	120	ปรายปราม ตำรวจปรายปรามโจร ผู้ร้าย
117	ปรากฏการณ์ (ปรา-กต-กาน) ฟ้าแลบเป็นปรากฏการณ์ ธรรมชาติ		

แบบทดสอบเพื่อศึกษาระดับความยากง่ายของคำ ชุดที่ 6

ลำดับ ที่	คำ	ลำดับ ที่	คำ
1	ปรารภนา เงินเป็น <u>สิ่ง</u> ปรารภนา ของมนุษย์	14	ปลาสติ๊ก ไม่ <u>บรร</u> หัด <u>หำ</u> ด้วย <u>ปลาสติ๊ก</u>
2	ปราศรัย รัฐมนตรีกล่าว <u>คำ</u> ปราศรัย	15	ปล้ำ ฉัน <u>ชอบ</u> ค <u>ม</u> ว <u>ย</u> ปล้ำ
3	ปริศนา เขา <u>รู้</u> ลึ <u>ก</u> ย <u>ิน</u> ค <u>ิ</u> ปริศนา	16	ปล้ำ พ่อแม่ <u>ปล้ำ</u> ใจเมื่อ <u>ถูก</u> สอบ <u>ได้</u> ที่ 1
4	ปริกษา <u>รู้</u> ลึ <u>ก</u> ไม่ <u>ส</u> บาย <u>คว</u> ร <u>ปริ</u> กษา	17	ปลุก แม่ <u>ปลุก</u> ลูกให้ <u>ลุก</u> ขึ้นจาก <u>ที่</u> นอน
5	พริกษาหรือ พ่อแม่ <u>ปริ</u> กษา <u>หรือ</u> ครู <u>เรื่อ</u> ง <u>ลูก</u>	18	ปะ แหม <u>ไม่</u> ได้ <u>พ</u> บ <u>ปะ</u> กัน <u>น</u> าน <u>แล้ว</u>
6	ปรุง แม่ <u>ก</u> ำ <u>ล</u> ง <u>ปร</u> ุง <u>อา</u> ห <u>าร</u> ใน ค <u>รี</u> ว	19	ปักใจ เขา <u>ปัก</u> ใจ <u>เชื่</u> อ <u>ว</u> ่า <u>คน</u> ที่ <u>ช</u> โม <u>ย</u> ของ <u>คือ</u> เพื่อน <u>ของ</u> เขา <u>เอง</u>
7	ปล้น โจ <u>ร</u> ปล <u>้น</u> ค <u>ว</u> าย	20	ปัจจุบัน <u>ปัจจุบัน</u> นี้ <u>ช</u> าว <u>ของ</u> แพ <u>ง</u> ไป <u>หม</u> ค
8	ปล่อง คว <u>น</u> ออก <u>จาก</u> ปล <u>่อง</u> ร <u>อง</u> ง <u>าน</u>	21	ปัญญา คนที่ <u>ส</u> ติ <u>ปัญ</u> ญา <u>ค</u> ิ <u>ม</u> ัก <u>ล</u> า <u>ด</u>
9	ปลดอโปร่ง <u>อัน</u> นี้ <u>รู้</u> ลึ <u>ก</u> ปลด <u>อ</u> โปร่ง <u>ค</u> ิ	22	ปัญหา <u>นัก</u> เร <u>ียน</u> ที่ <u>มี</u> ปัญ <u>หา</u> ม <u>ัก</u> จะ <u>นิ</u> ค ปร <u>ก</u> ติ
10	ปลอบ ที่ <u>ปล</u> อบ <u>น</u> อง <u>ว</u> า <u>อย่าง</u> ร <u>้อง</u> ให้	23	ปาน เรามี <u>ปาน</u> ค <u>ำ</u> ที่ <u>หน</u> ำ
11	ปลอม โป <u>ร</u> ค <u>ระ</u> ว <u>ัง</u> ของ <u>ปล</u> อม	24	ปานใด เขา <u>จะ</u> เก <u>ง</u> ส <u>ัก</u> ปาน <u>ใ</u> ค <u>ณ</u> ์ <u>ก็</u> จะ <u>ส</u> ู้
12	ปลานิล พ่อ <u>ช</u> อบ <u>ไ</u> ย <u>ง</u> ปล <u>าน</u> ิล	25	ปานนี้ ป <u>ำน</u> นี้ <u>แม่</u> ย <u>ัง</u> ไม่ <u>มา</u> เด <u>ย</u>
13	ปลาหมึก ฉัน <u>ช</u> อบ <u>ก</u> ิน <u>ปล</u> า <u>หม</u> ึก <u>ย</u> ำ <u>ง</u>	26	ปั้ง ช <u>ื่อ</u> ป <u>ั้ง</u> ไม่ <u>มา</u> ฝ <u>าก</u> ส <u>ัก</u> 1 <u>ตัว</u>
		27	ปิศาจ <u>ปิศาจ</u> ช <u>อบ</u> ค <u>ู</u> ด <u>เล</u> ือ <u>ด</u> ค <u>น</u>
		28	ปึก น <u>ก</u> มี <u>ป</u> ึก
		29	ปิติ เขา <u>รู้</u> ลึ <u>ก</u> ปล <u>้ำ</u> ป <u>ิต</u> ิ <u>ย</u> ิน <u>ค</u> ิ <u>ม</u> าก

ลำดับ ที่	คำ	ลำดับ ที่	คำ
30	ป๊อป เขาใช้ <u>ป๊อป</u> ตักน้ำ	41	แปลง ที่ <u>นาแปลง</u> นี้จะแบ่งขาย
31	ปูลม ปูลมเป็น <u>ปู</u> ชนิดหนึ่ง	42	แปลบแปลบ <u>ฟ้าแปลบแปลบ</u> แปลบ
32	เป็นบาปเป็นกรรม <u>อย่าโทษเขา</u> เป็นบาปเป็น กรรมไปเล่าๆ	43	โปรค เขาเป็นคน <u>โปรค</u> ของครู
33	เป็นหูเป็นตา <u>ช่วยเป็นหูเป็นตาแทน</u> ตัวนะ	44	โป๊ะ <u>โป๊ะ</u> เป็นเครื่องมือ <u>จับปลา</u> ชนิด หนึ่ง
34	เป็นอันขาด <u>คุณจะทำอย่างนี้</u> ไม่ได้ เป็นอันขาด	45	ผจญ เราเคย <u>เข้าป่าผจญ</u> ภัย
35	แปลง เขา <u>แปลง</u> เสียงร้องชโย	46	ผลลัพท์ <u>ทำโจทย์เลขข้อใด</u> ผลลัพท์ เท่าไร
36	เปลวไฟ ฉันเห็น <u>เปลวไฟ</u> ออกจาก	47	ผลผลิต <u>การทํานาปีละ 2 ครั้ง</u> เป็น การ <u>เพิ่มผลผลิต</u>
37	ปล่อง	48	ผสม <u>น้ำกับน้ำมันผสม</u> กันไม่ได้
37	เปลี่ยนแปลง ถ้าไม่ดี <u>ต้องเปลี่ยน</u> แปลง	49	มอง <u>เสื้อตัวนี้สี</u> ขาว <u>มอง</u>
38	เปลี่ยนว ทนทาง <u>เปลี่ยน</u> อย่าเดินคน เดียว	50	ผอนผืน <u>นักเรียนชอบ</u> ผอน <u>ผืน</u> ชำระค่า เล่าเรียน
39	แปรผัน <u>ฉันตั้งรักคุณ</u> อยู่อย่าง <u>ไม่</u> แปรผัน	51	ผอมแห้ง เขา <u>ผอมแห้ง</u> เพราะเป็นโรค ขาดอาหาร
40	แปล เขา <u>แปล</u> ภาษาอังกฤษเป็น ภาษาไทย	52	ผัดหมี่ <u>แม่ผัดหมี่ให้ฉันกิน</u> ทุกวัน
		53	ผัว <u>ผัวนางน้อย</u> ไม่อยู่บ้าน
		54	ผ้าประเจียด <u>นักมวยคาด</u> ผ้า <u>ประเจียด</u>
		55	ผ้าพันคอ <u>ลูกเสื้อผูก</u> ผ้า <u>พันคอ</u>

ลำดับ ที่	คำ	ลำดับ ที่	คำ
56	เดิน เขา <u>เดิน</u> หน้ามาทาง <u>ข้าง</u> เจ้า	68	แผนการ เขา <u>วางแผนการ</u> เพื่อไป <u>ศึกษา</u> ต่อ
57	ฉิวพรรณ เด็ก <u>คน</u> นี้ <u>ฉิวพรรณ</u> เกลี้ยง เกล้า	69	โผล่ มี <u>สัตว์</u> ประหลาด <u>โผล่</u> ขึ้นมาจาก <u>น้ำ</u>
58	ฉิวหน่ง เขาเป็นโรค <u>ฉิวหน่ง</u>	70	ฝรั่ง ฉัน <u>ชอบ</u> กิน <u>ฝรั่ง</u>
59	ฉิ้น ความ <u>ดี</u> ของ <u>เขา</u> ฉิ้น <u>ขึ้น</u> เต็ม ไปหมด	71	ผัก ช่วย <u>เก็บ</u> มะ <u>ขาม</u> ให้ <u>ฉัน</u> 2 <u>ผัก</u>
60	ตุก เด็ก ๆ คำ <u>ตุก</u> คำ <u>ว้าย</u> ใน สระ <u>น้ำ</u>	72	ผักไผ่ ฉัน <u>เคย</u> เป็น <u>ประเทศ</u> ที่ <u>ไม่</u> ผัก <u>ไผ่</u>
61	ผู้ <u>ตอง</u> หา ทำ <u>การ</u> จับ <u>ผู้</u> <u>ตอง</u> หา <u>เล่น</u> การ <u>พนัน</u>	73	ผ้า เขา <u>พัน</u> ผ้า <u>อุป</u> สรรค <u>จน</u> สำเร็จ
62	เผชิญ เขาเป็น <u>นัก</u> เผชิญ <u>โศก</u> ชะตา	74	ผ้า <u>ย</u> ฉัน <u>ของ</u> ใส่ <u>เสื้อ</u> ผ้า <u>ผ้า</u> ย
63	เผ่น พอ <u>คำ</u> รว <u>จ</u> มาถึง <u>เขา</u> ก็ <u>เผ่น</u> หนี	75	ผีมือ <u>ผี</u> มือ <u>ตัด</u> เย็บ <u>เสื้อ</u> ผ้า <u>ตัว</u> นี้ <u>ประ</u> ณี <u>ศ</u> มาก
64	เผลอ อย่า <u>เผลอ</u> ไป <u>หิ</u> บ <u>ของ</u> คน อื่น <u>เขา</u>	76	ฝึกฝน ถ้อย <u>คำ</u> มี <u>ความ</u> ชำนาญ <u>ต้อง</u> ฝึก <u>ฝน</u>
65	เผอญ แหม <u>เผอญ</u> พบ <u>เธอ</u> พอ <u>ดี</u>	77	ฝึก <u>เคื่อง</u> การ <u>ทำ</u> มา <u>หา</u> กิน <u>อัต</u> ค <u>ัต</u> ฝึก <u>เคื่อง</u>
66	เผื่อ เขา <u>หา</u> เงิน <u>ไว้</u> เผื่อ <u>ลูก</u> และ น้อง	78	ฝูง นก <u>บิน</u> มา <u>เป็น</u> ฝูง
67	เผื่อ <u>แผ</u> เขามี <u>น้ำ</u> ใจ <u>เผื่อ</u> เพื่อ เผื่อ <u>แผ</u>	79	เผ้า <u>า</u> ประชา <u>ชน</u> เข้า <u>เผ้า</u> ใน <u>หลวง</u>
		80	แผง เขา <u>แผง</u> กาย <u>หลบ</u> ลิ้น <u>นี้</u> มา <u>ได้</u>
		81	ไผ่ <u>ฉิ้น</u> เขา <u>ไผ่</u> ฉิ้น <u>อยาก</u> เรียน <u>แพ</u> ทย์
		82	พงศ์ เมา <u>พง</u> ศ์ <u>วัง</u> ศ์ <u>วาน</u>
		83	พญา พญา <u>นา</u> ค <u>อย</u> เม <u>อง</u> บ <u>า</u> ค <u>าล</u>
		84	พ้น เขา <u>พ้น</u> จาก <u>ตำแหน่ง</u> ทุก <u>ตำแหน่ง</u>
		85	พนม ทุกคน <u>พนม</u> มือ

ลำดับ ที่	คำ	ลำดับ ที่	คำ
86	พนักงาน เขาเป็นพนักงานการรถไฟ	100	พระราชบิดา พระราชบิดาแปลว่า พ่อ
87	พนัก เขาพนักหน้ารับทราบ	101	พระราชมารดา พระราชมารดาแปลว่า แม่
88	พยาธิ(ชะ-ขาด) เขาเป็นโรค พยาธิใบไม้	102	พระราชวัง พระราชวังแปลว่าที่อยู่ของ ในหลวง
89	พยาน เขาเป็นพยานปากสำคัญ	103	พระราชโอรส พระราชโอรสแปลว่า ลูกชาย
90	พยายาht ความพยายาhtเป็นสิ่งที่ไม่ดี	104	พระหัตถ์ พระหัตถ์แปลว่า มือ
91	พยุ่ง ช่วยพยุ่งฉันให้ลุกขึ้นยืน	105	พระเอก เขาเป็นพระเอกหมอลำ
92	พรมแดน ข้าราชการประดิษฐ์พรมแดนไทย	106	พรวน นายพรวนยิงหมูป่าตาย
93	พรวน พรวนการ เมืองรวมตัวกัน เปิดอภิปราย	107	พรวนแพรว เพชรเมื่อต้องแสงไฟเป็น ประกายพรวนแพรว
94	พระครู ท่านพระครูกำลังจำวัด	108	พลเมือง เขาทำหน้าที่พลเมืองดี
95	พระชนม์ เจ้านายตายเรียกว่า สิ้นพระชนม์	109	พลอย มรกตเป็นพลอยชนิดหนึ่ง
96	พระทัย พระองค์มีน้ำพระทัยกระฉา ต่อประชาชน	110	พลัน ระว่างน้ำท่วมฉับพลัน
97	พระที่นั่ง ในหลวงประทับบนพระที่นั่ง พุทธทาน	111	พลับพลา ในหลวงประทับบนพลับพลา
98	พระนาม พระองค์ทรงพระนามว่า สิหัตตะ	112	พลาญ ว่าพลาญทางทรงโคก
99	พระราชธิดา พระราชธิดาแปลว่า ลูกสาว	113	พวง ลำไยพวงละเท่าไร
		114	พ.ศ. พ.ศ. ย่อมาจาก พุทธศักราช
		115	พอดิ เขามาพอดิ

ชุดที่ 6 (ต่อ)

ลำดับ ที่	คำ	ลำดับ ที่	คำ
116	พอดคุณ พอดคุณคนตีกลับบ้านเสีย เถอะ	118	พัฒนา นักเรียนนอกค่ายพัฒนาหมู่บ้าน
117	พักแรม ลูกเสือออกค่ายพักแรม	119	พัน เถาว์ด้วยพันต้นไม้ใหญ่
		120	พันธุ์ ชาวพันธุ์ผสมเป็นชาวพันธุ์ดี

แบบทดสอบเพื่อศึกษาระดับความยากง่ายของคำ ชุดที่ 7

ลำดับ ที่	คำ	ลำดับ ที่	คำ
1	พัลวัน รามสูรโลกไธเมธขลา พัลวัน	12	พิรุข การพูดของเขาสื่อพิรุขว่าไม่จริง ใจ
2	พาณิชัย กระหวางพาณิชัย	13	พิศ ยิ่งเพ่งยิ่งพิศยิ่งเหมือนนิทรชัย ปัญญา
3	พายุ พายุพัดบ้านพัง	14	พิเศษ เขาได้รับเงินเพิ่มพิเศษอีก 220 บาท
4	พาล คบคนพาลไม่คี่	15	พิสูจน์ เขาพิสูจน์ได้ว่าเขาไม่ใช่คนผิด
5	พาหนะ ฉ้นเดินทางโดยพาหนะรถ ไฟ	16	พืง ลูก ๆ พืงเคารพพ่อแม่
6	พิการ ปีนี้เป็นปีกนพิการ	17	พืง ลูก ๆ พืงพ่อแม่
7	พิฤด คอภพิฤดรวงกลาดเคลื่อน	18	พิชผล เศรษฐกิจตกต่ำขายพิชผลไม่ได้
8	พิจารณา จงพิจารณาคุให้คี่เสียก่อน จึงลงมือ	19	พิค เหล็กเหนียวเป็นแผ่นเรียกว่า เหล็กพิค
9	พินาศ สงครามนำความพินาศมาสู่ บ้านเมือง	20	พื้นฐาน เด็กคนนี้มีพื้นฐานทางคณิตศาสตร์ คี่
10	พินิจ สวาลพินิจพิจารณาล้อย แกลงจำเลย	21	พุทธศักราช วันที่ 25 พฤษภาคม พุทธศักราช 2524
11	พิบัติ สงครามนำความพิบัติมาสู่ ชาวโลก	22	พุ่มไม้ นกเืองอยู่ในพุ่มไม้

ลำดับ ที่	คำ	ลำดับ ที่	คำ
23	พูน การเรียนเป็นการเพิ่มพูน ความรู้	36	แพร่ น้ำท่วมทำให้เชื้อโรคแพร่ ระบาด
24	เพ่ง เขาเพ่งมองดูเงินไม่ วางตา	37	แพร่ ผาแพร่ เป็นผาที่มีราคาแพง
25	เพชร เพชร เป็นอัญมณีอันล้ำค่า	38	แพลง เขาเดินไม่ถนัดเพราะขา แพลง
26	เพดาน จิ้งจกเกาะอยู่บนเพดาน	39	ไพร เมื่อรบกันไพรพลก็เสียชีวิต ลงมาก
27	เพล(เพน) ถึงเวลาพระฉันทเพลแล้ว	40	ไพเราะ เพลงนี้ไพเราะมาก
28	เพลิง เพลิงไหม้โรงเลื่อย	41	พอก ใจผองชักพอกกระวังจะกัดมือ
29	เพลิดเพลิน เด็กๆเล่นกันอย่าง เพลิดเพลิน	42	พ่อง ลูกโป่งลอยพ่องอยู่บนท้องฟ้า
30	เพ็ญ ออกนอนมารู้สึกอ่อนเพลีย	43	พ้อนรำ ขางพ้อนกำลังพ้อนรำอย่าง สวยงาม
31	เพศ อयरังแกเพศหญิงที่อ่อนแอ กว่า	44	ฟ้าผ่า ฟ้าผ่าเป็นปรากฏการณ์ ธรรมชาติ
32	เพิ่มพูน เขาเรียนพิเศษเพื่อเพิ่มพูน ความรู้	45	ฟ้าร้อง ฟ้าร้องก็เป็นปรากฏการณ์ ธรรมชาติ
33	เพียร จงมีความขยันหมั่นเพียร	46	ฟ้าแลบ ฟ้าแลบก็เป็นปรากฏการณ์ ธรรมชาติ
34	เพื่อนบ้าน มีเพื่อนบ้านที่ดีไม่ต้อง สร้างรื้อบ้าน	47	ฟ้าด เคঁกลมหัวฟาดฟันถึงแก่ชีวิต
35	แพทย์ แพทย์ลงความเห็นว่าต้อง ผ่าตัด	48	พื้น เขาพื้นจากสลับ

ลำดับ ที่	คำ	ลำดับ ที่	คำ
49	ฟุ้งเฟ้อ ในยามนี้จึงลดความ ฟุ้งเฟ้อลงเสียบ้าง	61	ภูตผี สางเชียวเป็นภูตผีปีศาจ
50	ฟุตบอล การแข่งขันฟุตบอลนัดนี้ สนุกแน่	62	มงกุฏ พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าฯ
51	ฟุ่มเฟือย อย่าใช้จ่ายเงินของฟุ่ม เฟือยนัก	63	มณี เพชรเป็นอัญมณีที่มีค่า
52	ฟู แม่ทำขนมถ้วยฟู	64	มรคก เขาได้รับมรดกความหาศาล
53	ภรรยา ภรรยาแปลว่าเมีย	65	มรรยาท เด็กคนนี้ไม่มีมรรยาทในการพูด เลย
54	ภัย เมื่อมีภัยมาถึงตัวไม่สู้กลัวหนี	66	มอบ ฉันขอมอบช่อดอกไม้ให้แก่คุณ
55	ภานะ ภานะใส่อาหารร้านนี้ไม่ สะอาดเลย	67	มתיมา บ้านของเขาใหญ่โตมתיมาจริงๆ
56	ภาพยนตร์ ฉันทอบภาพยนตร์เรื่องครู บ้านนอก	68	มโหฬาร จังหวัดจันทานทุ่งศรีเมือง มโหฬาร
57	ภาระ พี่ต้องรับภาระเลี้ยงดู พ่อ แม่ และน้อง	69	มะกอก มะกอกเป็นผลไม้ที่มีรสเปรี้ยว
58	ภาวนา ฉันขอภาวนาให้เธอไปดี มีสุข	70	มะปราง มะปรางเป็นผลไม้ที่มีผิวสีเหลือง
59	ภิญโญ ขอให้เธอเจริญด้วยลาภ ยศภิญโญ	71	มะเฟือง มะเฟืองนำกินกว่ากล้วย
60	ภูบาล พระภูบาลเจ้าแห่งแผ่นดิน	72	มะยม มะยมมีรสเปรี้ยวมากกว่าหวาน
		73	มักจะ คนทำดีมักจะได้รับผลตอบแทนดี
		74	มัจฉา มัจฉาแปลว่า ปลา
		75	มั่นคง ขอให้ประเทศของเรามั่นคง สถาพร
		76	มั่นใจ ฉันมั่นใจว่าเขาต้องสอบได้แน่ๆ
		77	มันเหมาะ ขอให้สัญญากับฉันเสียมันเหมาะ

ลำดับ ที่	คำ	ลำดับ ที่	คำ
78	มาน เขาทำ <u>มาน</u> หน้าต่าง	92	แมน จะหางามสามโลกไม่ <u>แมน</u> เหมือน
79	มารศรี <u>มารศรี</u> แปลว่านางงาม	93	ไม้เท้า คนแก่อือ <u>ไม้เท้า</u> ยักแยะยักยัน
80	มิ มิ <u>มิ</u> ใครรับสมมิ <u>มิ</u> ใครทำผิด	94	ไม้พลอง ลูก <u>สิ่ว</u> ถือ <u>ไม้พลอง</u>
81	มิ่ง ขอ <u>ให้</u> ท่านอยู่เป็น <u>มิ่ง</u> ขวัญ ของพวกเรา	95	ไม้โสน ไม้ <u>โสน</u> เป็นไม้ที่มีน้ำหนักเบา
82	มิตร <u>ฉัน</u> ชอบ <u>คนมิตร</u> แท้มากกว่า มิตรเทียม	96	ไมตรี พวกเรา <u>ต้อง</u> ตอบแทน <u>ไมตรี</u> ที่เขา ให้เรา
83	มิดหมอ <u>มิด</u> หมอเป็น <u>มิด</u> ศกคี่ลืหี	97	ยกย่อง คน <u>ทำ</u> ดี <u>ต้อง</u> ได้รับ <u>ยก</u> ของ
84	เม็คมะกล่ำ เขา <u>เอา</u> <u>เม็คมะกล่ำ</u> มา ร้อย	98	ยกเว้น <u>ฉัน</u> ทำผิดไม่มีการ <u>ยก</u> เว้นความ ผิดให้
85	เมตร <u>ผ้า</u> ตีน <u>ยาว</u> ก็ <u>เมตร</u>	99	ยศ เขา <u>ได้รับ</u> <u>เลื่อน</u> <u>ยศ</u> เป็นร้อยตำรวจ เอก
86	เมีย <u>เมีย</u> ก็คือภรรยา	100	ย่อ <u>ให้</u> นักเรียน <u>ย่อ</u> ความ
87	เมื่อ <u>ก็</u> <u>เมื่อ</u> <u>ก็</u> ฉันยังเห็นเขาที่ ตลาด	101	ย่อง <u>คอย</u> <u>ๆ</u> ของ <u>เดียว</u> เขา <u>ไค</u> ยีน
88	เมื่อนั้น <u>เมื่อนั้น</u> พระยาพิเภก <u>ยัก</u> ยี้	102	ยอม เขา <u>ยอม</u> สีผ้า
89	เมืองหลวง กรุงเทพฯเป็น <u>เมือง</u> <u>หลวง</u> ของประเทศไทย	103	ยักษ์ เมรีเป็น <u>ยักษ์</u> กินคน
90	แม่เหล็ก <u>แม่</u> เหล็ก <u>คุด</u> เหล็ก <u>ไค</u>	104	ยาเสพติด <u>เฮ</u> โร <u>อิน</u> เป็น <u>ยา</u> เสพติด
91	แมนย่า เขายัง <u>ป็น</u> เขา <u>เป่า</u> อย่าง <u>แมน</u> ย่า	105	ยากเข็ญ <u>ถึง</u> เขา <u>ยาก</u> เข็ญ <u>เขาก็</u> ไม่ <u>ย่อ</u> ท้อ
		106	ยาง <u>พอ</u> อย่าง <u>เคื่อน</u> สิบสอง <u>น้ำ</u> ก้นอง <u>ตลิ่ง</u>
		107	ยาม ขุน <u>กบ</u> รร <u>จุ</u> ของ <u>ลง</u> ยาม
		108	ยินดี <u>วัน</u> นี้ <u>ยิน</u> ดี <u>ที่</u> ได้ <u>พบ</u> เธอ
		109	ยิบ <u>ไก</u> ตัว <u>นี้</u> สู้ <u>จน</u> ยิบ <u>ตา</u>

ลำดับ ที่	คำ	ลำดับ ที่	คำ
110	ยี่ด ฝ่ายรัฐบาลยี่ดที่มันฝ่าย กบดไค	115	ยู่ยี่ เขาได้เลื้อยกับยู่ยี่
111	ยี่ดมัน คนไทยยี่ดมันในชาติ ศาสน์ กษัตริย์	116	เยอะ คนมากันเยอะ
112	ยี่นยง ชาติจะยี่นยงอยู่ไคควบ ความสามัคคี	117	เยอะแยะ งานวันนี้ประชาชนมากันเยอะ แยะ
113	ยี่นย่น ผมขอยี่นย่นว่าเขาต้องมา แน ๆ	118	เฝ้า เขาเฝ้าหยอกน้องของเขา
114	ยุพราช สมเด็จพระยุพราชเสด็จ แล้ว	119	เฝ้า น้องของเขายังอยู่ในวัยเฝ้า
		120	เฝ้าตน เฝ้าตนชาติไทยต้องหึงใน ความเป็นไทย

แบบทดสอบเพื่อศึกษาระดับความยากง่ายของคำ ชุดที่ 8

ลำดับ ที่	คำ	ลำดับ ที่	คำ
1	เขาวมาลย์ <u>เขาวมาลย์</u> แปลว่าผู้ หญิง	10	รวม เขา <u>รวม</u> ผมไว้ข้างหลัง
2	เขาะเย้ย ถึงเขาจะ <u>ทำ</u> ไม่ถูกก็ ไม่ควร <u>เขาะเย้ย</u> เขา	11	รด อาหารจานนี้มีรส <u>ร</u> ่อย
3	โย บ้าใบ <u>ถือ</u> โย <u>ขั้ว</u>	12	รอ <u>เชอ</u> <u>ร</u> อดันนานไหม
4	รณรงค์ พระราม <u>ยาก</u> ทัพไป <u>รณรงค์</u> กับทศกัณฐ์	13	รอบคอบ กรุณา <u>อ่าน</u> ข้อความให้ รอบคอบ
5	รถจักรยาน <u>ี่</u> รถจักรยาน <u>ท</u> วย ประหยั <u>ค</u> น้ำมัน	14	ร้อย เขาเป็นเด็ก <u>เรียบ</u> <u>ร</u> ้อย มาก
6	รมรื่น ป่าไม้ให้ <u>ความ</u> <u>รม</u> รื่น แกมนุ <u>ษย์</u>	15	ระคน ครูใ <u>้</u> นักเรียน <u>ทำ</u> โจทย์ เลข <u>ระ</u> คน
7	ร.ร. <u>ร.ร.</u> ยอมมาจาก คำ <u>ว่า</u> โรงเรียน	16	ระยะ <u>ระยะ</u> ทางจากบ้านถึงที่ นี้ <u>ประมาณ</u> 3 กิโลเมตร
8	รวง หน้า <u>ร</u> อนโรค <u>ท</u> อง <u>รวง</u> ระบาค	17	ระหว่าง เขา <u>อยู่</u> <u>ระหว่าง</u> พอกับ <u>ฉัน</u>
9	รวคเร็ว เขา <u>ทำงาน</u> อย่าง <u>รวค</u> เร็ว	18	รังเกียจ อย่า <u>ทำ</u> ตัวเป็น <u>คน</u> น่า <u>รัง</u> เกียจ
		19	รัชกาล ใน <u>หลวง</u> รัชกาลที่ 9
		20	รัค เขา <u>ถูก</u> ฆา <u>ร</u> ัก <u>ค</u> ด

ลำดับ ที่	คำ	ลำดับ ที่	คำ
21	รับจ้าง เขามีอาชีพรับจ้าง	37	รุ่งเรือง บ้านเมืองเคยรุ่งเรือง
22	รับรอง ใบรับรองคุณวุฒิ		มานาน
23	รับ หลังคารับ	38	รุ่งรัง บ้านของรกรุ่งรัง
24	รับเรึง เด็กๆรับเรึงแจ่มใส	39	รู้จักมักคุ้น ใครรู้จักมักคุ้นกับนายอำเภอ
25	รางวัล เขาได้รับรางวัลที่ 1		เกอบาง
26	ราชาธิ กรุงเพทเป็นราชาธิ	40	รู้แน่แก้ไข เขารู้แน่แก้ไขว่าเขาทำ
	ไทย		ข้อสอบไม่ได้
27	ราค ข้าวราคแกง	41	รูปร่าง เขามีรูปร่างหน้าตาพิสด
28	ราย มีผู้สมัคร 3 ราย	42	เรร่อน เด็กเรร่อนไม่มีที่อาศัย
29	รายงาน เจ้าหน้าที่กำลังรายงาน	43	เร่ง เขาเร่งดีเท่าเร็วขึ้นเพื่อ
	ตัว		เอาชนะคู่ต่อสู้
30	รับเรียน ลูกศิษย์รับเรียนวิชา	44	เร่งวันเร่งคืน เขาเร่งวัยเร่งคืน
	กับพระอาจารย์		เพื่อให้ถึงวันสอบ
31	รับคาญ ฉับรับคาญขึ้นมาจ้งเลย		เร็ว ๆ
32	รับปีปาก เขาทาลิฟตักที่รับปีปาก	45	เรียงราย ประชาชนยืนเรียงราย
33	รับยา อยาภิจนารับยากันเลย		เพื่อส่งเสด็จ
34	รับรุก เจ้าหน้าที่รับรุกไปยังที่	46	เรือ พระอาทิตย์ทอแสงสีเรือ
	เกิดเหตุ		เรือ
35	รุกราน ข้าราชการรุกรานแดนไทย	47	เรือ พระอาทิตย์ทอแสงสีเรือ
36	รุ่งขึ้น รุ่งขึ้นพรุ่งนี้จึงจะเดินทาง		เรือ

ลำดับ ที่	คำ	ลำดับ ที่	คำ
48	เรือน มาถึงบ้านแล้วขึ้นบน เรือนก่อน	59	ละลาย น้ำแข็งละลายหมดแล้ว
49	โรงสี โรงสีรับซื้อข้าวจากรว นา	60	ละออง เมื่อแสงอาทิตย์ต้องละออง น้ำกลายเป็นสีรุ้ง
50	โรงอาหาร ถึงเวลาพักนักเรียนไป ซื้ออาหารที่โรงอาหาร	61	ล้ง เขาบรรจจุของลงล้ง
51	ถูกย์ พลได้ถูกย์ก็ให้ไ้ขึ้น 3 ลา	62	ลัด เขาเดินทางลัด
52	ฤทธิ ถึงฉันจะอดก็ขอทอสูจน สุดฤทธิ	63	ลัน เขาลันกระสุนปืนใส่ผู้ร้าย ทันที
53	ฤปี คาบสเรียกอีกอย่างว่า ฤปี	64	ลับ ขอบิดเป็นความลับ
54	หลวงหน้า ถ้าจะมามันฉันขอให้ บอกหลวงหน้า	65	ลับทา ลมพัดลูกโป่งลอยไปจนลับทา
55	ล่อ เด็กถูกล่อลวงเขาไปขาย	66	ล้างผลาญ ถ้าเรายังล้างผลาญกัน ไม่ทั่วก็สิ้นชาติ
56	ล่อง เขาล่องแพพุ่งไปตาม แม่น้ำ	67	ลาน มีดอกไม้หลายชนิด ฉันดู จนลานตา
57	ลอค แพซุงลอคไ้สะพาน	68	ลาก หลวงพ่อให้ลาก
58	ลอม ตำรวจจับพวกลักลอบคัก ไม้	69	ลาย เลือลายพาดกลอน
		70	ลำดับ เรียงลำดับตั้งแต่
		71	ลำธาร หมาป่าไปกินน้ำที่ลำธาร
		72	ลำบาก เมื่อเด็ก ๆ เขาลำบาก มาก
		73	ลิป ลิปลิปมาแล้วเรือ

ลำดับ ที่	คำ	ลำดับ ที่	คำ
74	ลี้ม	85	เลิศ
75	ลิว	86	เลี้ยง
		87	เลี่ยม
76	ลี้มั่ว	88	เลี่ยม
		89	วิสัย
77	ลี้มวันลี้มกิน	90	เลี้ยวลด
		91	เลื่องลือ
78	ลี้กลั่ว	92	เลือก
		93	เลือนราง
79	ลู่	94	แลก
		95	โล่ง
80	ลูกถั่ว	96	โลด
		97	โลก
81	ลูกจ้าง	98	โล่เลี้ย
82	เลว	99	วงศ์
83	เลห์		
84	เลาะ		

ลำดับ ที่	คำ	ลำดับ ที่	คำ
100	วงศ์วาน วงศ์วานวานเครือเนื้อ หนอ	111	วิเศษ เขาทำตัวเป็นผู้วิเศษมี เวทมนตร์
101	วน เขาเดินวนเวียนไปมา	112	วนวาย อันธพาลกลุ่มนี้ชอบก่อ ความวนวาย
102	ว่องไว ดูเขาแข็งแรงว่องไว	113	เวทมนตร์ เขาทำตัวเป็นผู้วิเศษมีเวท มนตร์
103	วัง พระเจ้าแผ่นดินเสด็จ กลับวังที่ประทับ	114	เวทนา น้าเวทนาเด็กคนนี้เหลือ เกิน
104	วัย เขาอยู่ในวัยเด็ก	115	เวที มวยกำลังชกกันบนเวที
105	วานขึ้น วันที่ถึงวันนี้ย้อนหลังไป 2 วัน เรียกว่าวานขึ้น	116	เวร พหารเข้าเวรยาม
106	วิงวอน นักโทษวิงวอนขอให้ลด โทษลงบ้าง	117	เวหา เครื่องบินทะยานสู่เวหา
107	วิชาการ กรมวิชาการ	118	เว้งว่าง เว้งว่างว่างเปล่า
108	วิตก เป็นคนวิตกกังวลไม่พ้น เป็นโรคประสาท	119	เวียงชัย เมืองเวียงชัยอยู่ใน ประเทศลาว
109	วิทยา อันความคิดวิทยาเหมือน อาวุธ	120	เวียน เขาคิดอะไรไม่ออกได้ แต่เดินวนเวียนไปมา
110	วิวาท อยาทะเลาะวิวาทกันเลย		

แบบทดสอบเพื่อศึกษาระดับความยากง่ายของคำ ชุดที่ 9

ลำดับ ที่	คำ	ลำดับ ที่	คำ
1	แหววรับ เพชรทองแสงไฟ แหววรับ	11	เศรษฐี เขาร่ำรวยเป็นเศรษฐี
2	แหววไว จะกล่าวถึงลูกแก้ว แหววไว	12	เศรษฐี โสภ เขาเศรษฐีโสภเพราะ พ่อของเขาตาย
3	แหวว ได้ยินเสียงแหววดังแว่ว มาแต่ไกล ๆ	13	สกันซ์ เขาเจ็บปวดไปทั่วสกันซ์ ร่างกาย
4	ไวใจ เด็กคนนี้เป็นคนดีไวใจ ได้	14	สกล ชายใดในสกลไม่น่า สนใจหาคุณ
5	ศพ รอกว่ามีคนตาย 4 ศพ	15	สงเสริม กองส่งเสริมการเกษตร
6	ศรัทธา ฉันศรัทธาเขาเพราะ เขาไม่เห็นแก่ตัว	16	สงเคราะห์ เราสงเคราะห์ช่วย เหลือกันและกัน
7	ศรี ขอให้ได้ดีเป็นศรีแก่ วงศ์ตระกูล	17	สงัด รู้ลึกเจ็บบสงัด
8	ศักรู เขาเป็นศักรูของฉัน	18	สง่า ทหารเดินอย่างสง่างามเยบ
9	ศิษย์ ศิษย์เคารพอาจารย์	19	สกลไส คุณหาทางเขาสกลไสขายข้าว
10	ศูนย์ ล่องหาศูนย์กลางของ วงกลมนี้	20	สตาจค์ ฉันให้สตาจค์เขา 10 บาท
		21	สติ คนสติไม่ดีคือคนบ้า
		22	สถาน โรงเรียนคือสถานศึกษา
		23	สนทนา ชาวบ้านจับกลุ่มสนทนากัน

ลำดับ ที่	คำ	ลำดับ ที่	คำ
24	สับสนุน เขาได้รับเสียงสับสนุน ทวมทน	38	สโมสร สโมสร เป็นที่พักผ่อนหย่อนใจ
25	สนิทสนม เขาเป็นเพื่อนรักที่ สนิทสนมกันมาก	39	สยาม ประเทศไทยเดิมชื่อประเทศ สยาม
26	สภาพ รถยนต์ของคุณสภาพไม่ดี	40	สร้งน้ำ พระสงฆ์สร้งน้ำ
27	สมควร รถคันนี้สมควรซ่อมได้แล้ว	41	สรรพ ทุกอย่างผมเตรียมไว้พร้อม สรรพ
28	สมทบ เขาบริจาคเงินสมทบ รวมควย	42	สรรเสริญ คนดีที่นาสรรเสริญ
29	สมเด็จพระบาทสมเด็จพระ เจ้าอยู่หัว	43	สร้อย สายสร้อยทองคำบาทละ 6,000 บาท
30	ส้มโอ แมคทายส้มโอ	44	สระผม แชมพูสระผม
31	สมบูรณ์ เด็กคนนี้อ้วนท้วนสมบูรณ์	45	สรุป เขาพูดมากมายสรุปได้ นิดเดียว
32	สมอ กะลาสีถอนสมอเรือ	46	สลค พอครุฑหน้าตาเขาก็สลค
33	สมอง เด็กคนนี้มีมันสมองดีเลิศ	47	สลบ เขาถูกตีจนสลบไป
34	สมัคร จบ ป.6 แล้วจะสมัคร เข้าเรียน ม.1	48	สลบ เขาเดินบ้างวิ่งบ้างสลบ กันไป
35	สมัย เขาเป็นคนทันสมัย	49	สลัว ในถ้ำมีเพียงแสงสลัว ๆ
36	สมาชิก เด็กพวกนี้เป็นสมาชิก ยุวกอสิกร	50	สวคมนต์ พระสวคมนต์
37	สมุน โจรและลูกสมุนถูกยิง ตายเรียบ	51	สวมรอย เข้าแทนที่คนอื่นทำทีว่าเป็น ตัวจริงเรียกว่าสวมรอย

ลำดับ ที่	คำ	ลำดับ ที่	คำ
52	สวรรค์ ทำบุญให้มากแล้ว ไปสวรรค์	66	สัณฐาน โลกเรามี <u>สัณฐาน</u> กลม
53	สหกรณ์ สหกรณ์การเกษตร	67	สัคส่วน เขามสมอาหารสัควัไม้ ไค้ <u>สัคส่วน</u>
54	สอกลดอง ความคิดเห็นของเรา <u>สอกลดอง</u> กัน	68	สิ้น เขาหนาว <u>สิ้น</u> เหมือนลูก นกตกน้ำ
55	สอบถาม ใครสงสัยให้ <u>สอบถาม</u> ไ้	69	สันนิษฐาน ตำรวจ <u>สันนิษฐาน</u> ว่าเป็น เรื่องซัดยดประโยชน์
56	สะบัด สะบัดมือแรง ๆ	70	สาขา ต้นไม้แตกกิ่งก้าน <u>สาขา</u>
57	สะกดรอย ลูกเสือฝึกเดิน <u>สะกดรอย</u>	71	สาด เขา <u>สาด</u> น้ำในวันสงกรานต์
58	สะพรั่ง ดอกไม้ออกดอก <u>สะพรั่ง</u>	72	สาธุ สาธุขอให้เขา <u>สาธุ</u> กราง วัดที่ 1
59	สะพาย ตำรวจ <u>สะพาย</u> ปืนกลมือ	73	सान พอกำลัง <u>सान</u> ตะกร้า
60	สะโง่ ลูก <u>สะโง่</u> บ้านนี้ขยันจัง	74	สาบ เลื้อยตัวนี้เหมือน <u>สาบ</u> เพราะ ไม่ได้ซัก
61	สะอึกสะอื้น เขาร้องให้ <u>สะอึกสะอื้น</u>	75	สาปสรร การบอกให้ได้รับ <u>สาป</u> หุ้ ต่าง ๆ เรียกว่า <u>สาปสรร</u>
62	สังกะสี เราซื้อ <u>สังกะสี</u> มาบุหลัง คา	76	สามัญ กรม <u>สามัญ</u> ศึกษา
63	สังเกต จง <u>สังเกต</u> การเปลี่ยนแปลง	77	สามี เขาเป็น <u>สามี</u> ที่ดี
64	สังหาร เขาถูก <u>สังหาร</u>	78	สายตา เด็กคนนี้ <u>สายตา</u> สั้น
65	สัญญา เขา <u>สัญญา</u> ว่าเขา จะเป็นคนดี	79	สายลัญจน์ ค่ายยาว ๆ ที่พระ <u>ถือ</u> เวลาสวดมนต์เรียกว่า <u>สายลัญจน์</u>

ลำดับ ที่	คำ	ลำดับ ที่	คำ
80	สารภาพ <u>เขายอมสารภาพว่าเขา</u> <u>ทำผิด</u>	93	สีคราม <u>ห้องผ้าสีคราม</u>
81	สารวัตร <u>สารวัตรทหารจับผู้ร้าย</u>	94	สุขสันต์ <u>สุขสันต์วันเกิด</u>
82	สาหัส <u>เขามาตเจ็บสาหัสมาก</u>	95	สุดฝีมือ <u>เขาทำงานสุดฝีมือ</u>
83	สาเหตุ <u>เขากินข้าวไม่ได้มี</u> <u>สาเหตุมาจากพันธุ</u>	96	สุจริต <u>เขาเป็นคนซื่อสัตย์สุจริต</u>
84	สาแหรก <u>ไม้คานคู่กับสาแหรก</u>	97	สุริยา <u>สุริยาแปลว่าดวงอาทิตย์</u>
85	สำนัก <u>ชาวไทยทุกคนสำนักใน</u> <u>พระมหากษัตริย์คุณ</u>	98	สูญ <u>ของหลวงยอมไม่สูญหาย</u>
86	สำรวจ <u>พระองค์มีรูปนี้สำรวจคืนน้ำ</u> <u>เลื่อนใส</u>	99	สูตร <u>นักเรียนท่องสูตรคูณ</u>
87	สำรวจ <u>เขาเป็นลูกเสือสำรวจ</u>	100	เสก <u>อาจารย์กำลังเสกเป่า</u> <u>เวทมนตร์</u>
88	สำรวจ <u>เขารู้สึกสำรวจมานานใจ</u>	101	เสียม <u>เขาเป็นคนสงบเสียม</u> <u>เจียมตัว</u>
89	สำเร็จ <u>ทำงานสำเร็จแล้วฉลอง</u> <u>กันหน่อย</u>	102	เสริม <u>กรมส่งเสริมการเกษตร</u>
90	สำลี <u>ชาวเหมือนสำลี</u>	103	เสียชื่อ <u>เรียนหนังสือไม่เก่งเสีย</u> <u>ชื่อพ่อแม่</u>
91	สำเหนียก <u>ทุกคนฟังสำเหนียกไว้ว่า</u> <u>เรากองรักกัน</u>	104	เสียแรง <u>เสียแรงที่ฉันหลงรักเธอ</u>
92	สิงห์ <u>เปียร์ตราสิงห์</u>	105	เสียสละ <u>เสียสละเงินบำรุงการกุศล</u>
		106	เสื่อม <u>ทุกวันนี้ศีลธรรมเสื่อมลง</u> <u>ทุกวัน</u>
		107	แสน <u>เขารู้สึกเจ็บแสนเมื่อถูกต่อว่า</u>

ลำดับ ที่	คำ	ลำดับ ที่	คำ
108	แสม(สะ-หม) แสมขึ้นตามป่า ชายเลน	115	หน่อไม้ ฉันทชอบกินแกงหน่อไม้
109	แสรังเส หล่อนทำแสรังเสแก้ง ทำบ้า	116	หนอง เขาปล่อยปลาลงหนองน้ำ
110	แสวง เราแสวงหาความรู้ ควยการอ่านหนังสือ	117	หน้ามุข หน้ามุขคือส่วนหน้าที่ยื่น ออกจากตัวบ้าน
111	โสโครก อูจจระเป็นสิงสกปรก โสโครก	118	หน้าเสีย เขาหน้าเสียเพราะถูกคุ
112	หงอน หงอนไก่	119	หนาม เขาถูกหนามตำเท้า
113	หญ้าคา เขาใช้หญ้าคามุงหลังคา บ้าน	120	หมอบ สุนัขหมอบอยู่ข้างเตาไฟ
114	หนวก เขาไ้หนวกเสียเพิ่ม		

แบบทดสอบเพื่อศึกษาระดับความยากง่ายของคำ ชุดที่ 10

ลำดับ ที่	คำ	ลำดับ ที่	คำ
1	หมิ่น เขาขยี้หมิ่นเพียรในการ ทำงาน	16	หวัง ความหวังครั้งสุดท้าย
2	หมาป่า หมาป่าหอนเสียงดัง	17	หวาดเสียว เขาแสดงโศกโศก หวาดเสียว
3	หมุน กังหันต้องลมหมุนวน	18	ห้องซัง เขาถูกจับเข้าห้องซัง
4	หมู่ นายหมู่ลูกเสือเรียกแถว	19	หอน หมาหอนนากลัว
5	หยวกกล้วย เอาหยวกกล้วยให้หมูกิน	20	หอบ เขาหอบพินมากองไว้หน้าบ้าน
6	หยอก ที่หยอกน้อง	21	หัตถา หัตถา แปลว่า มือ
7	หยากไย่ หยากไย่เต็มเพดาน	22	หันเหียน เขาหมุนตัวหันเหียนไปมา
8	หยาบคาย เขาพูดหยาบคาย	23	หัน เขาหันหยวกกล้วย
9	หรรษา เขามีความสุขสันต์หรรษา	24	หัวคำ เขามาหาเชอตอนหัวคำ
10	หลน มะม่วงหลนจากตน	25	หากิน เขาทำมาหากินไปวัน ๆ
12	หลบ เขาหลบฝนอยู่ใต้ต้นไม้	26	หาเรื่อง อย่างมาหาเรื่องฉันนะ
13	หลอกลวง อย่างหลอกลวงเขาเป็น บาป	27	หาบ เขาหาบหมูไปขาย
14	หลักฐาน คุณถามหลักฐานแล้วเขอดิ แ่น ๆ	28	หายตัว เขาหายตัวไปจากบ้านนี้ นานแล้ว
15	หลักแหล่ง คนไม่มีหลักแหล่งคบไม่ได้	29	เหงา ฉันเหงามากเมื่อไม่มีเธอ
		30	เหงื่อ เหงื่อไหลไคลย้อย

ลำดับ ที่	คำ	ลำดับ ที่	คำ
31	เหตุผล <u>จน</u> บอก <u>เหตุผล</u> ที่ไม่ <u>ทำ</u> การ บ้านนาฮี	43	แขนง <u>เขา</u> แขนง <u>พ</u> หน้า <u>ม</u> อง <u>ดู</u> ท้องฟ้า
32	เหิน <u>เขา</u> เหิน <u>มี</u> ค <u>ไ</u> ว <u>ที่</u> เ <u>อ</u> ว	44	แหวก <u>ตัว</u> ละคร <u>แห</u> วก <u>มา</u> น <u>อ</u> ก <u>มา</u>
33	เหมอ <u>อย่า</u> เหม <u>อ</u> ม <u>อง</u> เม <u>ื่อ</u> ข <u>้าม</u> ถนน	45	โหดเหี้ยม <u>พอ</u> เล <u>ี้ย</u> ง <u>โ</u> หด <u>เหี้ย</u> ม <u>ท</u> อ <u>ล</u> ูก เล <u>ี้ย</u> ง <u>มา</u> ก
34	เหยียด <u>เขา</u> เหย <u>ียด</u> แข่ง <u>ขา</u> เก <u>ะ</u> กะ คนอื่น	46	โหร <u>โ</u> หร <u>ท</u> ่าน <u>าย</u> ท <u>าย</u> ห <u>ัก</u> ว <u>่า</u> ค <u>ู</u> ร <u>ัก</u> จะ ไม่ <u>กล</u> ัง <u>ค</u> ืน
35	เหลื่อม <u>รูป</u> สี่ <u>เหล</u> ี่ยม <u>ผ</u> ืน <u>ผ้า</u>	47	ให้การ <u>จำ</u> เ <u>อ</u> ย <u>ให้</u> การ <u>ว</u> ่า <u>เขา</u> ไม่ <u>ได้</u> ทำ <u>นิ</u> ค
36	เหลวไหล <u>เด็ก</u> ก <u>น</u> นี้ <u>ประ</u> พ <u>ฤ</u> ติ เหลว <u>ไหล</u>	48	ไหวพริบ <u>เขา</u> มี <u>ไหว</u> พ <u>ริ</u> บ <u>ใน</u> การ <u>แก้</u> ปัญ <u>หา</u>
37	เหลื่อม <u>รูป</u> สี่ <u>เหล</u> ี่ยม <u>ผ</u> ืน <u>ผ้า</u>	49	องอาจ <u>เขา</u> ท <u>อ</u> ส <u>ู่</u> ย <u>่าง</u> อง <u>า</u> จ <u>กล</u> ้า <u>หา</u> ญ
38	เหลือบกวาดแรง <u>งาน</u> แ <u>ก</u> น <u>ี</u> ค <u>ง</u> ไม่ เหลือ <u>บ</u> าก <u>ว</u> ่า <u>แรง</u> นะ	50	องุน <u>ฉัน</u> ข <u>อบ</u> ก <u>ิน</u> อ <u>ง</u> ุน
39	เหลือ <u>เหลือ</u> บ <u>เห็น</u> ก <u>ว</u> าง <u>ข</u> ำ <u>คำ</u> สลั <u>บ</u>	51	อดอยาก <u>ฉัน</u> ไม่ <u>มี</u> เ <u>ิ</u> น <u>ซื้อ</u> อาหาร <u>ต</u> ้อง อด <u>อย</u> าก
40	เหวี่ยง <u>เขา</u> เห <u>ว</u> ิ <u>ย</u> ง <u>ล</u> ูก <u>ทุ</u> ม <u>ไป</u> ร <u>อบ</u> ตัว	52	อดมือกินมือ <u>ฉัน</u> ไม่ <u>มี</u> เ <u>ิ</u> น <u>ซื้อ</u> อาหาร <u>ต</u> ้อง อด <u>ม</u> ือ <u>ก</u> ิน <u>ม</u> ือ
41	เหาะ <u>เห</u> ว <u>คา</u> เห <u>า</u> ลง <u>มา</u> จ <u>าก</u> ฟ <u>้า</u>	53	อธิษฐาน <u>ฉัน</u> ขอ <u>อธิ</u> ษ <u>ฐ</u> าน <u>ให้</u> เ <u>า</u> เป็น <u>สุข</u>
42	แห <u>เขา</u> ท <u>อ</u> ก <u>แห</u>	54	อนาคต <u>อน</u> าค <u>ต</u> เร <u>า</u> ไม่ <u>รู้</u> ถึง <u>ไม่</u> รู้ <u>ก็</u> ต <u>้อง</u> เ <u>ิ</u> น <u>ไป</u>

ลำดับ ที่	คำ	ลำดับ ที่	คำ
80	อาละวาด กบฏ ^๑ อาละวาด	93	อุคส์ ^๑ ข้าอุคส์ ^๑ เดินทางมาแล้ว ไม่พบใครเลย
81	อาลัย ขอแสดงความอาลัย ^๑ ที่ครู ต้องจากไป	94	อุทิศ ข้าอุทิศดวงตาให้สภากาชาด ไทย
82	อ่าว อ่าวไทยเป็นแหล่งที่มี ปลามาก	95	อุบาย เขาออกอุบาย ^๑ ว่าเขอกลับ ไปก่อนตอนมายคอยมา
83	อาวุธ ปืนเป็นอาวุธ ^๑ ใช้ฆ่าคนได้	96	อุปการะ ใครเป็นผู้อุปการะ ^๑ เธอ
84	อาสา อาสาสมัครป้องกันชาติ	97	อุรุ อุรุเป็นสัตว์ในทะเลทราย
85	อำนาจ อย่าไปสู้กับเขาเลยเขา เป็นคนมีอำนาจมาก	98	เอกเซนก เขานอนไขว่ ^๑ หางเอกเซนก
86	อิฉา ฉายา ^๑ อิฉาเขาเลยเมื่อเขา ได้	99	เอกราช ประเทศไทยเป็นประเทศ เอกราช
87	อิทธิพล เจ้าพ่อคนนี้มีอิทธิพล ^๑ มาก	100	เอ็ง เอ็งไม่เชื่อข้าต้องตีให้ตาย
88	อิมเอิบ คุณนายเขาอิมเอิบ ^๑ เพราะ ไกรวัช ^๑ ว่าดี	101	เอน เขาเอนกายลงนอน
89	อีกา ใจคำเหมือนอีกา	102	เอ็นดู เด็กคนนั้นเอ็นดู ^๑
90	อิง เสียงอีอิง ^๑ อีกพิก	103	เอะละ อย่าเอะละ ^๑ เด็กจะนอน
91	อุคม จังหวัดนี้อุคมสมบูรณ์ ^๑ มาก	104	เอาการเอางาน ดูเขาเอาการ เอางาน ^๑ ดี
92	อุคหนุน อุคหนุนสินค้าไทยช่วย ไทยเจริญ	105	เอาอย่าง จงเอาอย่าง ^๑ แต่สิ่งที่ดี
		106	เอี่ยม เลื่อน ^๑ ผ้าของเขาสะอาดเอี่ยม

ลำดับ ที่	คำ	ลำดับ ที่	คำ
107	เขื่อน เขา <u>เขื่อน</u> มือไปเกาะราว ดูกรร	112	ไอศกรีม ฉันชอบกิน <u>ไอศกรีม</u>
108	แอม เขา <u>แอม</u> อยู่ในพุ่มไม้	113	ฮือ ใครมาร้องไห้เสียงฮือ ๆ
109	โอกาส ขอ <u>ถือโอกาส</u> นี้ของคุณทุก ๆ คน	114	เฮลิคอปเตอร์ เครื่องบิน <u>เฮลิคอปเตอร์</u>
110	โองการ มีพระบรมราช <u>โองการ</u> แต่งตั้งวุฒิสมาชิก	115	เฮฮา <u>เฮฮา</u> พวกเรามาสนุกสำราญ
111	โอวาท ครูใหญ่ให้ <u>โอวาท</u> แก่ นักเรียน	116	โฮ เขาร้องไห้ <u>โฮ</u>
		117	โฮกษาก อย่าพูดจากระโชก <u>โฮกษาก</u>

แบบทดสอบเพื่อศึกษาดัชนีคำยาก และเหตุผลในการเขียนสะกดคำผิด ชุดที่ 1

ข้อ	ภาคตัวสะกด	ภาคเหตุผล
1	ก กฎเกณฑ์ ข กฎเกณฑ์ ค กฎเกณฑ์ ง กฎเกณฑ์	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามพจนานุกรม ค เขียนตามความหมายของคำ ง
2	ก กฎจราจร ข กฎจราจร ค กฎจราจร ง กฎจราจร	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามพจนานุกรม ค เขียนตามความหมายของคำ ง
3	ก กริด ข กริด ค กริด ง กริด	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามพจนานุกรม ค เขียนตามความหมายของคำ ง
4	ก กวักแกว่ง ข กวาดแกว่ง ค กวดแกว่ง ง กวาดแกว่ง	ก เขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน ข เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ค เขียนตามสำเนียงภาษาถิ่น ง

ข้อ	ภาคตัวสะกด	ภาคเหตุผล
5	ก กระโผลกกระเผลก ข กะโผลกกะเผลก ค กโผลกกเผลก ง กระโผลกกระเผลก	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน ค เขียนตามสำเนียงภาษาถิ่น ง
6	ก กพริบ ข กระพริบ ค กะพิบ ง กะพริบ	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน ค เขียนตามสำเนียงภาษาถิ่น ง
7	ก กระรุงกระริง ข กะรุงกระริง ค กรุงกรริง ง กะรุงกรริง	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามความหมายของคำ ค เขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน ง
8	ก กุฏ ข กุฎฎี ค กุฎฎี ง กุคฎี	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามความหมายของคำ ค เขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน ง
9	ก เกสือกกั้ว ข เกรือกกั้ว ค เกสือกั้ว ง เกสือกกั้ว	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามความหมายของคำ ค เขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน ง

ชุดที่ 1 ต่อ

ข้อ	ภาคตัวสะกด	ภาคเหตุผล
10	ก กล่อนกราด ข กล่อนกลาด ค เกร่อนกลอด ง เกื่อนกราด	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามความหมายของคำ ค เขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน ง
11	ก เกียดกร้าน ข เกียจกร้าน ค เกียตกร้าน ง เกียติกร้าน	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามความหมายของคำ ค เขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน ง
12	ก เกียติ ข เกียรติ ค เกียรติ ง เกียติร	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามพจนานุกรม ค เขียนเพราะเคา ง
13	ก เกียวข้อง ข เกียวคอง ค เกียวคอง ง เกียวชอง	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามความหมายของคำ ค เขียนตามสำเนียงภาษาถิ่น ง
14	ก ไกล่เกลี่ย ข ไกล่เกลี่ย ค ไกล่เกี่ย ง ไกล่เกี่ย	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามพจนานุกรม ค เขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน ง

ข้อ	ภาคตัวสะกด	ภาคเหตุผล
15	ก ขวณขวาย ข ขวนขาย ค ขวัญขวาย ง ขวานขวาย	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน ค เขียนตามสำเนียงภาษาถิ่น ง
16	ก ชมักเขมน ข ชมักชะเม่น ค ชะมักเขมน ง ชะมักชะเหม่น	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามพจนานุกรม ค เขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน ง
17	ก คลั้ง ข คลั่ง ค คั้ง ง คว้าง	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามความหมายของคำ ค เขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน ง
18	ก ควี่ ข คืด ค คืด ง ควี่	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามความหมายของคำ ค เขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน ง
19	ก ความประสงฆ์ ข ความประสงค์ ค ความประสงค์ ง คณามประสงค์	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามพจนานุกรม ค เขียนตามความหมายของคำ ง

ข้อ	ภาคตัวสะกด	ภาคเหตุผล
20	ก คับคั่ง ข คับคั่ง ค คับคั่ง ง คับคั่ง	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามความหมายของคำ ค เขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน ง
21	ก เกราะ ข เกราะ ค เกราะ ง เกราะ	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามความหมายของคำ ค เขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน ง
22	ก จักรราศี ข จักรราศี ค จักรราศี ง จักรราศี	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน ค เขียนเพราะเคย ง
23	ก จ้านจ่า ข จ้านจ่า ค จ้านจ่า ง จ้านจ่า	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน ค เขียนเพราะเคย ง
24	ก ใจไม้ไ้ระกรรม ข ใจไม้ไ้ระกำ ค ใจไม้ไ้ระกำ ง ใจไม้ไ้ระกรรม	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามพจนานุกรม ค เขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน ง

ข้อ	ภาคตัวสะกด	ภาคเหตุผล
25	ก ช้ฎา ข ชฎา ค ชะฎา ง ชะคา	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามพจนานุกรม ค เขียนตามความหมายของคำ ง
26	ก ชะฉา ข ชะหฉา ค ชฉา ง ชหฉา	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามความหมายของคำ ค เขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน ง
27	ก ชุบฉิบ ข ชุบฉิค ค ชุบฉิก ง ชุบฉิค	ก เขียนตามความหมายของคำ ข เขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน ค เขียนตามคำเนียงภาษาถิ่น ง
28	ก เคื่อกคาล ข เคื่อกคาน ค เคื่อกคาว ง เคื่อกคาก	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามความหมายของคำ ค เขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน ง
29	ก เกร็คฉาน ข เกรฉฉาน ค เกร็คฉาน ง เกรฉฉาน	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามความหมายของคำ ค เขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน ง

ข้อ	ภาคตัวสะกด	ภาคเหตุผล
30	ก คำกริ ข คำกริ ค คำกริ ง คำกริ	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน ค เขียนตามพจนานุกรม ง
31	ก ไตรรงค์ ข ไตรรงค์ ค ไตรรงค์ ง ไตรรงค์	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามความหมายของคำ ค เขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน ง
32	ก หัก ข หัก ค หัก ง หัก	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามพจนานุกรม ค เขียนตามความหมายของคำ ง
33	ก เอิน ข เอิน ค เอิน ง เอิน	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน ค เขียนตามความหมายของคำ ง
34	ก นาเกียจ ข นาเกียจ ค นาเกียจ ง นาเกียจ	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามความหมายของคำ ค เขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน ง

ข้อ	ภาคตัวสะกด	ภาคเหตุผล
35	ก บกพร่อง ข บกพอง ค บกพอง ง บกพร่อง	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามความหมายของคำ ค เขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน ง
36	ก บริสุทธี ข บริสุททิ ค บริสุทท ง บริสุค	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน ค เขียนตามความหมายของคำ ง
37	ก บัญชา ข บันชา ค บรรชา ง บัดชา	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามความหมายของคำ ค เขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน ง
38	ก บันชี ข บักชี ค บัญชี ง บรรชี	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามพจนานุกรม ค เขียนตามความหมายของคำ ง
39	ก บรรคาล ข บันคาล ค บรรการ ง บันคาน	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามพจนานุกรม ค เขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน ง

ข้อ	ภาคตัวสะกด	ภาคเหตุผล
40	ก บำเหน็จ ข บำเน็จ ค บำเหน็จ ง บัมเหน็จ	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามความหมายของคำ ค เขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน ง
41	ก ปิงพมาตร ข ปินพมาตร ค ปิงพมาตร ง ปินพมาตร	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามพจนานุกรม ค เขียนตามความหมายของคำ ง
42	ก โปสค์ ข โปทค์ ค โปสฏ์ ง โปสค์	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามความหมายของคำ ค เขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน ง
43	ก ปฎิยาน ข ประฎิญาณ ค ปฎิญาณ ง ปฎิญาณ	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามพจนานุกรม ค เขียนเพราะเคา ง
44	ก ปฏิฉัฐาน ข ปฏิฉัฉาร ค ปฏิฉัฐาน ง ปฏิฉัฉาร	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามพจนานุกรม ค เขียนเพราะเคา ง

ข้อ	ภาคตัวสะกด	ภาคเหตุผล
45	ก ปฏิภาณ ข ปฏิธาน ค ปฏิภาณ ง ปฏิภาณ	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามความหมายของคำ ค เขียนเพราะเคย ง
46	ก ประกณี ข ประณี ค ประกณี ง ประกณี	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามความหมายของคำ ค เขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน ง
47	ก ประณพยาบาล ข ประณพยาบาล ค ประณพยาบาล ง ประณพยาบาล	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามพจนานุกรม ค เขียนตามความหมายของคำ ง
48	ก ปฏิเสธ ข ปฏิเสธ ค ปฏิเสธ ง ปฏิเสธ	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามพจนานุกรม ค เขียนตามความหมายของคำ ง
49	ก ประอด ข ประอด ค ประอด ง ประอด	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามความหมายของคำ ค เขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน ง

ข้อ	ภาคตัวสะกด	ภาคเหตุผล
50	ก ประดิษฐ์ ข ประดิษฐ์ ค ประดิษฐ์ ง ประดิษฐ์	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามพจนานุกรม ค เขียนตามความหมายของคำ ง
51	ก ประธาน ข ประชาร ค ประชาด ง ประชาณ	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามพจนานุกรม ค เขียนตามความหมายของคำ ง
52	ก ประจักษ์ ข ประจักษ์ ค ประจักษ์ ง ประจักษ์	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามพจนานุกรม ค เขียนเพราะเดา ง
53	ก ประเพศ ข ประเภท ค ประเพท ง ประเภท	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามพจนานุกรม ค เขียนเพราะเดา ง
54	ก ประพริศ ข ประพริค ค ประพฤติ ง ประพฤต	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามพจนานุกรม ค เขียนตามความหมายของคำ ง

ข้อ	ภาคตัวสะกด	ภาคเหตุผล
55	ก ปราบกฎการณ ข ปราบกการ ค ปราบกฎการ ง ปราบกการณ	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามพจนานุกรม ค เขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน ง
56	ก ประเสริค ข ประเสริฐ ค ประเลิฐ ง ประเลิข	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามพจนานุกรม ค เขียนตามความหมายของคำ ง

แบบทดสอบเพื่อศึกษาลักษณะคำยาก และเหตุผลในการเขียนสะกดคำผิด ชุดที่ 2

ข้อ	ภาคตัวสะกด	ภาคเหตุผล
1	ก ปรากฏ ข ปรากฏ ค ปรากฏ ง ปรากฏ	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน ค เขียนเพราะเคา ง
2	ก ประวัค ข ประหวัค ค ประหวัส ง ประวัค	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามความหมายของคำ ค เขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน ง
3	ก ปราชย์ ข ปราชญ์ ค ปราชล์ ง ปราชน์	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามพจนานุกรม ค เขียนตามความหมายของคำ ง
4	ก ปราดษา ข ปราดหนา ค ปรารดษา ง ปราศดษา	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามพจนานุกรม ค เขียนเพราะเคา ง
5	ก ปราดัย ข ปราศรัย ค ปราศัย ง ปราไส	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามพจนานุกรม ค เขียนเพราะเคา ง

ชุดที่ 2 กอ

ข้อ	ภาคตัวสะกด	ภาคเหตุผล
6	ก ปลาสะทิก ข ปลาสะทิก ค ปลาสะทิก ง ปลาสะทิก	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนเทียบเสียงกับคำต่างประเทศ ค เขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน ง
7	ก ป้ม ข ปล้ม ค ปล้อม ง ปริ่ม	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามพจนานุกรม ค เขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน ง
8	ก ปลัดจุนัน ข บัจจุนัน ค บัจจุนัน ง บัดจุนัน	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามพจนานุกรม ค เขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน ง
9	ก ปีศาจ ข ปีศาจ ค ปีศาจ ง ปีศาจ	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามพจนานุกรม ค เขียนตามความหมายของคำ ง
10	ก ปีม ข ปีม ค ปีม ง ปีม	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน ค เขียนตามสำเนียงภาษาถิ่น ง

ข้อ	ภาคตัวสะกด	ภาคเหตุผล
11	ก เป็ ข เป็ ค เป็ ง เป็	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน ค เขียนตามพจนานุกรม ง
12	ก แปรผัน ข แปรผัน ค แปรผัน ง แปรผัน	ก เขียนตามพจนานุกรม ข เขียนตามความหมายของคำ ค เขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน ง
13	ก ผลลัพธ์ ข ผลลัพธ์ ค ผลลัพธ์ ง ผลลัพธ์	ก เขียนตามพจนานุกรม ข เขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน ค เขียนเพราะเดา ง
14	ก เผอ ข เผอ ค เผลอ ง เผลอ	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน ค เขียนตามสำเนียงภาษาถิ่น ง
15	ก ฎาประเจียก ข ฎาประเจียก ค ฎาประเจียก ง ฎาประเจียก	ก เขียนตามพจนานุกรม ข เขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน ค เขียนตามสำเนียงภาษาถิ่น ง

ข้อ	ภาคตัวสะกด	ภาคเหตุผล
16	ก ผักฉ่ำ ข ผักไผ่ ค ผักไผ่ ง ผักไร่	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามพจนานุกรม ค เขียนเพราะเคา ง
17	ก ผักเคือง ข ผักเคือง ค ผักเคือง ง ผักเคียง	ก เขียนตามพจนานุกรม ข เขียนตามสำเนียงภาษาถิ่น ค เขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน ง
18	ก ผักฉ่ำ ข ผักฉ่ำ ค ผักฉ่ำ ง ผักไร่	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามพจนานุกรม ค เขียนเพราะเคา ง
19	ก พงษ์ ข พงศ์ ค พงศ์ ง พงศ์	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามพจนานุกรม ค เขียนเพราะเคา ง
20	ก พยาท ข พยาธิ ค พยาธิ ง พยาธิ	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามความหมายของคำ ค เขียนเพราะเคา ง

ข้อ	ภาคตัวสะกด	ภาคเหตุผล
21	ก พยาบาท ข พญาบาท ค พญาบาท ง พยาบาท	ก เคยพบเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามพจนานุกรม ค เขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน ง
22	ก พรรค ข พรรค ค พัก ง พรรค	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามความหมายของคำ ค เขียนเพราะเดา ง
23	ก พระชนม์ ข พระชนม์ ค พระชนต์ ง พระชนส์	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามพจนานุกรม ค เขียนตามความหมายของคำ ง
24	ก พระหัตถ์ ข พระหัตถ์ ค พระหัตถ์ ง พระหัตถ์	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามความหมายของคำ ค เขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน ง
25	ก พลัน ข พรัน ค พัล ง พลัน	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามพจนานุกรม ค เขียนตามสำเนียงภาษาถิ่น ง

ข้อ	ภาคตัวสะกด	ภาคเหตุผล
26	ก พันธิ์ ข พันธิ์ ค พันธิ์ ง พันธิ์	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามพจนานุกรม ค เขียนตามความหมายของคำ ง
27	ก พันวัน ข พันวัล ค พันวัล ง พันวัลย์	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามพจนานุกรม ค เขียนเพราะเคา ง
28	ก พันปลา ข พันปลา ค พันปลา ง พันปลา	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามพจนานุกรม ค เขียนตามความหมายของคำ ง
29	ก พันนิชัย ข พันนิชัย ค พันนิชัย ง พันนิชัย	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามพจนานุกรม ค เขียนตามความหมายของคำ ง
30	ก พันนาท ข พันนาท ค พันนาท ง พันนาท	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามความหมายของคำ ค เขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน ง

ข้อ	ภาคตัวสะกด	ภาคเหตุผล
31	ก พินิจ ข พินิค ค พินิจ ง พินิค	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามพจนานุกรม ค เขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน ง
32	ก หาด ข พาร ค พาก ง พาก	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามความหมายของคำ ค เขียนเพราะเคา ง
33	ก พิรุธิ ข พิรุข ค พิรุจ ง พิรุท	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามความหมายของคำ ค เขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน ง
34	ก พิศ ข พิค ค พิจ ง พิศ	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน ค เขียนเพราะเคา ง
35	ก พิสุจน์ ข พิสุจน์ ค พิสุจ ง พิสุทร	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามพจนานุกรม ค เขียนตามความหมายของคำ ง

ข้อ	ภาคตัวสะกด	ภาคเหตุผล
36	ก เพน ข เพด ค เพญ ง เพร	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามความหมายของคำ ค เขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน ง
37	ก ฟุ้งเื้อ ข ฟุ้งเื้อ ค ฟุ้งเื้อ ง ฟุ้งเื้อ	ก เขียนตามความหมายของคำ ข เขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน ค เขียนตามสำเนียงภาษาถิ่น ง
38	ก ฟุ่มเื้อย ข ฟุ่มเื้อย ค ฟุ่มเื้อย ง ฟุ่มเื้อย	ก เขียนตามความหมายของคำ ข เขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน ค เขียนตามสำเนียงภาษาถิ่น ง
39	ก ภาพยนตร์ ข ภาพยนต์ ค ภาพยนตร์ ง ภาพยนต์	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามความหมายของคำ ค เขียนเพราะเคา ง
40	ก ภิญโญ ข ภิญโญ ค ภิญโญ ง ภิญโญ	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามพจนานุกรม ค เขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน ง

ข้อ	ภาคตัวสะกด	ภาคเหตุผล
41	ก มรยาต ข มรยาต ค มัรยะต ง มรรยาท	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามความหมายของคำ ค เขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน ง
42	ก มโหราฬ ข มโหฬาร ค มโหราญ ง มโหราณ	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามความหมายของคำ ค เขียนเพราะเคา ง
43	ก เม็ดมะกรำ ข เม็ดมกลำ ค เม็ดมะกำ ง เม็ดมะกลำ	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามความหมายของคำ ค เขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน ง
44	ก เขาวมารัย ข เขาวมาลว ค เขาวมาลย ง เขาวมานล	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามพจนานุกรม ค เขียนตามความหมายของคำ ง
45	ก เยอะเยี้ย ข เยาะเยย ค เยอะเยย ง เยอะเยื้อย	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน ค เขียนตามสำเนียงภาษาถิ่น ง

ข้อ	ภาคตัวสะกด	ภาคเหตุผล
46	ก รนรงค์ ข รนรงค์ ค รนรงค์ ง รนรงค์	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามพจนานุกรม ค เขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน ง
47	ก มงกุฏ ข มงกุฏ ค มงกุฏ ง มงกุฏ	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามความหมายของคำ ค เขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน ง
48	ก รัชการ ข รัชกาล ค ราคะการ ง รัชกาล	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน ค เขียนเพราะเดา ง
49	ก เริก ข ฤกษ์ ค ฤกษ์ ง ฤกษ์	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามพจนานุกรม ค เขียนเพราะเดา ง
50	ก ฤาษี ข ฤาษี ค ฤาษี ง ฤาษี	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามความหมายของคำ ค เขียนเพราะเดา ง

ข้อ	ภาคตัวสะกด	ภาคเหตุผล
51	ก เรื่องรื่อ ข เลื่องรื่อ ค เลื่องลื่อ ง เรื่องลื่อ	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามความหมายของคำ ค เขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน ง
52	ก โคบ ข โลก ค โคป ง โคพ	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามพจนานุกรม ค เขียนตามความหมายของคำ ง
53	ก ลำขาร ข ลำขาน ค รำขาร ง รำขาด	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามพจนานุกรม ค เขียนตามความหมายของคำ ง
54	ก ลางผลาน ข ลางผาญ ค ลางผลาญ ง ลางผราญ	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามความหมายของคำ ค เขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน ง
55	ก ฤทธิ ข ฤทธิ ค ฤทธิ ง ฤทธิ	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามพจนานุกรม ค เขียนเพราะเคา ง

ข้อ	ภาคตัวสะกด	ภาคเหตุผล
56	ก ลาพ ข ลาป ค ลาก ง ลาฟ	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามพจนานุกรม ค เขียนตามความหมายของคำ ง

แบบทดสอบเพื่อศึกษาลักษณะคำยาก และเหตุผลในการเขียนสะกดคำผิด ชุดที่ 3

ข้อ	ภาคตัวสะกด	ภาคเหตุผล
1	ก เลิศ ข เลิศ ค เร็ว ง เรวด	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามพจนานุกรม ค เขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน ง
2	ก เลี้ยวรถ ข เลี้ยวรถ ค เลี้ยวรถ ง เลี้ยวรถ	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามความหมายของคำ ค เขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน ง
3	ก วงษ์ ข วงษ์ ค วงษ์ ง วงษ์	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามพจนานุกรม ค เขียนตามความหมายของคำ ง
4	ก วงษ์วาน ข วงษ์วาน ค วงษ์วาน ง วงษ์วาน	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามความหมายของคำ ค เขียนตามพจนานุกรม ง
5	ก เวทมนต์ ข เวทมนตร์ ค เวทมนต์ ง เวทมนต์	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามพจนานุกรม ค เขียนตามความหมายของคำ ง

ชุดที่ 3 กอ

ข้อ	ภาคตัวสะกด	ภาคเหตุผล
6	ก กัฏฐ ข คัฏฐ ค สัฏฐ ง สักกัฐ	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามความหมายของคำ ค เขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน ง
7	ก ศรีทธา ข คัทธา ค กัถทรา ง สัถทรา	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามพจนานุกรม ค เขียนเพราะเคา ง
8	ก คินย ข คิทร ค คิต ง คิย	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามพจนานุกรม ก เขียนตามความหมายของคำ ง
9	ก เศษฐ ข เศษฐ ค เศรมฐ ง เศจุฐ	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามพจนานุกรม ค เขียนตามความหมายของคำ ง
10	ก เกร้าโสก ข เสร้าโสก ค เค้าโสก ง เข้าโสก	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามพจนานุกรม ค เขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน ง

ข้อ	ภาคตัวสะกด	ภาคเหตุผล
11	ก สกนั ข สกณ ค สกน ง สกณ	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามพจนานุกรม ค เขียนตามความหมายของคำ ง
12	ก สากนั ข สกณ ค สากณ ง สากณ	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามพจนานุกรม ค เขียนเพราะเคา ง
13	ก สม่ค ข สม่ค ค สม่ค ง สม่ค	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามพจนานุกรม ค เขียนเพราะเคา ง
14	ก สรรพ ข สรรพ ค สัพ ง สัพพ	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามพจนานุกรม ค เขียนเพราะเคา ง
15	ก สันเสริญ ข สรรเสริญ ค สันเดิน ง สรรเสริญ	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามพจนานุกรม ค เขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน ง

ข้อ	ภาคตัวสะกด	ภาคเหตุผล
16	ก สกกรอย ข สะกกรอย ค สกกลอย ง สกกลอย	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามพจนานุกรม ค เขียนตามความหมายของคำ ง
17	ก สปัก ข สปัก ค สะปัก ง สะปัก	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามพจนานุกรม ค เขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน ง
18	ก สพริง ข สพ้ง ค สะพริง ง สะพริง	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามพจนานุกรม ค เขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน ง
19	ก สกาย ข สะกาย ค สพาย ง สะพาย	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามพจนานุกรม ค เขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน ง
20	ก สือกสอื่น ข สือกสอื่น ค สะือกสะอื่น ง สะือกสะอื่น	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามความหมายของคำ ค เขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน ง

ข้อ	ภาคตัวสะกด	ภาคเหตุผล
21	ก ลัญฐาน ข ลันฐาน ค ลันถาน ง ลัญฐาน	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามพจนานุกรม ค เขียนตามความหมายของคำ ง
22	ก สาบสรร ข สาบสรร ค สาบสรรพ์ ง สาบสรรพ์	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามพจนานุกรม ค เขียนตามความหมายของคำ ง
23	ก สายลันย์ ข สายลัญจน์ ค สายลัญ ง สายลัญน์	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามพจนานุกรม ค เขียนเพราะเคา ง
24	ก สार्वत् ข สार्वत् ค สार्वत् ง สार्वत्	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามความหมายของคำ ค เขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน ง
25	ก สार्वत् ข สार्व ค สार्व ง สार्व	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามพจนานุกรม ค เขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน ง

ข้อ	ภาคตัวสะกด	ภาคเหตุผล
26	ก สำเนียง ข สำเนียง ค สำเนียง ง สำเนียง	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามพจนานุกรม ค เขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน ง
27	ก สุกสัน ข สุกสัน ค สุกสันต์ ง สุกสัน	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามพจนานุกรม ค เขียนตามความหมายของคำ ง
28	ก สุจริต ข สุจริต ค สุจริต ง สุจริต	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามพจนานุกรม ค เขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน ง
29	ก สุน ข สุน ค สุน ง สุน	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามพจนานุกรม ค เขียนตามความหมายของคำ ง
30	ก แสงเส ข แสงเส ค แสงเส ง แสงเส	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามพจนานุกรม ค เขียนตามความหมายของคำ ง

ข้อ	ภาคตัวสะกด	ภาคเหตุผล
31	ก หน้ามุก ข หน้ามุก ค นามุก ง นามุกข	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามพจนานุกรม ค เขียนตามความหมายของคำ ง
32	ก หยักโย ข หยากโย ค หยักโย ง หยากโย	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามพจนานุกรม ค เขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน ง
33	ก หันสา ข หรรสา ค หรรษา ง หันนา	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามพจนานุกรม ค เขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน ง
34	ก หองไค ข หลวไค ค หองหลัย ง หลงไค	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามพจนานุกรม ค เขียนเพราะเคา ง
35	ก เมอ ข เหมอ ค เหมอร ง เมอร	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามความหมายของคำ ค เขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน ง

ข้อ	ภาคตัวสะกด	ภาคเหตุผล
36	ก เหลือบ ข เหลือบ ค เหลือบ ง เหลือบ	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามความหมายของคำ ค เขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน ง
37	ก โห ข โห ค โห ง โห	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามความหมายของคำ ค เขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน ง
38	ก อดหยาก ข อดหยัก ค อดอยาก ง อดยาก	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามความหมายของคำ ค เขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน ง
39	ก อธิฐาน ข อธิฐาน ค อธิฐาน ง อธิฐาน	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามพจนานุกรม ค เขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน ง
40	ก อภย ข อภย ค อภย ง อภย	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามพจนานุกรม ค เขียนตามความหมายของคำ ง

ข้อ	ภาคตัวสะกด	ภาคเหตุผล
41	ก อภิเษก ข อภิเศก ค อภิเสก ง อภิเชศ	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามพจนานุกรม ค เขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน ง
42	ก อัจฉริยะ ข อัจฉิน ค อัจฉินทร์ ง อัจฉจันทร	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามพจนานุกรม ค เขียนตามความหมายของคำ ง
43	ก อัฒาสัย ข อัศซาศัย ค อัศซาสัย ง อัศซาสัย	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามพจนานุกรม ค เขียนตามความหมายของคำ ง
44	ก อัศรา ข อัศตรา ค อัศตรา ง อัศตา	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามพจนานุกรม ค เขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน ง
45	ก อัศยาศัย ข อัศยาสัย ค อัศยาศัย ง อัศยาสัย	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามพจนานุกรม ค เขียนตามความหมายของคำ ง

ข้อ	ภาคตัวสะกด	ภาคเหตุผล
46	ก อาชญา ข อาคยา ค อาคยา ง อาทยา	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามความหมายของคำ ค เขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน ง
47	ก อาภัย ข อาภัย ค อาภัย ง อาภัย	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามความหมายของคำ ค เขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน ง
48	ก อารมย์ ข อารมย์ ค อารมย์ ง อารมย์	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามพจนานุกรม ค เขียนตามความหมายของคำ ง
49	ก อาลวาค ข อารวาค ค อาลวาค ง อารวาค	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามความหมายของคำ ค เขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน ง
50	ก อธิพล ข อธิพล ค อธิพล ง อธิพล	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามความหมายของคำ ค เขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน ง

ข้อ	ภาคตัวสะกด	ภาคเหตุผล
51	ก อุตสาห ข อุตสา ค อุตสาห ง อุตสา	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามพจนานุกรม ค เขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน ง
52	ก เอกกเนก ข เอกขเนก ค เอกเขเนก ง เอกชะเนก	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามพจนานุกรม ค เขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน ง
53	ก โอวาศ ข โอวาท ค โอวาค ง โอวาศ	ก เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ข เขียนตามความหมายของคำ ค เขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน ง
54	ก เฮลิคอปเตอร์ ข เฮลิคอปเตอร์ ค เฮลิคอปเตอร์ ง เฮลิคอปเตอร์	ก เขียนเทียบตัวอักษรกับคำต่างประเทศ ข เคยเห็นแบบแผนหรือตัวอย่างเช่นนี้ ค เขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน ง

ภาคผนวก ค

จำนวนโรงเรียนในอำเภอต่าง ๆ ทั้ง 20 อำเภอ ในจังหวัดอุดรธานี

1. อำเภอเมือง	138	โรงเรียน
2. อำเภอกุมภวาปี	111	โรงเรียน
3. อำเภอหนองหาน	110	โรงเรียน
4. อำเภอศรีบุญเรือง	85	โรงเรียน
5. อำเภอหนองบัวลำภู	77	โรงเรียน
6. อำเภอเพ็ญ	69	โรงเรียน
7. อำเภอน้ำโสม	69	โรงเรียน
8. อำเภอนากลาง	67	โรงเรียน
9. อำเภอโนนสัง	61	โรงเรียน
10. อำเภอโนนสะอาด	60	โรงเรียน
11. อำเภอศรีธาตุ	39	โรงเรียน
12. อำเภอศรีสงคราม	38	โรงเรียน
13. อำเภอรัตนวาปี	36	โรงเรียน
14. อำเภอศรีบุญเรือง	33	โรงเรียน
15. อำเภอโนนสะอาด	31	โรงเรียน
16. อำเภอหนองวัวซอ	30	โรงเรียน
17. กิ่งอำเภอสร้างคอม	22	โรงเรียน
18. กิ่งอำเภอไชยวาน	21	โรงเรียน
19. กิ่งอำเภอวังสามหมอ	19	โรงเรียน
20. กิ่งอำเภอทุ่งฝน	10	โรงเรียน
รวม	1132	โรงเรียน

จำนวนโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในอำเภอต่าง ๆ 20 อำเภอ

1. อำเภอเมือง	7	โรงเรียน
2. อำเภอกวนกวาปี	6	โรงเรียน
3. อำเภอหนองหาน	6	โรงเรียน
4. อำเภอศรีบุญเรือง	4	โรงเรียน
5. อำเภอหนองบัวลำภู	4	โรงเรียน
6. อำเภอเพ็ญ	3	โรงเรียน
7. อำเภอบ้านดุง	3	โรงเรียน
8. อำเภอบ้านดุง	3	โรงเรียน
9. อำเภอโนนสัง	3	โรงเรียน
10. อำเภอชนบท	3	โรงเรียน
11. อำเภอโนนสัง	2	โรงเรียน
12. อำเภอศรีธาตุ	2	โรงเรียน
13. อำเภอภูพาน	2	โรงเรียน
14. อำเภอสุวรรณคูหา	2	โรงเรียน
15. อำเภอโนนสะอาด	2	โรงเรียน
16. อำเภอหนองวัวซอ	1	โรงเรียน
17. กิ่งอำเภอสร้างคอม	1	โรงเรียน
18. กิ่งอำเภอไชยวาน	1	โรงเรียน
19. กิ่งอำเภอวังสามหมอ	1	โรงเรียน
20. กิ่งอำเภอทุ่งฝน	1	โรงเรียน
รวมทั้งสิ้น	57	โรงเรียน

ภาคผนวก ง

แผนการเก็บข้อมูลเกี่ยวกับระดับความยากง่ายของคำสำหรับ
โรงเรียนต่าง ๆ ใน 20 อำเภอจังหวัดอุดรธานี

ตาราง 1 แสดงแผนการเก็บข้อมูลในโรงเรียน ในอำเภอ เมือง

ลำดับ ที่	ว/ด/ป	17 พ.ค. 24	18 พ.ค. 24	19 พ.ค. 24	20 พ.ค. 24	21 พ.ค. 24	24 พ.ค. 24	25 พ.ค. 24	26 พ.ค. 24	27 พ.ค. 24	28 พ.ค. 24
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	เทศบาล 1	1	4	5	8	9	2	3	6	7	10
2	เทศบาล 4	2	3	6	7	10	1	4	5	8	9
3	บ้านหนองบัว	3	2	7	6	1	10	5	4	9	8
4	ค่ายประจักษ์	4	1	8	5	2	9	6	3	10	7
5	บ้านหนองหิน	5	10	9	4	3	8	7	2	1	6
6	ไทยสมุทร นิคมภาพ	6	9	10	3	4	7	8	1	2	5
7	บ้านเก่าน้อย	7	8	1	2	5	6	9	10	3	4

ตาราง 2 แสดงแผนการเก็บข้อมูลในโรงเรียน ในอำเภอภูพาน

ลำดับ	วัด/ป	17	18	19	20	21	24	25	26	27	28
		พ.ค.	พ.ค.	พ.ค.	พ.ค.	พ.ค.	พ.ค.	พ.ค.	พ.ค.	พ.ค.	พ.ค.
		24	24	24	24	24	24	24	24	24	24
ร.ร	ค.ร.ท	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	บ้านน้ำจ้อง	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
2	บ้านนาปี	2	1	4	3	6	5	8	7	10	9
3	วัดป่าท่งธรรม	3	10	5	2	7	4	9	6	1	8
4	บ้านดงเมือง	4	9	6	1	8	3	10	5	2	7
5	บ้านท่าเปลือย	5	8	7	10	9	2	1	4	3	6
6	บ้านพันดอน	6	7	8	9	10	1	2	3	4	5

ตาราง 3 แสดงแผนการเก็บข้อมูลในโรงเรียน ในอำเภอนองหาน

ลำดับ	วัด/ป	17	18	19	20	21	24	25	26	27	28
		พ.ค.	พ.ค.	พ.ค.	พ.ค.	พ.ค.	พ.ค.	พ.ค.	พ.ค.	พ.ค.	พ.ค.
		24	24	24	24	24	24	24	24	24	24
ร.ร	ค.ร.ท	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	นิคมหนองตาล	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
2	บ้านโพนงาม	2	11	4	3	6	5	8	7	10	9
3	บ้านหนองบ่อ	3	10	5	2	7	4	9	6	1	8
4	บ้านโคกสูง	4	9	6	1	8	3	10	5	2	7
5	หนองหาน	5	8	7	10	9	2	1	4	3	6
6	บ้านหนองเม็ก	6	7	8	9	10	1	2	3	4	5

ตาราง 4 แสดงแผนการเก็บข้อมูลในโรงเรียน ในอำเภอหนองบัวลำภู

300

ลำดับ ที่	ว/ด/ป ครั้งที่ ร.ร	17	18	19	20	21	24	25	26	27	28
		พ.ค	พ.ค	พ.ค	พ.ค	พ.ค	พ.ค	พ.ค	พ.ค	พ.ค	พ.ค
		24	24	24	24	24	24	24	24	24	24
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	หนองบัว	1	8	9	6	7	4	5	2	3	10
2	บ้านศรีบุญเรือง	2	7	10	5	8	3	6	1	4	9
3	บ้านเคอมน	3	6	1	4	9	2	7	10	5	8
4	พิศาวุธยา	4	5	2	3	10	1	8	9	6	7

ตาราง 5 แสดงแผนการเก็บข้อมูลในโรงเรียน ในอำเภอศรีบุญเรือง

ลำดับ ที่	ว/ด/ป ครั้งที่ ร.ร	17	18	19	20	21	24	25	26	27	28
		พ.ค	พ.ค	พ.ค	พ.ค	พ.ค	พ.ค	พ.ค	พ.ค	พ.ค	พ.ค
		24	24	24	24	24	24	24	24	24	24
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	ศรีบุญเรือง	1	8	9	6	7	4	5	2	3	10
2	เมืองใหม่วิทยา	2	7	10	5	8	3	6	1	4	9
3	บ้านห้วยสวด	3	6	1	4	9	2	7	10	5	8
4	บ้านหนองบัว น้อย	4	5	2	3	10	1	8	9	6	7

ตาราง 6 แสดงแผนการเก็บข้อมูลในโรงเรียน ในอำเภอเพ็ญ

ลำดับ ที่	ว/ด/ป ครั้งที่ ร.ร	17	18	19	20	21	24	25	26	27	28
		พ.ค	พ.ค	พ.ค	พ.ค	พ.ค	พ.ค	พ.ค	พ.ค	พ.ค	พ.ค
		24	24	24	24	24	24	24	24	24	24
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	บ้านธาตุ	1	6	7	2	3	8	9	4	5	10
2	เพ็ญประชา นุกูล	2	5	8	1	4	7	10	3	6	9
3	บ้านสังขา	3	4	9	10	5	6	1	2	7	8

ตาราง 7 แสดงแผนการเก็บข้อมูลในโรงเรียน ในอำเภอบ้านฉาง

301

ลำดับ ที่	ว/ค/ป โรงเรียน	17 พ.ค. 24	18 พ.ค. 24	19 พ.ค. 24	20 พ.ค. 24	21 พ.ค. 24	24 พ.ค. 24	25 พ.ค. 24	26 พ.ค. 24	27 พ.ค. 24	28 พ.ค. 24
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	บ้านหนองแขวง	1	6	7	2	3	8	9	4	5	10
2	บ้านฉางพิทยาสรรค์	2	5	8	1	4	7	10	3	6	9
3	บ้านฉางวิทยาคาร	3	4	9	10	5	6	1	2	7	8

ตาราง 8 แสดงแผนการเก็บข้อมูลในโรงเรียน ในอำเภอบ้านดุง

ลำดับ ที่	ว/ค/ป โรงเรียน	17 พ.ค. 24	18 พ.ค. 24	19 พ.ค. 24	20 พ.ค. 24	21 พ.ค. 24	24 พ.ค. 24	25 พ.ค. 24	26 พ.ค. 24	27 พ.ค. 24	28 พ.ค. 24
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	ดงโพธิ์วัด	1	6	7	2	3	8	9	4	5	10
2	บ้านดุง	2	5	8	1	4	7	10	3	6	9
3	บ้านดุง	3	4	9	10	5	6	1	2	7	8

ตาราง 9 แสดงแผนการเก็บข้อมูลในโรงเรียนในอำเภอโนนสัง

ลำดับ ที่	ว/ค/ป โรงเรียน	17 พ.ค. 24	18 พ.ค. 24	19 พ.ค. 24	20 พ.ค. 24	21 พ.ค. 24	24 พ.ค. 24	25 พ.ค. 24	26 พ.ค. 24	27 พ.ค. 24	28 พ.ค. 24
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	บ้านดุง	1	6	7	2	3	8	9	4	5	10
2	บ้านหนองแขวง	2	5	8	1	4	7	10	3	6	9
3	โนนสังวิทยาสรรค์	3	4	9	10	5	6	1	2	7	8

ตาราง 10 แสดงแผนการเก็บข้อมูลในโรงเรียน ในอำเภอ นากลาง

ลำดับ ที่	ว/ด/ป ร.ร	17	18	19	20	21	24	25	26	27	28
		พ.ค 24	พ.ค 24	พ.ค 24	พ.ค 24	พ.ค 24	พ.ค 24	พ.ค 24	พ.ค 24	พ.ค 24	พ.ค 24
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	บ้านโนนสว่าง	1	6	7	2	3	8	9	4	5	10
2	บ้านพวน	2	5	8	1	4	7	10	3	6	9
3	บ้านคงสวรรค์	3	4	9	10	5	6	1	2	7	8

ตารางที่ 11 แสดงแผนการเก็บข้อมูลในโรงเรียน ในอำเภอ น้ำโสม

ลำดับ ที่	ว/ด/ป ร.ร	17	18	19	20	21	24	25	26	27	28
		พ.ค 24	พ.ค 24	พ.ค 24	พ.ค 24	พ.ค 24	พ.ค 24	พ.ค 24	พ.ค 24	พ.ค 24	พ.ค 24
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	บ้านนางัว	1	4	5	8	9	2	3	6	7	10
2	บ้านท่าโสม	2	3	6	7	10	1	4	5	8	9

ตาราง 12 แสดงแผนการเก็บข้อมูลในโรงเรียนในอำเภอ ศรีธาตุ

ลำดับ ที่	ว/ด/ป ร.ร	17	18	19	20	21	24	25	26	27	28
		พ.ค 24	พ.ค 24	พ.ค 24	พ.ค 24	พ.ค 24	พ.ค 24	พ.ค 24	พ.ค 24	พ.ค 24	พ.ค 24
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	ชุมชนศรีธาตุ	1	4	5	8	9	2	3	6	7	10
2	บ้านนาบุง	2	3	6	7	10	1	4	5	8	9

ตาราง 13 แสดงแผนการเก็บข้อมูลในโรงเรียน ในอำเภออุตุชัย

ลำดับ ที่	ว/ด/ป ครั้งที่	17 พ.ค 24	18 พ.ค 24	19 พ.ค 24	20 พ.ค 24	21 พ.ค 24	24 พ.ค 24	25 พ.ค 24	26 พ.ค 24	27 พ.ค 24	28 พ.ค 24
		ร.ร									
1	บ้านหัวขัว	1	4	5	8	9	2	3	6	7	10
2	บ้านเพ็ญมิตรภาพ 138	2	3	6	7	10	1	4	5	8	9

ตารางที่ 14 แสดงแผนการเก็บข้อมูลในโรงเรียน ในอำเภอ สุวรรณคูหา

ลำดับ ที่	ว/ด/ป ครั้งที่	17 พ.ค 24	18 พ.ค 24	19 พ.ค 24	20 พ.ค 24	21 พ.ค 24	24 พ.ค 24	25 พ.ค 24	26 พ.ค 24	27 พ.ค 24	28 พ.ค 24
		ร.ร									
1	บ้านนาดี	1	4	5	8	9	2	3	6	7	10
2	บ้านวิจิตรพัฒนา	2	3	6	7	10	1	4	5	8	9

ตารางที่ 15 แสดงแผนการเก็บข้อมูลในโรงเรียน ในอำเภอ โนนสะอาด

ลำดับ ที่	ว/ด/ป ครั้งที่	17 พ.ค 24	18 พ.ค 24	19 พ.ค 24	20 พ.ค 24	21 พ.ค 24	24 พ.ค 24	25 พ.ค 24	26 พ.ค 24	27 พ.ค 24	28 พ.ค 24
		ร.ร									
1	บ้านปิ่นสะอาด	1	4	5	8	9	2	3	6	7	10
2	บ้านโพธิ์สว่าง	2	3	6	7	10	1	4	5	8	9

ตาราง 16 แสดงแผนการเก็บข้อมูลในโรงเรียน ในอำเภอหนองวัวซอ

ลำดับ ที่	ว/ด/ป ครั้งที่	17 พ.ค 24	18 พ.ค 24	19 พ.ค 24	20 พ.ค 24	21 พ.ค 24	24 พ.ค 24	25 พ.ค 24	26 พ.ค 24	27 พ.ค 24	28 พ.ค 24
		ร.ร									
1	บ้านโคกก่อง หนองนางขาว	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

ตาราง 17 แสดงแผนการเก็บข้อมูลในโรงเรียน ในอำเภอ สว่างคอม

ลำดับ พื้นที่	ว/ด/ป ครั้งที่ ร.ร	17 พ.ค 24	18 พ.ค 24	19 พ.ค 24	20 พ.ค 24	21 พ.ค 24	24 พ.ค 24	25 พ.ค 24	26 พ.ค 24	27 พ.ค 24	28 พ.ค 24
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	บ้านนาข้าวสุบ	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

ตาราง 18 แสดงแผนการเก็บข้อมูลในโรงเรียน ในอำเภอ ไชยวาน

ลำดับ พื้นที่	ว/ด/ป ครั้งที่ ร.ร	17 พ.ค 24	18 พ.ค 24	19 พ.ค 24	20 พ.ค 24	21 พ.ค 24	24 พ.ค 24	25 พ.ค 24	26 พ.ค 24	27 พ.ค 24	28 พ.ค 24
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	หนองอีตุ	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

ตาราง 19 แสดงแผนการเก็บข้อมูลในโรงเรียน ในอำเภอ รังสามหมอก

ลำดับ พื้นที่	ว/ด/ป ครั้งที่ ร.ร	17 พ.ค 24	18 พ.ค 24	19 พ.ค 24	20 พ.ค 24	21 พ.ค 24	24 พ.ค 24	25 พ.ค 24	26 พ.ค 24	27 พ.ค 24	28 พ.ค 24
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	บ้านหนองไผ่	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

ตาราง 20 แสดงแผนการเก็บข้อมูลในโรงเรียน ในอำเภอ พงษ์น

ลำดับ พื้นที่	ว/ด/ป ครั้งที่ ร.ร	17 พ.ค 24	18 พ.ค 24	19 พ.ค 24	20 พ.ค 24	21 พ.ค 24	24 พ.ค 24	25 พ.ค 24	26 พ.ค 24	27 พ.ค 24	28 พ.ค 24
		1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	ทุ่งใหญ่	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10

การศึกษาวรรณยุกต์ของคำ ลักษณะคำยาก และเหตุผลในการเขียนสะกดคำยาก
ของนักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จังหวัดอุตรดิตถ์

บทคัดย่อ

ของ

จีน โพธิ์อ่อน

เสนอต่อมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาค้นคว้าหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต

กุมภาพันธ์ 2526

การศึกษาคำนี้ มีจุดประสงค์เพื่อศึกษาความยากง่ายของคำที่ใช้ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ตามหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 ลักษณะคำยากและเหตุผลในการเขียนสะกดคำผิดของนักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 แล้ว ในจังหวัดอุดรธานี

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนที่จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 แล้ว และกำลังเรียนอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2524 จำนวน 570 คน ซึ่งมาจากโรงเรียนประถมศึกษาของ 20 อำเภอ ในจังหวัดอุดรธานี จำนวน 57 โรงเรียน ผู้วิจัยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่มเท่า ๆ กัน กลุ่มละ 285 คน เรียกว่ากลุ่มตัวอย่าง ก และ ข

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลได้แก่แบบทดสอบมีจำนวน 2 ฉบับ คือ แบบทดสอบเพื่อศึกษาระดับความยากง่ายของคำซึ่งสร้างจากคำพื้นฐานจำนวน 1197 คำ ได้แบบทดสอบจำนวน 10 ชุด ชุดที่ 1 - 9 มีชุดละ 120 คำ ชุดที่ 10 มี 117 คำ แบบทดสอบทั้ง 10 ชุดนี้ผู้วิจัยบันทึกลงในแถบบันทึกเสียง และแบบทดสอบเพื่อศึกษาลักษณะคำยาก และเหตุผลในการเขียนสะกดคำผิดซึ่งมีจำนวน 3 ชุด ชุดที่ 1 และ 2 มีชุดละ 56 ข้อ ชุดที่ 3 มี 54 ข้อ

จากผลการวิจัยครั้งนี้พบว่า คำที่ใช้ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 จำแนกตามระดับความยากง่ายได้ดังนี้ คำที่ง่ายมากมีจำนวน 185 คำ คำที่ง่ายมีจำนวน 542 คำ คำที่ยากง่ายปานกลางมีจำนวน 304 คำ คำที่ยากมีจำนวน 146 คำ และคำที่ยากมากมีจำนวน 20 คำ ส่วนลักษณะคำยากซึ่งจำแนกได้ 9 ลักษณะดังต่อไปนี้ ลักษณะคำยากประเภทผิดทั้งคำมีจำนวน 57 คำ ลักษณะคำยากประเภทผิดที่ตัวสะกดมีจำนวน 39 คำ ลักษณะคำยากประเภทผิดที่ตัวการันต์มีจำนวน 21 คำ ลักษณะคำยากประเภทผิดที่อักษรควบกล้ำตัว ร ล และ รร (ร หัน) มีจำนวน 19 คำ ลักษณะคำยากประเภทผิดที่การประและไม่ประวิสรรชนีย์มีจำนวน 12 คำ ลักษณะคำยากประเภทผิดที่เสียงวรรณยุกต์มีจำนวน 6 คำ ลักษณะคำยากประเภทผิดที่เสียงสระ ไอ ไอ และอัย มีจำนวน 5 คำ ลักษณะคำยากประเภทผิดที่เสียงสระสั้นและยาวมีจำนวน 4 คำ และลักษณะคำยากประเภทผิดที่อักษรนำ

จำนวน ๒ คำ นอกจากนั้นยังพบว่าลักษณะคำยากทั้งกล่าว กลุ่มตัวอย่างได้ให้เหตุผล
ในการเขียนสะกดคำผิดไว้ต่าง ๆ กันดังนี้ เขียนสะกดคำผิดเพราะเคยเห็นแบบแผน
หรือตัวอย่างที่เขียนสะกดเช่นนั้นเสมอ เขียนสะกดผิดเพราะเขียนตามพจนานุกรมหรือ
หลักภาษา เขียนสะกดคำผิดเพราะเขียนตามความหมายของคำ เขียนสะกดคำผิด
เพราะเขียนตามเสียงพูดเสียงอ่าน เขียนสะกดคำผิดเพราะเขียนตามสำเนียงภาษาถิ่น
เขียนสะกดคำผิดเพราะเคา และเขียนสะกดคำผิดเพราะเขียนตามการถ่ายเสียงคำ
จากทางประเทศ

A STUDY OF DIFFICULT WORDS, THEIR CHARACTERISTICS, AND
REASONS OF MISPELLING OF THE STUDENTS WHO
HAVE PASSED THE THIRD GRADE
IN UDORNTHANI

AN ABSTRACT

BY

CHIN PO-ON

Presented in partial fulfillment of the requirements
for the Master of Education degree
at Srinakharinwirot University

February 1983

The purpose of this study was to study the words appeared in the textbooks of Grade III level, as prescribed by the Primary Education Curriculum in 1978. The study emphasized the three main aspects as follows : the level of difficulty, distinctive characteristics and reasoning for misspelling individual words.

The population was the pupils who had finished Grade III, studying in Grade IV, semester I in 1980. The subjects were 570 pupils randomly sampled from the 57 primary schools in 20 districts in Udonrathani. The subjects were equally divided into two treatment groups, A and B, consisting 285 students in each.

The data were gathered by means of testing. There were two sets of test. The first test concerns the study of the level of difficulty of words constructed from the 1197 basic words. This test consists of 10 parts : part 1 - 9 contains 120 words in each part part 10 contains 117 words. All 10 parts of the test were recorded by the tape-recorder. The second test concerns the study of its distinctive characteristics and the reason given for its misspelling consisting of 3 parts : part 1 - 2 contains 56 items in each part, part 3 contains 54 items.

It was found that the words employed at the level of Grade III could be classified according to the level of difficulty as follows :

there are 185 very easy words, 542 easy words, 304 fairly easy words, 146 difficult words and 20 very difficult words. The difficult words classified according to the distinctive characteristic are as follows: there are 57 words counted as the whole word mistake, 37 misspelled words, 21 words caused by the wrong application of the form " ", 19 cluster mistake of *၂*, *၈* and *၂၂* , 12 words of the wrong application of *း* and without *း* , 6 words caused by the wrong application of tones, 5 words caused by the wrong differentiation of the three forms of / *ay* / *ါ* *ါ* and *ိယ*, 4 words caused by the confusion of long and short vowels, 3 words caused by the application of initial cluster consonant. concerning the characteristics of the difficult words, the reason given are widely varied. They are caused by having been frequently exposed to the misspelled words. Some are rendered from the application of linguistic rules and dictionary. Others are due to the tenacity of sound, meaning and dialectic accent. It was additionally found that some were presented through guessing and transferring from foreign language sound.